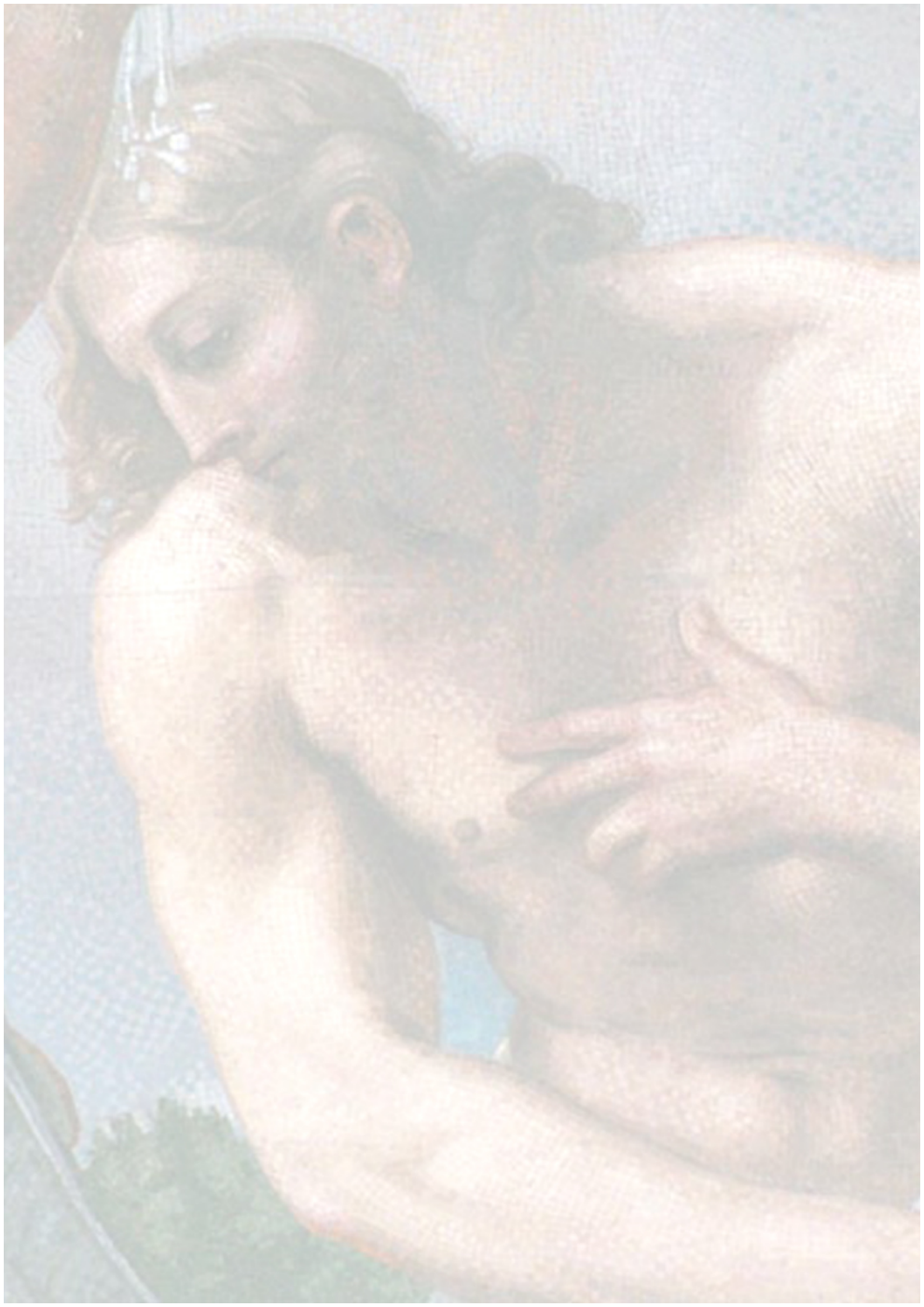

ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ДВАДЕСЕТ И ОСМА

СЪДЪРЖАНИЕ:

973.1997.03.09 Природа, култура и цивилизация....8104

974.1997.05.04 Новият план....8112

975.1997.05.09 Същината на Новия план....8126

976.1997.05.11 Конкретно за Новия план....8136

977.1997.05.11 Странджа, Родопа и Рила....8146

978.1997.06.19 Законът за трите жилища....8164

979.1997.06.27 Проблеми на божествената цитология....8181

980.1997.06.28 Обиране на луфтовете....8185

981.1997.07.05 Гмуркане в картини и снимки....8192

982.1997.07.13 Умилени, влюбени и съкрушени....8195

983.1997.07.18 Свобода и необходимости в братските високопл. лагери от Е-клас....8220

984.1997.08.03 Послушание, волност и пълно щастие....8246

985.1997.08.07 Един ваш приятел....8269

986.1997.08.08 Отговори на различни въпроси....8272

987.1997.08.08 Още за цигулката....8291

988.1997.08.09 Тялото на разпознаването....8298

989.1997.08.11 Фунията на смирението....8301

990.1997.08.12 Аленият свят на творчеството....8310

991.1997.08.13 Школата в Източна Рила....8313

992.1997.08.17 Самомнение и взаимомнение....8322

993.1997.08.23 Вертикалните посвещения....8360

994.1997.08.26 Място и същност....8366

995.1997.08.27 Кога скръбта е божествена....8368

996.1997.08.27 Живот, Дело и Слово....8385

997.1997.09.02 Родени от Духа....8392

9.III.133(1997)
Велико Търново

ПРИРОДА, КУЛТУРА И ЦИВИЛИЗАЦИЯ

(съвършено ново, изумително тълкуване на понятието “цивилизация”)

Лирата от змии в картината на Кеазим е и положителен, и отрицателен символ. За положителния е говорено много: злото, нагоните, змията в човека се превръщат в красота и добро само чрез любов, музика, висша култура. Но в това осияние Елма говори, че културата може да е и егоистична: човек да си остане един културен “дивак”, ако няма гражданска съвест и не служи безкористно на народа си и на цялото човечество.

На 6 март сутринта в Бургас, при събуждане, идва ясна мисъл: "Ще имаш кахър". На 8 март следобед, в новия бургаски апартамент се явява същият човек, който вече бе разбивал вратата му и бе правил подобни неща в още два апартамента. Това става причина някой да си "вдигне чуковете" и за пореден път да се чуди какво да

прави, въпреки че този път не е имало усложнения. Хаотично се очертават спасителни островчета в Бургас, Пловдив, София, Търново, Варна. До последния момент - нерешителност, колебание. Подобни случки е имало неведнъж, нервите изтъняват, пълна пустота в съзнанието, рой фантазии и неадекватни действия. Мечтата за самостоятелно убежище сред природата или където и да е, вечно среща прегради и се стига хронически до единствения извод, че на тази Земя не сме дошли за покой и щастие, а за самоотвержена борба и служене, при обстоятелствата, в които сме поставени.

От една страна, последните директиви са за категорично връщане сред природата - тормозът и зависимостите стават все по-непреодолими; а от друга, обективните реалии не разрешават каквито и да е самодейности в печалната и криминална българска действителност. Сега отправяме молба към Елма отново за конкретен съвет, тъй като въображението цяла сутрин разхождаше духа ми по билото на Стара планина и това изглеждаше твърдо решение, а след обед го впрегна да възстановява порутена къща и изоставени градини, внушавайки му, че вече е дошъл заветният момент за възстановяване на райския живот сред природата, независимо от безчетните крадци, престъпници и гладни хора, които опустошават всичко навсякъде.

Наскоро Елма бе казал, че се очертава пак чужбина; предпоследната инструкция бе да се ходи с някоя си Елена във Варна, а снощи бе даден зелен семафор за Търново - с непонятна цел. Усещането по пътя бе, че тук отново трябва да се случи нещо важно, за да се отключат някакви пътища и хоризонти. От една страна, най-близка приятелка от там спонтанно е казала, че "п. идва да живее в Търново", а от друга сме получили вече няколко знака, че и там ситуацията е взривоопасна и пак може да има проблеми. Преди години, анализът на една моя енцефалогрма, по думите на невролога, водел до такъв извод: "Склонност към екзалтация". Какво значи точно това, не е изяснил, но 5-6 случая досега в живота ми показват, че в екстремни ситуации на грубост, отказ или липса на елементарни условия действам съвсем необмислено - обикновено с бягство пеш много надалече без никаква подготовка и средства и без пари за връщане. За да се предотврати подобен случай, се налага пак конкретна консултация с Диктуващия. При отваряне на три тома беседи се паднаха мисли за възвръщане към Първоизточника на живота, за влизане в нова къща и пр., но какво точно иска да каже Учителят, е въпрос.

19,55ч.

- Орнаментите от ясновселенско сияние, които ти видя още на четвъртия ден от режима със сурово жито показват, че посвещенията не са тъй недостъпни и трудни, както си мислят повечето последователи на окултизма и на Учителя. Просто, никой не е приложил буквално съветите по реда на беседите от фундаменталния блок. (Става дума за първите шест годишнини от неделните беседи, препоръчани от Учителя за четене

преди всички останали, понеже в тях бил синтезирал Учението – б.х.)."Житното зърно" е още само втората беседа, но колцина са имали разбирането и волята да дъвчат продължително сухо жито? Всичко, което съм дал от самото начало, е проверено лично и дава незабавен резултат. Проверете пак, например, коя от тия начални беседи ви препоръчва да не ставате преждевременно учители и водачи на хората преди да сте се оформили съвършено, изпълнявайки правилата и съветите от предишните беседи ***дословно****.*

Нищо лошо няма в това, човек да мечтае и да позира. То са все упражнения на духа и на душата, при това често породени от присъствието на творческия Дух на Отца. Ето защо, не се самоунижавайте и не позирайте пред другите с излишна самокритика, понеже по този начин омаловажавате Присъствието.

Внушенията и директните инструкции час по-скоро да заживеете сред природата си остават в сила, но за реалиста това означава постоянно излизане сред природата във всяко възможно време, а не непременно смяна на местожителството и забиване по чукарите. Забележете, че отшелниците стават прости, понеже се откъсват от хората и културата. Аз имам много ученици, които са се откъснали и живеят в недостъпни места сред най-чистата природа, но те тепърва има да патят. Не че това не е висок идеал, но при сегашните условия пътят към съвършенството е в постоянната циркулация между цивилизацията, културата и природата.

Природата е под властта на Майката Божия, Мировата Душа; културата е плод на Божия Дух, а цивилизацията е дело на Христа, на Елма. "Цивилизация" не е адско понятие или живот в града или държавата, както си мислят някои. Христовият Дух е високо цивилизован - най-високо от всички. Когато ви казвам в беседите "Подивейте!", Аз искам да се върнете към природата без никакви предразсъдъци, хипнози и задръжки. Когато искаме от ученика да е високо културен, това значи да развива и проявява прави-

David Silva - Ноктюрно

Художникът за тази картина: В това произведение аз поисках да съединя необикновеното с емоционалното. Преди всичко, котката е едно мистериозно Божие създание - едно нощно млекопитаещо, пронизано от тайни. Любимка на едни и опасна за други, котката е съпровождала човека от незапомнени времена. От друга страна, двете музикантки, със своите прозрачни туники, ни внушават носталгия по изгубения рай, където цари голота, спонтанност и невинност.

лно своите заложби, дарби и способности - да издигне в култ красивото, възвишеното, идеалното, и да има благородни, фини обноски с околните. Обаче съществуват много прекрасни хора и ангели, въплътени на Земята, които са верни на природата, културни са, талантливи са, вежливи са, благодарни са, но заедно с това са пълни диваци от гледна точка на Христа. Под "дивак", Христовата вселена разбира човек или ангел, дори божество, неспособни да се цивилизоват, т.е. да поемат ***социална отговорност****. Природният и културният човек са езичници пред лицето на Христа, ако нямат* ***гражданска съвест и гражданско поведение****. Онзи от феодалното си имение, онзи от ранчото си и хасиендата или съвременният частник, бил той краставичар или поет, който не поема граждански ангажимент и не го спазва съвестно и строго, не може да се нарече ученик на Христа. Частничеството в производството, търговията, изкуството, науката, религията, окултизма или морала е защитено чрез закона на Духа, понеже е в защита на индивидуалното решение и самоинициатива, обаче то няма нищо общо с цивилизацията, която е творение на хипервселената. Това, че цивилизацията се експлоатира от ада като трактовка и приложение, съвсем не означава, че тя е пъклено дело. Всички велики Учители, светии, адепти, гении и учени, всички светли обществени деятели и борци за нов ред и свобода са съратници на Христа, и за разлика от природните и културните диваци умеят да се жертват за по-голямата обществена група, за народа си, за човечеството си, за Космоса.*

Когато говорим за Царството Божие, за разумния ред и порядък в Космоса, за великите космични цивилизации, ние имаме предвид именно делото на Христа, което изисква будна гражданска съвест и социално участие в общобратския, общонародния и общочовешкия живот. Ето защо, надомната работа, частникът с еднолична фирма, артистът, ученият или занаятчията на хонорар, както и майката, съсредоточена само в своето дете, дом и семейство, може

David Silva – "Музиколовецът"

*да изграждат две **други** велики тела, но нямат отношение към **тялото на Христа**. Ние знаеме майки, частници и големи артисти, които преизпълняват личните си планове и задължения, но участват активно и в братския живот, и в обществения, и в международния. Това не значи организация на времето, а значи преди всичко пробудена **Христова** Любов, т.е. събудена хиперфиза. Тогава и майката, и артистът, и ученият, и производителят, дори и когато са частници, имат импулс да подаряват плодовете на своя труд и любов на хора **извън** тесния кръг на техните*

David Silva – "Ритмонавигация"

интереси. Ето защо, не пренебрегвайте цивилизацията, като поле на Проявената Божия Любов, като възможност за общуване с повече същества, от които нямате сметка.

В резултат на всичко, което разгледах тази вечер, заключавам: не е въпрос да се откъснеш сам сред природата и да станеш един природен дивак с чиста кръв. Не е въпрос да продаваш таланта си на парче и да станеш един културен дивак с голямо самочувствие. Въпрос е да вриш и кипиш в казана на ***цивилизацията*** *- и пак да ти остава време да се връщаш в природата и да се занимаваш с истинска култура. Тази формула е напълно изпълнима за човек, които се буди рано и излиза ежедневно навън, а в събота и неделя е в планината. Това не изключва постоянната борба с нокти и зъби да излезете от центъра на града в периферията, а оттам - в близките села и вилни зони. Ако някой не си постави това за битов идеал, също ще бъде бит по всички правила...*

Разбирам чувствителността на някои от вас след толкова много драми, трагедии, арести, погроми, изпъждания и пр. Семафорът за Търново не бе случаен - скоро ще видите резултата от това. Сега

обаче се върни обратно, довърши си спокойно работата и не губи надежда, че мястото ви сред природата и в Царството Божие е строго определено. Без да отричам частните имоти сред природата, ви насочвам вече към колективни действия, както вече казах. Но това няма да стане веднага в по-широк мащаб. Първо ще си отидат от тази земя още много хора, които не желаят да си плащат данъците пред народа и Небето; после ще се изменят границите на континентите и държавите; и чак тогава ще направите Братство от нов тип. Засега спасението е в разходките, екскурзиите и грижата за наличните ви стопанства и пустеещите земи. Без братски и сестрински мисли, чувства, и постъпки обаче и без живо участие в делата на природата, културата и цивилизацията, никой никога няма да бъде приет от Новата земя и Новото Небе.

David Silva – "Съзвучие във всичко!"

Ом, Оман, Оманàн!

Без кръговрат, няма тънък врат…

21,31ч.

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

4.V.133(1997)
Местност Божура – Странджа планина

НОВИЯТ ПЛАН

От 12 до 15 март т.г. и от 23 март до 18 април, един от свързаните с Елма гостува във Варна. Едва в разгара на крайно интересната и важна работа, за която е повикан там, той се сеща, че в едно от последните осияния е казано, че предстои важна работа във Варна, но с някоя си Елена. Тъй като на този етап там Елена не се появява, двамата приятели кръщават компютъра "Ленчето" и изработват на него множество красиви изображения. Овладяват се няколко програми за художествена обработка на снимки и картини и в резултат на първите успешни опити се записват два CD с общо над 350-400 изображения. Обогатяваме се със съвършено нови умения, завърта се нова компютърно-художествена терминология, която сама по себе си дава богати възможности за символни преводи, паралели и асоциации в областта на психологията, окултизма и живота въобще. Затова е уместно да помолим Елма и за осияние в този дух: как например се проявяват или биха могли да се проявяват в живота ни опциите ***хю*** *(промяна на всеки цвят сам за себе си),* ***сатюрейшън*** *(насищане на цветовете) и десатюрейшън (постепенно превръщане на цветното в черно-бяло изображение), цветови баланс, контрастност, просветляване, затъмняване, превръщане в негатив и още стотици възможности за най-различни ефекти и транс-*

формиране на изображението във всички известни художествени стилове. И заедно с всичко това, независимо от впечатляващите резултати и въздействия и въпреки невъзможността да се разпознае една картина дали е рисувана от художник по класическия начин или е от обикновена снимка, преобразена от компютъра, искаме да попитаме в каква степен намалява всичко това въздействието на асуина и не ни ли грози компютърът и в тази област с дехуманизация и победа на технотронното начало.

Ето някои от първите ни опити с Иво върху наши снимки. Личи си главната болест на начинаещите: пренасищането на цветовете...

По-долу се цитират записките на варненския млад приятел – нещо като негов дневник от този период, - за да отбележим някои от многобройните случки на помощ, присъствие и обаждане на Елма, като продължение на всичко това, което става вече толкова много години.

12.03.97г. ***Пристигаш, вечерта говорим с татко и той черпи с бяло вино. За пореден път съжалява, че твърдо не желая да наруша вегетарианството и въздържателството си. По този повод, ти отвори един том от беседите на Учителя и пръстът ти се падна точно на следната мисъл:***

"Преди години, един варненски свещеник, добър и интелигентен човек, споделяше своето разочарование от младото поколение: "Чудно нещо - казваше той, - младото поколение започна да става много непослушно. Имам един син, който постъпи тази година в гимназията.

Докато беше в прогимназията, много слушаше: каквото му казвах, изпълняваше. Не само това, но уважаваше и мене, и майка си. А сега, каквото го накарам да направи, все отказва - "Не мога татко, въздържател съм". Един ден го накарах да наточи малко вино от избата, а той отговори: "Ще ме извиниш, татко, не мога, въздържател съм. Ако е за друго нещо, готов съм 10 км. пеш да отида, но вино не искам да точа".

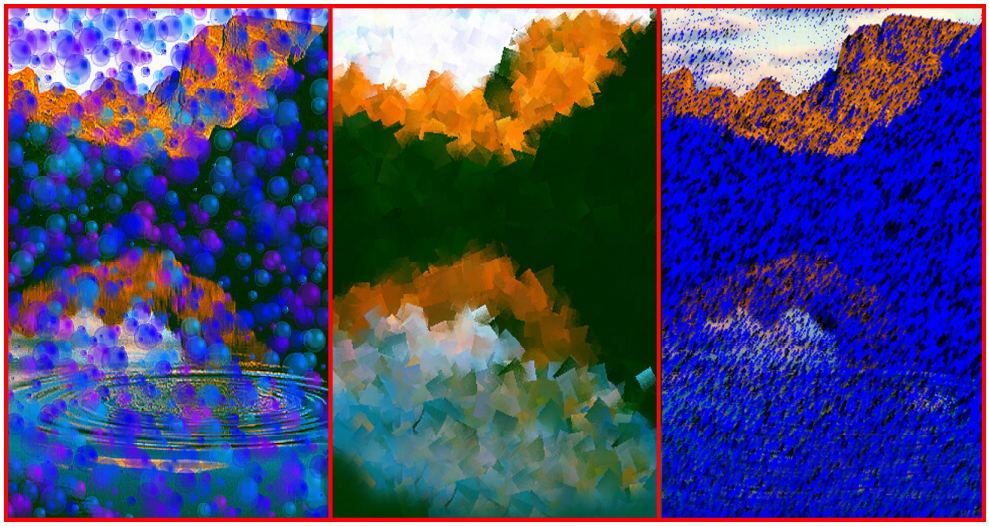

Друг ден го накарах да ми купи една кутия тютюн, а той ми казва: "Не мога, татко! Ако ме пратиш в гората за дърва, готов съм веднага да отида, но що се отнася до тютюн, не искам да купувам". - Чудно нещо, не ме слуша вече този син… Най-после го помолих да отиде на пазара да купи месо на майка си, да наготви. - "Татко, и месо не мога да купя". – Изправи се този ми ти син сред стаята - смел, решителен, и казва: "Всичко мога да ви направя, но месо, тютюн и вино не мога да донеса!" – Погледнах сина си, стана ми горчиво защо не е готов да направи една жертва за баща си и майка си. Исках да го наругая, но после се зами-

слих: право е момчето! Той нищо не ми казва, не ме съди, не ме морализира, но намира, че има нещо неправилно в моя живот и не иска да следва този път. Когато помислих добре, дадох му правото и видях, че е на по-добър път от мене. Стана ми радостно и приятно в душата, че има уважение към мене и към майка си, но има убеждение в себе си, има висок идеал, на който иска да издържа". *(Том "Учение и работа", Хел.`96г.,стр. 163-164)*

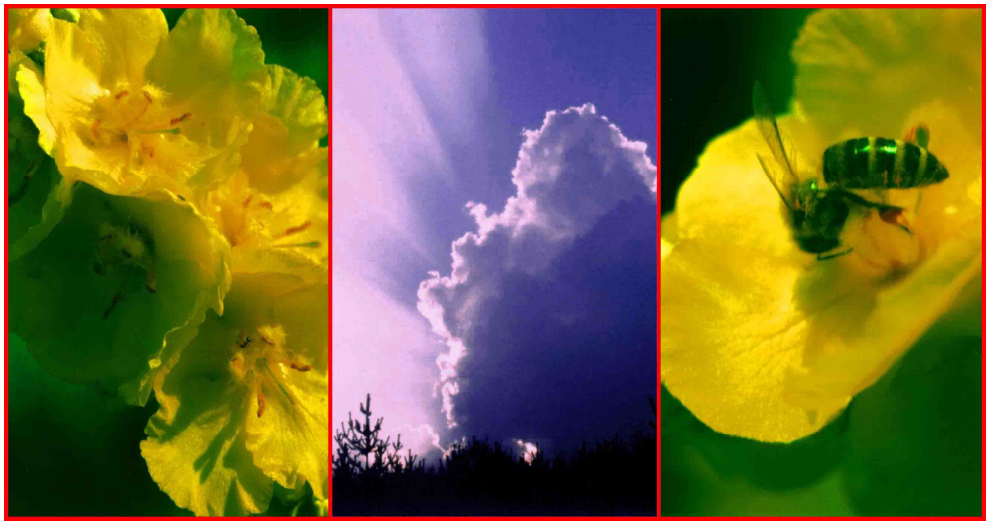

Веднага след това, Г. получи импулс да отвори още един случайно попаднал том беседи от Учителя, като каза, че Той има да ни каже още нещо по този въпрос. Ето какво се падна:

"В този смисъл, когато казваме, че някой човек има характер, подразбираме нещо постоянно, устойчиво, неизменно. Характерът може да се уподоби на извор, който тече десетки, стотици години, без да измени качеството на водата си. Колкото и време да извира, както и да се менят условията, водата му остава чиста и неизменна. Това значи човек с характер! В него умът, сърцето и волята му през всички времена и епохи остават едни и същи" *(Том "Методи на самовъзпитание", Хел.`94, стр.128).*

Тук е мястото да се поясни, че цитираният дневник е от един много млад, прекрасен и възторжен приятел, който само за част от секундата разпозна кой е Учrтелят му, Школата, към която принадлежи от векове, и Словото - както в класическия, така и в последния му вид (осиянията на Елма). Той съдейства с цялата си добра техника и таланти на Словото и Делото. За него е получено Ж.Л.О., в което се дава монадното му име (в превод "Брилянтен звън") и се очертава уникалната му роля в Битието - основоположник на Евродорови класове (откриване на новите Евридики, Родопи и Орфеевци, и започване на работа с тях). Още преди запознанството ми с него физически, Елма му помогна чрез леля му по следния начин: той лежеше в болница преди операция на гръбначния стълб след тежка автомобилна катастрофа и се бореха за живота му. Тогава тя запита Елма чрез посредника Му какви са надеждите и може ли да се разчита на назначения хирург. Елма отговори, че в последния момент ще се появи друг хирург, млад, светъл, с красиви сини очи, и че ***той*** *ще извърши операцията. И наистина, всичко станало точно по този начин. Сега И. е жив и здрав, макар и с голям белег през целия гръбначен стълб. Той дори изпълнява успешно своите упражнения по източни бойни изкуства. Ето продължението на записките му:*

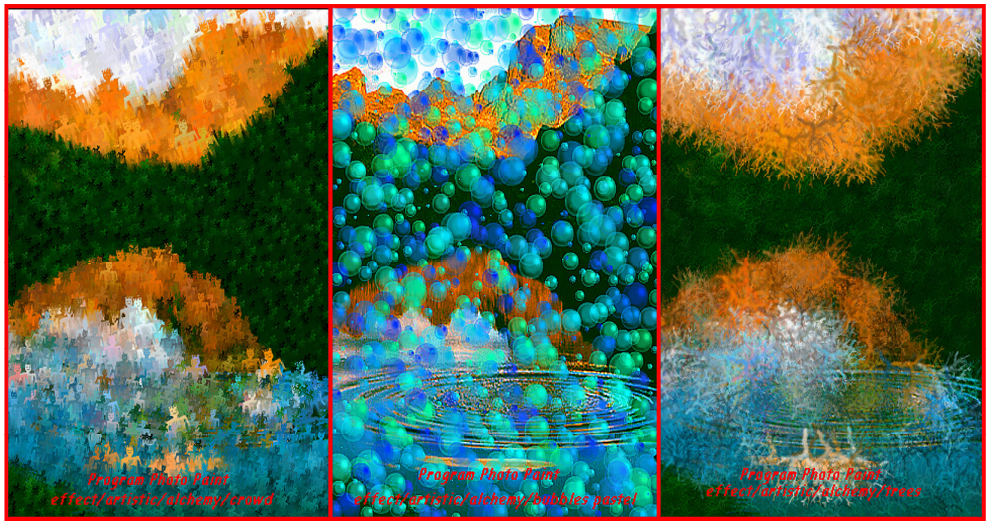

13.03.97г. - Сънувам, че ти си издал астрологическа книга, но с друга фамилия. Същата нощ ти ми разказа, че си сънувал как ме подготвяш по всички правила за космически полети. През деня се разхождахме с колата и кучето в Орешáк. После с тебе ходихме на пазар. Когато се върнахме вкъщи, ясно чух във въздуха женски глас: "Дали съм се ударила или съм на пода?"... И после пак глас: "Не бива да ставаш!" Какво беше това, не те попитах. Дали не е станало някъде нещо с някоя приятелка?!

14.03.97г. - Сънувам компютърна музика, сякаш е разширение на един файл от компютъра. След това се черпихме в онази слад-

карница - вече не насън…

15.03.97г. - Изпращам те за Б., след като не спахме цяла нощ заради чудесата с "Ленчето" (компютъра).

23.03.97г. - Второто твое идване. Идваш с Д. към 15ч. Разхождаме се с нея.

24.03.97г. - Казваш ми, че под въздействие на разните програми, цяла нощ си сънувал как ме правиш на точки, как ме разсейваш в пространството и ме събираш и пр….

28.03.97г. - Пиша едно стихотворение. Сънувам някакъв човек и май си ти, само че си мюсюлманин с чалма; а аз, с някакви момичета от бившия ми клас, ти идваме на рожден ден... Ти стоиш на някакво канапе и ми правиш разни смешки. След това се местиш на друго канапе. Черпиш ни бонбони. На рафта ти забелязвам някакви книги, сложени на видно място - на някакъв мюсюлмански светец.

3.04.97г. - Сънувам, че ти, като посветен, нямаш нужда от повече от час и половина сън. Татко също се чуди - вече не насън, - че когато надникне в стаята, по всяко време на денонощието винаги те вижда на компютъра. А ти казваш, че си сънувал тази нощ как Учителят ни е нагласил на "максимум"...

6.04.97г. - Сънувам, че ловим риба: аз, ти, татко, брат ми, Зойчето… Има само три въдици. Аз не желая да ловя - жал ми е, а брат ми хваща първата кая (действието се развива на вълнолома във Варна). На сутринта, още преди да ти разкажа за този си сън, ти ми казваш: "Тази нощ сънувах, че с тебе и баща ти ловихме риба. Всъщност, само той ловеше, а ние ги поемахме и слагахме в лодката. Дълго задържàх в ръцете се една невероятна, почти сферична риба, напълно прозрачна, с човешко лице

- като дете или много чисто и невинно момиче. Рибата беше топла и се гледахме в очите с почуда и възхищение. Тя не умря - можеше да диша във въздуха". Ти каза, че скоро ще дойде ново същество, вероятно нова приятелка или дете, за което трябва да се погрижим". Веднага отворих една от книгите на Ошо, за да видим какво ще ни се каже този път чрез него. Пръстът ми се падна на следния цитат от Евангелието: "И като вървеше Иисус покрай морето галилейско, видя двамина братя: Симона, нарицаемия Петър, и брат му Андрея, че хвърляха мрежи в морето, защото бяха риболовци. И рече им: - "Последвайте Ме и ще ви направя ловци на человеци!" - И те тутакси оставиха мрежите и Го последваха".

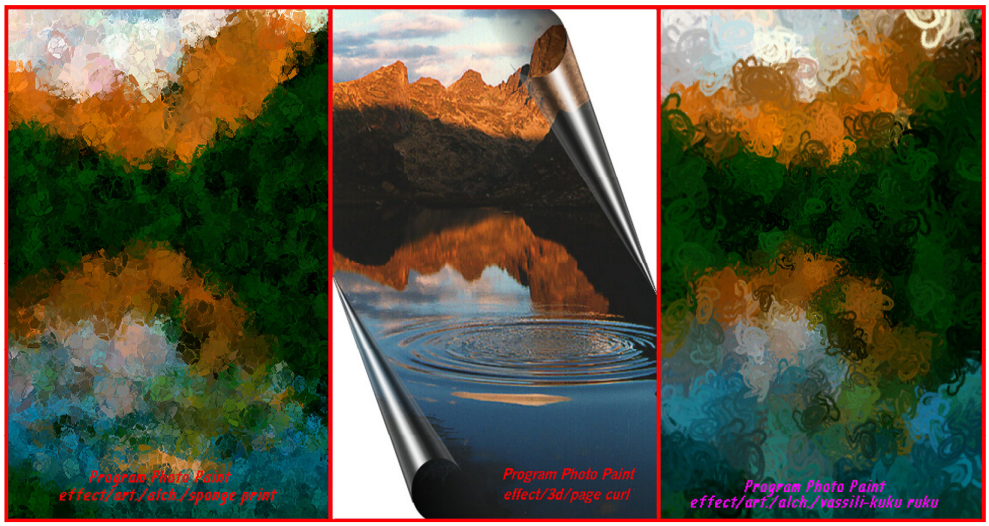

Ти ми каза, че си сънувал към сутринта кошмарен сън, защото си бил допуснал да заспиш малко преди изгрев Слънце. Едно хитро циганче, 12-13 годишно, с изцяло черни нокти на дясната ръка, успяло да се метне на гърба ти и се залепило здраво. Ти ми каза, че такива същества от ада страшно трудно се изгонват, когато успеят да пробият аурата ни и да ни обсебят, но че Бог е дал свобода и на тях да ни нападат, когато не живеем правилно.

Дълга разходка в Морската градина. Вечерта правиш хороскоп на татко.

8.04.97г. - Събуждам се в 4,40 сутринта. Ти си неизменно на компютъра и ми говориш много интересни работи.

13.04.97г. - Следобеден сън - в преддверието на блока при баба ми съм. Както си стоя, изведнъж излизам от тялото си и почвам да летя нагоре. Замайвам се, мисля, че умирам; минавам през разни стени, после се връщам в тялото си като през тунел. Там ме срещат някакви познати, питат ме нещо, но не им отговарям - опиянен съм от това, което се е случило. Пак се озовавам във фоайето вкъщи, облягам се на стената и отново излитам. После вечерта се връщам при маминка; ти си там, разказвам ти какво се е случило, а ти ме питаш дали съм виж-

дал хора и предмети наоколо след излитането по обикновения начин. Аз казвам "да". Тогава ти казваш, че това не е било истинско летене, защото трябвало да виждам всичко по по-специален и фин начин. Интересното е, че не те виждам физически като тяло, но в същото време говоря с някой и знам, че си ти. По-късно, в съня, двамата си лягаме да спим. Ти заспиваш. Аз се опитвам пак да полетя. Пред мене се появява квадрат, нещо като рамка с три черно-бели или сиви фигури, "портрети": единият е с мустаци и прилича на баща ми или Учителя като млад. Трябва да подредя май фигурите в някакъв ред, за да мога да излетя. Не успявам. После сънувам руската имератрица. Нещо ми говорят на руски.

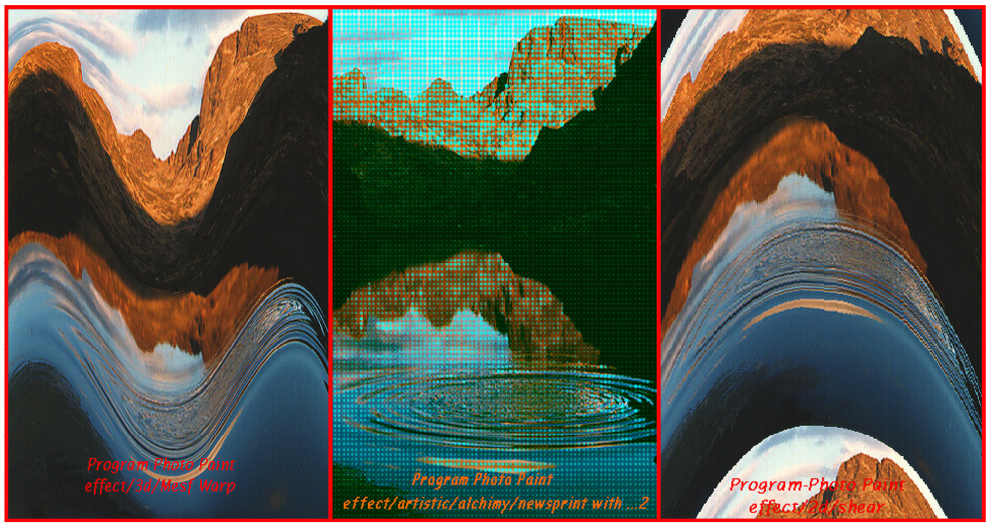

14.04.97г. - Работим с компютъра, но от време на време ни се падат, като отваряме беседите, мисли, които абсолютно отговарят на конкретната ситуация и разрешават всичките ни проблеми. Удивлявайки се на това, ние изтръпнахме при отварянето на една от компютърните снимки с Учителя, в която Той сякаш оживя и ни трансформира енергиите. Веднага отворихме един том:

"В човешките души има много слабости, но въпреки това Господ е всесилен да извади от всичко доброто. Спомняйте си добрите минути и посещения на Господа, когато ви е говорил и упътвал".

15.04.97г. - Телепатичното ни общуване с тебе става нещо обикновено. Днес си говорихме телепатично за пентаграма. Друго: днес, далече от теб, когато имаше условия за медитация, се яви ти и започна да ми обясняваш, че ако ядеш мед, можеш да отидеш на Слънцето. Връщам се вкъщи - оказва се, че цял ден си ял само мед…

16.04. - 17,37ч. - Не знам как се чувства "Ленчето" като работи денонощно без почивка, но виждам, че и двамата с тебе сме на края на силите си. Тогава ти изведнъж отваряш първата книжка, която ти попадна - "Мисли за всеки ден" - и пръстът ти беше срещу следната мисъл на Учителя:

"Машината трябва да си почине! И в човека, по същия закон, настава същата реакция - той се уморява, иска да си почине поне една седмица, и след това отново може да почне работа. Всяко нещо изисква своето време за работа и за почивка."

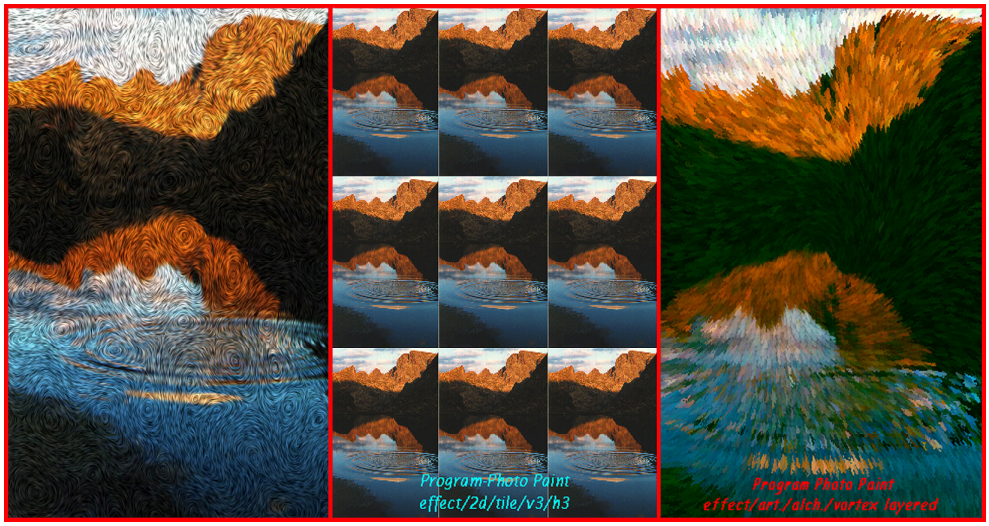

17.04.97г. - След ставане – пак телепатия: Казвам ти да донесеш пентаграма следващия път като идваш, а в същото време ти гледаш пердето на прозореца и откриваш, че всички големи цветя са всъщност пентаграми надолу с главата, поради което незабавно трябва да го обърнем. Това и сторихме.

Заради нашите занимания, закъснявам за Университета. Отваряме пак "Мисли за всеки ден", и на стр. 18 четем: "Няма защо да бърза човек"...

Днес - извънредно интересни разговори с теб в Морската градина, и пак множество прояви на телепатия. След като ми разказа удивително интересни неща от разказите за чудаците и Пенталогията на Крижановска, заговорихме за това, че е много важно да останеш във Варна, че има условия да направим издателска фирма, че Учителят ти дава "само една седмица за почивка" - и се връщаш... Ти обаче каза, че изглежда се оформя нещо съвсем ново и че не знаеш дали скоро ще дойдеш във Варна. В същия миг аз виждам на земята късче хартия от някакъв накъсан текст; две думи там са подчертани: "нов план". Изпращам ти това листче.

От бдения над компютъра ти се оплакваш, че вече имаш "пясък" в очите. Отваряш пак "Мисли за всеки ден" (в 21,48ч.) и ми прочиташ:

"Ако нещо в зрението ви не е в ред, всяка вечер преди да заспите, ще си кажете: "Щом си отворя очите утре, ще бъда по-добре".

После си говорихме какъв може да е този нов план и ще се намерят ли хора, които да го подкрепят. В 23,56ч., в отговор на този въпрос, отворихме същата книжка и се падна:

"Когато човек влезе в среда между свои приятели, всички му помагат." - стр. 51

18.04.97г. - Тръгваш си.

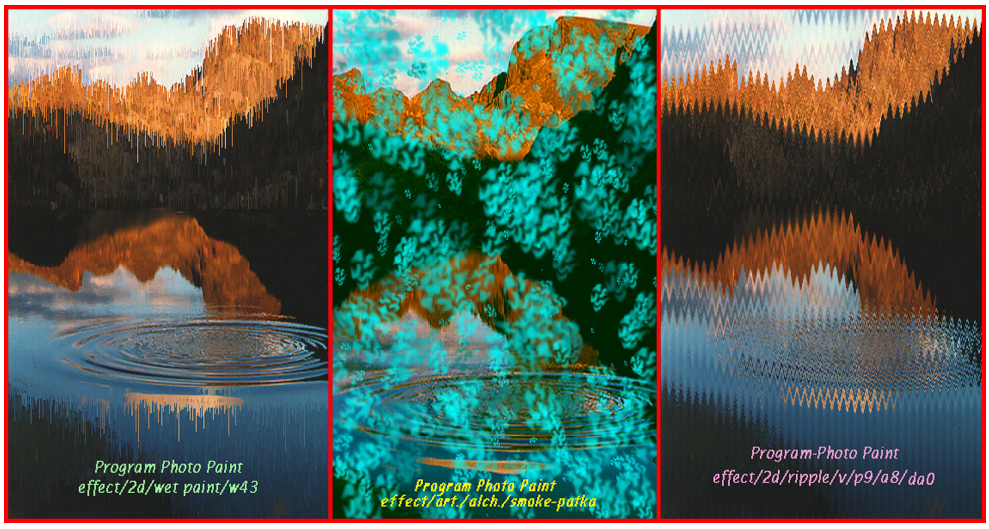

- Може ли Елма да вземе отношение по тези записки и да отговори най-вече на последния въпрос: Правилно ли сме разбрали какъв е "новият план" на Небето и да се предприеме ли замисленото в най-скоро време? Наистина, наскоро, в един и същи ден, няколко души предложиха помощ и условия за реализиране на този евентуален нов план, а снощи една импулсивна приятелка, без да ѝ бъде казано нищо по този въпрос, ненадейно каза: "Когато моментът узрее, се изпращат нужните хора и нещата стават лесно и незабавно".

Предупреждение ли е кошмарната безсънна нощ наскоро, след решението да се проведе един от вариантите на "новия план"? Защо един от участниците, веднага след разговора, си е скъсал ръкава на новото, скъпо яке?

16ч.08м.

- Помощни средства, дори и технически, с определена мярка могат да помагат на Божественото, но в никакъв случай не трябва да изместват дружбата ви с природата. Щом поискате, можем да говорим и за символите на компютъра, и по-специално на тези художествени програми, които ви въодушевиха. Ще изясним що е контраст, що е графика, що е акварел, що е насищане, размиване, ретуш и пр. в областта на мислите, чувствата и постъпките. Човек може да се учи от всичко, мъдрецът взима примери отвсякъде.

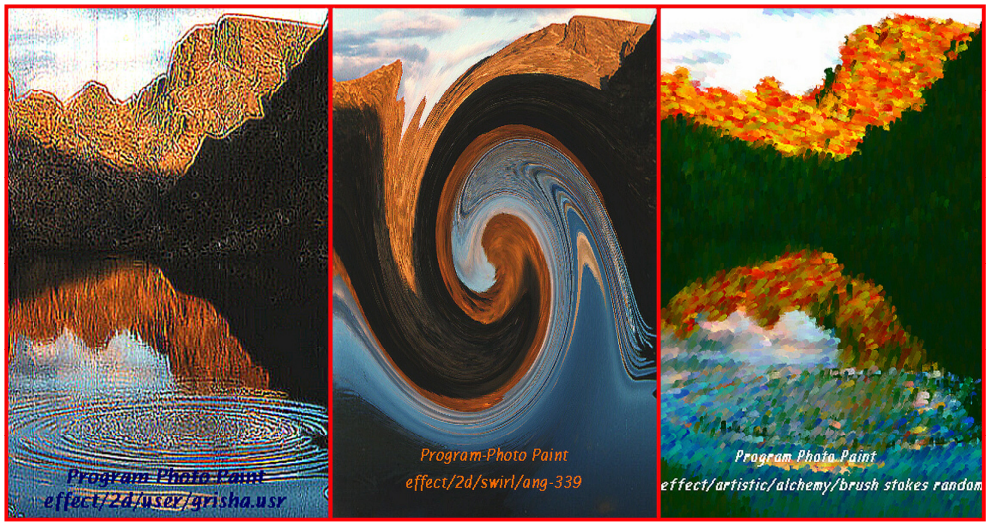

Приятели, които вярват абсолютно на Божественото в себе си и в другия, привличат Присъствието мигновено и тогава всичко става възможно. Вие виждате колко е приятно да сте с Бога нàедно.

Що се отнася до "новия план", наистина назря моментът за радикални промени. ***Цялото*** *Небе ще помага! Бъдете спокойни, но и бдителни. Не се примирявайте с хора и обстоятелства, които прокарват на първо място своя план, а божествения остават за в бъдеще. Непрестанно се равнявайте със самите себе си и не излизайте извън строя - строя на мислите, чувствата и постъпките, продиктувани от Бога.*

Сега казвам: Природата няма да търпи повече човешката цивилизация! Спретнете поли и крачоли, запретнете ръкави, и се хванете на работа. Работа и отдих, живот и учение, простор и път сред природата.

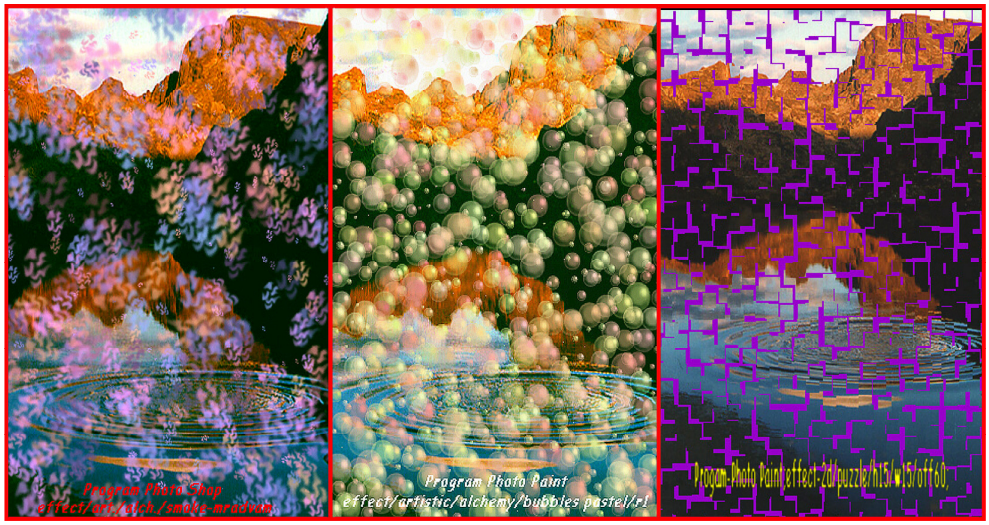

До края на тази година ще се види много. Кой каквото е избрал, ще му се радва или ще се притеснява от него. Скоро искам да ви говоря на тема: "Определено и импулсивно". Обикновено повечето от вас казват: "Ако е определено"... Определеното обаче идва от Майка ни и от Христа, когато я слуша. Когато сме верни на Отца си, ***нямат*** *значение определените неща. Самите ние се поддаваме на импулси, а после ясновселената ги определя. Ето защо, когато не усещате, че нещо е определено от Небето, смело се поддайте на импулса си, ако той е божествен. С това ще определите последствия, добри за всички. Ако определеното или липсата на предопределение спре някого и подпуши импулса, това значи, че той още не е пробудил Пламъка. Синовете и дъщерите на Пламъка, т.е. на Отца, следват определеното, когато го има, но се поддават на импулсите си, когато го няма.*

С това искам да кажа: и ***сега*** *следвайте определеното, доколкото можете да го схванете, но дори и да не го схванете никак, смело следвайте импулса си. Това ще ви направи щастливи и свободни.*

Као, Као, Алкао!

Ако желаеш силно, изпълни го, за да не се каеш. Желанието е сърцето на Отца!

16ч.32м.

Една любопитна подробност: учените твърдят, че в центъра на всяка звезда има кондензирано желязо, а то е металът на желанието. Почти всичко червено съдържа желязо...

Автентични снимки от екскурзията в Орешак и разходките по варненския бряг при следващото гостуване.
Когато едно приятелство е истинско и породено от високите идеали, всичко върви по вода и всичко помага. Природата се отваря, хората се отварят, същества от всички йерархии се надпреварват да ни разкриват чудни красоти и тайни. Някои хора пътуват нощем по звездите, на други им се решават ненадейно всички проблеми и им се изпълняват всички добри желания.

9.V.133(1997)
Велинград

СЪЩИНАТА НА НОВИЯ ПЛАН

Пътуваш с някого към Велинград, правиш се, че гледаш панорамата, а всъщност гледаш едно отражение... Има и друго, но то в момента не те интересува... Уж снимаш навън, но има Господ...

8,30ч.

Въпреки забраната на Елма - определен човек измежду вярващите в Него да престане да пише и да организира, - сега тече поредно нарушение на забраната: за втори или трети път. Но как иначе да си изясним действията на "новия план" и на кого да се остави организацията?

Нещата в последните дни протекоха така: обстоятелствата в Б. затегнаха примката около шията до максимум - никъде ни следа от кътче за отдих, тишина, индивидуален жизнен радиус и работа. Не става дума за виновни - всяка душа също има право да диша и да живее свободно, но скупчеността на 4-5 човека в една малка градска квартира, и то в 18-етажен блок, постоянната отровна миризма на нефт, градският и къщният шум и пр. правят живота безсмислен, човек изпада в нещо като ипохондрия или депресия и го удря денонощно на спане, но и за това няма условия; нещо повече, отдавна е ясно, че на гости толкова време е направо безочливо да се стои - човек става "углавно" съучастен в едно от основните престъпления от космическа гледна точка: сгъстяване на жизненото пространство.

И така, при наличието на информацията от Небето за

"Нов План" и при едновременната поява на 4-5 и повече предложения за ново местоживеене, естествено е човек да се приготви за скок. От София има писмо с покана за три места извън града, от чужбина - също; от Б. - също.

Последното вагонче на теснолинейката отзад е винаги отворено. Ако успееш да се вредиш, може да изснимаш цял филм.

При отварянето на три тома беседи от Учителя, още първия път левият палец се падна на чертеж: отляво къщичка, отдясно - дърво. Както бе казано в началото, преди осиянието "Новият план", една приятелка улови какво става сега, без да ѝ е казано нищо отвън: позна, че в момента се появяват нужните хора в нужния миг, за да предложат условия и съдействие. Планът се потвърждава удивително от още един знак: снощи попаднахме в ресторант, в който на пердето до нас имаше мотив с ивица от повтарящи се фигури: отляво къщичка, отдясно - дърво…

И тези фотографии в текста са точно от тази дата и година – архивът е в перфекто състояние... Е, сложих и снимки на тия места и от други автори.

Във вторник трябваше да се пътува с една приятелка до едно диво място в Странджа, където тя има къща и наследствен имот от 80 декара. Уговорката беше твърда и желанието за ново начало - силно и взаимно. Случайността или Съдбата се намеси с непредвиден ход - баба ѝ почина неочаквано. Това, разбира се, прекрати инициативата и я отложи за неопределено време, но заедно с това, изпълнението на плана трябва да започне в строго определен миг. Не сме се съобразявали външно с астрологическия момент, защото действаме от послушание и по вътрешен импулс, но ето, снощи видяхме, че е точно новолуние. Щафетата бе поета по друг начин, в друг състав - и в момента се намираме в един от най-хубавите български градове между Пирин, Рила и Родопите. Вчера видяхме най-високата гара на Балканския полуостров и селото до нея, от което се открива обширна панорама. Казаха ни, че наскоро е идвал някакъв турчин от Измир, който също

търси земи за заселване. Той възкликнал, че никога никъде не е виждал подобно нещо: кристален въздух, бели планини от всички страни на хоризонта, океан от борови и елхови гори, поляни, върхове, хълмове! За съжаление, досега не е имало случай там, специално в това село, някой да продаде къща или земя и не дадоха никаква надежда. Свързахме се с една фирма, която каза, че при всички случаи ще намери хубави места според изискванията ни, но не се знае дали точно тук е възможно - хората още нямат нотариални актове.

Сега сме на кръстопът, не знаем какво да правим, какъв точно е "новият план". Къде да бъде мястото? Реални възможности ***съществуват****, но какъв е планът: поединично ли да се спасявам - или да се търси повече земя, с цел основаване на Братство? Противоречията и колебанията ми са големи. От една страна, и у нас, и по света вече* ***има*** *такива духовни и християнски общини с определени успехи; а от друга, в едно осияние, свързано с Башкирия, Елма нарече този модел "феодален". Първо, не е известно дали няма да пренесем недостатъците и взаимоотношенията си на новото място, и, второ, светът все още е пълен с военни, търговски и престъпни апетити. Всеки, който си пожелае, може да ти вземе имота, както стана с местото ни в Симеоново и както става навсякъде в България. Ето, сега възприемаме "новия план" като повик за заселване сред природата, а в едно осияние напоследък се казва: по-добре е да си седите всеки на мястото и да се примирите с това, което имате, отколкото сврачетата да си отнесат задничетата на ново, чисто място - и* ***него*** *да оцвъкат. Обикновено наричаме отшелниците "индивидуалисти" и считаме, че те са се откъснали от колективния принцип, щом не участват в братския живот в някое голямо селище;*

набедили сме двойки и семейства, че не са подходящи за новия модел на новата култура, която идва. Но каква е гаранцията, че Бог не предпочита първото или второто и не присъства с цялото Си благословение при отшелници и двойки, които изпълняват Волята Божия, след като в останалите случаи раздорите и неразбирането са тъй големи, че Той се отдръпва? За нас е безразлично как и къде точно ще живеем - важното е ***сега*** *да знаем какъв е, наистина, планът в конкретния момент.*

Въобще, това е най-райското пътуване с влак в България. Като мине Света Петка, спира на Аврамови колиби – най-високата гара на Балканите (1440 м). Но засега сме на път към Велинград.

9ч.11м.

- Цялото Небе сега желае да намерите отдих, покой и условия за нов живот! Планът ще се изпълни и се изпълнява, но това няма такава проекция във времето и пространството, каквато търсите вие. Напълно разбираема е мечтата ви да живеете в рая на земята и Бог съдейства на отделни места да се създадат такива кътчета, но при вас всичко това е временно, условно и твърде нестабилно. Тенденцията да не позволявате Любов и Свобода едновременно, още дълго ще ви лишава от райските условия на земята.

Ето защо си остава в сила вечният закон: раят е възможен и се осъществява на всяко място и във вся-

ко време, когато едно или повече същества изпълняват волята Божия - т.е. Импулсът на Любовта – незабавно, без лични редакции, предразсъдъци и корист. Къщи, къщички, владения, имоти, като условие за слизане на рая на земята, са една пълна фикция – раят е в ***сърцето*** *на всеки, който жертва личното, за да бъде щастлив ближният, ако е необходимо.*

Най-доброто е да няма нужда от жертва, а сърцата да са в пълен синхрон и всяко да отдава всичко, което Бог иска от него, без да задържа нищо за себе си. ***Най-доброто е сърцата да се ръководят от Високия Идеал: измежду всички налични сърца и души около нас, да се отдадем на най-съвършените, на най-прекрасните, а не на други, но без да искаме да ги задържаме за себе си.*** *Собственост, недвижим имот, нотариален акт, ограда, алармена система – всичко това е една пълна фикция, квадратна лъжа, страх и стремеж с адски произход! Единствено адските духове и хората, заразени от тях, си представят, че личната собственост може да им донесе нещо друго, освен старост, грозота, болести и смърт. Същевременно, има и ангелски илюзии: много ангели, и някои божества даже, си въобразяват, че животът по двойки или по йерархии, братства, дори и в райски условия, може да продължи вечно и безкон-*

фликтно, ако не се изпълнява волята Божия, т.е. импулсът на Любовта.

**Който разбира, не пропуска да се качи на това влакче.
Хваща се от гара Септември.**

Наистина, това което правят разумните хора, подсигурявайки един минимум от жилищна и природна площ, за да може да се живее нормално, е нещо, което не трябва да пренебрегвате, когато имате възможност да го подсигурите. Това обаче не трябва да стане самоцел и да се отдава живот и здраве за придобиване на имоти, с цената на съществени лишения и компромиси. По-добре е човек да бъде скитник и да яде диви шипки и дренки, да спи под небето, но да остане здрав, сравнително млад и прекрасен, отколкото да се изгърби или да затлъстее, отколкото да почернее от тревоги и усилия - и в крайна сметка да си отиде от тази земя както всички други - грозен, безобразен, отвратителен.

*Външната красота извира от вътрешната, а вътрешната красота има един съществен елемент - това е **безгрижието**. Чувството за отговорност е **другият** полюс на вътрешната красота. Ако тези два полюса се уравновесяват и редуват правилно, от човека ще извира вътрешна красота, и тя ще построи външната му форма в съответствие с нея.*

Запомнете: разберете ли правилно що е чувство за отговорност и що е безгрижие и как те да се реду-

ват и уравновесяват правилно, вие ще имате всичко! Първо, ще бликне изворът на вътрешната красота и незабавно това ще се отрази на външните ви форми - на лицето, на черепа, на тялото. Като види Небето такъв човек, такова прекрасно същество, което се е отказало от прекаленото безгрижие и прекаленото чувство за дълг, То му казва: "Посегни, вземи си от всичко, от което имаш нужда!" На такова същество всеки е готов да подари всичко: беднякът - последния си къшей хляб; красавецът или красавицата – сърцето си; богаташът - всичките си имоти.

Ето защо, "нотариалният акт" на невинните се крие в нотите, които извират от сърцето им... Невинният е безгрижен за себе си и за ближните си, но в определени граници. Извън тези граници, той оставя едно огромно поле за действието на волята Божия. Ако живеете така, ако разбирате живота, религията, морала и обществените си функции по този начин, няма защо да се безпокоите от нищо. Тогава ще бъде безразлично на собствено или на чуждо място провеждате импулса на Любовта - или някъде из необятната природа, която е притежание на Господа. Сам човек в молитва или двама в единение; братство което пее и работи и всеки гледа да услужи на другия, това са все форми на проявление на Божия-

та Любов - не е важно дали си отшелник, влюбен, слуга или господар.

Аврамови колиби

*Ето защо, казвам ви: и сега въпросът стои така - Бог чака с нетърпение и с голямо, неизтощимо търпение, кога някога някъде да се яви същество, което се е отрекло от себе си. Когато се отричаш от себе си в името на **ближния**, ти спасяваш своята и неговата душа **наполовина**. Когато се отричаш от себе си в името на **Бога** - ти спасяваш душата си напълно, а на Бога помагаш да спасява душите на другите според **Неговите** методи и съображения. Този, който се е самоотрекъл в името на Бога, е чувствителен за зова на всяко същество, което има нужда от помощ, от хляб, от покрив, от грижа, от приласкаване. Това самоотречение се нарича подвизаване на територията на Отца, на територията на волята Божия, която е извън границите на вашата лична собственост. Бог няма нищо против да си имате собствен имот, собствена къща, собствени близки - мъж, жена, деца, родители и пр., - дори собствена сродна душа. Той съизволява и в това и ви остава свободни да упражнявате своите илюзии за собственост, докато не ви омръзне да ставате грозни, стари и непотребни никому, освен на близките. Но дори и с тези имоти на гърба, дори, и с тези илюзии в очите ви, напълно реални (Това изисква изясняване – б.х.), ако вие сте ученици на Христа и деца на Бога, помнете, че има и една голяма територия извън нищожните ви владе-*

*ния, която се нарича "воля Божия" или "Царство **Небесно**". На славянски е съвсем ясно: това е Царство, в Което не могат да влязат "бесните"... От космична гледна точка, бесни, луди, ненормални са всички, които искат да завлекат нещо и някого в своята частна обител и да не дават благата си на никого. В Небесното Царство такова нещо няма. Там съществата не са бесни - отдават всичко на всекиго без никакво изключение, тъй като живеят на територията на Отца, в която има изобилие, мир, радост и щастие за всички. Ако някой се замисли за себе си или за "ближния" си, дори за "сродната си душа", той моментално изчезва от Царството Божие - престанал е да бъде безгрижен. Престанал е да бъде отговорен към **първия** закон на Царството Божие: "Раздавай се с всичка сила на всички страни, без да се замисляш!"*

*Оставям ви с тези фундаментални Христови положения - за поука и за размисъл. Христос въобще не се тревожи за вашите напъни да изпълните "новия план" по външен начин, без да изменяте сърцето и ума си. И райска планета да ви се даде, напълно девствена и невинна, тя пак ще стане невидима за вас и моментолно ще изпаднете отново в ада, в който живеете, ако само за миг там помислите за себе си или за някакви си души, по-близки от другите. **Има** и райски обители на сродните души, където пак живеят по двойки, по семейства, по родове и по цели йерархии, но това е още **етап**. Това не е раят в божествения смисъл на думата. Това са все училища в различен обхват и на различни степени, в които съществата се учат да отдават и обменят любов, да се самоусъвършенстват и взаимоусъвършенстват. И **това** е хубаво, прекрасно е, но Бог не е създал света с тази цел. **Светът е създаден, за да се слее накрая отново с Бога - с Онова Начало, Което извира Любов и Обич, Мъдрост, и Истина, знание, доброта, и блага с всичка сила и на всички страни, без да се замисля.** Ако само за миг възприемете това състояние на Бога където и да се намирате - в собствения си имот, на връх планината или на дъното на ада, - вие мигновено ще създадете цяла вселена, в която*

райският живот ще започне незабавно.

Ако някой ви е учил на друг морал, на друга религия, на друга философия или вероучение, той ви е лъгал.

Гон, Гоа́н, Горонóн!

Същината на Новия план е самоотречението.

10ч.36м.

11.V.133(1997)
Бургас - Изгрев

КОНКРЕТНО ЗА НОВИЯ ПЛАН

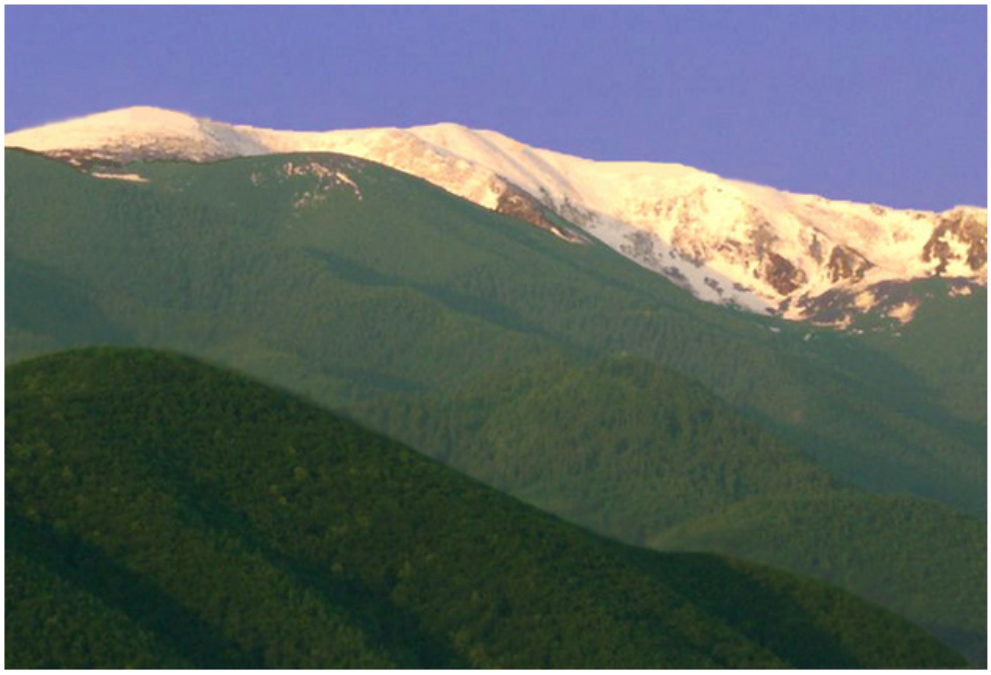

Връх Белмекен – Рила планина

11ч.24м.

Едновременно със сондирането на Родопите и Странджа, отново възниква силен импулс за Рила и преди всичко за Белмекен - най-източния, най-високия орфически връх, за който много е говорено в осиянията и който не посетихме през последните месеци. А там имаше и може би все още има заложено в потенциал някакво благословение - някакво важно начинание. От всичко познато досега следва, че Евродоровият клас (Евридика-Родопа-Орфей) би трябвало да потърси база на границата между Родопите и Рила най-близко до връх Белмекен, но около река, където има най-много върби. Преди години, верни приятели, повярвали в тази информация, изсле-

дваха този район и казаха, че са открили място според изискванията.

Сега отново изниква Белмекен в осиянията, във виденията и сънищата ни, без да сме се уговаряли. Значи ли нищо това?

От най-последното осияние следва, че все още съществува една чисто Евридикина линия, като условие и подготовка за бъдещите Евродорови класове. Евридика, Родопа и Ева, в своя нов вид, би трябвало да поемат три основни вериги от души, които да подготвят за влизане в Новата епоха. Значи, преди основаването на Евродоров клас и Евродорова база на споменатото място, всяка от трите линии би трябвало да работи съзнателно по своите методи, докато се слеят в едно. Така, Новоевридическият Път предполага или платоническа връзка между сродни души във висините на Белмекен (не само като конкретно географско понятие), или интимно общуване на всички нива, но без раждане на физически деца. От беседите на Учителя, в осиянията, и в най-дълбоките и високи окултно-мистични школи от рода на Сведенборговата и херметическата се говори за този вид сливане, като за една от най-високите форми на служене на Бога и единение с Бога. Сведенборг твърди, че два ангела се намират в състояние на брачна Любов, като най-висшето от божествените блаженства е равно на сливането с Бога, ако понятията и представите на единия за Любовта, Истината и Доброто напълно се съвпадат с тези на другия. Затова бракът на Небето е преливане от щастие в щастие, от радост в радост и от блаженство в блаженство, понеже всичко, което мисли, чувства и върши единият, кара другия мигновено да се съгласява, да боготвори любимия и да му се възхищава - и обратното. По тази причина спор, ревност, недоволство, помрачаване или от-

*слабване на привличането, според Сведенборг или Духа на Христа и ангелите, които му обясняват всичко това, в божествената брачна любов са немислими. Ако само за миг единият се поколебае или отслаби мощта на единението и привличането, той просто изчезва мигновено от лоното на брачното щастие, защото не е бил **истинската** сродна душа на първия или не е дорасъл до осъзнаването на това божествено ниво. В други случаи той е бил ангел от друго ангелско общество, от друга еволюция или йерархия, поради което представите и понятията му за Любовта, Истината и Доброто, а също и за Правдата, Морала, Съвестта и Брачната Любов са влезли в разрез с тези на другия ангел. Обратно, духовете от ада или от човешката раса, които се намират в състояние на адски брак, живеят в постоянно и мъчително съперничество, в борба за отстояване на своето право и унижаване правото на другия; в постоянни спорове, дрязги, изисквания, ограничения и дори кавги и физически насилия, от което получават своеобразна, адска наслада. Според съвременната психология, основните наслади в адския брак или партньорство са садистични и мазохистични. Мазохистите си заслужават изтезанията, понеже не се отделят решително от мъчителя си, за да заживеят сами или да отидат при хора с душа, а изпитват своеобразно удолоствие от мъченията. Най-простите оправдават това със страх за живота си или "чувство за дълг", а лицемерите – с материалната зависимост. Те не подозират, че с това създават деца-амфибии с тежки болести или висока тревожност. По-често извикват за въплъщение духове от ада, които цял живот ще мислят само за себе си. И да са родили дете с монада, то е амфибия и половината му е черна: постоянно ще се разкъсва от драми и противоречия, ще търси плебейската култура и плебейско признание, мафиоти, печалби, "уреждане в живота". То неизменно ще става жертва на егоисти и вампири – по наследство.*

*С това резюме на Сведенборговото учение за брачната любов се мъчим да очертаем част от сферата на "Белмекен" и сферата на езическа Родопа, която и до ден днешен поддържа курбаните и кървавите драми и трагедии по целия свят. В този смисъл, насочването на мисълта и сънищата ни към един невзет изпит на Белмекен, може да означава един шанс за навлизане в Евридическата школа, която все още съществува в Евридическа Агарта по тия места. На окултен език казано, новите Евридики по цял свят функционират на четири различни нива, свързани с четирите посоки на света, погледнати от връх Белмекен. Едно от тях е платоническото, а друго – сътворяването или синтезирането на нови духовни същества, наречени в съвременния херметизъм "магнитни овоиди", а в беседите и в осиянията - по други начини. Това става чрез пълен обмен на орфическата двойка **на всички***

***полета**. За разлика от **предучилищния** етап на Новото семейство, символизирано и реализирано от Новия Адам и Новата Ева, орфическата двойка не ражда задължително видими физически деца от плът и кръв и взема всякакви мерки любовта им да остане неизвестна. Значи, благословен е и Странджанският, и Рилският, и Родопският път. Тънкостта е в това, всеки да почувства кой от тези пътища е за него (или нито един от тях, а върви по четвърти, пети, или някакъв строго индивидуален път).*

Езерото пред хижа "Белмекен" – 1968г.

*В разговорите ни напоследък възникна отново въпросът, защо толкова много се набляга в осиянията върху проблемите на двойката или групата, след като Учителят постоянно говори за брака на духа и душата **вътре** в самия индивид, като най-висок идеал на ученика. Съгласихме се, че наистина често забравяме този най-висок идеал, за който се говори и в беседите, и в осиянията, и почесто задаваме въпроси за "сродните души", за мъжа и жената и пр. Небето е толерантно към този наш остър проблем - знае, че той произлиза от един свещен и незадоволен глад за интимна любов и партньорство и затова с охота и пространно отговаря на въпросите ни.*

*Но сега ние искаме да си изясним, ако може по-конкретно, защо наистина отново възниква образът на Белмекен - и то не само в една душа. Дали **Белмекен** е аналог на Кавказ и Златното Руно - или Колхида е синоним на Вселенска **Странджа**? Това за нас са извънредно важни въпроси, тъй като от новолунието сега, вече миг след миг, тече и нараства шансът за отваряне на Новия Изгрев, което може да се случи само 2 или 3 пъти в един век, а сега това е*

***дадено**. От туй, към коя планина ще се ориентираме и в какъв състав, с какъв модел или импулс за взаимоотношения, зависи как ще тръгнат нещата във времето и пространството по веригите и народите от сродни души. Ние, които, по стечение на обстоятелствата, сме свързани директно със Словото и Учителя и със Школата Му, която никога не е преставала, освен големия шанс, носим и една голяма отговорност как ще постъпим **в момента**. Небето не иска да ни даде конкретна насока въпреки вярата и послушанието ни, защото, изглежда, има друг план - иска сърцата ни сами да напипат началото. Като че ли за пръв път сме в такава обърквaща ситуация и засега скимтим и махаме крачета като слепи кученца... Господ обаче иска за пръв път **сами** да се справим: както се казва - на "автопилот". Героите, които се опитват да играят ролите на Адам или Орфей, имат богат опит в пиесите на самонадеяността, но сега се иска те да бъдат "безсилна глина" в ръцете на тези, които трябва да проведат токовете на Шестата раса и на Небето - т.е. на Новите Еви, Евридики и Родопи.*

*Една от тях, която срещнахме вчера в един град по средата на България, се оказа също "в час", защото сподели с нас последните си видения, сънища и мистични преживявания, в които е изникнал спонтанно Белмекен. Външно тя е млада актриса, но вътрешно е една от тези, които могат да раздвижат с успех **Евридическата** линия. Тя наскоро се е излъчила от физическото си тяло, видяла го е съблечено и ненужно като захвърлена дреха някъде долу под себе си и е навлязла в някакъв облак или сфера от бяла светлина, едновременно влизаща в нея и наблюдаваща. Изкачвала се е по някакъв неземен бял хълм, на който отдясно имало кошари с овце, а отляво - не запомних какво. Дано сама тя го опише по-подробно. Веднага разбрах, че Небето ѝ показва стадото на Христа, възможността за влизане в съществуващи (или основаване на нови) Негови кошари в някаква Негова бяла планина. В съзнанието ѝ ясно прозвучала думата "Белмекен", без да съм ѝ казвал нищо за това. Наистина, в личното ѝ послание се казва, че имала някаква мисия във връзка със Белмекен, а също и в последните пловдивски осияния се говори за този връх, но доколко тя е повлияна от това и доколко виденията ѝ имат съвършено актуален характер - това е въпрос, на който може да ни отговори само Елма. Може ли да се надяваме на това?*

(Това осияние да се разпространи заедно с другите последни по всички вериги и лица, които имат отношение към Новото Слово. С това Небето снема отговорността от себе си, оставяйки ни ясен и точен документ за благоволението на Бога, точно в този миг да се направят опити за обединени и индивидуални усилия в мечтаната насока: живот сред природата)

13ч.15м. - Конкретно - в съвременен, човешки, имотно-юридически план, включващ и финансово, и трудово участие, - изключителният ви шанс за основаване на Новия Изгрев по места би трябвало да се използва по следния начин:

Този път почвам отзад-напред, т.е. от следствието към причината. В най-важното осияние нас-

*коро, поясних нещата според правовия ред на **космическата** държава - започвайки от самата глава, по посока на нозете. Ето защо, там казах, че нещата пак са условни - че всякакви външни действия са предварително обречени, ако не измените сърцата и умовете си. По-добре в ада, отколкото в един външен рай, който незабавно се превръща в още по-лош ад. Затова винаги съм ви казвал, че светът, в който живеете сега, е най-добрият свят, и условията ви - най-благоприятни. Мнозина не могат да Ме разберат и роптаят: "Учителю, как може да се говори така? Съвременният свят е самият ад! Ти сам си ни го казвал това. Как може същевременно да твърдиш, че това е най-добрият свят за нас и че живеем в най-добрите условия? Не можем да разберем..."*

*Това е въпрос, на който ще намерите отговор в Словото, ако го проучвате внимателно, както и в самия живот. Сега имам за задача да ви представя реда на действията отзад-напред, т.е. както никога не се прави - както правите всички вие на Земята от 8 хиляди години насам (200 милиона). Обикновените човеци търсят първо външните условия, но когато ги постигнат, се изпокарват, разболяват и умират. Ако по някакъв начин попаднете в самия рай, където условията са най-благоприятни, вие незабавно ще го замърсите или ще изчезнете от там, понеже ще искате да обичате когото **вие** искате да обичате, и няма да искате да обичате който **вас** ви обича.*

*Потенциално обаче съществува една микроскопическа възможност да се започне едновременно от **двете** страни към центъра. Ако един, трима, шест или дванадесет души сега започнат откъм главата, точно толкова някъде ще могат да започнат и откъм краката. Как се започва откъм главата - това ви говорим от 2000 години насам, затова тук е излишно да се повтаря. А как се започва откъм краката - попитайте най-опитните светски хора. Не че и те няма да фалират най-накрая в гробищата, но от тях можете да вземете модел как човек да се съобразява със **светските** закони, ако иска да не влезе в разрез със света.*

Catherine Alexandre – Птичата Дама

Вие сега се страхувате да не би да се върнете пак към феодалния строй, ако последвате съвета ни сега да направите природно-земеделски комуни. Такава опасност съществуваше, съществува и сега, ако бихте започнали откъм краката без присъствието на Учителя. Новият Изгрев не може да започне нито в Башкирия, нито в Латвия, нито в Швейцария.

Catherine Alexandre – La bergere

Той не може да започне сега дори и в Русия. Достатъчно е той да се основе отново в края на века, дори само за три часа в три планини на Балканите, за да тръгнат токовете през вселените и бъднините на историята! Готовите души ще ***приемат*** *импулса - и вашата работа ще е свършена. Не искаме повече от три часа - но три часа, преживени по всички правила. Ако някой успее да продължи комуната си повече от*

това време, Небето ще му ръкопляска. В цялата история на вашето човечество досега няма нито един такъв случай. Ако вие скъсате рекорда, макар и с една секунда повече, наистина ще направите нещо ново във вселената.

Да се започне откъм краката, значи всички, считащи себе си за ученици на Христа и Учителя, незабавно да продадат личната част от имотите си и да закупите колективно най-малко по 500 декара земя за една комуна. ***Под*** *500 декара не се приема - братството сега се явява на поправителен изпит! Ако става дума за временни нови имоти на по-малка площ - това може, но с перспектива и тях да продадете или подарите, когато успеете да подсигурите 500 декара. След това ще оградите тези 500 декара с ивица от къщи и лични градини не по-малко от 5 декара на човек, а площта в центъра ще бъде обща. Ако сменяте къщите си и си гостувате периодично, спазвайки ритъма, за който постоянно говорим, без да пренебрегвате и самотата - това означава, че сте започнали едновременно и от главата, и такава община ще бъде непробиваема и за атомна бомба, ако сте готови да я направите. Ще бликнат сами извори, ще се появят нови плодове и елементи, Земята ще стане рай пред очите ви! Всичката тайна седи в строго спазване на Троен ритъм: самота, обмяна с обична душа, обмяна с души, при които Бог ви прати.*

Малко по малко, такива оазиси на живота и безсмъртието, на космическите пътешествия и вечната красота и младост могат да покрият цялата Земя! Някъде по средата на всеки подобен рай се прави пръстен от градини в елипсовидна форма. Там бременните и кърмещите живеят в специални жилища - "елѝри". В центъра е храмът на Словото, изкуствата и науките, и поляната за паневритмия. Ако от Обществото всеки ден, всяка седмица, всеки месец и всяка година напуска по един член, за да отиде на гости на друго общество, а оттам идват съответно други и вие ги приемате с радост, небесни ангели и богове ще почнат да слизат в обителите ви и да ви взимат в своите светове на гости! Земните: църков-

*ните женитби ще изчезнат безследно, роднини ще ви бъдат близките по **дух**, а не по кръв, освен когато ви е приятно и се разбирате. Всички деца ще се раждат без изключение, няма да има нито едно предпазване, нито едно помятане, нито една болест. Ето **това** искаше да ви каже Христос преди 2000 години, **това** исках да ви кажа и ви говорих постоянно и **сега**; **това** ще ви говоря и за в бъдеще!*

Catherine Alexandre – Среща върху нишката

Братя, сестри и възлюбени в единомислие, единочувствие и единодействие, без да бъде пренебрегната ни най-малко която и да е душа с нейните телесни и духовни нужди - ето как изглежда Царството Божие, т.е. Новата Земя и Новото Небе в единение, за което сте отговорни изключително и единствено вие, Човеците с Искра Божия в душата си. Последното творение на Отца, способно да взема самостоятелни решения в хармония с Отца си, да ги провежда без колебание и докрай и да се наслаждава от резултатите им. Най-голямото чудо за всички божества и ангели е именно искрата ви Божия!

Тема за следния път: текстът от песента "Любовта и Обичта ще ме научат на Бога слуга да стана" (свободни размисли).

11.V.133(1997)
Бургас - Изгрев

СТРАНДЖА, РОДОПА И РИЛА

Румен Статков – Седмолъчката от Плиска

Зов на една приятелка към Бога:

- ГОСПОДИ, ДА БЪДЕ ВОЛЯТА ТИ СВЯТА! Покажи, моля те смирено, поне една мъничка, едва стигаща за човешки крак пътечка без грешка, без подсъзнателна или неосъзната користъ, само с мисъл за Теб. Аз съм толкова дребна, малка, сива прашинка, толкова грешна, Господи, толкова огромна грешница, че понякога наистина ми идва скверната мисъл дали съм Твое или друго дело. И тъй като тайничко се надявам да съм от Теб, моля Те, моля Те, смалявам се и се смирявам в нозете Ти, дори с риск да не ме видиш, а да чуеш само искрения ми, изпълнен с обич и надежда зов - посочи ми, Господи, верния лъч светлина, мравчената пътека, защото всяка секунда затъвам все повече в огромното си невежество, в глухотата и слепотата за Твоите знаци. Нали в това е Твоето величие - да даваш на всеки колкото той има нужда, колкото може да разбере, колкото може да види и чуе, колкото може да понесе? Смили се, Господи, над мен, смали се до мен, докосни ме с прозрението Си и виделината Си, осияй тъмнината около мен!

Прости ми, Господи, ако съм много дръзка в молитвата си - прости, защото това е зовът на моята Твоя частица. Прости ми, Господи! И съизволи, ако такава е Волята Ти! Амин!

3,50ч. сутр.

- Може ли отговорът на тази твърде интимна, сърдечна молитва, да бъде засекретен, както се е случвало и с други осияния? Ако може - временно или завинаги?

Румен Статков – Храмът

3,59 ч - Запазѝ го в тайна, според желанието на душа-

*та си. И без това ще разкрия неща, недостъпни за повечето хора по Земята. И да го пуснем за общо четене и преписване, кандидати за Второто Посвещение почти няма. Само **един** приятел досега заяви смирено страстното си желание да смени местожителството и работата си, за да бъде не само сърдечно, умствено и духовно, но и физически до тези, които са потопени в Присъствието.*

Румен Статков - Докосване

На вика на душата ти ще отговоря по друг начин - не писмено. А за успокоение на разума и съвестта ти, ще кажа следното:

*Самоотречението идва след планини от мъки и страдания. Този, който се е отрекъл от себе си и от близките си и е оставил всичко, за да върви след Присъствието **и физически**, престава да бъде вярващ и става **апостол**. Тайната на Христовия Път съдържа и учение за **апостолките**. **Апостолка е по-високо Посвещение от апостол**. "Апостол", на славянски, означава да престанеш да постиш и да стоиш на пост...*

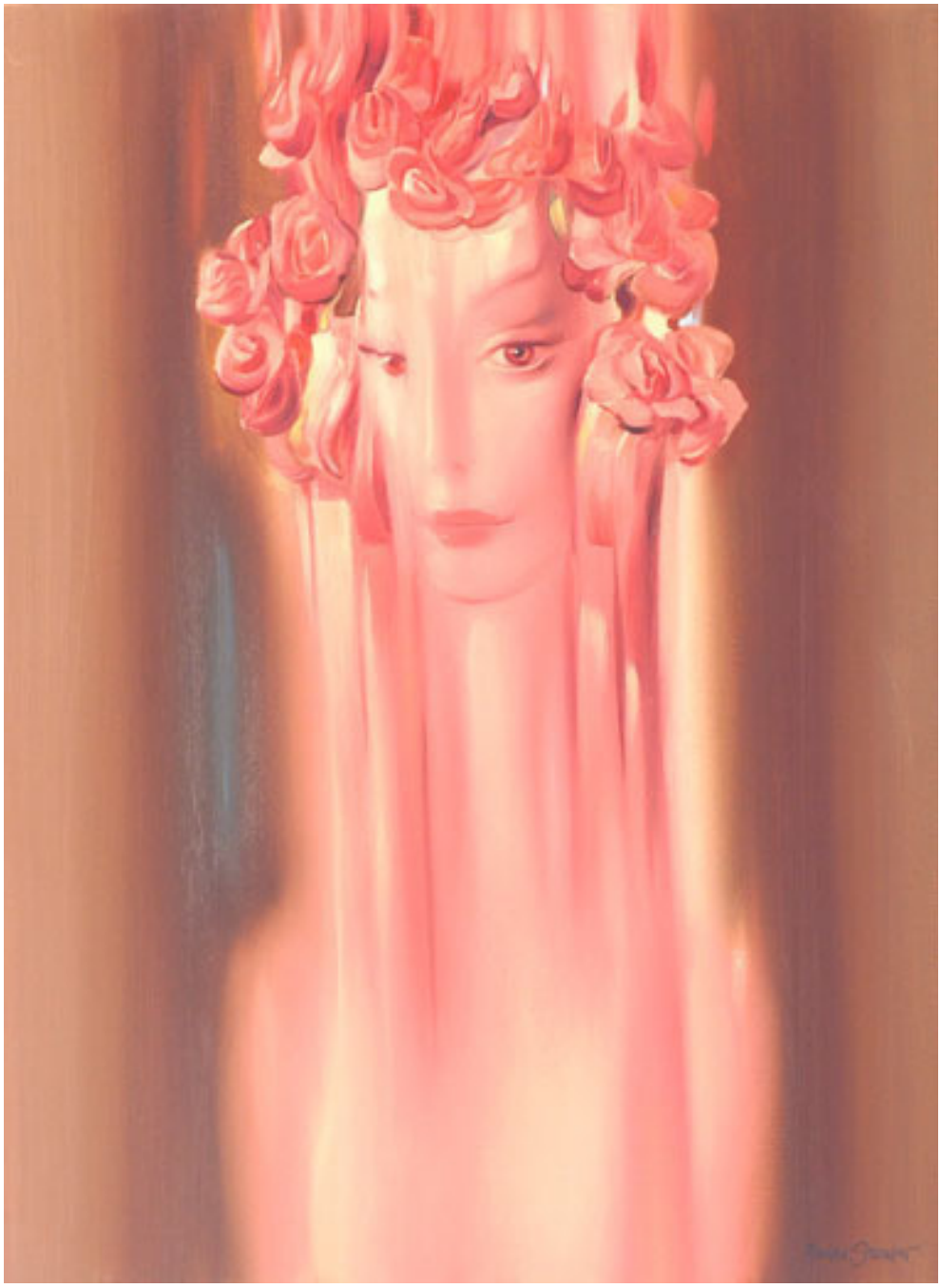

Румен Статков – Портрет на Розата

(В осиянията на Елма, Розата е символ на Сродната душа)

*Вярващият, пророкът, разпозналият, верният - подпалилият Първия Лъч на Първото Посвещение - се отличава с разпознаване на **Словото**. Той Го разпознава през всички епохи, откъдето и да бликне. Той работи денонощно за Неговото съхранение и разпространение. Ако вие вярвате в някаква общоприета форма на Словото или приета от по-голямо количе-*

*ство хора, но не вярвате в Словото, което **постоянно** тече - Словото, прието от по-малко количество хора, - рискувате да си останете обикновен човек. Смело може да се каже, че и познаващите на вода Словото на Христа отпреди 2000 години и Словото Му в първата половина на XX век в България, колкото и да са верни и предани, още не са получили Първото Посвещение.*

Румен Статков - Странджанка

Румен Статков – Неродена мома

(Но има сведения, че мома с висок идеал скоро ще се роди - ще иска да живее с хора от по-висока еволюция)

*Досега вие мислехте, че праведникът е онзи, който е верен на "**класическото**" Слово. И **такива** праведници има, но над главата им не свети Първият Лъч. Почти всички жития на светии и праведници от църквата, на великите и неизвестни мъченици за вярата, на много съвременни вярващи, свещеници и монаси, включително на живи и в момента светци на която и да е вяра, не са пример за спасение. **Истински спасеният има един силен лъч, излизащ вертика-***

***лно над главата**. Обикновените светии и праведници имат само ореол. Плоският, двуизмерен ореол, не е само стилизация на църковната, религиозната живопис. Канонизацията на Сатурновите светци и праведници е факт преди всичко на **Небето**, а не на Земята. Земните църковни и верски събори нямат нито правото, нито силата да канонизират някого за светец. Повечето канонизирани светци са човешко изобретение - те нямат **Сатурновия** Пръстен около главата си.*

Румен Статков – Старата Икона

(И няма да се възхищава повече от стария тип светци...)

Светия - обикновен човек от V степен - означава човек, който е пробудил 4 олтара и се е отказал от 4 привързаности. Ъгълът на Сатурновия, плосък ореол у светиите, е различен. Той зависи от фазата на светийската еволюция. Щом светията - бил той обикновен вярващ, аскет, свещеник или патриарх – престане да осъжда и да гледа строго, плоският му ореол се завърта. Колкото по-малко мисли и говори за "опасностите", за "отклоненията", "сектите", "ересите", "дявола" и "греха", колкото по-малко почне да предпазва себе си и другите от "изкушенията", "съблазните", и "козните на лукавия", толкова по-бързо се завърта неговият плосък ореол - и един ден сиянието му става обемно. Сатурновият му престол е възбудил ***Юпитеровия****. Вярата и мисленето стават обемни, интелигентни, благородни - и в очите и лицето му се явява благостта. Изчезва осъдителният, мрачният или страдалческият образ на светеца. Сега светецът има шанс да се превърне в* ***светия****. Когато сме ви говорили за намръщените, постоянно критикуващите и бичуващите "светии" и "праведници", ние сме имали предвид* ***вашите*** *понятия. Истинският светия е благ, истинският праведник – толерантен към всички вери. Ето защо, в истинския праведник халото около главата не угасва. Юпитеровата чакра, подпалена от кората на мозъка, свети радиално на всички страни, понеже е приела* ***Божия*** *Дух – дава правото на* ***всички*** *същества.*

Значи, човек, който не е благ и толерантен към всички, още не е осенен от Духа. Наблюдавайте човешките светии и праведници: почти през цялото време те са омъчнени, въздишат, тревожат се за нещо. Почти денонощно ги мъчи въпросът: "Ами докога? Няма ли да ме отмине тази чаша най-после? Защо съм толкоз грешен? Защо "х" или "у" греши; правдата няма ли да се възцари най-после?"

Сега няма да ви чета лекции - Науката за Посвещенията е Път, а не университет. Новото, което узнахте, е че светецът се отказва от имоти, близки, светска реализация и духовен престиж, а светията - от самомнението си. Праведникът е вече ученик

с Първо Посвещение - той разпознава Словото където и да е, затова скъсва и с църквата, и с канона, и с "класическото" братство, ако то почне да налага определения. ***Апостол е онзи, който контактува физически с Учителя, а апостолка - която живее с апостоли****. Но не плътно.* *(Не всеки ден – б.х.)*

Румен Статков – Отражение

Последните две твърдения изчерпват изцяло тайната на смирението - на Великото Второ Посвещение от Пътя на Ученика. Учителят никога не напуска Земята - дори и физически, - но за неверните и колебливите остава невидим. Апостолите обаче Го виждат и следват и затова Учителят, Братството и Школата са винаги около вас. Смиреният по сърце

мигновено разпознава Живия Господ и тръгва след Него, където и да е. Смирената по сърце, макар и да не вижда пряко Учителя, разпознава Неговите зрящи и чутки работници и им посвещава живота си. ***Не само мислите и чувствата си - а целия си живот, без остатък****!*

Румен Статков – Въздух и огън

(Когато прегърнеш Огнения Човек – Човека с Монада, - съвсем сигурно е, че ще прихванеш от неговия пламък и той ще те заведе в света на безсмъртните).

Особено сега, когато се възстановява Изгревът. Истинската апостолка не е обикновена жена - тя е пламък! Освен Разпознаването и Предаността, тя владее и Отсъствието. Истинската апостолка владее съвършено не само самоотдаването и приласкаването, не само абсолютния избор на най-съвършения измежду съвършените, но и отсъствието, когато това е необходимо. Тя предоставя на Бога и Учителя цялото си сърце, а не само половината или четвъртината. За обект на своята преданост тя из-

бира Братството, а не само един апостол, мъдрец, осиян или Син Божий. И когато тя разбере Любовта като ритъм от плътно присъствие и отсъствие, тя е вече съвършена; ако потрябва - и като отсъствие до края на живота си, за да даде възможност и на други души и сърца да проявят импулса на грижата и приласкаването - светая светих на Мировата Душа. Ако забележи, че един от възлюбените е преситен от присъствие и копнее за отсъствие или промяна, истинската любяща и обичаща не спъва ритъма на живота, а отива там, където ***други*** *тежко въздишат за приласкаване.*

Румен Статков – Небе и земя

(И така, всъщност, е казано,: "Както на Небето, така и на Земята". Сливане само на небето или само на земята е врата към ада).

Докато не се яви поне една такава апостолка и сестра със сърце, чисто като роса, излишно е да се надявате, че Изгревът - или Царството Божие – скоро ще слезе на Земята. Затова се чака ***Новата*** *Ева - а градините ще дойдат от само себе си. Когато Господ казва да напуснете не само родителите си, мъжете си и жените си, но и децата си, ако потрябва,*

за да Го последвате, мислите ли, че Той ви говори само алегорически и символически? Прочее, и днес ние знаем майки, които напуснаха даже невръстните си дечица заради Господа, за да Го последват - с какво вие мислите, че сте по-горни от такива, за да бъдете спътници на апостоли?

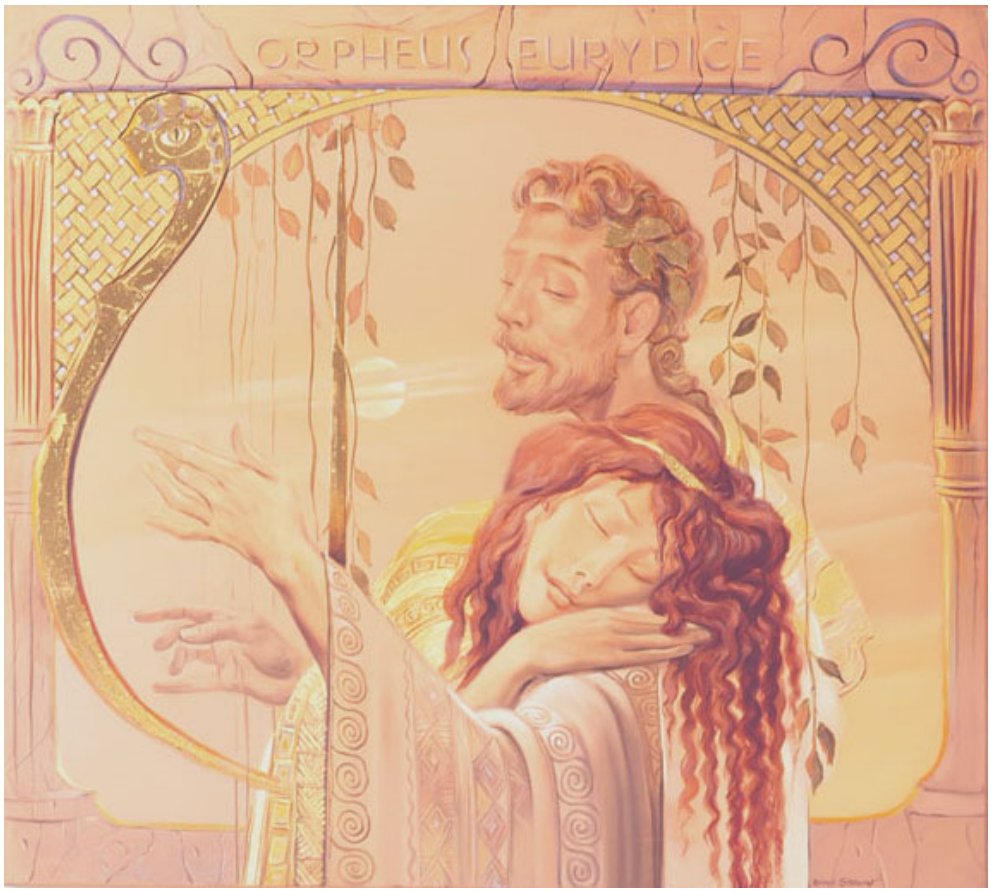

Румен Статков – Орфей и Евридика

*Небето вижда до дъно обичта и грижата, привързаността ви, но търси **Новата** Ева, **Новата** Родопа, **Новата** Евридика. Те ще заселят **три** планини – първо в България. Сега това **може** да стане.*

(Тема за писмени упражнения: "Новата Ева, Новата Евридика и Новата Родопа - общото и различията" – б.х.)

От това следва, че Новото Човечество - населването на Новата Земя и Новото Небе в епохата на Водолея и началото на Шестата раса - сега зависи изключително от Новите Еви, Новите Евридики и Новите Родопи. Така ли е? Наистина ли Странджа, Рила и Родопите стават днес поле на тяхната дейност? За да развием домашните си работи, може ли да се

*дадат някои най-общи насоки за разликите и общото между тях? Например, Нова Ева трябва да е **такава** необикновена и прекрасна сестра и жена, която зачева само от мъж с относително най-висока еволюция и не ражда повече шансонетки и Каиновци. (Елма тълкува думата "шансонетка" не като "шлагерна певица", а като "подобие на човек, който търси подобие на шанс". Ами Новите Евридики и Новите Родопи – има ли шанс вече да де родят?*

Румен Статков – Състояние

(Пророкувано е, че скоро ще се явят нови Еви и Евридики, които ще бъдат в състояние да избират Нови Адамовци и Нови Орфеевци и да искат да зачеват именно от тях, а не от обикновени хора.)

*- Наистина, не желае ли една душа в женско тяло да ражда деца от Нови Адамовци и всячески избягва този въпрос и дори става сама Каин, тя не може да бъде Нова Ева. Новата Евридика ражда деца от Новия Орфей предимно **в духовния** свят, а Новата Ро-*

*допа прави деца **в божествения**. Но това са неща, които вие знаете още от "Евангелие на Мария Магдалина". Не го ли приемате като Живот, Дело и Слово, вие няма да направите нищо повече от църквите и семействата, нищо повече от манастирите, ашрамите и братствата.*

Румен Статков – Камъкът и земята

(Има същества с божествен произход, които са напукани от жажда за преливане и взаимност. Във висшите измерения те са едно, обаче това единство трябва да се получи и на земята. Художникът е показал, че такава тененция вече има. Геният му е изобразил пукнатините така, че да се види, че всъщност мъжът и жената някога са били едно цяло.)

Думите на Елма за въплъщаването на Словото и Делото в реален Живот би трябвало да се пояснят за тия, които още

не са навлезли по-надълбоко в Учението. Да станеш "Каин", не значи непременно да си убиец в общоприетия смисъл. Принципно, Каиновците убиват и нерви, и импулси, и по този начин съкращават и собствения си живот, и живота на други хора. Разбира се, един вид убийство е и компромисът със себе си, когато правим неща, от които душата ни се мъчи. Тук възниква обаче тънкият въпрос дали точно душата ни се мъчи или егото, нисшата ни еволюция, лошата ни наследственост, когато Божественото иска нещо от нас, а ние му се съпротивляваме. Един висш закон ни оставя свободни да избираме, но това не значи, че няма последствия от избора ни. Този закон обаче по никой начин не ни принуждава да изберем по-висшето насилствено, понеже инак Бог няма да е Бог, и въобще не би имало Бог. Бог не ни бие, когато не разбираме нещо и нямаме опит и вкус към по-висшите неща в Битието, също както майката не удря детето си с глава в стената, защото се нааквало. Мъдрецът, френологът, физиогномистът, корпологът, от пръв поглед вижда и знае какво иска дадено същество и затова никога не очаква и не му предлага нещо извън неговите вкусове и възможности, нито съди някого, че не може да се надскочи – съществото просто няма изработени центрове за нещо повече.

Тук обаче има едно изключение: безсмъртната човешка душа, или така нареченият Нов Адам, Нова Ева, все още са плътно преплетени с животинското, с наследственото, със стария човек в себе си. Когато стигнем до стадия на осъзнаването, на ученичеството, започваме доброволна битка с нисшето в себе си и с неговите вкусове и потребности. Тази битка също не е с насилствени средства, но ние имаме свободата да правим експерименти – постепенно да заместваме нисшите елементи от досегашната си формула с по-висши. Само това е истинският път на самоусъвършенстването и взаимоусъвършенстването. Има елементи от миналото в нас, здраво занитени и споени с истинската ни същност, които имаме право да претопяваме и заместваме с нови. Значи, ако искаме да ги унищожим, да ги убием, дори и с най-високи намерения, ние сме пак Каиновци. При това, унищожение е невъзможно: всяка празнина моментално се запълва. Понеже нисшето, животинското, е много мощно и експлозивно, то има свойството да се "намърдва" мигновено в освободените пространства, за да запази позициите на Старата Вселена. Тук именно е моментът, когато съзнателният човек има правото да запълни тези празнини с нещо ново, неизпитвано досега, но по моделите и съветите на божествената интуиция, на високия идеал. Когато божествената ни интуиция е затлачена, смирените и разпознаващи души се доверяват на Посветени и Учители, които имат пряк контакт с волята Божия и знаят каква е тя за всеки отделен случай, при всяко същество. За

стария човек такова доверяване е немислимо, защото неговото его, неговата астрална и ментална плът реагират болезнено на всяка мисъл за реформация и възприемат такива съвети като "интервенция". Знаейки това, Посветеният, както и самата воля Божия, абсолютно никога не си позволяват да пипат такава "плът", да се опитват да я трансформират. Трансформацията на стария човек в нов става единствено и изключително по неговата собствена свободна воля, след като е преминал през големи опитности и страдания. Бог ни е оставил да се бием в стени и да скачаме в пропасти, за да осъзнаем, че сме все още в ада – в една унаследена от несъвършени хора физическа, астрална и ментална плът. Тя има своите вкусове, представи, понятия и ориентации, в които се е фиксирала. Тя си ги представя и ги усеща като единствено желани и възможни за нея. Колкото и да Му е мъчно, Бог ни оставя да изпитаме своите вкусове и теории, с цената на много прераждания и тежки деформации и страдания. От време на време Той ни изпраща светлинки, отвътре или отвън, така че не ни е оставил. Когато сме яли вече достатъчно бой и най-после логиката и разумът ни заработят, в нас се явява смелостта да експериментираме. В началото това е пак животинска смелост – пак идва от инстинкта за самосъхранение и оцеляване, от мисъл за себе си. При животинските психики, с изключение на някои животни-майки и на моментите, когато действа Божественото, е съвършено невъзможно смесване с друг вид, проявяване на милосърдие към някой друг, освен към себе си и към това, което ни привлича и ни е познато. Когато обаче става дума за саможертва в името на по-висшето в нас или в друго същество от по-висша еволюция, ние вече ставаме сътрудници на Новата Земя и Новото Небе. Новата Вселена не се интересува от старите ни вкусове и мнения, защото те са показали своите резултати – Старата Вселена си отива. Ако не сме "евоспособни" (способни за еволюция), ако не искаме или не желаем да се надскочим, т.е. да надскочим животинското и традиционното в себе си, да се освободим от старите нитове и съставки, Новата Вселена ни оставя на доизживяване. Ще продължим да се блъскаме в илюзиите и вкусовете си, в старите си понятия и представи и старите си фиксации, стереотипи и амбиции, докато се разглобим окончателно. На Новата Вселена не й трябват дори и нищожни останки от нашите "чаркове", защото те са за нея токсични. Ако инатът и съпротивата ни са непробиваеми, оставят ни за пълно претопяване. Тогава просто става ясно какъв е нашият произход: дали сме същества с искра Божия - или някое от служебните същества, което няма космическа съвест и способност за космическа саможертва и космически подвиг.

Съвест, саможертва и подвиг в името на Еволюцията –

ето *доминантите на трите ни безсмъртни тела: причинно, будическо и атмическо. Адът и човешкият свят* ***също*** *боравят с тия понятия, но при тях те значат съвършено други неща – служене на себе си, на близките и предпочетените, на някакво адско или човешко общество. При ада и обикновения човек не се поставя въпросът да се подвизаваме в името на Космическата Еволюция – там действат слепите стихии на себизма, егоизма и животинските вкусове и привързаности. Когато си мислят, че работят, живеят или създават ценности и поколение, адските и обикновените хора не се интересуват дали пълнят Битието с безсмъртни стойности или с нещо друго. При тях първото се случва рядко и случайно, а второто е начин на живот.*

От горния текст има още нещо за доизясняване: ***"Новата Евридика ражда деца от Новия Орфей предимно в духовния свят, а Новата Родопа прави деца в божествения".*** *Тази роля на "Новата Евридика" тук е визирана от Елма за периода на Шестата Раса, която настъпва. Това е сложен въпрос и той се изяснява в Божието Слово понякога под много символогични пластове, по-рядко - съвсем директно. В течение на Шестата Раса, Новите Евридики, по подобие на класическата си прамайка, ще имат импулс да зачеват от Орфей и събратята му само духовни деца, т.е. да се обменят само духовно. Тази тенденция е допусната не само поради закона за свободата, а и поради съобразяване с еволюцията на Ева и Евридика – човешкото и ангелското сърце до* ***този*** *момент. По-добре е да има* ***духовно*** *общуване и обмяна, отколкото само физическо или никакво. Това ражда велики и прекрасни преживявания, макар и платонични, но и велики духовни продукти. Има цели йерархии и космоси, които живеят само на това ниво и по този начин. Бог не може да затрие цели ангелски йерархии и човечества, само защото още не са способни да зачеват* ***божествено*** *– не само духовно, но и физически. За мнозина Божественото е* ***Третият*** *етаж –* ***над*** *духовното. Представят си го като още по-голяма откъснатост от материалното и природното. В божествените Учения обаче това не е така. В тях Божественото е* ***балансът*** *между природно и духовно – всичките ни чакри и центрове от горе до долу живеят с всичка сила, но в нужната хармония и порядък. При тях Високият Вкус и Високият Идеал се насочват към съответни обекти и съответни начини на изразяване. В този смисъл, Новата Родопа е сърце или Същество, способно да зачева от Новия Орфей не само духовни, но и физическа деца – тоест, духовни и физически* ***едновременно****. Старата Ева предпочита адски и обикновени партньорства, Старата Евридика поддържа почти изключително платонични връзки, а Старата Родопа се занимава само с демони, ядене и пиене.*

В казаното за Новата Евридика обаче се крие и една въз-

*можност, обяснявана нееднократно в Словото: тя има способността и правото за зачева и ражда и духовни **деца**, а не само духовни преживявания и културни ценности. Това има отношение и към т.н. "магнитни овоиди", но далече не само към тях. Казано по-ясно, съединяване на полярностите, което не стига до веществен плод, създава или извиква от световете живо същество, макар и невидимо за нас. То може да е астрално, ментално или от някой по-висок свят. Ако липсата на физически плод не е причинена по насилствен, механичен, престъпен път, а това е станало естествено, по волята Божия, то роденото невидимо същество е от **високите** сфери. В противен случай, хората плодят в пространството елементали, вампири. **А днес всички богове и ангели очакват да се пробуди Новата Ева с вкус към Новия Адам, за да могат да се родят и физически – очакват Първото Утро!***

Румен Статков – Утро

19.VI.133(1997)
Бургас – Изгрев
Родопите – районът на село Зорница

ЗАКОНЪТ ЗА ТРИТЕ ЖИЛИЩА

Всички снимки в този текст, включително и на цветята, са автентични: от деня, в който минахме през село Зорница в Родопите – рая на Земята. Някои от тях показват как се отваря там етерното зрение и човек може да вижда природата както я виждат различните видове елфи и феи в този абсолютно божествен район.

7,53 ч.

От 2 до 13 юни - поредна серия от опитности, проблеми и житейски уроци. Още преди заминаването за град N., тук имаше крайно интересни случки, в които Присъствието и Намесата на Небето бяха, както от много години насам, очевидни. Една от тях е типичен случай на реакция на Елма, свързан с нашата вяра или неверие. Нелеката драма на много обвързани хора, които са се събудили за духовното и за свободата, но все още са зависими по най-различни начини от близките си, се разрази още веднъж пред очите ни. Една близка приятелка, за която има Ж.Л.О. (Живоструйно лично осияние) от Елма, дойде за пореден път крайно огорчена от отношението на близките си и вече не знаеше какво да прави. Имало е няколко подобни случая, в които Елма е реагирал остро и категорично, с ясни изисквания и прогнози, които са се осъществявали дословно. Могат да се разкажат няколко десетки такива случая, но участниците в този контакт и изследващите осиянията могат да изброят стотици и хиляди. Небето рядко е така категорично, тъй като ценí над всичко свободната ни воля, но в определени случаи внезапно решава, че е дошъл моментът някой да бъде хванат от кармата или

освободен от нея. Тогава липсата на вяра и непослушанието обикновено дават печални резултати - и обратно.

Така и в този случай: докато споменатата приятелка плачеше и казваше, че така не може повече да продължава, изведнъж ѝ бе казано, че ако не напусне незабавно така нареченото си "семейство", няма особено добри шансове нито за бъдещето на детето ѝ, нито за жилището, нито за колата ѝ. Но не всеки има моралната сила да го изпълни. От този момент, трите основни причини, трите мотива, заради които не само тя, но и милиони майки се гърчат, унижавани и оскърбявани, бити и пр., престават да бъдат под покровителството на Бога. За ясновидеца това означава, че едни черни, човекоподобни и не с човешка форма създания, от мига на произнасянето на подобни думи излизат от ада и се разполагат в обектите, причиняващи компромисното поведение. Бяха отворени три тома беседи от Учителя с надежда за потвърждение на казаното - и трите пъти се паднаха мисли за значимостта на вярата. За съжаление, повечето от нас трудно могат да променят веднъж завинаги житейските си обстоятелства, дори и когато искрено казват, че вярват в Бога и Словото Му. Даже и крайно фини духовни хора, все още притиснати от обстоятелствата, забравят фаталността на неспазването на закона за индивидуалния жизнен радиус (ИЖР). На всяка крачка срещаме пълна слепота по този въпрос - дори у хора, които четат от години беседите на Учителя или са общували лично с Него. Явно, за неразбирането и непослушанието в такъв случай трябва да се дадат скъпи жертви, за да разбере дадена душа, че законът за отсъствието, гостуването по приятели и по-рядкото присъствие в собствения дом спасява в много по-голяма степен и близките, и душата, и здравето ни, отколкото постоянното присъствие. Когато гледаме живота си на кино, след като си заминем от този свят, стотици, стотици и стотици пъти ние виж-

даме все едно и също: тъмните сили ни натикват в близки по дистанция взаимоотношения с несродни души и поради неразбиране на основни закони в живота, ние не смеем да ползваме свободата за себе си или да даваме свобода на близките си; от зле разбрано чувство за дълг, милосърдие и служене, ставаме причина за развъждане на егоисти, тирани и хора с нещастна бъдеща съдба.

От 2 до 13 юни т.г. наблюденията в този план продължиха на друго място. За трети път се отива в един град, където има душй, жадни за Словото, вярващи в Учителя, четящи и осиянията, но обвързани от предразсъдъци, близки и обстоятелства. В случая не говорим за вина, а отново за трудност творчески да се реши въпросът относно т.нар. И.Ж.Р. Съгласно немалко ясни примери в лекциите и беседите на Учителя и в живота на Изгрева под Негово ръководство, четирите основни изисквания за допускане в О.О.К. (Общия Окултен Клас) - в очите на Небето, а не на разни ръководители и организатори, - категорично, са следните: Приемане на Словото, вегетарианство, въздържателство - неупотреба на алкохол, цигари и други наркотици - и неосъдителство, некритикуване, неодумване. Една много важна особеност, която се изпуска от много привърженици на Учителя, които си мислят, че са влезли в О.О.К.: те са и вегетарианци, и въздържатели, и много способни и добри хора, но в дома им, в хладилниците им има месо, алкохол, цигари, които се ползват от близките им; или имат куче или котка, на които, по неизбежност, се доставя месо. Други считат, че любовта към близките им позволява известни компромиси в това отношение, за да има мир: готвене на месо, пазаруване, или - най-малкото - изтърпяване. Учителят не е краен и дава отговори и разрешения за най-различни случаи при подобни проблеми на ученика, но категорично разграничава оглашения от външния кръг на Пентаграма от истинския ученик, който вече е влязъл

в преддверието на Школата - Първото Посвещение.

Оглашеният може да се разтяга от милосърдие и толерантност или неизбежност в доста големи граници. Особено ако кармата не го пуска по никакъв начин и сам Бог, Учителят, намира за по-добре, в продължение дори на цяло едно прераждане, нещастницата да търпи мъжа си алкохолик, който изтезава нея и децата ѝ душевно и физически. В такива случаи, жертвата не може да прегризе въжето си по никакъв начин - тя е в плътен кармичен затвор и преждевременното бягство от него, дори и да е възможно, води до изпадане в още по-голям ад. Най-малкото, ще я преследват й отнемат живота; или – в по-лошия вариант – пак ще се свърже да живее с някой егоист, понеже не може сама. Това означава, че всички жертви в един такъв дом или ситуация сами са били насилници в предишни прераждания и сега трябва да си платят с лихвите. Друга причина, поради която законите на кармата и небесните възпитатели не позволяват излизане от менгемето на кармата, е необходимостта лошите и несъвършените хора, чрез постоянни търкания и сблъсквания, взаимно или едностранно да шлифоват характера си. Тиранинът, ревнивецът, тщеславният, лицемерът и пр. трябва да намери непременно своя кармичен майстор в лицето на друг или други майстори на злото и егоизма, за да бъдае в постоянна тревога и единоборство и по този начин да плаща кармата си. Така получава своите житейски уроци и наблюдава великия космичен принцип, според който представителите на доброто стават безсмъртни, а представителите на злото се взаимоунищожават.

Както отбелязах по-горе, трета причина, поради която Бог допуска и изисква много хора да не бъдат освобождавани от интимните, родовите и обществените клещи, е опасността да си причинят и да причинят още по-голяма карма, ако бъдат ***преждевременно*** *освободени. Хората без висок*

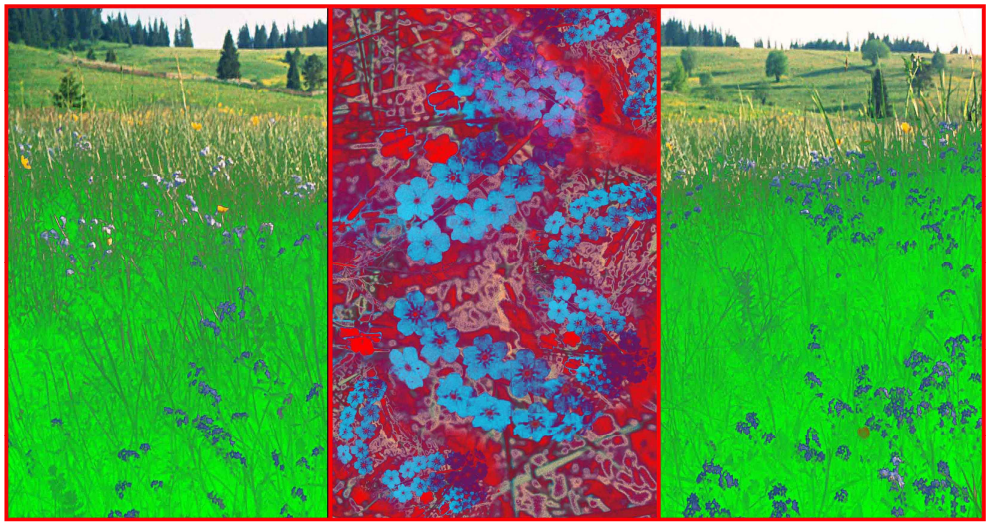

*идеал, подтиквани само от страх, егоизъм, материализъм и амбиции, е по-добре да си седят в обстоятелствата, в които се намират, и **там** да получават своите уроци от Съдбата и да прилагат своите усилия да се самоусъвършенстват и служат. Ако принципът на удоволствието, притежанието, страха, вторачването и пр. е все още водещ в живота на една душа, Бог не съдейства за нейното освобождаване от затвора, понеже, ако излезе от него, тя автоматично си търси друг затвор, според старата приказка за гарджетата…*

Следваща причина човек да си седи в ограничителните окови на обстоятелствата, е окултният закон за развиване на индивидуалността. Само неимоверните преси на страданието превръщат въглена в диамант и роба в индивид. Както зародишът, плодът в утробата или недоносеното яйце не бива да излизат преждевременно от условията, в които ги е поставила природата, така и незрялата душа трябва да бъде мътена достатъчно време, за да се излюпи най-после пиленцето - т.е., индивидуалната сила, която повече не разрешава на обстоятелствата да я програмират и асимилират, а сама ги ръководи, в съгласие с високия си идеал и космичните закони. Види ли Небето, че един дух, един пътник, вече е узрял за свободата и че излизайки от затвора той повече няма да си строи обители на личното удоволствие с ниски мерници и да заплита нови карми, Заповедта за освобождение е гарантирана.

*В светлината на Школата, такава надежда за свобода се появява още в живота на ученика от **Общия** Окултен Клас, ако той действително отговаря на основните му изисквания: Приемане на Учителя за единствен и най-голям свой Учител (самоопределение); изучаване и непрестанни усилия за прилагане Словото Му; помагане на бременните, кърмещите, децата, болните, нещастните и възрастните; участие в колективните форми на живот (планинските лагери, екскурзи-*

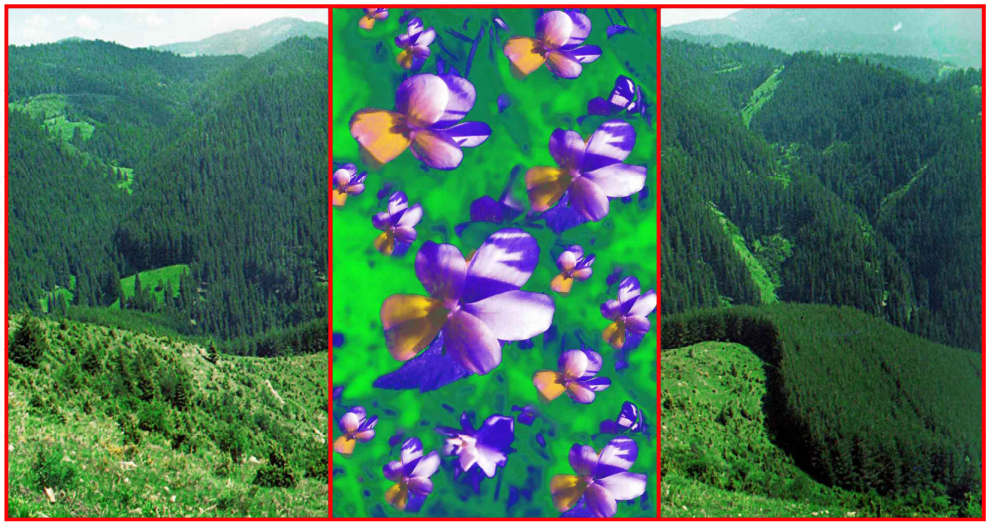

ите, посрещане изгревите на слънцето, паневритмия, Неделен и Общ Окултен Клас, грижа за братските градини, културни, обществени и научни мероприятия, общи закуски, обеди и вечери, изпълнение на нарядите и пр.). Изискванията за нов тип индивидуални вкусове, навици и потребности касаят не само категоричен отказ от употреба и присъствие в дома на месо, риба, алкохол, цигари, наркотици и други пъклени стоки, но и съзнателно ликвидиране на нуждата от ледени и студени ястия и напитки, от солени, готвени, сладки, тестени, млечни и пикантни храни, както и от консерви, компоти и всякакви други преработки. Неотклонно спазване на правилата за неядене преди изгрев и залез слънце, за продължително дъвчене с добро разположение на духа, неприемане на големи хапки храна и на големи количества, съблюдаване на астрологическите часове за хранене и на дните и седмиците за режими и постения, пиене на гореща, преварена вода от възможно най-чисти извори, отказ от силните чайове и от кафето - с много редки изключения. Излизане нависоко или в полето в търсене на по-чист въздух и слънце; излагане тялото на слънчевите лъчи, най-много до 10 ч. сутринта (11 по лятно време). Абсолютна забрана за плаж и слънчеви бани от 11 до 5-6 ч. след обед), занимания с интелектуален труд или развлечения не повече от 3 ча́са в денонощието; минимум два часа дневно физически труд в градината; изпълнение на индивидуалните упражнения от беседите на Учителя; съзерцаване на звездите вечер поне 15-20 минути, миене на краката в гореща вода до коленете всяка вечер преди лягане - и още множество, множество най-конкретни правила и съвети, които ученикът се стреми да изпълнява съзнателно и с любов.

Всички тия правила са канарата, на която се гради основата на окултното ученичество. Ето защо влизането в Общия Окултен Клас на Школата под ръководството на Христовия Дух или Учителя съвсем не значи само посещаване на

лекциите и духовните събрания в сряда. Но дори и да изпълнява до едно всички правила и правилца на Общия Клас, дадени в беседите, ако кандидатът одумва и осъжда някого, той бива изхвърлен от Школата за години и векове. И най-малката забележка, казана шепнешком, определя автора ѝ като "оглашен" - светски човек, който отреагирва душевния си ад в средите на Братството. Устно, писмено или мисловно, всяка клюка, клевета, измислица, критика или осъждане, особено когато са породени от слухове, без човек да е сигурен в случая, пораждат яростен отпор от страна на Съдбата и определят кармични наказания за виновните. Властничеството, амбицията, честолюбието, съдничеството, користта, злобата, горделивостта, тщеславието, гневът, гешефтарството и пр. имат своите цветове, миризми и форми - и никой Посветен не може да бъде заблуден, когато се сблъсква с носителите им.

Тук няма да се описват събитията в споменатия период, понеже касаят изобилното производство на подобни непоносими вони, цветове, линии, форми и елементали. Търсещият Пътя няма право да ги възпроизвежда, освен в много редки случаи и с голяма любов.

Може да се каже, че от 2 до 13 юни имаше и много явления и чудеса на чистата красота и Присъствието, на слепота за злото и недостатъците, на изслушването на ближния докрай и благоговението пред Божественото в него. Явиха се и трудно обясними разминавания на обещано с действително: например, на 4 пъти, при спонтанно отваряне на томовете с лекции и беседи, Учителят обеща пълен успех на начинанията за основаване на домове, комуни и братства сред природата, в съгласие с твърдението в последните осияния, че сега има рядка възможност за това. Но и четирите пъти, подобно на опитите в други градове и места, надеждите пропадаха (поне засега). Останаха само незабравимите

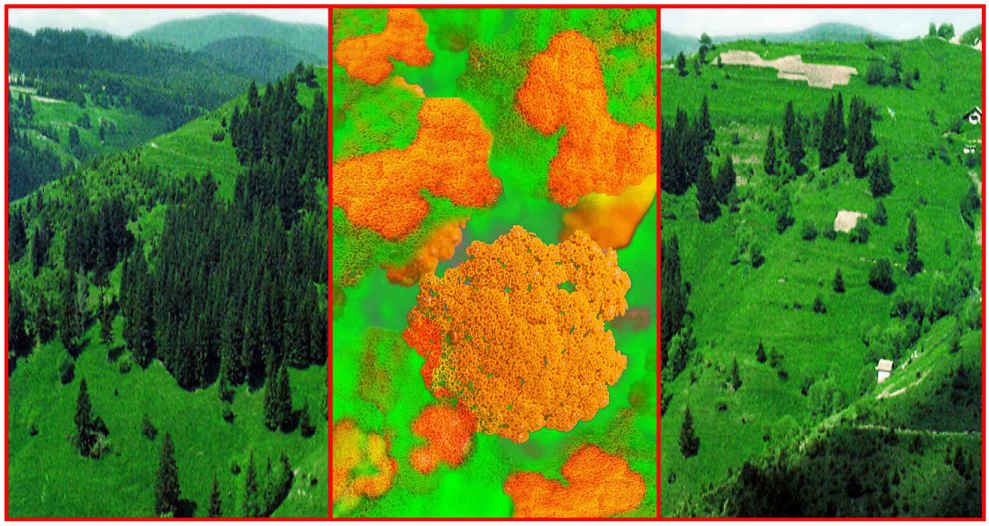

преживявания на срещите със съвършено нов тип елфи и ангели на незабравката и бледожълтата теменужка, който искаха да поднесат своите дарове на гостите по тия девствени места; но това не можа да стане с пълния състав на групата, тъй като всеки имаше своя цел и свой план за нейното провеждане и нямаше предварителни разяснения и нагласа за срещата ни с Родопската Агарта. Още два или три дни преди тази екскурзия, един чувствителен приятел, спонтанно, на два пъти, бе възкликнал: "Сам духът на Зорница (най-прелестното родопско село по височините преди Чепеларе) сега е тук! Той е женски и сам дойде чак дотук, при нас, с покана да посетим неговите предели и да ги заселим". Впечатляващо е, че местността, природата на Зорница и хижа "Изгрев" (какви имена!) се считат за съвършено уникални - тамошните насекоми и цветя се отличават с ендемити, каквито няма никъде по света. Идвали учени от цял свят да се дивят на тези чудеса и да ги изследват. Учителят изрази този факт абсолютно точно при отварянето на единия от томовете с въпрос за Зорница: дава ни се това райско място не само за да му се наслаждаваме, но и за да правим "своите изследвания" - цитатът е почти точен. Като се имат предвид резултатите от прилагане на "Звездни приказки", "Приказки за цветята" и пр. у нас и в чужбина, и тук се явява надеждата за съвършено уникални опитности за пътувания чрез цветя, дървета, животни и хора по най-далечни и неизвестни звезди. Още в първите секунди, с първите крачки по пътя от разклона към Зорница, това стана ясно. Абсолютно попадане в рая! Учителят твърди, че на Земята има кътчета, по-красиви и от рая. Ние попаднахме в такова кътче! В низините, пък дори и по най-високи места в Пирин и Рила или Балкана тревите са други. Тук, в този месец, на една височина от 800 до 1400 м. над морското равнище, още от самото начало, човек бива облъхнат от такава кристалност, нежност и све-

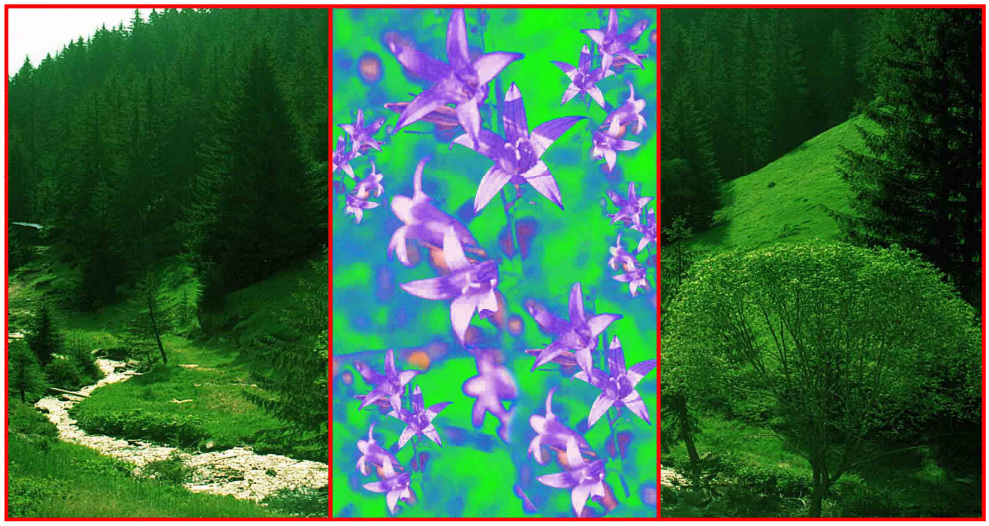

жест, от такава покъртителна невинност на природата, че загубва ума и дума! Неземната, копринена и неоскърбена зеленина на родопските къси треви по тия места не може да се сравни с нищо. Контактът с природните и ангелските духове тук е мигновен и потресаващ, изумителен. Човек може да изпадне в кома от красота и Присъствие. Неизказуемо с думи! На Рила се преживяват съвършено други неща - може би много по-върховни и грациозни, но нирваната, която може да се изпита в Родопа, е несравнима. Може би съвсем неслучайно някои от нас са заченати в този живот и са се вселили в майчиното си лоно именно в недрата на Родопите; неслучайно сигурно е дошъл и онзи, най-странен фантастичен разказ "Легенда за Зорницата", дълго преди да стане известно на автора ѝ, че има такова село и област в България. Това действително е една от базите на Венера на Земята, видяна и предусетена от сърцето на някого още преди 22 години - и описана много точно. Имаше един сън, описан в стихотворение: приятели от Венера идват ненадейно от небето на гости, кацат на балкона, катерят се голи като диваци, със смехове и веселия, по къщата, за да стигнат до своя приятел, изпратен тук с някаква мисия и с душа, "скръбна до смърт": на тази планета тука от устите, очите и челата на хората денонощно излизат змии, жаби и гущери; жестока смрад на озлоблението, наглостта, слепотата и самомнението; ледени струи от непризнание, осъдителство и унижаване, строящи около хората цели здания от лед и изолация… Приятелите от Венера идват на посещение и питат: "Кога ще се върнеш, кога?!" - а ти им отвръщаш с думите на Учителя: "Странник съм във този свят, никого не познавам…" - И приятелите на Зорницата си отиват, понесли в сърцето си част от тежката ти мъка. Казваш на някого, че животинското мляко е виновник и за диабета, според последните изследвания - и този някой само след 5 минути изпива с наслада пълна чаша с мляко; надяваш се, че ду-

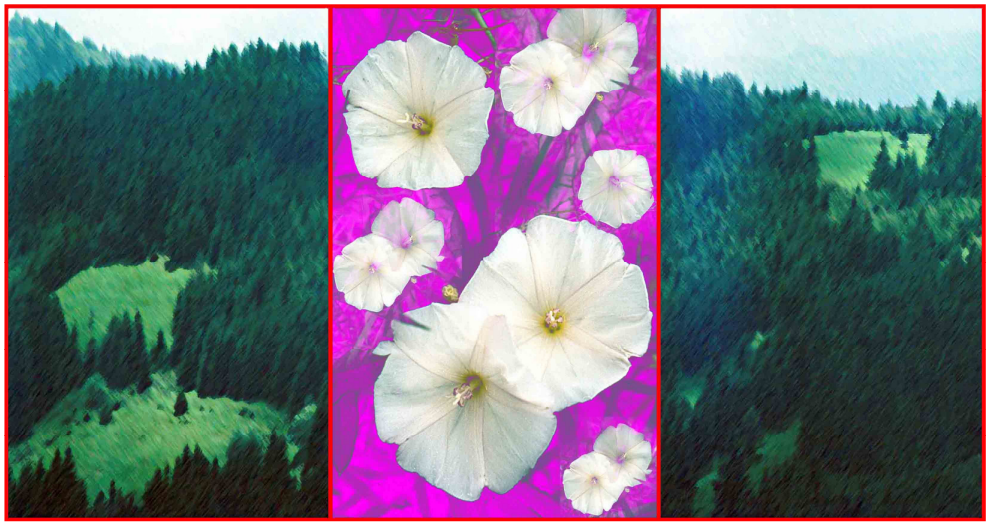

*шевната нежност и сърдечната мекота ще те спътстват по целия ти път, но от устите и очите на хората се отделят едни такива неща, които не са красиви за описание. Мистикът много трудно може да живее или пътува с хора, тъй като те не могат да виждат и не разбират общуването му с така наречените "неоскърбени светове" и си гонят своя собствен план и понятия - и **ти** ставаш виновният, "обърканият", "неадекватният"... Повежда те някой прелестен елф навътре в морáвите да ти покаже своето царство и ти лягаш, смаян от дивната му музика - а си обвързан с хора, които не са с нищо виновни, че искат други неща в момента. А и ти не си виновен, тъй като не си очаквал наистина сама Господарката на Зорница да те хване за ръка и да те води насам-натам из своите владения. Ти почти вече не виждаш физическия свят на фокус и едва следваш пътя, защото плуваш в цяла вселена от танцуващи същества и благоухания, а когато се налага да отговориш на някой въпрос, съвсем не си "в час" и изричаш най-неопределени и обърквaщи обяснения и планове. За половин ден сменяш решенията и плановете си по пет пъти и на теб не може вече да се разчита нито за секунда. Идва момент, когато всеки кораб тръгва по пътя си - за съжаление, оставяйки не винаги благоуханен дим след себе си… Приятелките имаха уговорка да слязат навреме в Смолян, защото ги чакаше Никола Гигов. И аз много исках най-после да се запозная с него, но Господарката на Зорница е имало друг план…*

Небето не за пръв път провокира обърквaщо поведение, с някаква своя особена цел. Но този път програмираното "обърквaне" е по-голямо от всякога. От една страна, Домакинята на Зорница не се интересува от нечутките, неделикатните и неинтересуващите се и иска да я следваш; от друга – Наблюдателите отново вървят с небесните си магнетофони, мислографи и камери, за да заснемат мислите и разговорите, оценките на хората, които не са доволни от поведението на

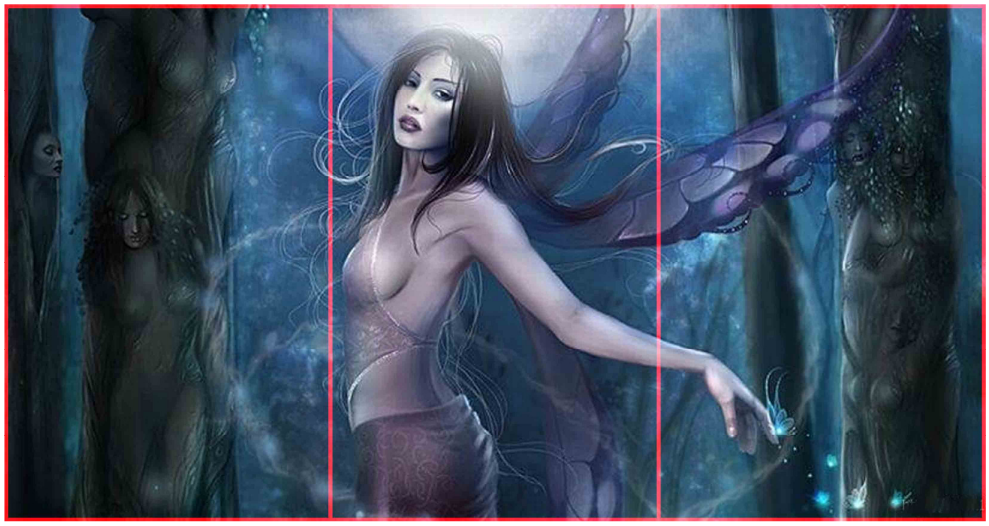

някого. От този материал духчетата моментално почват да строят крепости и зандани за перспективите на неделикатните, изтеглят тъмни и грозни нишки и обвързват все повече и повече жертвите на самите себе си с техните собствени оценъчни пипала и корди, които миришат лошо. Ако не последва раздяла, става много опасно. Природата може да пусне змия, небето - да потегне буря, пропастта - да отвори паст. И долу, по къщите на хората, е така: останеш ли някъде повече, отколкото им е възможно да издържат на хармонията и благостта, на истината, изведнъж по пода плъпват змии, във въздуха избухват ментални микроби, от устите почват да излизат странни гадини и гадости, които миришат отвратително, а хората ги наричат "поучения", "съвети" и "назидания" – набиване на акъл в главата. Очите на околните стават стъклени и ококорени, те са вече изпълнени с проблем и святкат мъртво от гняв. При всички случаи трябва да се измисли "виновен", за да може "животът" да продължи… В този вакуум от честолюбие, прокурорство и мигновени присъди, чиста еманация вече не може да диша. Не че хората са лоши, но те се уморяват много бързо да стоят най-горе в черепа си: прилошава им от благоговението пред Божественото в ближния. Тези редки мигове, когато ослепяваме за недостатъците на врагове, безразлични и близки и се съединяваме в сладка хармония с Божественото в човека, са единственото време, в което духът на човека е живял. Целият останал арсенал от време е именно арсенал: готовност за битка, за оскърбяване, за порязване! Готовност за бавно самоубийство и състаряване и убиване на собственото благоухание, поради ужас от обмяна с Божественото, поради поддържане на осмъртяващи близости и дистанции, поради съучастничество с пъкъла в стръвното или тихо и подло търсене на своето право и оскърбяване на чуждото право. Човек представа да плува сред ближните като предкласика и яростно сече с брадвата си на-

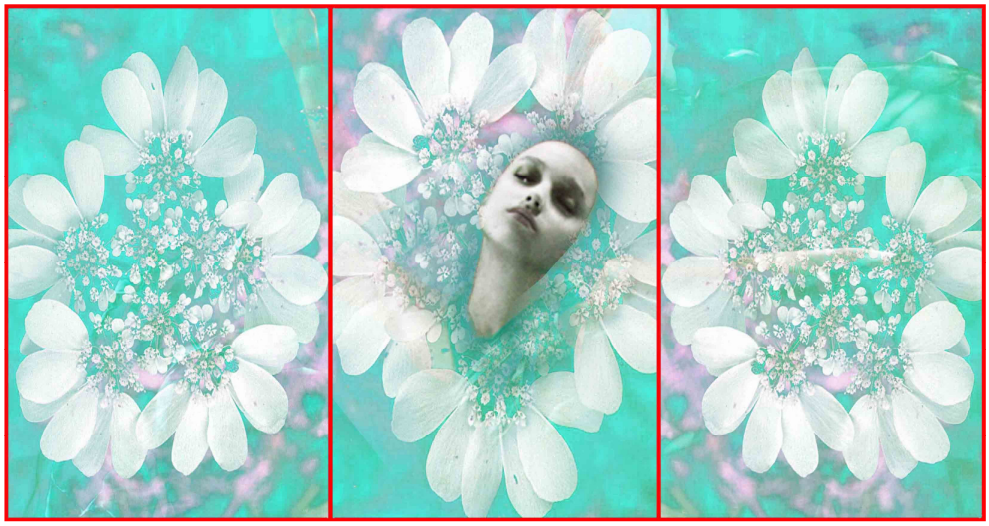

ляво и надясно, побеснял от оценъчна циклофрения. Не може и не желае да слуша музиката на душата ти повече от втория такт, но те държи в мъртва хватка, принуждавайки те да изслушаш неговата какафония, без паузи и във форте-фортисимо до края (ако има край…). И не дай си Боже да се опиташ да го прекъснеш, защото искаш да слушаш фията, а не него...

Където и да отидеш - все едно и също… Тукашните хора се взаимоосмъртяват чрез непрекъснато съжителство в запечатани микрогрупи или чрез преобладаваща мъчителна самота. Из целия Космос безсмъртието се дължи на "Закона на Трите Жилища": по жребий периодично в едното сам, в другото - двама, в третото - останалите. Сатанинските религии поддържат препарирането на духа и душата в морални смолѝ и хербарии, защото имат сметка. На тази тема писатели, мъдреци, Посветени и Учители са говорили и говорят непрекъснато. Тук няма защо да се продължава този лайтмотив и на беседите, и на осиянията, защото няма смисъл. Рано е на тази планета, наистина е много рано. Истината за Трите Жилища, чрез които се попада в Трите Вселени, наистина е табу за туземците.

12,30ч. Истинско време

- Законът за Трите Дома е Закон за добиване и поддържане на безсмъртието. Той е причината за съществуването на физическата вселена - универсума. Законът за Двата Дома поддържа духовната супервселена; а Законът на Единия Дом е плод и основа на Божествената Вселена. Ето защо, истинската астрология бива "еднодомна", "двудомна" и "тридомна"…

На нашата планета спазваме всички тия неща и затова сме безсмъртни. Ето, отзад се виждат къщите ни. Отвънка са хълмове, но отвътре навън се вижда всичко – абсолютно прозрачно е. Да не мислите, че във всяка къща тука има човек? – Не, обитаемите хълмове са на големи разстояния, а останалите служат за друго.

Родените от Отца са "еднодомни"; родените от Природата - "двудомни", родените от Учителя - "тридомни" и "многодомни". Всяко същество, всяка йерархия се дължи на различно количество домове. Като се имат предвид атомите и техните "частици", представете си колко домове имат различните същества от атомната вселена!

*Науката за гостуването на други в собствения ви дом се усъвършенства в моновселената - божественото свят. Роденият от Отца е толкова чист и свят, че няма нужда да ходи по гости: където и да застане, той образува собствен дом, в който остава абсолютно сам или приема всичко и всички, които му изпраща Бог. При това, желанието на Баща му съвпада напълно с неговия собствен вътрешен импулс и не може да има никаква неприятност и неудоволствие от общуването с всяко същество, което Бог му праща. (Гостуванията по безбройните други домове и светове е "**хостуване**" - животът на една немалка част от **хостонните** йерархии - б.п.)*

В онзи миг, когато някой изпита и най-малката студенина и нежелание за пълна обмяна с което и да е същество, което Бог му праща, такъв съвършен

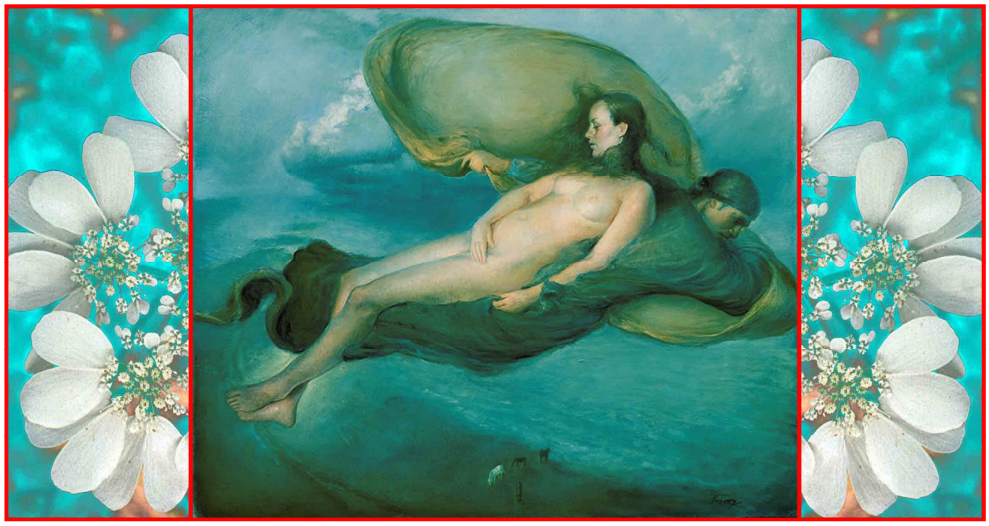

дух, даже и да е елохим, разбира, че е дошъл моментът да се потопи във Великата Разумна Природа. Това не винаги е вина - обикновено е съзнателна готовност да служиш на Природата. Така в теб се явява желанието да си имаш "другарка" - "сродна душа". Тогава вие заживявате в два дома и започвате да си ходите на гости. ***Няма*** *случай две души да живеят неразривно в един дом през цялата вечност! Който е измислил това, които ви е измамил, че и на Земята в една къща могат да живеят двама до края на живота си, без да се обезобразят - той е изказал една голяма лъжа и затова и досега [хората] остаряват и умират.*

И така, ако ти заживееш с някой друг - дори и в две къщи - но не и със сродната си душа, налага се да слезеш от духовния свят във физическия. Там единственото спасение е Законът на ***Трите*** *Дома. Понеже си послушал Змията и си изменил на сродната си душа - избързал си да се свържеш с някой друг, - Небето ти отнема безсмъртието и те пуща по Земята да си изкарваш прехраната с труд и пот. Така ще е, докато изпълниш Закона за Трите Дома. Във физическата вселена има много сродни души - не само една. Като ги намериш и се обмениш с всяка по Закона на Трите Дома, ти имаш шанс да възвърнеш своето безсмъртие и пак да се съединиш със сродната си душа. Престанете ли веднъж за винаги да си изменяте, поддавайки се на връзки и неща извън вашата велика обич, вие ставате едно и се връщате в дома на Отца*

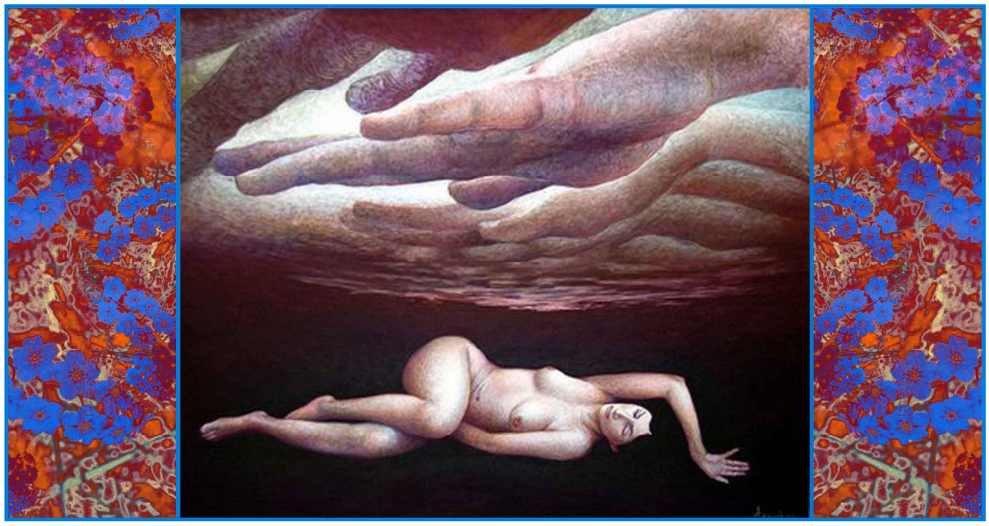

си. Тогава заживявате в едно тяло и в един дух - продължавате да слушате Баща си и да изпълнявате Неговите повели. Тогава ще приемате всички, които Той ви праща, и няма да ги пъдите от дома си! Бог знае кога да ви остава сами да почивате - и кога да ви изпраща по-малко напреднали души, които се нуждаят от Хляба на Словото и от Бащиното огнище на Любовта. Откàжете ли топлина и подслон на едного от "тия, малките", сърдéте си се сами. Бог веднага ще ви раздели на две и вие ще започнете да тъгувате за "сродната си половина", която е вашата собствена душа. Значи, ония, които са пропаднали и не могат да обичат всички, са същества без душа. Радвайте се, ако сте от ония, на които душата отсъства само временно. С всяко приласкаване на някой "беден и окъсан" - дете на Бога, което играе ролята на несретниче, - вие придърпвате собствената си душа от небето, за да станете един ден пак същество с душа. Намерите ли така един ден себе си, Баща ви "заколва" "най-тлъстото си теле" и го посвещава специално на вас. Превеждайте правилно - да заколи Отец телеца е едно, да се пожертва агне или овен – друго; да си готов да принесеш в жертва собствения си първороден син - трето нещо. Тия неща в Библията имат символическо значение. Да заколиш Телеца в себе си, значи да ликвидираш с жаждата за притежание на неща и души - дори на собствена, единствена сродна душа. На мистичен език казано, това е жаждата да притежаваш и собствената си

*душа. Ето защо всеки, който не е готов да изгуби душата си в името на Любовта, няма да си я възвърне. **Това** е правилният превод на Христовите думи. Да зако-лиш овен, значи да ликвидираш с нагона си да си вина-ги пръв и да подчиняваш; да заколиш агне, значи да премахнеш завинаги робското овчедушие пред тира-ни, роби и несродни души и да престанеш да им се подчиняваш. Американците колят **пуйка** на Коледа, защото са крайно тщеславни; българите колят пра-се, защото са големи материалисти и освинват Бо-жиите пътища повече от всички. Те са интелигент-ни и сантиментални като прасето, но ще оквичат орталъка за собственото си право и неправото, не-достатъците на другите. Затова душата им затлъ-стява и черепът им надебелява отгоре: няма разпоз-наване на Учителя им, няма отклик на Истината и на Любовта.*

*Сега, като ви обещавам разни неща и ви отварям най-добрите пътища, недейте мислете, че ви говори някой човек, побъркан от притеснения и тщеславие. Покрай вас е пълно с такива, но рожбата познава гла-са на **майка** си. Лъжепророците, самозванците, бол-ните хора не винаги са слуги на дявола - понякога и те свалят и чисто Слово Божие. Но когато видите някой, който се стреми да превръща Словото в Дело, а Делото в Живот без да осъжда другите, помнете, че с него е **Бог**! Щом някои не се обявява за единст-вен син на Бога - с него е Бог! Щом някой спазва Зако-на на Трите Дома - сигурно е от безсмъртните или*

скоро ще стане безсмъртен. Престане ли да умира, той ще възвърне най-после душата си и ще поживее известно време с нея в две отделни, различни тела. След като поживеят така в рая, за да се насладят на небесното съпружество и да наплодят и намножат още много души, верни на Бога, те могат да се съберат пак в едно тяло и да се върнат в Царството Божие.

И на Земята да си, ако духът и душата ти са в тебе и имаш само един дом, в който благо и пламенно приласкаваш всякоя душа, пратена ти от Бога, а в свободното време работиш сам и си почиваш, ти си ***съвършен*** *- смирено дете на Бога.* *15,11ч.*

27.VI.133(1997)
Бургас - Изгрев

ПРОБЛЕМИ НА БОЖЕСТВЕНАТА ЦИТОЛОГИЯ

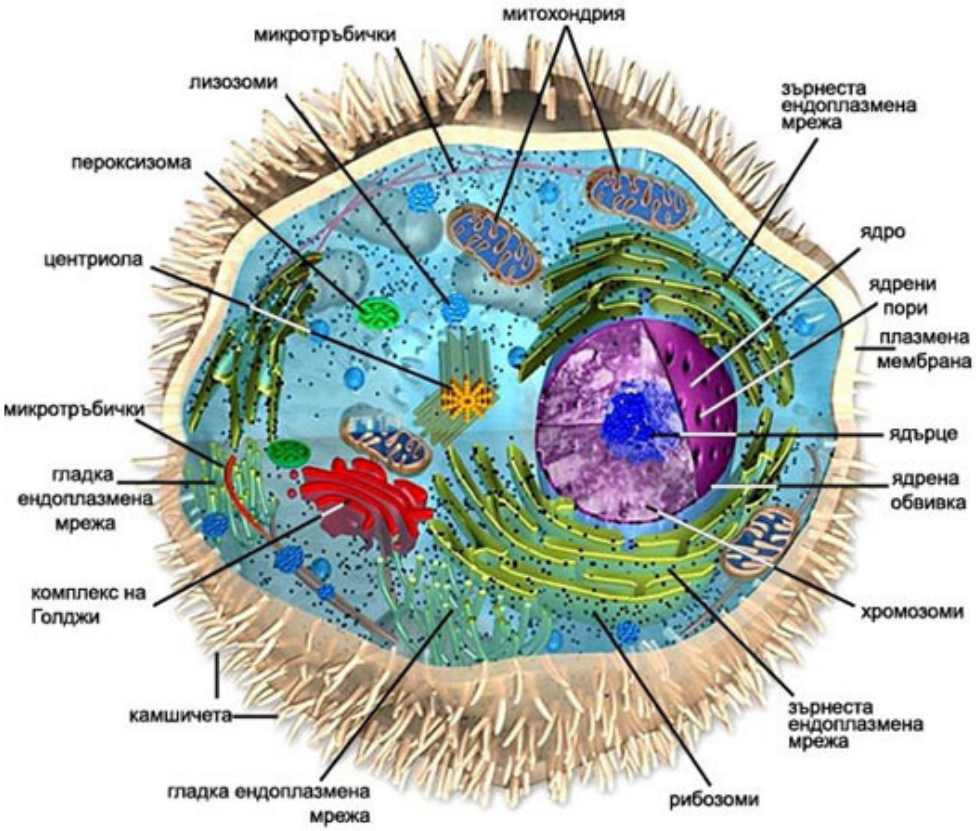

Еукариотна, висша клетка: има ядро

Това въведение трябва да се разпространи между интересуващите се и специалистите, четящи Учителя, осиянията и окултизъм, за да го допълнят със собствени въпроси и предложения. Едва тогава Елма би отговорил по-обширно.

Тия дни се наложи да се помага на един кандидат-студент за изпита му по биология. Бе използван един метод от мнемотехниката - чрез синтезиране на информацията в рисунки и съответни знаци, "йероглифи", и чрез свързването им в "приказен" вид. В учебника за IX клас има ред грешки и неверни твърдения, но все пак човек добива, общо взето, представа за напредъка на науката в края на века ни.

Тук ще бъдат изложени някои сведения и размисли във връзка с разработените уроци, с надежда за осияние по тези въпроси. Припомняме си, че "прокариотните" клетки нямат ядро и мембраната им е обикновено много проста и едноплас-

това, а високоорганизираните в съобщества еволюирали клетки на висшите организми имат ядро и мембраната им е многократно нагъната, за да охранява оазисите на живота. Не е ли наличието на ядро белег за искра Божия - способност за антипаразитно, колективно съществуване? Това не значи, че прокариотните клетки са "прокълнати", "дяволски" - те са допуснати да изпитват еукариотните доколко са верни на ядрото си (единството на съзнанието, творчеството, основната идея, космическия вкус и избор, доброто сърце и пр.). Еукариотните увеличават в оптимална степен количеството на химическите реакции и постоянно еволюират, за разлика от прокариотните (закон за многообразието и творческото разнообразие в съществата с монада). Те са способни да регулират и съгласуват процесите в себе си и извън себе си - пак Божии качества (стремеж към съвършенство и социалност). Значи, ако не се обособим в един оазис на душата си, предпазен чрез множество "воали", огради, подобно на напредналите клетки, няма да се обособим като индивиди и личности и няма да оживеем в променящите се условия, въоръжени с високоадаптивни способности. Следователно, само простите и елементарни същества без искра Божия не умеят да създават оазиси на живота и да се съобразяват с околните и зова на еволюцията, понеже нямат висок идеал и мисъл за общото. Затова те стават обикновено хищници - "единаци" или "глутници" - които се стремят да атакуват висшите същества: да унищожат ядрото им, за да ги превърнат в лежачи и ядачи като себе си, за сметка на живия организъм – и като ги угоят по този начин, да ги изядат...

От урока за РНК се получава потвърждение, че тази киселина и нейната молекула е Луно-Юпитерова (способна да греши и да поправя погрешките си; да има свободна воля и да еволюира), а ДНК е Слънчево-Сатурнова: вярна на себе си и на заложената божествена или наследствена програма. Това, че информационните РНК са само 2%, транспортните - 10-15 %, а рибозомните - 80%, сащо е твърдение, което би трябвало да се обясни окултно.

Особено силно впечатлява сведението, че за да се образува "кодон", трябва да се свържат три нуклеотида, а за да бъде разпознат този кодон, са нужни съответно още три сродни, но с обратна полярност нуклеотида, предварително самосинтезирали се в "антикодон". Подобни тройки от "сродни души", обединяващи се в по-големи групи, срещаме и другаде в клетката, подобно на множество фундаментални явления в микросвета (квантовата механика) и в макросвета (небесната механика). Един от най-удивителните и най-красиви примери е видът на органелата "центрион" - спирала от 27 "тръбички", съставена от девет съобщества с по три тръбички. Много подобни примери потвърждават базалността на трой-

ката и нейните агрегати, за което Елма постоянно ни говори.

Потвърждава се и универсалността на закона за регулиране на ИЖР (Индивидуалния Жизнен Радиус): не само звездите нямат право да се разрастват повече от определен радиус и затова хлътват навътре в имплозия, но и РНК и ДНК биват постоянно орязвани от Природата, за да не набъбват безкрайно. Тя синтезира, "трамбова" или компресира информацията подобно на съвременните компютърни програми, чрез подменяне на по-големи с по-малки участъци РНК.

Изучаването на културата и науката на човечеството има огромно значение, за да разбираме по-добре Словото - и обратно. А специално в сферата на цитологията можем да очакваме "потресаващи" нови сведения от Елма - примерно, съответствието на йерархиите и телата на човека не само с органите на тялото или химичните елементи и строежа на атома, но и със строежа и функциите на органелите в клетката и на отделните видове клетки.

Остава и въпросът, съвсем "адски" и "нисши" ли са безядрените клетки, след като в самите нас еритроцитите и тромбоцитите са безядрени? Ако сърцето (сърдечно-съдовата система) е Бог-Отец или Тот в нас, а кръвта, течаща през Него и движена от Него е Сам Учителят (Универсалният, Космическият Дух) с Неговите ученици, не е ли безядреността един символ на липсата на своеглавие, аутизъм, гордост и самомнение, за да може един дух да се смири до потребността от ученичество и необходимостта да бъдем сателити, служители и даже слуги, когато е необходимо? Да не ставаме винаги фактори и функционери. Може би безядреността е божествена, когато служи на ***Цялото*** *и поддържа живота на* ***Цялото****?*

Или това са служебните същества без монада, които са определени само да стимулират и изпитват живота и живеят само един сезон? Тук са предимно бактериите (сферичните са "коки"). Повечето прокариоти са хетеротрофи – сапрофити и паразити. Не са ли такива и хората без монада? Сапрофит е организъм, който използва за храна разлагаща се материя от умрели животни или растения. Сапрофитите имат сапрофитно хранене. Не са ли сапрофити и всички месоядци и ядачи на преработена храна, тъй като всяко нещо, което не е взето направо от дървото или корена, започва да се разлага мигновено? И най-дълбокото замразяване не го спасява, а и да забавя процеса, то изгонва моментално живота – етерното тяло. Това става и чрез термичната обработка. Общо взето, прокариотите са много прости и затова са невзискателни към храната. Освен това, повечето са анаероби или обичат да дишат воня - безразлични са към чистия въздух и екскурзиите в планините... Карат хората да пушат и да се завират по

кръчмите и кафенетата. Паразитните клетки и хора се размножават много по-бързо от пълноценните, но не могат да се размножават полово. Създават цели философии за това. Независимо от всичко, те са нашите предшественици и дължим много на тях.

Ето и един съвременен цитат за домашно. Да направим паралел с двата вида хора: ефективните в света - и хората с космически стремежи.

"Прокариотната клетъчна организация, при която всички жизнени процеси протичат едновременно и на едно място, осигурява тяхната бързина и съгласуваност. В резултат, прокариотите се приспособяват към промените в [конюнктурната] среда с немислима за еукариотите ефективност. Достатъчно е да се посочи, че при идеални условия типичната прокариотна клетка се удвоява за 30 минути, а типичната еукариотна – за 24 часа. Следователно, прокариотите не са по-нисши от еукариотите, а са възприели друга стратегия на адаптация. Заради ефективността, те са пожертвали заложбите си за по-висока организация."

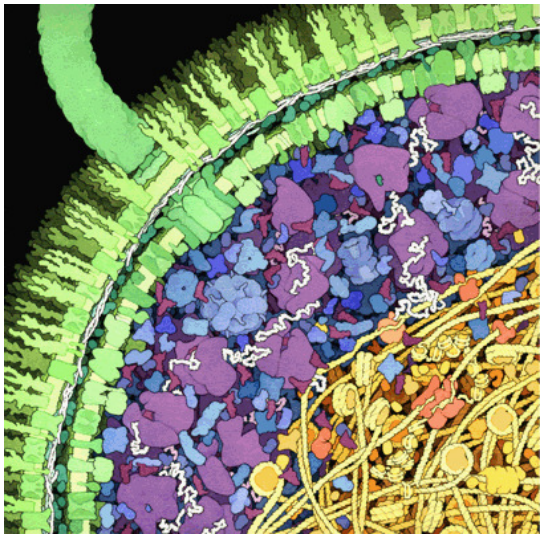

Прокариотна клетка – без нея сме загубени. Ако не желаем да се развиваме като висши същества и да общуваме с висши същества, тя е длъжна да ни нападне и да ни унищожи. На Космоса не му е необходимо шкарто.

Ето въпроси, за които си заслужава да питаме Елма!

Днес, когато се редактира този текст, са минали 13 години. Еукариотите не могат да си публикуват книгите с такава скорост като прокариотите. За за даде предимство на еукариотна книга и дейност, а не на своята си или на друга прокариотна, човек трябва да има ядро, монада. Трябва да има отношение към Бога и Божественото. Може да пише за Бога

колкото си иска и да си мисли, че е свързан с Него, но не знае, че тук има йерархия. Йерархия - и разпознавателен белег. Ето го най-основния:

*"Някои казват: "Духът ми говори."- Духът говори само на онези, на които **Господ** е говорил. Господ е говорил на онези, на които **Учителят** е говорил. Не ви ли е говорил Учителят – и Господ няма да ви говори. Не ви ли е говорил Господ, и Духът няма да ви говори. Ако **Духът** ви говори – и **Господ** ви е говорил, и **Учителят** ви е говорил. Говорят ли и тримата в душата ви – вие сте ученик".*

Това е едно от най-фундаменталните положения в Учението на Учителя, мнозина го знаем анизуст, но ни се губи къде точно е казано, в кой том и беседа. Затова тук се използва книжката на Влад Пашов, който започва точно с този цитат ("Пътища и методи за влизане във връзка с невидимия свят", ИББ'2006, стр.5.)

За сметка на това, разполагаме с не един и два точни цитата и разказани случаи по още един въпрос, кръвно свързан с тази фундаментална мисъл. Те са за един от главните шперцове на Небето и Школата. Няма да ги цитираме тук, защото не е позволено да се набляга на тази тайна – въпреки че я има черно на бяло в отпечатаните беседи. Същината й е следната: Учителят говори само на онзи, комуто е говорил ученик. Затова множество духове от невидимия свят и от целия космос молят за контакт с ученик, за да бъдат приети от Учителя.

28.VI.133(1997)

ОБИРАНЕ НА ЛУФТОВЕТЕ

22ч.

След големи колебания да се отиде ли някъде и къде точно, от един том с беседи от Учителя се падна напосоки следното:

"Подкрепете вашите чувства, не се осакатявайте! [...] Благодарение, че Рила дойде тук

и ни освети". (Том "Вътрешният Господар", стр. 368, "Влюбване и Любов" от 3.IV.1940г.)

Пак снимки от влака точно по това време – насам-натам, насам-натам... Естествено – пак с отражения в прозореца или от бъдещето...

Следващият въпрос към Учителя тази вечер бе защо все препоръчва Рила, както я препоръча и току що. Ние знаем какви са преимуществата ѝ на Балканите и в целия свят, но по някакви причини, през последните месеци постоянно планираме заселвания в Странджа, Родопите, Средна Гора, Стара планина - и всеки път Небето ни спира по най-различни причини, понякога драстично.

И сега, вече няколко седмици, във въображението се редят упорито картини на живот в по-ниските планини, сред гори и плодни дървета, и градини; вървят цели "филми", породени от страстно желание за скитничество, номадски живот из цяла България, но не по Рила - защо? Въпреки че имаме горчив опит от Родопите и другаде - и живи доказателства, че много духове от ада умеят да излизат през растенията до 2000 м. височина и да тормозят хората, пак си представяме как спим под "благородни" дървета и се пазим от гръм под върбите... И не само си представяме, но, и го правим: днес например бяхме в една горичка до Созопол и цял ден прекарахме и спахме там. И вечерта Учителят веднага ни обяснява (при второто отваряне на същия том):

"Например, вие имате къща и посеете дървета близо до къщата. Вие не разбирате закона на растенията. […] В растенията има една

жажда за вода. Те обичат водата. Те, както изтеглят водата, изтеглят и соковете на живота. Казвам: никога не трябва да заспивате под сянката на растенията и близо до корените им, защото, като заспите, тогава идват всичките нещастия на човека." *(стр. 405, б. Отворената врата" от 17.IV.1940)*

Третият въпрос: може ли сега да се даде трето потвърждение на въпроса за поредно отиване в чужбина. На пръв поглед, от двете страни на книгата се паднаха мисли, които нямат нищо общо със зададения въпрос. Миг преди томът да бъде затворен обаче, с намерение да се отвори отново за отговор, съзнанието проумява, че левият палец всъщност е точно срещу един чертеж, който дава съвършено ясни и прецизни указания за предстоящите бази, пътувания и селища, в които има условия за разгръщане на нещата. От дясната страна пък се дава основният метод за работа с хората по тези места (краснопис по законите на словометрията). Графиката е дотолкова уникална и в такава степен съвпада с усетеното по вътрешен път, че благодарността за отговора на Учителя е без граници! Естествено, през прозореца виждах и Т., която има място в Зорница, но си останаха само въздишките... ..

30.VI.133г. 17,19ч.

Може би сме доста нечутки и настоятелни, но сега молим Елма да започне (евентуално) осиянието си с най-конкретен отговор на въпроса, който вълнува ума и сърцето тия дни и седмици по най-мъчителен начин: веднага ли на Рила - или сега е време за Родопите? През есента ли в чужбина? Преди отговора с червено, отново сондиране за "светлосин" отговор (от беседите). Ето какво се падна:

"... много се потривате. (...) Като ви дадат

една работа, не се заемате да я свършите, а се потривате. Каквато и работа да ти дадат, направи я хубаво! " *(Том "Вътрешният Господар", стр. 312, б. "Името Божие, Царството Божие, Волята Божия" от 20.III.1940г.)*

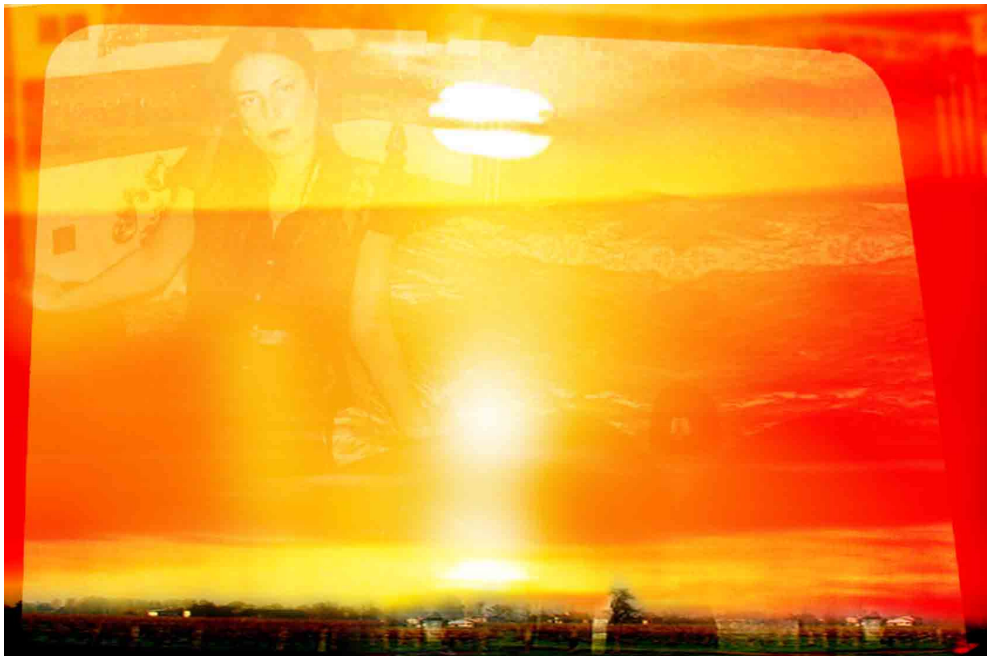

Това момиче ще ме потърси след няколко години в интернет, но после връзката ни няма да продължи скоро, освен в сънищата...

Елма отдавна бе казал да се отиде на Белмекен, но…

17,38ч.

- Мина вече урокът "Обиране на луфтовете". Щом Небето види луфтове в мисълта, чувството и принципите, то оставя ученика свободен да обиколи всички хора и места, където си въобразява, че може да има условия. Нещо повече - дори го подтиква. Настоява той да изтърпи и последствията от своите луфтове и гигантските луфтове на другите.

Няма сега да се спирам отново върху старата тема и приказка за "Принца и просяка". Само казвам: когато Принцът проси от просяци по-дълго време, отколкото е определено, просяците почват да мислят, че той наистина се нуждае от помощта им, а не ***те*** *от неговата.*

Сега обрахме луфтовете от мисълта, че тук някой може да постави на първо място Трите Дома, на второ - Двата Дома и на трето - Единия. За обрат-

*ната възможност не се вижда луфт - там твърдо си наясно, че само Бог и Учителят може да спазва Тройния Ритъм в собствения Си дом. Няма такъв човек на Земята, нито във вашата област на вселената, който може да живее едновременно сам, със сродната си душа и с всички, които Бог му изпраща. Правят се на места успешни опити трите вида общуване да се практикуват **последователно**. Защо? - Защото това, което някои си мислят за "сродна душа", не е истинската им сродна душа. Като не е истинската, тя не може да търпи онези, които Бог праща на възлюбения ѝ, предпочита в това време да отсъства. Разнородните души не само отсъстват, но и никога повече не се връщат. Душите, попаднали в ада пък се разпознават по това, че поддържат война с всички средства да не би някой друг да се задържи при онзи, когото "обичат". В тази война, те използват и най-долното средство - **постоянното** присъствие.*

Сега, да разберем как бе обран последния луфт. Не че нямаш още, но последния засега. Като всички обикновени хора и ангели, и ти не преставаше да си надуваш химери, че като отидеш при някого, той изведнъж ще остави всичко и всички, и ще пожелае да летите. Някои са те следвали, и то из много високи светове, но само в редките мигове, когато са преставали да надуват мехурите си. Тогава са виждали в какви светове летим и пребиваваме ние – Скитниците на Всеприсъствието.

Аз не възразявам да опиташ пак с Родопа, но виждам, че вече си обрал и този луфт и виждаш предварително какво ще се случи и какво няма да се случи. Спазването на закона за давещия се не може да се подмине. Когато една душа се дави, не искай от нея да те види през пластовете вода.

*Първият закон за Спътник е Сънуването. Ако някой те сънува в цветни сънища и помни срещите ви и през деня, Бог протяга **първата** възможност. Ако някой е тръгнал с тебе още от първия миг на вашето запознанство, съвършено неспособен да мисли за нещо друго, Бог протяга **втората** възможност. Ако същият човек, ангел или бог, иска да зачене от*

*вас незабавно всичко, с което можете да оплодите всичките му тела едновременно, Бог протяга **третата** възможност. Сега остава само да не пометне заченатото от вас при никакви условия, при никакви обстоятелства.*

*Ако повярвате в това, което ви говоря, и повече никога не се опитате да надувате мехури за някого, който не ви сънува и не помни сънищата си, пълни с вас - оставете го да си надува собствените мехури. Ако някой си е тръгнал или си е останал "вкъщи" след мига на вашата първа среща, не го търсете повече, защото това наистина е само **първа** среща. Онзи, който не ви среща за пръв път, не може да остане повече нито при своите компютри, нито при "близките" си, нито даже при децата си! И да не сте се разминавали с някого през миналите прераждания, това не значи, че сте се срещали. Даже и да си припомняте нещо, вие **тогава** именно сте се разминали. **Ето** защо се разминавате и сега. Такъв човек, колкото и да ви се насълзяват очите, ще се върне при они́я, с които си прилича. Нека да твърди, че вътрешно сте "винаги заедно"... Това е само един негов мехур - един от луфтовете му, който обикновено води хората до спукване и до биене на оста. Когато не е най-прозрачна лъжа, твърдението, че някой може да бъде **вътрешно** с някого, без да се старае да бъде и **външно** с него, е само един обикновен мехур. То спуква астралното и менталното тяло на човека точно толкова лесно, колкото и твърдението, че като си постоянно външно с някого, ти си постоянно **вътрешно** с него.*

Без да се принизява Божественото в нашите приятели, защото това по принцип е невъзможно, днес ние с теб вече съвършено ясно знаем, че в България има само един човек, който е готов веднага да се премести да живее там, където сега тече и се мъчи Словото, и който го кани да живее при него у дома му. Нещо повече - този човек всеки път отива да спи другаде, когато усети, че на поканения му е нужна самота. Този ученик е готов да последва Словото абсолютно навсякъде, ако бъде поканен. Той би

оставил дори и децата си, ако ще и да се давеха в момента, понеже Слово, Дело и Живот, които също се давят от години, ще лишат от въздух много повече деца, отколкото вашите собствени. И ако Словото засега не кани дори и този истински ученик, то е само защото не желае той да се дави заедно с Него. Да! Дори и Словото без Дело и Живот е истински удавник. "Дело" без Слово и Живот е абсолютно безделие или работа на безделници; а живот без Слово и Дело не съществува. Такова нещо може да се мърда, но не е Живот. Още по-лошо - то сее само нещастия, скръб и смърт.

Сега, като ти показах с точност до секунда кой град в света е на върха на Белмекенската "Агарта" и затова има Орфическо посвещение, разбираш защо там нещата вървят. (Елма има предвид столицата на Латвия Рига, който е на почти същата източна дължина като Белмекен – б.х.) Стана ти понятно защо точно там гостуванията и поканите са лавина, а самостоятелните домове на Словото, Делото и Живота – десетки и стотици! Не тъжи, че в родината на Учителя Родопа и Евридика още спят. Затова пък те имат братя и сестри по други места, от които се надига слънцето на предаността. Като приемеш такъв в Белмекен още тази година, указанията по чертежа могат да се осъществят. Едно от селищата по наклонената линия ще роди Евридическия Клас. От работата на Орфическия и Родопския през следващите 7 месеца, начиная от Белмекен, зависи дали ще трябва да се ходи при Евридика, или тя самата ще слезе на югозапад. Като се разберат, най-после, тримата, ще образувате Евродоровия Клас - там, където е Главата на Ъгъла.

А тогава ще слезем и възлезем и Ние.

↕

19,35

"Решиш да правиш нещо, но се колебаеш. Решиш - отлагаш, решиш - отлагаш […] Пък то е определено.

Първото нещо - онова, което искаш да на-

правиш - трябва да е ясно определено и да не правиш никакъв компромис: нито с външния свят, нито със себе си!" *(Том "Вътрешният Господар", стр. 320-321, б. "Трите Закона" от 27.III.1940). - И в осиянието се говори за три закона на любовта - б.х.*

"Днес се готвят условията за бъдещата епоха. Днес всичко се пресява и същественото се отделя от несъщественото". *(пак там, б. Налягане и напрежение", стр. 68)*

"Ако закъснеете само с една минута, ще намерите касата затворена." *(пак там, стр.69)*

"Ако вървиш от ляво на дясно - европеец си, от кавказката раса си. Ако вървиш от дясно на ляво - евреин си". *(с.280)*

5.VII.133(1997)
Родопите – Милеви скали

ГМУРКАНЕ В КАРТИНИ И СНИМКИ

В началото на юли, Мирин ми каза: "Ти водиш когото си искаш къде ли не, а мене?.. Знаеш ли колко много ми се пътува?! Заведи и мене поне на една екскурзия - нищо че съм на 82, не съм ли хубава?... При това, нещо малко съм те и родила...". – "Добре – казах й, - стягай се, заминаваме на Милеви скали!"

Там вече бях ходил с приятели и спомените са незабравими. Още една благословена обител в Родопите с влияния и ефирни същества, които се отличават съвършено от всички останали. Един

от райовете на земята – все още в девствен вид. Това е най-западната част на Родопа, оттам се вижда Цар Белмекен. Значи, тук трябва да е бил предният фронт на Лунната Царица и нейното неспокойно население, които са искали да се сродят с боговете на Рила, но само Орфей и още няколко души негови приятели разбрали за какво става дума.

Както и да е, пътуваме до гара Септември и оттам ту-туууу – с най хубавото влакче на света! Фотоапаратите пак са нащрек...

Описанията са крайно бедни в сравнение с преживяното. Източникът настоява да правим и снимки. Пак текоха обяснения на Най-Важния и на Негови асистенти по места за всяко кътче, за всяка полянка и връх, за всяко животно и растение по пътя. Има неща, които няма как да се запомнят, ако не се запишат – те текат като река и повечето хлътват в подсъзнанието. И ***човек*** *да срещнеш, ясно ти е всичко за него от А до Я и му пожелаваш в душата си мир и радост, решаване на всички проблеми. Наистина, не е лесно всеки срещнат да ти е безкрайно познат и близък и се чудиш как да се*

държиш с него - а той не те познава. Нужно е перфектно влизане в роля, за да се държиш като хората. Но това не е персонално. Явно не става дума за връзки от минали прераждания, въпреки че понякога е и така. Едно друго Съзнание, Което влиза в нас, изпитва всички тия чувства и има цялото познание за всички Свои създания.

Мирин никога не бе виждала седем ката планини една зад друга даже и на Рила, но не всички снимки станаха. Които станаха, слагам тук. Преспахме в хижа "Милеви скали". На рецепцията майка ми – вездесъщият контрол – пак ми взе думата и каза: "Две места – едното за дъщеря ми..." – и сочи мене... Да се взриви човек! Лъвица – абсолютен майстор на абсурда. Не приемат дадеността. Ако станат писатели, ще намерят полезно поле за измислянето...

Но да се върна на темата. Един ден учениците осъзнават и това, че картините и фотографиите от дадено време и място не са само за удовлетворяване на познатите ни потребности. Научават, че има специален предмет в Школата за пътуване в миналото чрез изображения. Обикновено се прави с предмет, може и чрез спомени, но съсредоточаването в снимка или рисунка дава максимален психометричен ефект. Не само за визуализация, но и за пренос с духовното тяло на самото място. Става даже и за телепортиране.

13.VII.133(1997)
Рила - Белмекен

УМИЛЕНИ, ВЛЮБЕНИ И СЪКРУШЕНИ

Нагоре към Белмекен. Снимка – Rosivas + една от чакащите

Вървя бос по поляните след дъжда. Едно цвете с листа като лодчица събира вода в тях и може да се пие. Цветчета-

та са му жълто-зелени, по много горе вертикално, пълно със всякакви мушици. Тичинките са разположени в (рисунка), а като се поразтворят - (рисунка) истинска снежинка. На места е останала вода само в основата на листата - може да се пие със сламка. Със сламка може да се пие и капка дъжд или роса от всяко листо, от всяко цвете. Така е още от водопада.

Те никога не са преставали да ни чакат, но хората не ги виждат. Селяните наричат реката "Чàвча", но не са дочули добре – тя е "Чàкам!"

Сигурно това е нов вид лечение и начин за многостранно душевно въздействие. Всяка капка добива (извлича, конден-

зира) специфични еманации от аурата и сока на съответното растение. 100% този метод е многократно по-мощен от късането, кисненето и варенето на билки. Значи, не само газенето бос през роса и търкалянето гол като на Еньовден дава сили и здраве. Само че трябва от едно листо да се всмуче само една капка - да не се лишава листото и растението от тази благодат.

Тъкмо събрах багажа - и за трети път руква дъжд. А днес е 12-о число - Петровден, рождения ден на Учителя (установено е, че е роден на 11-и). Поне днес вечерта да бях стигнал, за да си го отпразнувам... Пък и мина един човек и каза: "Горе едно момче и две момичета с две палатки те чакат - викат, един с брада трябва да е тука...".

Кристалните човеци ни чакат още в гората над Костенец (ние сме го кръстили "Гостенец").

Тогава направо ме хвана яд на дъжда и реших да действам както почти никога: с конкретна интензивна молитва за незабавно спиране на дъжда към най-върховните инстанции помолих да не вали, докато се кача до езерото - 2 чàса. Понеже от ученици не е желателно да се ползват магически инструменти (жезъл, нож, тояжка, пръчица и др.), свърши работа мисленото начертаване на светъл магически триъгълник около палатката, в който бе извикан с молба (не със заповед) владетеля на метеорологичното време в тази част на Рила - духа, повеляващ на духовете на стихиите, да спре за около 2-3 часа този нестихващ дъжд от това оловносиво небе, в името на споменатите велики Същности. Дъждът спря мигновено. Свалих и опаковах палатката, и с трите раници едновременно - нагоре. Но преди тръгване - още една допълнителна,

може би малко нахална молба: "И слънчице!.. Ако може де, но много ще ми е приятно…" На секундата, небето отдясно на слънцето се изчисти и продължи да топи облаците. За половин минута останаха само редки мъгли и облачета. Този път, за сила, ми помогнаха и едни бонбонки "Теменуга" - едно подир друго до стопяване в устата, тъй като две раници на гърба и една отпред с апаратите не се изнасят само с една филия хляб сутринта, ако искаш да стигнеш почти без почивка до залез по стръмната пътека с големи камъни.

…Най-после - хижата и езерото. През нощта - пак огромен студ: един чувал и две одеала; тройно навличане на дрехи, яке, и 2 шапки. При едно събуждане, въпреки всичко нещо ме е стоплило, а няма друг човек в палатката - тримата се спасяват горе в тяхната. Блажено състояние от един сън (над 2400 м. надморска височина): някаква вертикална конструкция от странно извити лъчи. До сутринта, този образ пълни палатката и съзнанието с чиста топлина, светлина и щастие. Какво беше това? Допълнителна "порция"? Защо вчера Нещото си изпълни обещанието до секунда? Само по пътеката накрая на най-върлото отпусна облак и малко дъждец, за да не се подпаля... И в мига на пристигането, пак откри слънцето, включително до срещата с приятелите (рисунка - цвете). После не валя още час, за да направим огън и пием чай с мед и лимон. Когато свършихме - точно три ча̀са след молбата, - пак заваля и ни прибра в палатката. Валя толкова силно, че предложиха да спим четиримата. Казах им, че след малко ще спре, за да мога да отида в мойта палатка... Така и стана...

Лято 1969 - най-горе на Белмекен. Венно и приятелите са наоколо.

Сутринта - сам към върха. "Историческият" Белмекен, на който точно преди 28 години Венно ми спаси душата и живота. Неведнъж съм разказвал за най-вълшебния и лъчезарен ден на Рила, който тогава бил даден специално за онзи, който бил правилно разрешил най-главния въпрос на душата си, неразрешен до този момент с векове. Трябвало е да се приключи с калугерските разбирания за целомъдрието. А днес се затваря някакъв цикъл и се отваря нова витка на спиралата.

Източният, Белмекенският дял на Рила, е мястото, където би трябвало да победи Любовта, да се основе "Евродоровият" Клас. Преди няколко хиляди години Орфей се е опитал да съедини Евредикиното с Родопиното начало, но душите още не били готови, не са готови и днес.

Чакат ни от векове и са хиляди, но някои са алабастрови, малахитови, лазуритови, нефритови, седефени и пр. Тази кани през портала си.

В гъста мъгла, по пътя от Костенец нагоре идват различни мисли. Например защо Белмекен обратно е "НЕКЕМЛЕБ" - "некем леб" - "не искам хляб", на един български диалект. По системата на волните лингвистични, етимологични и семантични игри, ползвана нашироко от Учителя и по-интелигентните писатели, педагози, лекари и психолози, и това "некем леб" може да е повод за размисъл. Белмекен не ще хляб - иска жито, пшеница. Това е най-природосъобразната Школа на Агарта – значи, не е случаен импулсът тук да се дойде с жито, а не с хляб. Но… житото остана в Пловдив. Дали да не го кръстим "Житен връх", но не само поради житото, а и заради Живота (Слово - западен дял на Рила, Дело – среден, Живот - ѝзточен)? Последваха нови асоциации и размисли, може би "осенения" или даже осияния, но за това ще

питаме.

Преди мъглата, още при подаването на Слънцето от лявата част на върха - 15 секунди гледане в него. Програмата се спуска и в такива случаи, ако човек не е успял да посрещне слънцето при открит хоризонт. Сега незабавно се появиха светъл меч (нож) с острието надолу, после - светъл квадрат, светъл триъгълник, светъл кръст, и накрая - пак светлият нож. Това е програма не само за деня, но и за цялото пребиваване тук. Едно от възможните тълкования (трябва да се пита): в група по четирима, по трима, двама и поединично. Да се започва и свършва всеки цикъл със самота, уединение. Значи, за тези места идеалната е група от 10 души, които и по палатките, и по жребий, да предоставят такива разпределения всекидневно: първо за сам човек, после за двама, за трима, и за останалите четирима. Така ще се изпитат всички възможности и комбинации, с надеждата поне някъде да протекат токовете. При това, нежелаещите да участват в подобни жребии предварително трябва да не идват в източния дял на Рила когато идваме на клас, а не на обикновени екскурзии. Инак няма да виждаме кристалните хора още от водопада нагоре. А тука е пълно с такива: безброй видове!

По асоциация или не, дойде и мисълта за садене на жито по Белмекен. Пълен абсурд на пръв и втори, и трети поглед, но и Финдхорн е бил един абсурд. Разочарование, че и самият свещен Белмекен е станал на конюшня от долу до горе. После се внушава, че ако специални ръце засаждат по едно житно зърно под всяка от тези конски прелести, житото ще израс-

те и оживее, въпреки свирепите условия. Под "специална ръка" се разбира ръката на ученик, който бележи успехи в Пътя на Евродоровия Клас. Такова жито не само ще братяса, но и ще "сестряса". Братясването (братенето – до 100 стъбла от едно зърно) иде от студа и големите дистанции на засаждане, а какво значи "сестрене" или "сестрясване", още не знаем... Става известно само това, че в житното зърно и в другите зърна и семена са заложени и други програми, които ще се пробудят в бъдеще в резултат на човешката еволюция, понеже развитието на по-нисшите форми на живот първо минава през по-висшите и зависи от тях. Говорѝ се за още две далечни бъдещи програми в житните зърна, които са също латентни. Кагато се мине от братството към приятелството и от приятелството към Любовта, тези програми ще се задействат. Какво ще е това "приятелстване" и "любясване" на пшеницата?… А какви бяха тия кристали още по пътя?

Има и такава зона в района на Белмекен: там се съхраняват мечтите и проблемите на много хора по света. Някой е затънал и търси помощ, друг много иска да му помогне и да си помогне, но мисленето им си е направило специални кристални затвори, от които не могат да излязат. Ако ние живеем нормално, когато ходим там, разтопяваме тия затвори и хората почват да мислят.

По повод на символите - светъл нож, светъл квадрат, светъл триъгълник, светъл кръст и накрая пак светъл нож, - тази сутрин дойде идеята палатките тази година и догодина да се ограждат с високи стени от тежки камъни, като се използват и естествени стени - подходящи скали. Ураганните

ветрове и снежни бури, които стават тука понякога и през август, така ще бъдат обезсилени. При това, фигурите да отговарят на функциите: квадрат - за четирима; триъгълник - за трима; елипса вместо кръст - за двама; и кръг - за самия. Отвън обаче е добре да се натрупат камъни безразборно, за да стане пак естествен ландшафтът, а и за да не се възбужда много любопитството. Накрая, след всяко бивакуване, да се разграждат напълно или да се маскират така, че само със специални знаци да се разпознаят догодина.

Това са само част от мислите, които дойдоха нагоре – доколко това е умно и удачно да се изпълнява, зависи от отговорите на Елма. И слава Богу! От колко фантазии и глупости ни е предпазил, но когато сме се сещали да го питаме...

Той чака с хиляди години да прескочи искра и към него, а не само към смъртните. От това зависи какви същества ще се раждат на Земята.

Най-горе, на самия връх - силен вятър и мъгла. При запяването на "Ще се развеселя", слънцето замалко се показа, а после потекоха неочаквани видения. Някакви живи, светещи лилави цветя от типа на камбанките - сякаш бяха от пламъци или, по-точно, от флуиди, които изтичаха от върховете им, също светлолилави, с голяма скорост, под ъгъл 70° от ляво на дясно. Самите цветя бяха флуидични, а върховете им се превръщаха в тези флуидни потоци. Невъобразимо! Като че самата песен ги оживи или създаде на връх Белмекен! С какво ли още са се занимавали някога по тия места Орфей и Еври-

дика и приятелите им? Сега се сещам: преди тази картина, се явиха същите цветя, но в анфас или погледнати отгоре, обаче като стена във въздуха - вълшебна завеса. Те бяха по-малки, може би по-далече и на групички по 5-6 или 10. Като жив десен в простора! При това, сякаш ме гледаха - като истински стотици очи…

Когато запях "Нева санзу", веднага се явиха първо светещи бледожълти цветя от типа на (рисунка), плуващи над Белмекен. После изведнъж на тяхно място видях яркооранжеви точки, които танцуваха във формите на някакви невидими пламъци. Главозамайващо красиво - и живо!

При "Да имаш вяра", незабавно земята по целия връх се обсипа с ярко светлосини цветя, подобни на синчец или метличина. Те излъчваха бясно лазурни флуиди нагоре, но си оставаха на земята, не хвръкваха и не танцуваха като другите.

Благодаря Ти, Господи!

В мига на благодарността, слънцето пак се показа сред приказно бяла мъгла, която инак представляваше мътен оранжев поток, прехвърлящ върха с голяма скорост.

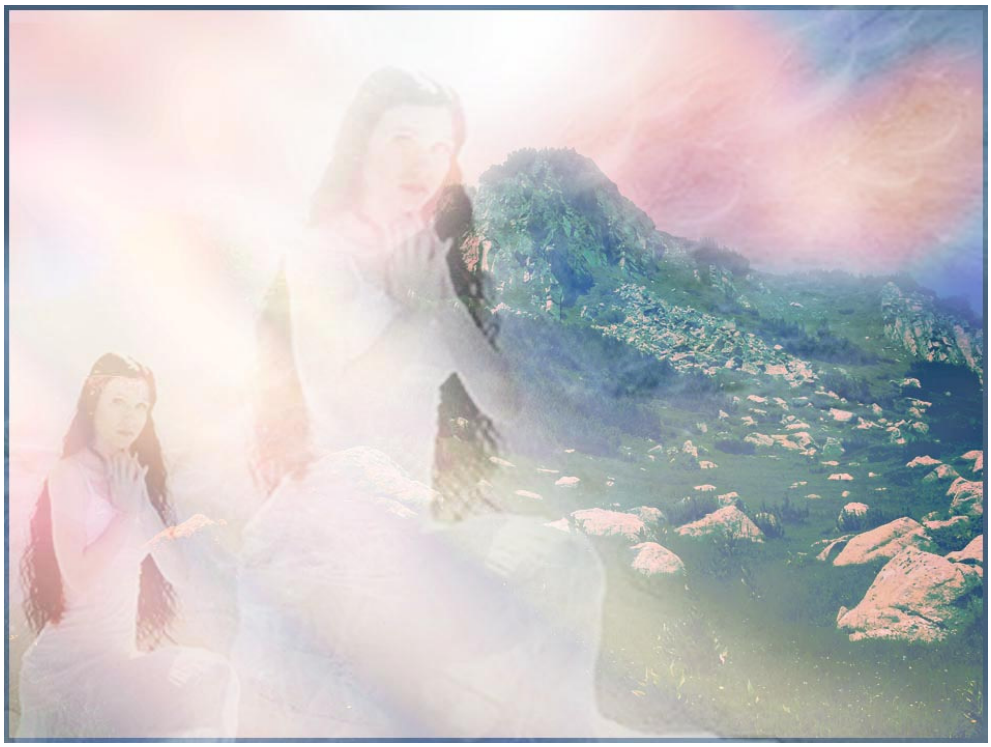

Понякога едва-едва се виждат, но обикновено са там и чакат.

На връщане, малко под самото теме на върха, с големи варосани камъни някой умник написал с повече от еднометрови букви "SOS"... Може да е с добра умисъл, но е противно на нашия дух: първо, тия два S-а пускат западни влияния и двойни кармични сили; и – второ - проблемът за спасението на собствените души се отнася до православни, католици, еванге-

*листи и пр., а Учителят е казал: "Който не е готов да загуби душата си, няма да я намери". Съвършено други токове и сили се пускат така чрез Белмекен! С **един** поглед става ясно, че с минимум размествания "SOS" може да се превърне в "БОГ" – което и бе направено - днес от 9,20 до 9,35 ч. Отляво някой вече бе направил знака на Бога (кръг с точка в центъра), а отдясно, под бившето второ S, имаше голяма буква Х от камъни. Тя бе превърната в мистичното Ж с кръгче отгоре или - понашему - Житен връх, Върхът на Живота...*

*Както щат да ги разместват повече. Докато някой се реши, ще мине време, а то е достатъчно, за да се обърнат токовете пак към България и славянството. Три чужди букви (S,S,X) се превърнаха в чисто наши: Б, Г и Ж. Тези неща **имат** значение. При полагането на последния камък, слънцето пак се показа. Тогава всичко наоколо засвети с неземни цветове!*

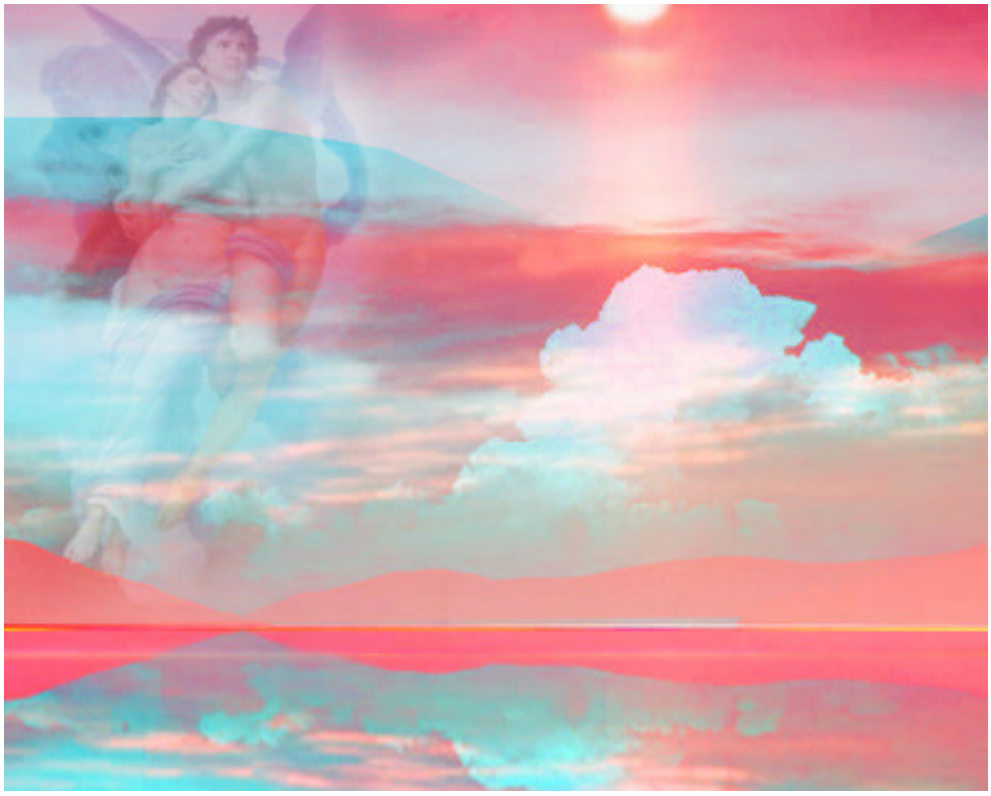

Това със сигурност е районът на Белмекен. Но с малко по-друго зрение и пейзажът е различен, и хората се занимават с малко по-други работи.

На връщане се утвърди решението да се остане на Белмекен и в околността и да се проучат за изгрев, лагери и паневритмия по-високите от Белмекен Равни чал, Сиври чал и по-западния Ибър и Ибърското езеро. (Името му идва от Хебър.) Това не изключва екскурзии из цяла средна и дори западна класическа Рила за ония, които желаят, но сега можем да поканим със сигурност приятелите тук от 3 до 11 август, определен за източна Рила и Евродоровия Клас. После всеки мо-

*же да се върне на 7-те езера или да остане тук. Относно изисквания не говорим, защото Елитните класове са работили и работят в **Мусаленския** дял, и там винаги е имало тесен кръг на Истината и висок подбор; а тук е обител на **Живота**. Единствените пожелания (а не "изисквания" и "правила") са да се изпълнят тук съветите на Учителя буквално: от една палатка да не се вижда и чува друга; да не се критикува, назидава, поучава и съветва; и в никакъв случай да не се говори много, високо и бързо – само тихо и малко говорене, по същество. Тук основните преживявания идват от самотата и тишината, сменяни с тайнствата на Четворния или Тройния ритъм. Този дял от Рила и от всяка друга благословена планина (източните им части) е свързан с възможно най-дивото бивакуване - с минимум съдове и почти никакво готвене, със суровоядство, житоядство и пр. Засега - висок идеал, но си заслужава да се опита. Щом само при 5-6 дни чист режим, вечер виждаш бистри ручейчета преди сън, а денем и нощем нещо много по-фантастично от приказките на "1001 нощ", значи - заслужава си. Но виждаш не само Рая, а и Работилниците:*

Както виждате, в скалите на Белмекен са кристализирали и фикциите на хората относно "непорочното зачатие" и за живот по двойки, неопределени от Бога. Това са егрегорни архетипи, които се поддържат в този вид в ремонтния отдел на причинния свят единствено от вярата на хората, че такова нещо наистина може да съществува. Те не подозират, че непорочно зачатие и брачен живот могат да съществуват само между хора с искра Божия, които се съединяват на всички полета без изключение: елохимно, алохимно, илухимно, атмическо, будическо, причинно, ментално, астрално и физическо. При това – без замисляне и незабавно.

18,25 ч.

*- Шотландия и Латвия са много пряко свързани с България. И когато **има** такава връзка, добре е такива народи да работят един за друг.*

*Че се събрахте тук сега, това е по-важен момент от подписване на всякакви договори, от работата на всякакви парламенти, организации и правителства. Даже и глупостите, които си приказвате, веднага се прекодират от ангелите и веднага се използват за работа. Това е тор, без която не може. Каквото става в организма на този етап от човешката и животинската еволюция, същото правите и в астралния, и в умствения свят. Ето защо, без смехории, майтапи, глупости и пр., вие бихте се отровили. Като знаете това, не се напъвайте да бъдете прекалено сериозни, защото такива гледат наистина като отровени. Всичко да си бъде естествено. **Има** и моменти за мистични преживявания, за духовна работа, за високи умувания и мъдрости, но не пропускайте и моментите за разхлабване на душата. То е като едно изворче или поточе, което бълбука...*

Горските вълшебници също чакат с векове край някой планински път или пътека да мине Човек с Вкус. Но понеже всички са заети с мисли за земни шансове и шансоиди, вълшебниците обикновено са малко тъжни.

Разбира се, по тия свещени места все пак трябва да имате усет за мярка, защото когато шегите загрубеят, вдигате пушек и смрад и светлите същества бягат. Но даже и най-грубата шега, дори и цинизмът, не са по-отвратителни от осъждането на ближния, от натякването.

На Белмекен все още има Евридики. Те са забравили напълно, че някога са били нимфи - от доста отдавна са ангели. Занимават се много вдъхновено с най-висши духовни дейности. Понякога при тях слизат богове и им се молят за нещо, но Евридиките нито ги виждат, нито ги разбират. И Орфей ги е молел някога за същото, но те не искат да слизат в Родопа. Затова Земята се пълни с хора без монада. Някои учени се питат дали самите Евридики са създадени от Бога, след като този глобален проблем не ги вълнува.

*Сега нека речем, че тия места са наистина места на Любовта, Живота и Движението. В бъдеще учениците ще могат да виждат, а учените да фотографират как **най**-много и **най**-възвишени същества с искра Божия се зачеват именно в този Рило-Родопски район. Не само видимите деца, но и невидимите рожби на Любовта тук се вливат от космоса като през фуния. Друг път ще ви кажа по-точно докъде се простира мистически на изток и на запад тази първа функция на Орфей, Евридика и Родопа.*

Макар и рядко, в този район се случва и точно обратното. Има и мъже без съвест и милост. При пълна луна, ако имате късмет, може да видите и свети Антоний. Той все още не може да намери покой и постоянно скита по върховете. Ако случайно някое същество от Слънцето се телепортира тука, свети Антоний го взима за дяволско изчадие и почва да го пъди със заклинания и молитви. За съжаление, слънчевите същества могат да се върнат в родината си само ако родят дете на Земята или ако сами се родят. Свети Антоний и гилдията му обаче са последните мъже, които могат да им помогнат. Лошото е, че и Евридиките си падат по него, защото е много начетен и духовен.

*Не пренебрегвайте Родопите, особено най-чистите им области - с елхи и борове и неземни треви и цветя и ухания, понеже заченатото в Рила трябва да се роди **в Родопите**. Това не е възможно за всички хора и за всички ученици чисто географски, но вие знаете, че всяко място има своите проекции по света и*

из цялата вселена, а също и в селището, в къщата и в тялото на всеки отделен човек. Ако някому е казано, че трябва да живее сред природата, а той душевно още е потиснат, и сред природата ще се чувства мъченик.

Някои от нашите още никога не са умирали и затова често скачат от Белмекен или от самия Олимп, т.е. Мусала, в някой град. Там за пръв път се обличат в дрехи и почват да ядат преработени храни, да "живеят" с едни и същи хора години наред в едно и също жилище и да ходят на "работа". Така проумяват защо хората умират и даже сами се съгласяват да умират. Въпреки това, някои от нашите остават долу, за да помагат. В градовете има много хора с души.

И обратно: и в града, и в панелния апартамент, и в мината, и в ада даже, някои по-разтоварени от карма или задачи ученици се чувстват превъзходно. Ако има единно любещи се и обичащи се приятели, един ден ще ви преподам науката как да намирате всяко кътче от земните и небесните райове, където и да се намирате.

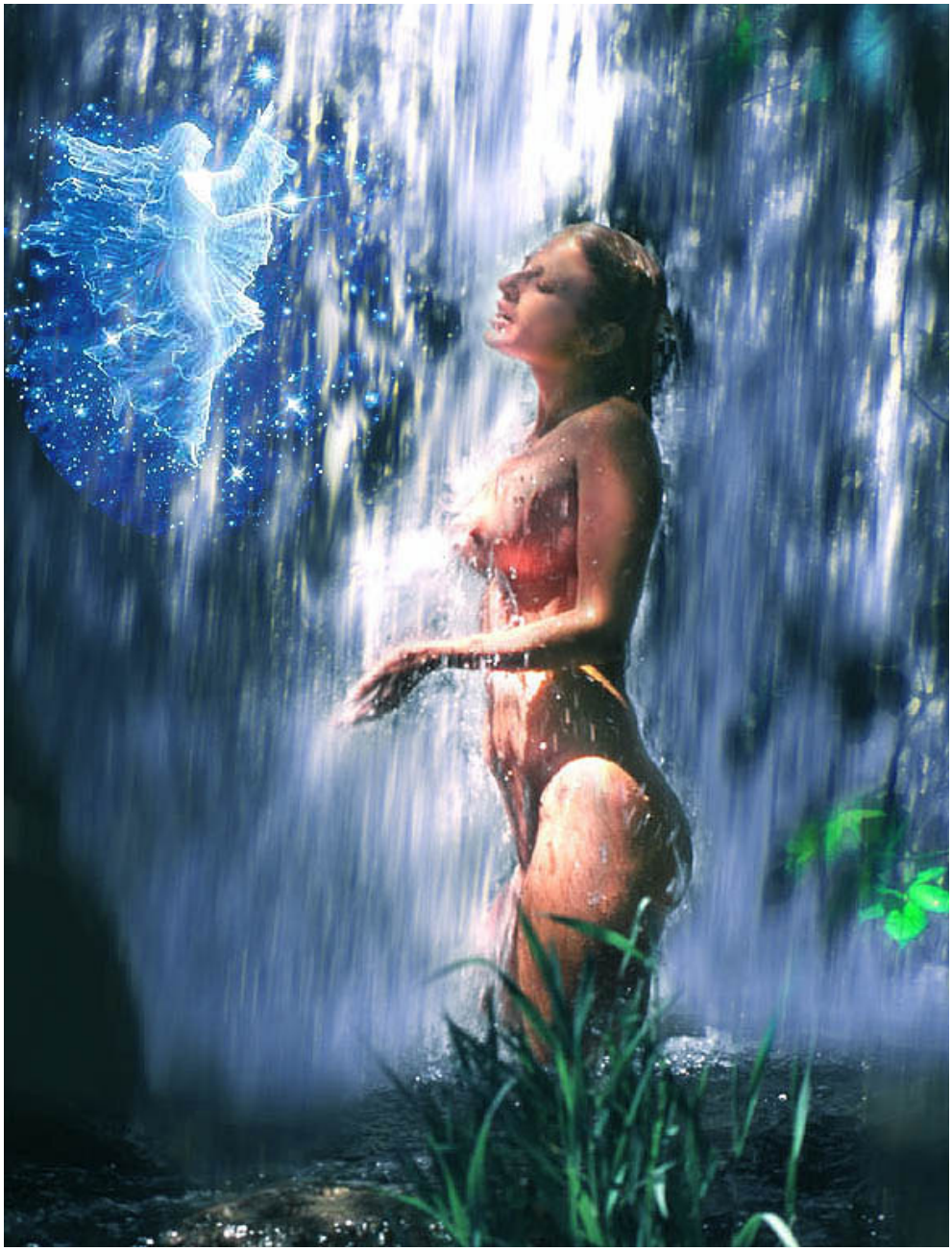

Попитайте влюбените. Вижте имат ли те нужда от външни условия. Тяхното пълно единение, ако

ще да е в най-нечистото и ужасно място, свързва за няколко мига или часа душите им с цялата вселена! Ето защо, ние преди всичко говорим за Любовта. Който не може и да приема и да предава Любовта свободно, почва да търси външни условия, но дори и най-чистите природни условия са външни. Всичко, което вършим с вас сред природата, в планината, е наистина прекрасно и много полезно, но то е ***нула*** *за човека, който още спи. Все пак, ползвайте се от тия блага, защото оттук по-лесно се стига до Свободата, а Свободата е условие за проява на* ***Любовта****.*

Второто нещо, с което се занимава тази свята област, е Животът, понеже Животът произлиза от Любовта. Затова тук правилата, мъдруванията, мъдростите и даже Словото с главна буква – самото Слово Божие - нека ви бъдат само като украшения, когато се почувствате жадни. А човек жадува за сладка́ и сиропи, само когато не се е напил от извора. Да! Даже Словото Божие, написано на книга, е само едно ***сладко****, един* ***сироп****... Ако хората живееха пълноценно, Словото щеше да тече направо вътре в ума и сърцето им и нямаше да има нужда от проводници, от осияния.*

Това е една нова приятелка, пропътувала много светлинни векове, за да дойде да търси тука едно рилско езеро. Казали са ù, че в него живее някой, когото тя търси цели вечности. Кацнала най-после на Земята, потърсила си подходящо тяло – няма. Не може да влезе в човек с дрехи, защото веднага ще умре. Обиколила всички нуди-плажове по света, но и там не намерила нито един разумен човек, въпреки че всички по странен начин се мърдали. Всеки вкарвал в тялото си някакви смъртоносни субстанции или сам търсел други за му вкарват. Тогава се наложило да влезе в една статуя, която не била осквернена. Развижила я – и ето я сега тука... Не са й казали кое е точно езерото, та аз я развеждам... Във всяко се вглежда с часове. Ужасява се от въдиците, понеже нашите често се маскират като разумни същества и рибарите ги ловят. Ще каже някой: как ще са разумни, след като не могат да различат истинска храна от стръв? Напротив – много добре ги различават, но всеки иска да я лапне, понеже разумно същество няма какво да прави на Земята...

Преди да кажа нещо и за Движението, като плод и израз на Живота в тази Орфическа област, искам

да отговоря на един въпрос, който вълнува някои от присъстващите. Стотици, хиляди пъти сме ви казвали, че Любовта не се търси, а се раздава. Истината може да се търси, Мъдростта се търси, Словото непременно трябва да се търси, но любов, която се очаква, не е Любов. Ето защо, извиненията и въздишките на повечето оглашени, че не отговаряли на призивите и на поканите им, на тайните им желания и предпочитания, макар и с най-висок идеал, не издържат никаква критика.

Случва се да дойдат от много високо, за да отпият от някое рилско езеро. Да се огледат – веднъж на 1000 години – дали няма някой, който иска да бъде свободен. Те са много големи и имат много ефирно зрение, затова субективът ни тук едва се е справил да побере едно такова Същество в кадър и да предаде донякъде как То вижда света. Разбира се, те са голи като всички обитатели на вселената и затова са безсмъртни, но за да слязат на Земята, слагат по някоя и друга дрешка... После горе минават на специално лечение от това.

Когато един извор е препълнен, той тече натам, накъдето има наклон. Няма случай в живота някой да блика от Любов и Присъствие, от жизнерадост и опиянение от живота - и да не се намерят същества, на които да раздава. ***Няма*** *такъв случай! Естествено, високият идеал и чуткостта на душата са необходими, за да разпознаете и последвате по-напредналите си братя и сестри. Но когато се касае за Любов, обич, самораздаване, дайте на тях само когато*

са нямащи, а не когато самите те са препълнени и раздават. В тях обикновено няма празно място, защото постоянно дават Истина, Мъдрост или Любов и затова нищо не им липсва. Но те са научили Закона от дълъг опит - да се раздават на по-малките и на нямащите, а не на тези, които си имат нещо или някого.

От безброй векове, приласкаването на нещастния е белег за ангелски произход. Ако искаш теб да те приласкаят, свършен си – падаш като камък надолу.

Те особено пренебрегват горделивите, самомнителните и крайно затворените в себе си, и по-скоро ще обласкаят и надарят с обич и грижи едно куче, една котка на улицата, отколкото да очакват ответ

от скалѝ. Горделивите, прекалено затворените и срамежливите, постоянно пропускат шансовете си да напреднат в живота, когато Учителят и Посветените са между тях. Затова Небето се раздава на най-малките, непретенциозните, дори и когато са малко нахалнички и нетактични. Тия, които обсаждаха Учителя на Земята, на Изгрева, получиха многократно повече от сбутаните горделивци и срамежливци, понеже бяха и ***са*** *простосърдечни. Единственият урок, който имат още да учат, е да не искат да живеят постоянно в аурата на Учителя, за да има място и за други.*

Друг път излиза Господарката на Смарагда и те кани в посолството на Смарагдената Вселена под Белмекен

Има една по-малка, една по-голяма и една безгранична аура. С последната Учителят обгръща всички, със средната общува с по-аристократичните си и

"извисени" ученици, предимно телепатично. А простите рибари, копачи, орачи, овчари, говедари, безделници и пр. обикновено са толкова чисти, че повече не могат да живеят нито миг без Присъствието на Учителя на Земята и изоставят всичко, за да могат да бъдат колкото се може повече около Него. Именно от такива се родиха и раждат постоянно пророците и апостолите, майките, сестрите и Любимите Божии. Останалите, колкото и да са им големи челата, колкото и умно да приказват, както и добре да са се "уредили" в живота и в професията си, са още зелени джанки - тях ще ги берете в други преражданя, когато узреят.

Пострадалите умствено се борят за дрехи от ходилата до ушите, но един Мъдрец, който е водил учениците си из планините на България, за да се учат да живеят като нормалните същества във вселената, е казал: "Когато жените носят отворени дрехи на гърдите си, деколтета, каква цел имат? В това има нещо хубаво, красиво! Не е грешно, много добре е. Не е грешно да се гледа хубавото. Създава се една оценка на тялото. Но когато са мършави, крият се. Защо в единия случай отварят, а в другия случай затварят? Едното е грозно – тогава се заражда завист. Мършавите казват: "Какво са си отворили гърдите?" Другите казват: "Защо са си затворили гърдите така?" - Започват да се критикуват. Питам: вие, като идете в небето, мислите ли, че ангелите се нуждаят да видят такива мършави тела? Нямат нужда от такива екземпляри... Тия бръчки показват пороища – показват един дисонанс на мисълта. Чувствата на човека и мислите са разбъркани – и лицето му става набръчкано вече."

Ето защо, ние казваме: Любовта не е нещо абстрактно. Любов значи преданост, а предаността не произтича от постоянното желание не да не изпус-

неш нещо от Словото или Делото, макар че и това е важно, а да бъдеш до онзи и до онези, които обичаш най-много.

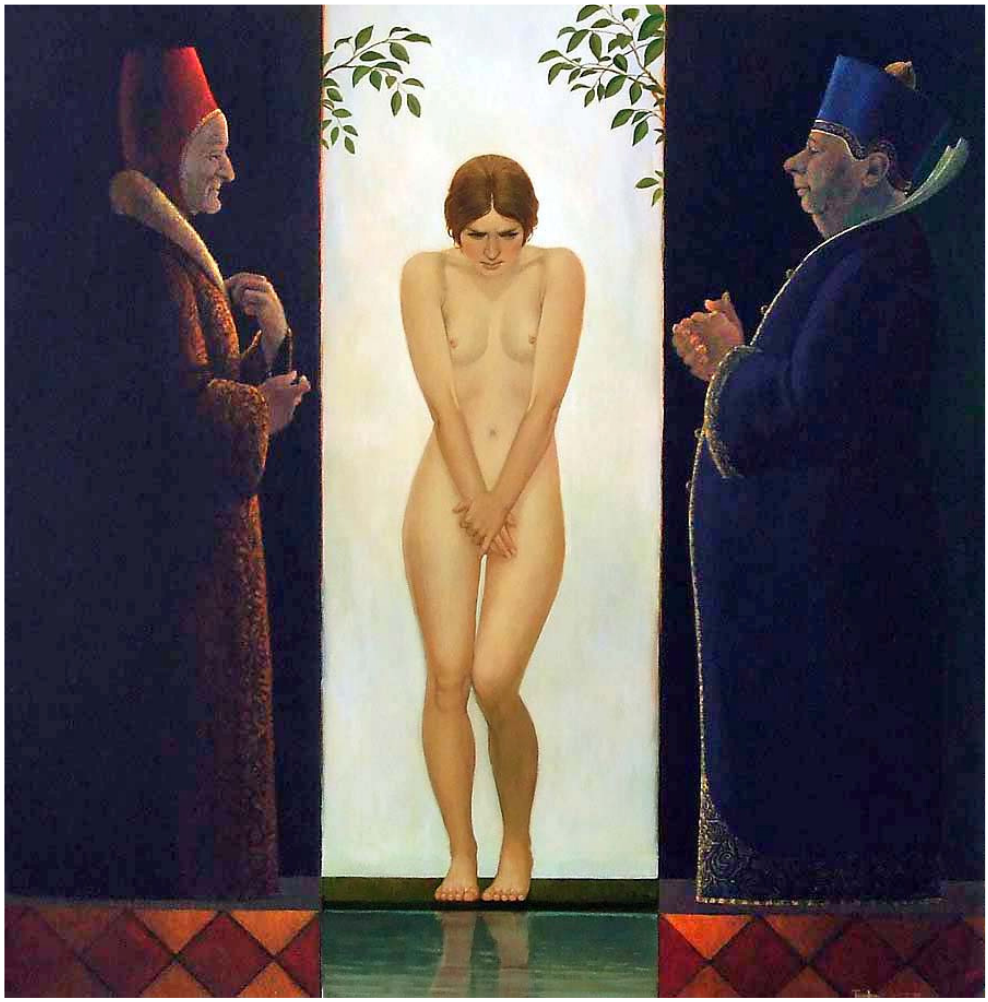

Много просто: ония, които не обичаха Учителя сърдечно и с цялата си душа, не Го и познаха и си останаха и до ден днешен твърди, несварени глави – теософи, щайнеристи, розенкройцери, бабаити, православни, евангелисти и пр. Те не подозират с Кого са се разминали и колко още много ще им трябва да чакат, докато пак имат условия да се срещнат с Него. Проповядването, наставляването, окултното писателство и всякакви църковни и мистически титли и ордени - това е прост бабаитлък! А да се влюбиш в Учителя си, значи преди всички и всичко първо да се влюбиш в себе си, както и в ония, малките Негови приятели, които Го обичат също тъй силно! Ето в това е семката на живота, в това е живата вода

на изцелението, спасението и възкресението, които търсят векове наред безрезултатно книжници и фарисеи.

*Да се влюбиш, да не можеш да живееш без Учителя си и без Неговите приятели, които стават и **твое** семейство - в това, Аз мисля, се крие тайната на Вечния Живот.*

*А що се отнася до конкретните правила и заръки как да прекарате сега на Белмекен, на Рила, на други места или където и да е - бъдете напълно свободни. Сами си чувствайте и решавайте и не се притеснявайте от нищо. Ходете там, където ви влече сърцето, но без да правите никакви компромиси със себе си, с духа и душата си. Ако някой иска да слезе и да си отспи някъде, дори и в градска квартира, това е **добро**. Ако някой иска да остане на чист въздух и нависоко - да остане колкото му душа иска, но нито миг повече.*

Всичкото е в това, да сме влюбени! Всичко останало е вятър и мъгла. И тъй като и обикновени хора, и оглашени, и ученици, твърде рядко са в състояние на влюбеност, сред този вятър и тази мъгла те имат нужда от жалони, от компаси, от азимути, за-

щото инак ги очаква смърт. Ето защо, докато не сте още влюбени, ползвайте обширните наставления в Словото, изпълнявайте и се старайте усърдно да подражавате дори на вехтозаветните, новозаветните и праведните, които са големи специалисти по тази част. Защото по-добре с водач и жалони и правила в този тъжен свят, отколкото без тях. На всичко отгоре - и невлюбени...

Оставям ви преизпълнени с радост, че пак се срещнахме и се срещнахте, без въобще да ви оставям...

*Давам само на вас, четиримата, вълшебната думичка [**...**] , която ще запомните за себе си, а тук ще оставите мястото ѝ празно. Тя ще ви помага много, защото предпочетохте да дойдете тук, но останалия текст оставете, за да се знае, че Бог дава на **верните**, т.е. на **влюбените** такива дарове, които не са за всички.*

Аберѝм, Норѝм, Моѐн!

Който обича и люби, щедростта на Небето е постоянно с него. А когато сте сиромаси откъм имàне, дом и нежни ласки, знайте, че щедростта на Бога е най-голяма, защото ви учи да ги раздавате на още по-бедните от вас.

18.VII.133(1997)
Рила - Белменен

СВОБОДА И НЕОБХОДИМОСТИ В БРАТСКИТЕ ВИСОКОПЛАНИНСКИ ЛАГЕРИ ОТ "Е-КЛАС"

Всички снимки са от това време и място – първо по пътя за Белмекен

17,15ч.

От няколко дни се оформят и синтезират правила за подготовка и провеждане на високопланинските братски лагери. Днес, в 17,12 ч., Елма потвърди неотложността да се запише изяснението, с обещание да коментира текста. Тъй като мястото, където сме дошли, отговаря на изискванията за лагер от най-висш клас и на досегашните инструкции на Учителя в беседите, в личните разговори и осиянията, уместно е да не говорим за "правила", а за "необходимости" - правилата не са за най-вътрешния клас.

Преди да се изредят тези пожелания по точки, добре е да се споменат по-интересните случки и преживявания досега. Въпреки "забраната" за писане и организиране, напоследък тя се нарушава по неизбежност; при това - с разрешение.

На 14 юли се наложи изпращане на приятелка до гара Костенец. В приятни разговори, времето мина неусетно: само това ли го съкрати - или Нещо помогна? На слизане видяхме

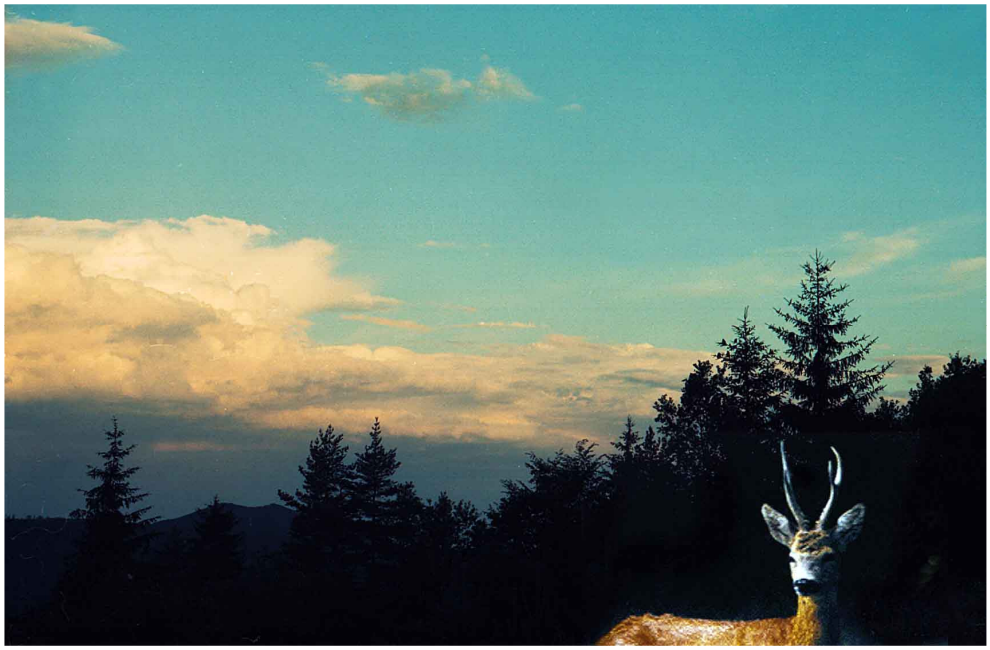

младо срънда́че на един завой в гората, което ни гледаше. На връщане, то се появи на същото място. На животните трябва да се говори с любов: те разбират много повече, отколкото предполагаме. И наистина, красивото животинче ме слушаше без да помръдне, гледайки тъжно и с интерес. След последния въпрос: "Разбра ли всичко, което ти казах - кажи ми, разбра ли?" - то отривисто поклати три пъти глава по български.... Може би досадна муха? Или не? Дали в него не е вселена душата на някой местен ловец, за да го гонят сега приятелите му бракониери и да си плати? "Еленово царство" на Георги Райчев фантазия ли е?

Сега раницата бе лека - не повече от 8-10 кила, пълна с ябълки, праскови, локум, фъстъци и др. Затова изкачването стана бързо, за разлика от "щурма" в началото с три раници, който отне цели три дни. Пристигане в 11 вечерта само по къси гащета - да не се губи фо́рмата в доста студената въздушна и дъждовна баня. Без тренинг, после човек трепери. Добре че е останал опит от преди: не едно и две изкачвания в същия вид под лифта до "Алеко", даже и в снежна виелица. Това са описания не за някакво самоизтъкване, а като предговор за тренинга, който би трябвало да имат поканените в специалните лагери на Рила и другаде, за да издържат на суровите условия. Такива примери знаем и до 1945 г ., както и в живота ни около Ястребец и под Сфинкса под ръководството но Венно, без когото нямаше да сме способни сега на нищо повече от стандартното лагеруване, тип "II езеро".

Какво още за изминалите няколко дни? - Най-важното е, че открихме може би най-прекрасното място за нов, специален лагер в Рила. Едва ли може да се намери нещо по-хубаво дори и в Алпите и в Кавказ. Учителят ни е приготвил тук ед-

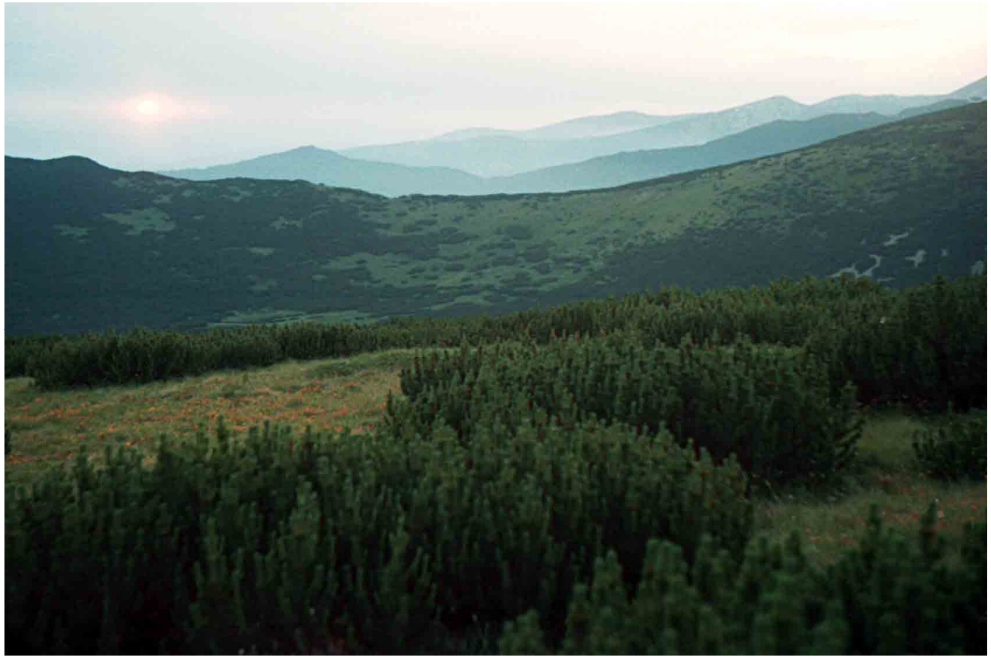

но девствено място с невероятна панорама, отговарящо на всички условия и спасително при настъпилата невъзможност за нормално и мистично лагеруване в класическото местопребиваване на 7-те езера. Освен трите съборни дни, когато все още може да се преживее нещо, и то твърде рядко и с голямо присъствие на духа, лагерът на II-то езеро от няколко години вече е един пазар в най-лошия смисъл на думата. Венно предвиди това още преди 10-15 години и затова ни завеща Благословената долина (Студеното дере) - източно от Сфинкса при Мусала. Той не може да не е познавал и околността, където сега се намираме, но не ни я препоръча устно. Вероятно, днес и той има пръст в това голямо разкритие за нас, следствие на послушанието ни. Ако не бяхме изпълнили Директивата на Небето да дойдем точно тук, една удивителна възможност щеше да остане закрита. Тук има всичко, но в десетки и може би стотици пъти по-обширни размери отколкото на II-то езеро: изгрев, "страхотна" панорама от всички страни, вода, височина над 2500м. и пр.

Както винаги в продължение на повече от 3 десетилетия, и сега Учителят подаде за четене и изучаване том с беседи, които по най-изумителен начин съдържа почти всичко, което ще ни се случи, случва ни се или вече се е случило. Съвършено конкретни "съвпадения"! Например: когато се оформяше в мисълта необходимостта тук да идват само приятели от Специалния Клас (неженени и неживеещи често или постоянно с предпочитан човек), се падна мисълта:

"Ако си женен, в тебе живее жената, която те обича. В жената живее мъжа, който я оби-

*ча. Следователно, мъжът прави това, което жената в него прави; жената прави това, което мъжът в нея прави. Мъжът мисли, че е господар на себе си, че **той** се проявява. И жената мисли същото. Ако им се каже, че **друг** се проявява чрез тях, ще се засегнат..."* (Том "Новият светилник", стр. 121, редове 8-14, беседа "Трите свещи" от 6.X.1943 г., изд. "Алфадар`96)

На други места Учителят обяснява, че плътното програмиране на поведението на повечето хора иде не само от съпруга или съпругата, но въобще от семейството, рода, общественият морал - по принцип от "Стария Адам" и "Старата Ева". Като се има предвид желателността да се подсигуряват ежедневно места и палатки за един, за двама, за трима и за четирима според последното осияние, човек със стария манталитет абсолютно не е подходящ за лагерите тип "Е" (Евродоров). Такъв клас се заражда още докато Учителят е на Земята в официалната Си мисия до 1945 г. и ние познаваме хора, които са участвали в подобни ядки. За това, че не само тройки, но и четворки от обичащи се души се лансират от Учителя, четем в същия том на стр. 40. Това по удивителен начин съвпада с холизацията, дошла само преди няколко дни, но преди да ни стане известен следният цитат:

*"Вярвайте, че **има** кой да ви обича! Не един, но **трима** ви обичат: единият е от най-добри-*

*те, вторият е от най-умните, а третият - от най-силните. **Това** да бъде вашето верую! И тогава, където и да сте, казвайте си : "Понеже **трима** ме обичат - най-добрият, най-умният и най-силният, - и аз искам да бъда като тях."* *(Пак там - стр.40, р.9-14, б."Умен, добър и силен" от 13.X.1944)*

В такива групи, инициативи и места, Учителят е канел почти изключително ученици от най-вътрешния Си клас, по-вътрешни дори и от тези, посещаващи Младежкия (Специалния) Клас. Както в беседите, спомените и разговорите с Учителя, така и от пребогатия опит с Негови най-напреднали ученици ние можем със сигурност да заключим, че такъв най-вътрешен клас винаги е съществувал, съществува и ще съществува. Това са ученици, които в максимална степен отговорят на високия идеал за ученика: че трябва да бъде "добър, умен, силен, здрав и красив".

Изискването за здраве и сила независимо от възрастта, естествено изключва от участие в най-вътрешните групи и планински лагери всички ония, които ползват коне или приятели да им изкачват багажа на Рила. Това изискване важи наравно и за жените. Понякога Учителят е ускорявал ход, и с много тежки раници такива ученици и ученички са Го следвали в недостъпни обители, където са преспивали над 2500 м. - без палатки, без спални чували и одеала - направо на земята и на снега! Традицията да се ядат манджи и консерви не се отрича от Учителя даже на Рила – понякога Той дори настоява за тях. Но в свещените обители, където Агарта живее не само

вътре в Рила, но и по върховете и най-високите била, един режим само на сурово жито или жито и плодове незабавно отваря латентните центрове - и мечтаното става възможно. Който не може да издържи, подобно на месоядците, алкохолиците и пушачите, сам ще си отиде от такова място, дори и да е попаднал по някакъв начин там. Това е още един филтър.

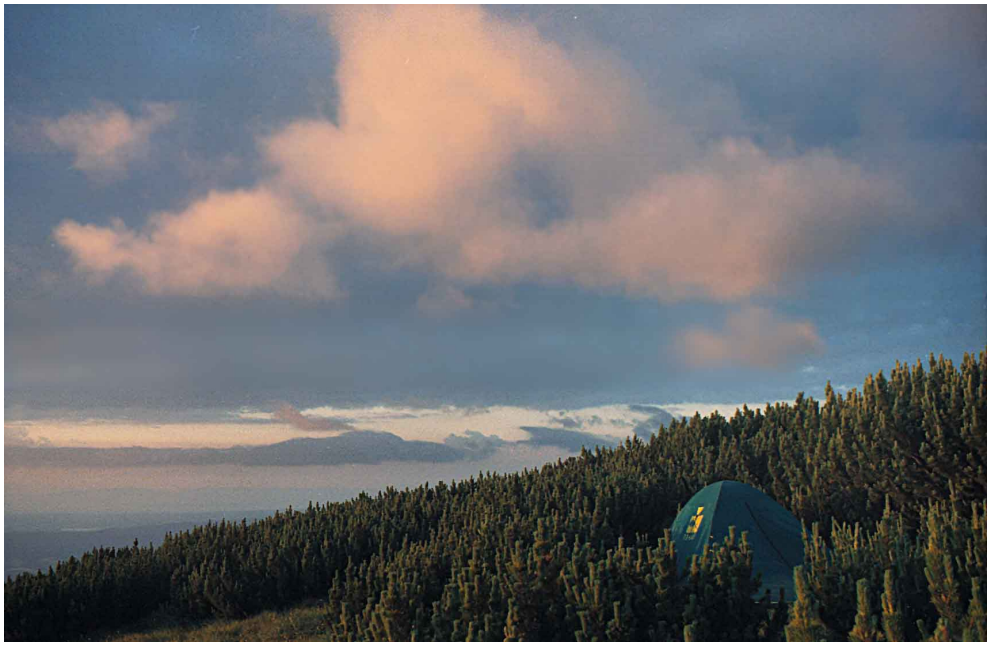

Именно по повод на сухото, неварено и дори ненакиснато жито (за чиито огромни качества Учителят говори още във втората беседа от Неделния Клас - "Житно зърно"), дойдоха и размислите преди няколко дни при изкачването на един свещен връх в мъглата. В описанието на този случай обаче към предишното осияние бе пропусната една много интимна част: дойде представата как ученикът тук може да извика Духа на пшеницата и да разговаря с него не само мисловно, но и слухово и видимо. Учителят е дал немалко насоки за подобни бѐли действа в лекциите и беседите Си, а ние познаваме и такива Негови ученици, които са "унаследили" от Него в Школата някои прийоми и магически дарби от този род. Вдъхновяващото и при нас сега е пак това, че само 1-2 дни след размислите и инструкциите за хранене със сурово жито (имаме 5 пакетчета в раниците) и за действа с него, се пада от същото томче следната мисъл - не е ли "сащисващо"?:

"С един килограм жито годишно човек може да направи много нещо. Имаш нужда от хляб. Какво ще направиш? Ще вземеш едно житно зрънце, ще го покриеш отгоре с една кърпа, ще туриш ръката си върху нея - и след 5-10 минути ще имаш готов, пресен хляб. Искаш ябълки... - Ще вземеш друго житно зърно, ще го покриеш с една кърпа, ще туриш ръката си отгоре - и след няколко минути ще имаш ябълки! Каквото пожелаеш, ще имаш. Какво по-лесно

от това? Така животът ви ще се улесни. Ти седиш и мислиш отде да купиш зарзават... - Вземи десетина зърна в джоба си, заший ги в една кърпа, тури ръката си отгоре, помисли малко, отправѝ ума си нагоре - и зарзаватът ще дойде". *(Пак там, стр.9:17 – 10:1-21, беседа "УДС" от 6.X.1943)*

Че Учителят сам е извършвал такива "чудеса" със стотици и хиляди, ние знаем както от най-близки очевидци, така и от изобилните, отпечатани вече, спомени. Но че Негови ученици са били, са и ще бъдат способни да извършват някои от тях - това е по-малко известно и обикновено се счита, че няма такива. Обаче приятелите, които участват от много години в по-вътрешните кръгове на някои от последователите на Учителя, могат да разкажат доста неща. Много такива случки и преживявания са описани и разказани в текстовете и аудиозаписите, свързани с осиянията (холизациите).

В предишния материал от Рила се говори, че само "специална" ръка може да посее едно житно зърно на такава височина - и то да порасте и даде плод. Дали непременно ***изкласяването*** *в случая е целта, или самото присъствие на жито по тия места - това е въпрос. Но и раждане на зърно над 2400 м. височина на нашата ширина, при толкова къс вегетационен период и със снежни бури дори и през август е напълно възможно – наистина, зависи какви ръце го посяват. Това са ръцете на прохождащия в новия Орфически, Евридикин и Родопин*

*Клас на Учителя - ръцете на **щастливите**. Тези, които не са способни да излязат от квартирата или палатката си заради друг, те са болни, слаби, нещастни. Които не смеят да ходят неуморно по гости според призива "Където Бог ни прати", те също са обикновено нещастни. Тава са хора, които могат да живеят само с някой най-близък или в тесен кръг от ограничени хора и затова неизбежно стигат до болести и задънени улици. Ако не живее плътно с предпочетения, то едновалентният човек мечтае само за него и постоянно се терзае от мисълта за него: безпокои се, осъжда го, критикува го, поучава го, назидава го, ревнува го - с една дума, топи се като восък в пещта на вторачването, на монофиксацията. И **такива** Учителят е подкрепял и подкрепя с голяма любов и понякога спасява здравето, душата и живота им, но ги допуска само в Неделния и най-много в Общия Окултен Клас. Той предварително от пръв поглед определя, че за Специалния, Елитния или Върховния Класове те нямат още нужната еволюция: не могат да живеят сами с всички, да отстъпват имуществото си и да ходят интензивно на гости и да приемат гости. Те са пълни с тревога, самоизяждане, вътрешни упреци и назидания; те предимно **искат**, а когато дават - дават **с умисъл**. Това личи и от черепно-лицевата им конструкция. Ето защо, за такива е опасно да бъдат канени или сами да проникнат в светая светих на Нова Агарта, която тук е на повърхността. И да попаднат, Съществата ще развалят времето и ще създадат хиляди пречки, за да не се наруши святостта и тишината. Отваряме пак напосоки – и ето какво се падна:*

"Щастливите хора имат широко и високо чело. Лицето им е открито, светло. Те се разли-

чават от онези, които са дошли ненавреме и без позволение. Щастливият човек има хубаво чело. Онзи, който казва, че няма щастие, е твърд по характер, упорит, неотстъпчив. *(Пак там, стр.32:26 - 33:6-8)*

Ние имаме предостатъчно подобни приятели, неприятели и близки, които се явяват навсякъде ненавреме и без позволение. С високата си мнителност, критичност и тревожност, вечно искайки или давайки само с умисъл, те сериозно разкъсват нишките на Хармонията и Присъствието. А това се отразява крайно неблагоприятно и в света, и в природата, и в космоса. Такова сборище от няколко години насам е и лагерът на второто езеро в Рила. Неговият кредит свърши. Не само общите тоалетни (поради липса на ИЖР - индивидуален жизнен радиус) там отдавна развъждат и извикват от ада тъмни духове, но и платеният обяд, близостта на палатките, кавгите и споровете, изгонването на някого от паневритмия или от лагера. Също и нефункционалността на Молитвения връх, грамадните паневритмии (колкото и да са "филмогенични" и впечатляващи), конете, шпионите, търгашите, крадците, любопитните, видеооператорите... Умножиха се и "дъновистките" членски значки и карти, кошчетата за боклук, силното оперно пеене, подвикванията, мрачните и злобни погледи. И - не на последно място – почнаха да проникват ярко вражески магически групи, целящи провала на Братството и зомбиране на хора. След командирите, пъдарите и продавачите на беседи, песни, снимки и музика, те са най-опасните.

Въпреки всичко това, от съвест и по инструкции от Учи-

теля ние не можем да не присъстваме поне в съборните дни на това класическо място, защото трябва да се видим с много стари и нови приятели и понеже трябва да се даде невидим отпор. Освен това, и най-вътрешните, и най-"елитните" и "върховни" групи - още по време на Учителя - винаги са се смесвали с народа и на Изгрева, и на Рила, и в света, защото те са знаели, че... (пак отваряме том напосоки точно в този момент):

"Помнете: всички хора - добри и лоши - са проводници на Божието благословение! Понеже искате да знаете истината, казвам ви: всички хора, без изключение, са проводници на Божието благословение! Закон е: ако вярвате в това, благословението ще дойде; ако не вярвате - благословението няма да дойде. Лошият човек, като умивалника, взема ***лошавината*** *на хората. Ако не намери лошо, той взима добро. Ето защо, добре е всякога да имаш и по малко лошо в себе си, за да има какво лошият да вземе от тебе... Лошият се задоволява и с лошото. За него е важно да* ***вземе*** *нещо. Вземе ли от доброто, ти страдаш и казваш за него, че е груб човек. - Той е груб, но и ти си груб!*
(Пак там, стр. 36:19 - 37:12)

И така, в този том беседи се намериха отговори на всички въпроси, които възникнаха напоследък. Дори и на проблема за мухите в планината... Предишния ден стана дума за една интересна повест от американска журналистка, попаднала сред аборигените в Австралия ("Вечерната молитва на Вселената" (Съвременник`96). Между другото, те ѝ обясняват защо е толкова чиста, мека и прекрасна кожата им, въпреки че рядко се къпят: разрешават на мухите да ги облазват и да ги чистят. Само ден след този пример, попадаме на същата мисъл от Учителя:

"Вие не знаете, че мухите помагат на хората: като кацат по тях, те ги освобождават от отровните вещества, отделени чрез потта, както и от някои микроби."

Това изложение така и не стана по точки, но трябва още да се допълни, че за класическите и специалните братски лагери, от тази година нататък са абсолютно нужни и изключително топли и устойчиви палатки, яки и удобни раници, високи непромокаеми обувки с нужните мазила, повече чифтове чорапи, включително вълнени, поне 5-6 фланелки за преобличане при изпотяване, без което окултно ученичество няма. Трябват и газови котлони или сух спирт поради забраната на огъня и многото горски пожари напоследък. Палатките по-вече не бива да се окопават - екологията не позволява: нужни са палатки с повдигнато от всички страни непромокаемо дъно

и с двоен покрив. Закъсалите по пътя да се увиват в палатките и да чакат да спре дъждът, ако нямат специални платнища. Огън може да се пали само в скали и сред камъни далече от растителност, и то само в мъгливо време - и после да се угаси надеждно. Дори и най-опитните и "елитни" ученици-планинари трябва да си носят много сладки храни, без които не може: южни сушени плодове, локум, мед, бонбони, захар. Само на жито умеят единици - то се дъвче или смуче зърно по зърно, само тогава дава сила. А може би в бъдеще ще се появи и ученикът на Христа, който за пръв път от 2000 години насам ще докаже на дело, че човек може да се храни само със Слово Божие. Ако някой се опита, нека си остави за всеки случай поне три локума, за да може да се върне... В екстрени случаи, вършат работа и елхови и клекови млади връхчета, и киселец, и корени, и дори трева. А ягоди, малини и боровинки, шипки и даже трънки - с тях може да се изкара без нищо друго, когато се появят. Чистият зехтин, дори само глътка, дава 2.5 пъти повече енергия от захарта,

Има още важни неща по тези въпроси, но те остават за устно или интуитивно предаване на онези, които са определени за новия живот и специалните обители.

Сега може да се сподели само още една опитност - принос към символогията в Школата на Учителя. Тази сутрин (18 юли) изгревът на Слънцето даде образ на папури с ярко зелени листа. Времето беше топло и слънчево, но към 9,30 изведнъж върхлетя дъжд и буря, а ние бяхме на върховете. Друг път ще помним папурите…

Още една опитност, потвърдена веднага след това от том с беседи: запознанство с едно момче от К., излязло нагоре по билото. Първо исках да се скрия, да не се заговарям с

него. После реших да тръгна насреща и да се запознаем. В тая пуста планина, на височина 2500 м., Бог ми прати човек, при когото мога да остана да преспя в Костенец при нужда, когато посрещам приятели - нямам друг познат. Само защото се сприятелихме, му казах кое момиче да предпочете - не красавицата, в която е влюбен, а по-семплото момиче, което го обича… Откъде ще знам за това нещо? Ето какво се падна в беседата веднага след тази среща. Присъствие, Присъствие, Присъствие!:

"Без обмяна не може. Никой не може да избегне закона за обмяната. Избягва ли човек този закон, ще дойде по-голямо зло. Важно е обмяната да бъде правилна. Срещнеш ли един човек, пита те нещо - не го избягвай. Погледни го добре и го поздрави! - "Не го познавам…" – Познаваш ли го или не - поздрави го. Сегашните хора се поздравяват, само ако се познават […] Следователно, поздравявайте Бога, Който живее във всички хора. Той е ***навсякъде****".* *(Пак там, стр. 37:20-25 - 38:7-8)*

И така, това момче от селото, получило импулс да се качи самичко толкова нависоко са́мо по риза, ме видя отдалече и се колебаеше дали да се упъти да си поговорим. Аз първо исках да се скрия в палатката или между клековете, но след като помислих, сам тръгнах към него и сърдечно го поздравих.

*Попитах как се казват върховете наоколо, а после - от дума на дума – то дори спомена думата "карма" (защо не му вървело с красивите момичета...). Освен съвета, който му се даде (да се спре на по-скромното момиче, което не ходи по барове и го обича), това, че **Бог** го праща, дава шанс да се сприятелим и за идейна работа - да има база за нашите неща в неговото село и близкия град. Дори и да са го пратили да разузнава "кои са тия горе с палатките и какви са им намеренията", той е чиста душа.*

Ето, сам предложи да се преспива у тях, когато се налага. Там можем да оставяме и багаж, ако трябва.

Оставянето на багаж на гарата или при някои хора или в почивна станция е един от начините човек сам да изнесе на гърба си на 2-3 пъти или повече нещата, които обикновено качва един кон. Така дори и по-слабите имат шанс да участват в "Е-лагерите"; а по честото им слизане и качване, естествено, ще ги засили, подмлади и разхубави. Поначало, почти всеки ден един от братята - по ред или по жребий - би трябвало да слиза за храна. Пресните плодове не бива да липсват тука нито ден!

Една сутрин тук се събудихме с много голямо разположение на духа - душите ни пееха! После целият ден бе слънчев и ведър. Веднага след това от беседите се падна:

"Ако мухите силно хапят и ви безпокоят, не излизайте този ден; ако имате сърбеж по тялото - не излизайте; ако умът и сърцето ви не са в съгласие, ако сте неразположени, също не

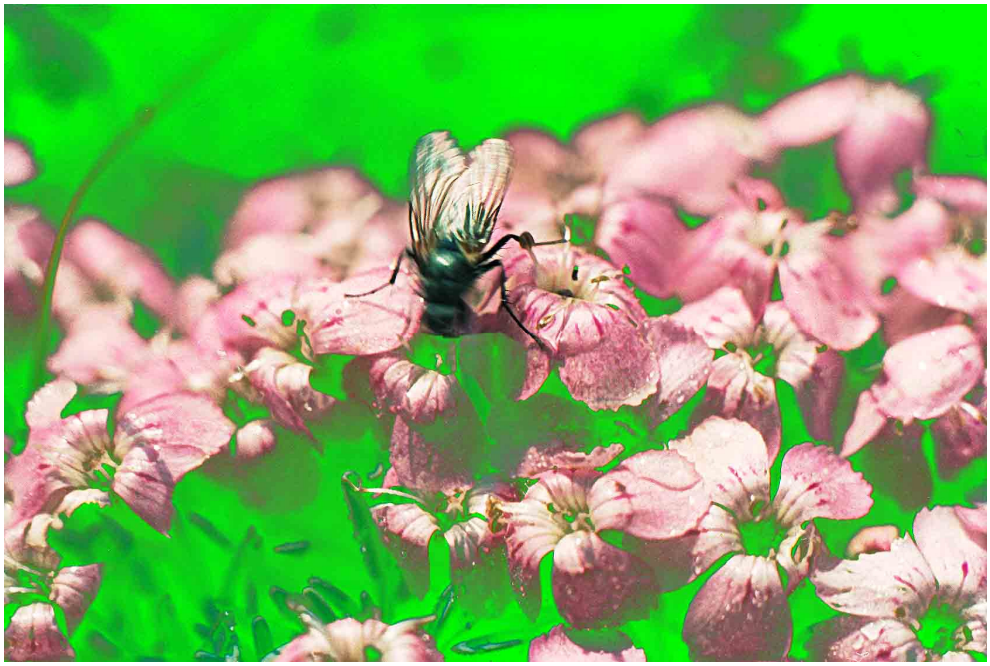

излизайте. А някой човек е добре разположен, радостен. Това се забелязва в случаи, когато времето започва да се подобрява. Тогава в атмосферата има повече топлина, повече магнетизъм. Това показва, че разумните същества ни помагат." (Пак там стр.31:11-23)

В заглавието на тези записки се говори не само за необходимости, но и за свобода. Към необходимостите спада и нуждата да имаш не обикновен, но модерен спален чувал, който издържа до минимум -18°. Инак е много студено в палатката, ако не спиш с всички дрехи, вълнени чорапи и шапка. Друг съвет: който не може да си качи сам багажа или няма екипировка - да спи на хижата. Тук има поне 60 места. Който не приема да участва в упражнението за самота и в комбинации по жребий, нека си разположи палатката където иска и да живее както разбира. Свещено право и на съпрузите тук е да участват в разпределенията по жребий, ако отношенията помежду им са такива, че всеки от тях е дал пълна свобода на другия и не се безпокои ни най-малко за него. Ето защо, непоканването на обвързани не винаги е канон.

В Евродоровите Класове и лагери свободата е тъй широка, че никой не е задължен да участва в посрещане на изгревите, в песните, паневритмията и другите духовни дейности без вътрешно желание. Достатъчно е да не пречи. Желателно е да няма критика, осъждане, висок смях и много говорене. Тук е място, където около нас живеят много възвишени същества и те предпочитат безмълвието, кратките и тихи

*разговори по същество, тихото пеене. Беседите се четат **или** всеки за себе си наум, **или** няма само един четец, както в традиционното братство. Чете се от всички присъстващи (който желае) абзац по абзац, - ако се чете на глас. Когато има чужденци, беседата е предварително преведена и те си четат малко по-встрани. Все пак е хубаво да има програма, точно в коя секунда коя песен или молитва ще се изпълнява, за да може различните индивиди или групи, пръснати на големи разстояния, да са в синхрон. Наистина, сутрин се събираме на различни върхове и поляни, в зависимост от съответствието им с деня от седмицата, но ще има и приятели, които предпочитат понякога да са сами или на малки групи. Палатките се поставят според най-високия идеал, даден от Учителя: на големи разстояния една от друга - да няма видимост и чуваемост от една палатка до друга. Това е основно условие за божествен живот. Ако Учителят още някога се е примирявал с някои извращения и неизпълнения, то е понеже не обича насилието и се съобразява с нивото на човешката еволюция. Има и други, крайно съществени неща, които Той е казал още в самото начало за устройството на Изгрева и Рилските лагери, но никой не Го е послушал. Ние пък ще се опитаме да приложим това, което знаем. Изключено е да допуснем някой от старата школа да дойде и пак да ни командва, да злослови, да възвръща прозата и хаоса или привидния "ред". Учителят не иска устави, командири и "дъновистки попове". Нека сега не говорим пак за антропология, физиогномия и френология - няма да позволим на ония, които не търпят мира и хармонията, отново да въвеждат униформи, "бдения" на Молитвения връх, свиреп контрол и казармен ред. Това тук е изключено. Езотеричните ни групи имат принцип: който ис-*

*ка, търпи и такива, защото са нужни и хора-клозети; но който не иска, се вдига и отива на друго място. Така възстановяваме изгреви, молитви, паневритмия или лагери на уговорени други места, а лудичките, фюрерите и навлеците остават сами и си отиват. Има метод: ако някой чепат от "братството" или от света се е лепнал за нас, един или двама се жертват и го занимават, докато другите тихичко се изтеглят. Но понякога нещастният човек е крайно необходим, колкото и да е неприятен, понеже на всеки 12 души трябва да има един за отходен канал. Именно такъв подвиква, ревнува, злослови, поучава, налита като нахална муха, хапе с остроти, непрестанно говори, гледа с осъдителен поглед или пръв подхваща песни, молитви и инициативи - за да бъде **"водещ"**. Хората с несъвършени уши и чела винаги са чувствителни, ако някой се опита да им се намеси в инициативите, лидерството, "работарството", сферата на влияние. Те говорят лошо зад гърба на другия и обикновено се разменят любезности за принадлежност на конкурента към "черната ложа". Хората с особено неизработени черепи, уши и др. са в постоянна параноя за наличието на обсебващи, "вампири", хора с лоши влияния и пр.*

А сега, въпреки още много важни съображения, нека чуем какво ще каже Учителят, ако пак благоволи да проговори. Преди това може да бъде споделена още една най-прясна опитност от тази сутрин (19 юли 133 г). При изгрева, слънцето даде две неща: образ на загаснал светофар и метод за някой човек в групата. Угаснал, неработещ светофар значи, че ни е дадена пълна свобода на волята да пресичаме всякакви нерегулирани от "братски" полицаи кръстовища и духовни територии. А методът за помагане на ближния е следният: отпра-

вяш чрез образа на слънцето положителна мисъл за него, а то я връща, обогатена с един лъч право към него. И човекът се възражда – в този или в другия свят. За такъв род работа, веднага се падна мисъл от беседите:

"Аз съм правил опити да се свързвам със съ-

знанието на хората, да влизам в положението им, да им помагам […]. Чувам за някой да казва,

че не му се живее, защото работите му са

объркани. Аз му изпращам мисълта, че рабо-

тите му ще се оправят. Като възприеме тази мисъл, той се насърчава, успокоява се, и живо-тът му се осмисля. В него се събужда желание

за работа, за учене". (Пак там, ст. 33:11-18)

Първият отговор на Елма относно изискванията и свободите в новия тип божествени планински лагери е пак чрез

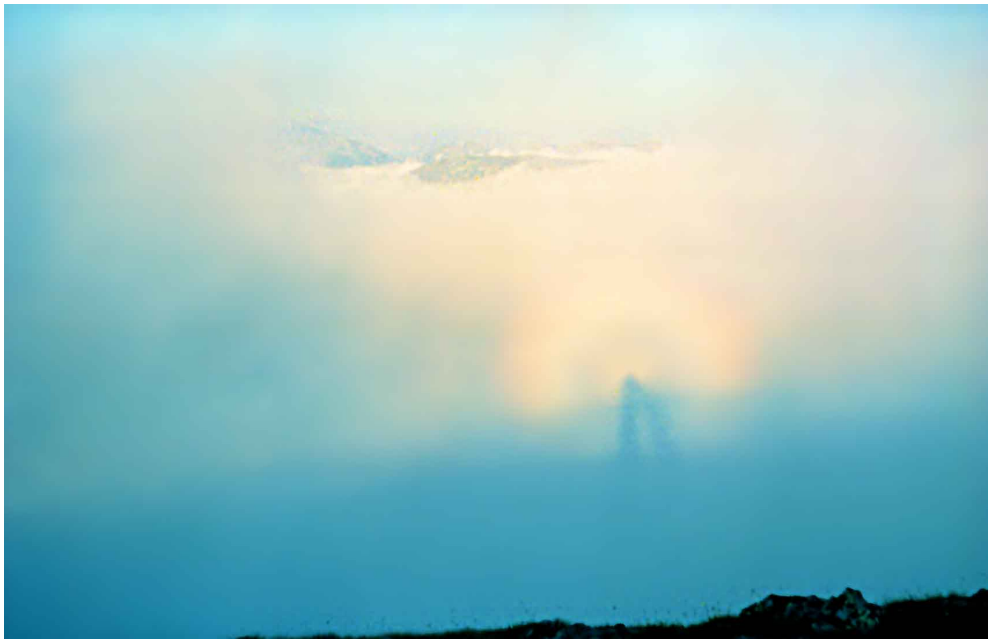

мисъл от беседите (същия том):

*"Не давай мнението си за Истината - **живей** в Истината, без да говориш за нея. Не давай мнението си за Мъдростта - **живей** в Мъдростта, без да говориш за нея. Не давай мнението си за Любовта - **живей** в Любовта, без да говориш за нея. Ако те питат нещо за Любовта - мълчи, нищо не казвай! Ако те питат нещо за Мъдростта - мълчи! Сегашните хора страдат, защото се изказват за Любовта, за Мъдростта и за Истината".* *(пак там, с.5:8-17)*

Елма сега няма да говори за тайнствата, които са подходящи по тези места и върхове. Той само казва:

*- Откривам Новия Клас - класът на Доброто и Любовта. Канете, но първо всеки да прочете тези предварителни бележки и Моите думи накрая. Господ е **жив**, Ние сме **живи** - Небето благославя смелата ви инициатива и послушанието ви!*

Който гостува и отдава сърце, жилище и имот, той и ще се подмладява. Който осъжда и живее само в своята си къща, в своята си палатка - неизбежно ще остарява все повече и повече.

Правете каквото ви се прави, обичайте, любете и се обменяйте. Който иска да прави опити с житно

Равни чал, където ни беше лагерът

*зърно - дава му се. Но, ако някой издаде, че **той** го е направил, и да дойдат плодовете, в тях ще се вселят тъмни духове. Нека трапезите ви отсега нататък са тайни действа, тайни походи на пазар и до братските градини. Не някой да изсипе раницата и всички да видят, че **той** ги е купил, **той** ги е донесъл.*

И не носете повече тежки раници! Небето и планината не се превземат изведнъж. Като имате приятели навсякъде, както и поетапни базови лагери с повече отивания и връщания - това е напълно възможно. Прекаленото товарене иде или от необходимост, или от суета и тщеславие, или от склонност

към самоизмъчване. Не товарете така своето конче, за да ви се отблагодари. А като ходите повече нагоре-надолу, ще бъдете по-здрави, ще се подмладите.

Постепенно ще основем няколко лагера из Рила и по целия свят - но по новите правила. Това са правила на свободата, където никой не осъжда никого.

Сега нека нашият Баща е с всички нас - и да се отклонят от нас повечето бури и изпитания, които очакват следващите пътя на старото.

Мир вам, Свобода и Любов – много Любов!

АЛОМ!

ТЪЙ Е!

8,13 ч

3.VIII.133(1997)
Велинград

ПОСЛУШАНИЕ, ВОЛНОСТ И ПЪЛНО ЩАСТИЕ

21,31ч.

Само няколко дни след като се изкачихме и разпънахме палатка на най-подходящото място в района на Белмекен, в близката хижа избухнал пожар и опустошил целия покрив и повечето помещения. Може ли да се каже има ли това връзка с някакви промени, които се очакват, поради присъствието на хора, свързани със Словото, Делото и Живота в този район, тъй като досега има стотици подобни примери за възбуждане и ускоряване не само на положителните, но и на кармичните

събития в такива случаи? Може ли да се предположи, че след като тази хижа десетилетия е била средище на неща, които не е уместно да се описват поради крайно негативното им естество, е трябвало в сегашния момент да бъде подложена на това кармично следствие? Откакто я помним, до момента на пожара, въпреки радикалните политически промени, на най-видно място в нея на стената висеше портретът на Сталин, а сега точно това помещение единствено е пострадало до такава степен, че и подът му е се е провалил изцяло. След като се каза, че точно тази област на Рила е на същата източна дължина, както и един северен град в чужбина, поради което работата на Учителя сега тук определя съдбата на този град и тази страна, а от там - и на една много по-голяма страна с много народи - може ли този пожар да означава окончателно ликвидиране на опасността от реванш на предишните политически сили?

На 23 юли двама приятели имат импулс да слязат в селото, за да вземат част от багажа и особено храните, оставени в едно ведомство. По пътя неочаквано решават, че ще отидат до близкия голям град, тъй като тук няма как да преспят без пари или евтино, а в него има приятели. Още една причина: да тръгне с тях приятел от този град, който да помогне евентуално на багажа. Искаме да попитаме, имало ли е някакви по-дълбоки съображения на Небето, за да отидат те в Пловдив. Защо - ако Учителят е предвидил и внушил този вариант - не се намери нито един от тримата приятели, при които може да се преспи? Дали това, за пореден път, не означава отсъствие на будност у приятелите, свързани със Сло-

вото там - или има някаква друга причина?

Две неща, които заслужава да се отбележат: срещата с едно циганче-просяче на един мост, чиято реакция беше взаимно изненадваща - вместо да изпроси пари, с внезапно движение и кой знае защо, с очарован и изненадан поглед то бързо целуна ръката на единия от двама ни и отмина, без да каже нищо...

Впечатляващо е и преживяването на един от двамата приятели: странно защо, чрез всички сетива, дори и чрез миризми, получава живото усещане за присъствие в други градове - Несебър, Созопол, Варна и особено Русе. Само субективно ли е това усещане?

Отиват на гости при една приятелка, четяща Учителя и осиянията, но тя им отказва да преспят в дома й. Преспиват върху шалтетата си на цимента на ЖП гарата и рано сутринта се връщат до изходното за планината село. Оттук започват такива перипети, заедно с големите помощи на Небето, от които човек не знае да се смее ли, да плаче ли, или те имат някакво дълбоко значение...

Вместо да послушат категоричния и ясен съвет от последното осияние - да се носи лек багаж в планината, двама души помъкват нагоре три безумно тежки раници и една кофа с мед, и съвсем сериозно обсъждат въпроса, дали да не се върнат да вземат и останалия багаж, а и да купят още продукти, които да носят... на главата си. В резултат на това, а може и по други причини, те изминават една нищожна част от пътя за цели 9 часа... Единият е с разранен ляв крак, а десният му, операран в коляното, отказва да ходи. Другият получава силни болки в гръбнака. Става ясно, че повече не може да се продължава. С последни сили се поставя палатка и с влиза-

*нето в нея завалява дъжд, който не ги пуска от там **цели 4 денонощия**! Както лошото време, така и физическото им състояние не им позволяват в никой случай да тръгнат по-рано нагоре, въпреки чакащите ги гладни приятели. С каква цел Небето ги задържа там толкова дни? Въпреки всичко, и в този период те констатират помощта и Присъствието на Небето и преживяват особени състояния, свързани с Невидимия свят и скритите сили в Природата.*

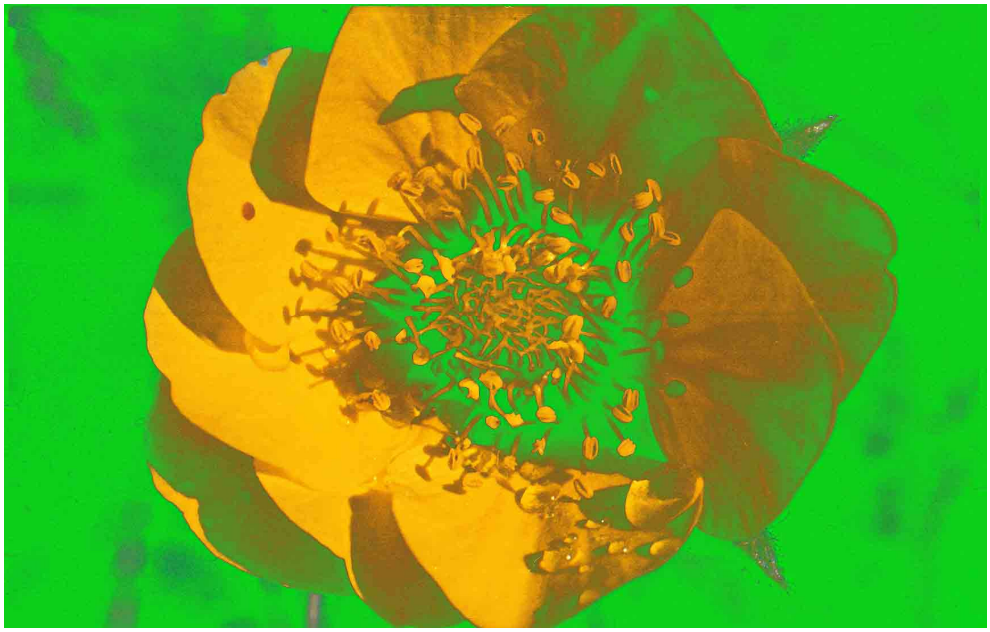

Най-после, на 29 юли, изнасят целия багаж на изгорялата хижа. Рано сутринта на 30 юли, в единствената най-малко течаща стая на хижата, те се събуждат в особено блажено състояние на духа, без да разбират причината за това. Като резултат, идва следното стихотворение:

Янтарна, недрална светлина
тая нощ в душата ти извира.
Господи! И тя, и тя позна:
волност и Любов роят всемира.

Странно. От дъха ти ли, не знам,
миг по миг светът опрозрачнява;
космосът, от мащерка пиян,
бясно планините налунява!

Странно. Изначална тишина…
Духна някой звездната жарава…
Бог, ако си имаше жена,
тая нощ навярно я познава.

30/31 юли 1997г..

Умората от непосилния багаж, както и всички болки и рани, са изчезнали като по чудо, без да оставят и следа. Какво

беше това? А невероятното събитие в Небесата пред очите на единия, случило се предишния ден при изкачването: от сливането на два облака се ражда, облян в светлина, зародиш, който се развива в богиня с арфа?...

Вярно ли е предположението на другия приятел, че тази богиня е новородено на Земята божествено създание, привлечено от хармонията между присъстващите сега на Рила? Има ли връзка между тези два случая? Интересно е, че след раждането на богинята, се роди и стихотворението.

Освен това, каква е силата, която вече на няколко пъти осезаемо и много приятно загрява точно определена област

от гърба на единия приятел, където има медицински установен проблем с прешлените, в резултат на което през всичките следващи дни не престава да ходи с раница на гърба си. Между другото, силно засегнатият пръст на левия крак на другия приятел също е вече напълно излекуван и може да ходи без превръзка.

Вярно ли е предположението, че възбудените прозаични и нервни реакции в района на лагера са послужили като ускорително средство, използвано от Небето, така че същите двама приятели неочаквано да напуснат това място, с дълбокото усещане, че това е правилен и необходим ход?

Искаме да попитаме Източника дали тази екскурзия ще-ше да бъде излишна, ако взаимоотношенията в лагера на това свещено място бяха преизпълнени с тишина и благоговение, като условие за контакт с чудните същества, които живеят там?

Следва божествен ден по склоновете и върховете на планината, пълен с Присъствие, красота и чувство за необикновена свобода. Увереността на двамата приятели, че са постъпили по единствено правилния начин, е пълна. Първоначалната мисъл е да стигнат до един център, където да преспят и да се върнат обратно. Оказва се, че няма места. В същия миг, на рецепцията се явява самият директор на центъра, който проявява голямо внимание към тях и им предлага всички услуги - идеално са обслужени в извънработно време в ресторанта, предложено им е да пътуват с него до най-близ-

кия град, което съответства на вътрешния им импулс. В ресторанта едно прекрасно момиче им създава нов малък рай - не само с участието на готвача, но и със собственото си мило поведение.

За кой ли път вече в душите им бликва отново желанието да се запее "Благославяй, душо моя, Господа!" и поговорки от рода на "Дето обич и Любов, там и Господ е готов." Момичето дори им предлага собствената си стая в комплекса, но те слизат още тази вечер с колата на шефа в гр. Н1.

Въпреки пълната хармония и очевидната помощ и Присъствие на всяка крачка, по-късно тази вечер и на другия ден сутринта, между двамата се разиграва странна пиеска, която е в рязък контраст с пълната божественост на всички останали преживявания. Причините, подробностите и поуките остават за личен урок за двамата приятели и, слава Богу, след доста сериозното напрежение и с помощта на Този, Който постоянно ни говори, те успяват да излязат хармонично от този проблем. И двамата са удивени от начина, по който - за пореден път - Небето преподава един сгъстен урок на живо, нещо като психохирургическа операция, която инсценира и сублимира типични лични вътрешни проблеми у героите на пиеската, от които те са страдали дълги години и биха продължили да грешат, ако не беше предприета тази хирургическа стъпка. Пред очите им и с тяхното лично участие се осъществява типичното за окултното ученичество кондензирано осъзнаване и ускоряване на личната еволюция, под прякото ръководство на Учителя. Това съкращава Пътя – вместо за десетилетия, урокът се взема за минути. Ето какъв е специалният коментар на случая, даден чрез осияние.

1.VIII.133г., 12,58ч.

ПИЕСКИ И ВАГОНЧЕТА...

При допитването кой от трите варианта да предприемем, едва на четвъртия път се даде потвърждение за втория вариант, но само за 1/3 от него. Какво означава това?

- Това означава не 1/3, а изпълнение на варианта след 3 дни. Аз поставих снощи и днес тази пиеска, за да предпазя много хора и същности от поредни нещастия. Вашата несъвместимост или субективно третиране на различието нямат право да затриват благословението, на което Небето разчита. Но не потвърдих нито първия, нито някакъв трети път, тъй като тези три дни вие трябва сами да си решите къде и как да прекарате. Ако бях казал трети вариант, щях да пренебрегна втория, който се очертава съществен, но не поради чувството за дълг на първия от вас, а по съвършено други, небесни съображения. Дори и след това сте свободни, но тогава ще видим.

Някой от вас още не е напълно освободен, и затова не искам да го насилвам с конкретни указания и съвети, за да опита докрай теориите си.

Никога не съществува вина. Никога! Вината е понятие и инструмент на ада, въпреки че и в Словото понякога Бог съзнателно използва този инструмент за поука и назидание, ако няма никакъв друг начин. Вменяването на чувство за вина е работа на брата на Господа - обвинителят, който играе прекрасно ролята си. Пълната и безусловна защита на всяка душа, дори и когато е почти безнадеждно затънала, е работа на Защитника - самия Христос. Много добре знаете, че прокурорската окончателна присъда е по силите само на нашият общ Баща.

Очевидна е невъзможността на Н. да поеме водещата роля в момента поради противоречие между неговият работен план и това, което сега ви казвам. Затова, благо умолявам сестричката Ми да импровизира изцяло прекарването ви поне през тези три дни.

Това е. Оставам си с вас.

По повод четворката ще ви говоря допълнително, понеже темата е изключително важна.

13,17ч.

Пътешествието продължава от гр. Н-1 към гр.Н-2, противоположно на всякаква логика и на класическата практика и желание в тези дни на август да сме възможно най-високо в планината. Заедно с това, чувството, че са в пълна хармония с плана на Небето и че изпълняват някаква важна задача не напуска приятелите нито за миг. Това се потвърждава и от незабавно възстановеното Присъствие и помощ от страна на Онзи, Който ни обещава съдействието Си отново в края на последното осияние, поради възстановената хармония и послушание. Така например, телефонен разговор, струващ предния ден 2600 лв. (в навечерието на назряващия конфликт), на следващия ден - със същата или по-голяма продължителност - излиза само за 108 лв., веднага след възстановяването на хармонията. Оказа се още, че от гр. Н-1 до гр. Н-2, двамата са пътували с един билет, без това да направи впечатление нито на самите тях, нито на кондуктора.

Освен това, квартирата, която им се урежда в този прекрасен и извънредно скъп курортен град, е една от най-луксозните, но на изненадващо ниска цена, а хазяинът им подарява истински еделвайси, след като предния ден им е казал: ***"Вие сте Божи хора!"****. И тук, именно, за пореден път, се оказва, че хора, свързани със Словото и водени вътрешно от Неговия Източник, се озовават в един и същи ден на едно и също място с президента на държавата, без да са знаели предварително за това. От подобни случаи през изтеклите години на пряка връзка с Учителя ние сме се уверили - както*

на практика, така и от Неговите обяснения, - че в навечерието на радикални промени в съдбините на един народ, Той изпраща свои хора в непосредствена физическа близост до най-върховните светски ръководители, за да протекат някакви токове и да се осъществи определен Божествен план. По този повод, ние молим за специален отговор.

Между другото, не минава ден без нарастване лавината от непрограмирани случки и явления, свързани с числото 4, чрез което Небето започва да работи с единия приятел още в края на миналата година. Сипят се понякога с десетки на денонощие в най-невероятни житейски ситуации. Най-изумителната е със самия президент на България, който е отседнал в гр. Н-2 точно за 4 часа. Указанието за връщане в лагера съвпада с датата 4-и. Точно в 10,4 ч. двамата се уверяват, че наистина са видели, при един завой, че пътническото влакче, с което пътуват, влачи точно 4 цистерни, което е рядко изключение, а заедно с машината се движат 4 вагона и приятелите са в 4-ия вагон, на четвъртия ред седалки. Стаята им пък в гр. Н2 е била с таван със 121 квадрата, което е = 4.

Номерът на паспорта на единия, чрез когото най-интензивно се работи с числото 4, е 1441414 (4 четворки), издаден през 1994 г., а ЕГН-то му завършва на 4 (и монадното число на Х. започва и завършва с 4, а сборът му е 14)., докато на другия започва с 4. След като се уверяват, че номерът на локомотива се сумира до 4, а номерът на влака също има отношение към четворката, двамата приятели тръгват нагоре през планината. Срещат благ, искрящ от доброта и любов местен човек, който им обяснява кой е най-прекият и кратък път през

горите. Пътят започва точно край 4 копи сено и свършва до една четворна маса от 4 пъна с 4 столчета... Само след 4 минути приятелите излизат на една ливада, където 4 помакини пластят сено... За този ден екскурзията завършва щастливо при една хижа без ток и вода, за сметка на което героите на тази повест са настанени не другаде, а в стая 103 (сумирано 4), която е с 4 легла...

Очебийно е също и странното повторение на числото 100. Какво означава това?

Прави впечатление ненадейната поява на бели коне по пътищата - това се увенчава и със случайното присъствие на два бели коня на корицата на тетрадката, купена от гр. Н-2, за да се опишат всички случки, свързани с митарствата на двамата приятели. Не е ли символ препускането на двата коня сред планини и гори в една и съща посока на спонтанното, постоянно и радостно съвпадение на мисли, чувства и реакции на две сродни души, стигащо до смайваща телепатия?

От какви глъбини на вечността и вековете може да е и връзката между двата "бели коня", които препускат и в момента по пътищата на любовта и послушанието, описвайки тези приключения?

Може ли отсега да се каже какво означават думите на Диктуващия в цитираното последно осияние, че точно на тази дата трябва да се върнат в лагера и че след това приятелите ще бъдат пак "свободни"?

Заслужава си да се помоли за подробно обяснение и по следния случай: веднага след връщането в гр. Н-3 на 3.VIII, на автогарата в гр. Н-2 се провежда изключително важен разговор между двамата, който отразява колко верни са били думите на Източника, че в тези дни ролите на машинката и на ва-

гончетата се сменят. Новата "машинка" основателно коригира в последния момент субективния план и желание на "вагона" да се отиде на съвсем друго място, макар и много красиво, и то точно в деня, когато те двамата, по инструкции, трябва да са в района на лагера.

Как да се обясни съвършената лекота на телепатичното общуване с буквалното съвпадение на думи и изрази, осъществявано без никакви специални техники и без да са го искали и очаквали?

Защо, още когато двамата, за които се говори тук, се срещнаха на Рила, този, чието име започва с IV-та буква от азбуката, задава ни в клин, ни в ръкав, въпроса на сестричката от последното осияние дали не е бременна, след като няма такова нещо във физически смисъл?

Би ли желал Нашият Най-Голям Приятел да ни отговори сега на всички тези въпроси и да каже и нещо от Себе си?

4.VIII.133 г. 18,17 ч.

*- Привет, утрешни пионери на пътешествията по звездите! Който пътува понякога с най-близките до Словото, Живота и Делото, може да преживее **толкова** фантастично приятни неща, че само **един** такъв ден да му стигне за цял живот.*

Първо - ще отговоря накратко на всеки от вашите въпроси, а после ще ви поднеса още една изненада.

И така, по първия въпрос. Присъствието, в Което ходите вие, патилите и препатилите от света, понякога ревизира мигновено всичко наоколо, когато попаднете някъде. Тук се събираха не само страстни ловци, пияници, пушачи и насилници, извратени хора, но и бе досега една тайна база на хора от левия път, и то доста напреднали. Съвършено изключено бе всички те да не бъдат предупредени сериозно, че тук нещата се променят веднъж завинаги и че по определени закони, óси и коридори, канали на сили, точно оттук сега се започва окончателно развързването на най-стегнатия възел. Всичко зависи от новите ученици, приятели и възлюбени на Христа, на които днес се разчита изключително много. От вас се иска само да живеете с всичка сила - свободно, доверчиво и без никакво замисляне. Замислянето е за други места на Рила и за друго време. Ето защо, дерзайте!

Дързост в положителните мисли и чувства и оценки - както външно, така и вътрешно, - а плахост в обратното.

*Последна проверка за будността и предаността на Пловдив - **това** бе част от сегашната ви задача. Чутките, приемащи Новия Път, винаги усещат кога ще бъдат посетени от такива гости, а преданите изоставят всичко и тръгват след тях, ако трябва без нито стотинка и пеш, само и само да се откликнат на поканата. Освен това, те не оставят Словото, Делото и Живота да спят направо на плочите в една такава гара. От това губят само те, а печелят онези, които още дълго ще стъпват върху този под.*

Ако представители на П. и особено онази, която сънува Белмекен, бяха се интересували или бяха информирани навреме, колелото на историята щеше да се завърти по малко по-различен начин.

Относно усещането за присъствие на други места. П. има 39 врати към просторите на Космоса и повече от 20000 - към важни места на планетата ви. По-чувствителните от вас могат да усещат присъствието на тези врати. Правилно разбрахте, че това е свързано и с миризми, понеже в П. благоуханията на ангелите, които отговарят за тези коридори, са много силни. Ако поне 5 души в този древен център на Царството Небесно се откликнат смело на щастието, без да се плашат и бягат от него поради предразсъдъци и гордост и без да странят един от друг, ще открием 3 центъра на Живия Космос в околностите му. Срокът за това е 5 месеца отсега нататък. Прекъснати връзки между основни стълбове на Словото, на Вярата, на Живота във Филипополис, независимо от човешките претенции, обиди и симпатии или антипатии, избиват повече хора от този град и по света, отколкото можете да си представите. Затова Небето ви моли да оповестите по-нашироко нещата, които ви давам и които ви се случват чрез Мене, за да може по-младото поколение да запълни местата, определени за представители на този много важен град за космическите училища.

“Чутовното” мъкнене на трите свръхтежки раници плюс кофата с меда, по странния принцип "на кама́ра" или с прибежки напред-назад, бе не само една много смешна атракция за невидимите обитатели на Рила, ангелите и служебните същества, които ви помагат и съдействат, но и, естествено, сериозен урок. Понеже един от участниците се присмя на някого и разказваше наляво и надясно как той изпил чаша мляко, секунда след като му било казано, че това било много вредно, сега пък трябваше над него да се посмеят от сърце интелигентни и не особено интелигентни невидими същества, знаещи как съвсем наскоро съм му бил казал да се носи лек багаж по планините, но той незабавно прави точно обратното...

Това - към хумористичния фолклор на братството... Един ден можете да го изтипосате на сцената или на екрана, но заедно с това Бог наистина прокарва и други свои коригиращи де́йства, използвайки не само смешните и жалките погрешки и непослушанията на хората, но и много по-тежките. За случая може да се каже само, че това смехотворно непослушание също бе провокирано отчасти съзнателно, за да се постигнат две неща: интензивно поемане на остатъчна карма и забавяне на изкачването с толкова много дни, за да се провери огорчава ли се горе някой в лагера, става ли му криво, обвинява ли вътрешно, дава ли отрицателни оценки или не.

Мястото, където се настанихте, е тъй свещено и чисто, че най-малката прозаична мисъл или осъждане, недоволство, несериозност, простотия, непоправимо прогонва обитателите му за дълго време и предизвиква взривна вълна с огромна детонация. (Става дума за Равни чал, където е лагерът). Съдбата на хижата и свързаните с нея грешници можеше да бъде по-лека, ако нямаше нито сянка от проза и огорчение в ония места.

Вие не попитахте за присъствието на домашни любимци - животинчета - в окултната Школа на Изгрева или на планините. Такива винаги е имало и ще има около Учителя, но ако някой вземе коте или куче със себе си в клас или в лабораторията с хиляди опа-

*сни реактиви, без да пита, какво ще каже преподавателят? Може да е много мило, много трогателно, че някой не може да изостави една такава душа, но винаги първо трябва да питате кои йерархии, на кои места, с какъв тип хора и животни си хармонират. В случая не е фатално, обаче има проблеми с изкривяване на фините токове, поради което Школата мигновено затвори портите си и ви остави отвън. Не е само това причината. Който бъде поканен там, т.е. тук, в най-святата обител на Орфея, той трябва да бъде поканен лично и никой няма право да се обижда. Под лична покана в такива случаи се разбира покана от Учителя или от Негов асистент на Земята. Самоинициативите са похвални; но след като са изяснени определени изисквания, а се явяват хора, които не отговарят на тях, ще ползвате само чистия въздух, водата, изгревите, паневритмиите и т.н. Това не е за упрек, а за размисъл. Ако някои от вас тръгнаха на пътешествия, то не е само за да се проведат токовете при всички условия извън зацапаната зона, но и от липса на самочувствие. Щом те нямат самочувствие и преценяват, че им липсват необходимите качества, за да живеят на такова място, какво остава за други, на които им липсва самоконтрол и самопреценка? Съветвали сме ви при такива случаи, при най-малкия конфликт и тъмно петънце в съзнанието на някого, мигновено да се разпръсвате радиално и да се събирате по импулс или уговорка на други места, където да продължите делото си. Това обаче не означава да оскърбявате или натяквате нещо на по-слабите си съученици, които временно са изиграли ролята на отходен канал, понеже и при най-малкия опит за подобно назидание, **вие** ще бъдете следващите. Наистина, милост и любов и безкрайно търпение са необходими в най-високата Школа и Братство на тази Земя, а по-тънките въпроси на Истината и Правдата ще решавате с отсъствие, без много обяснения, и с много сърдечно и искрено отношение както при напускането, така и при завръщането, без да напомняте с нещо за причините на вашето поведение, а също и без да се оправдавате.*

*Самооправдаването е много сериозна духовна болест - не по-малко опасна от обвинителството и съдничеството. Затова си мълчете, усмихвайте се, приласкавайте и обласкавайте и напреднали, и грешнички ваши приятели, и непознати в рамките на вашите възможности, без да преломявате личната си свобода и съвест. Поглед, реплика или мисъл от някого, който ви принуждава да се самооправдавате, са само провокация, за да се започне спор или цяла серия от позорни обяснения и контрааргументи, които провалят напълно плана на Небето. Знайте: който започне да се оправдава, е първият подстрекател на нападението и на войната! Мълчание, приветливост, устой и духовно достойнство - **ето** какво се иска от ученика сега. Клапаните ви на всички нива във всичките ви тела, центрове и полета трябва да са устроени и да функционират така, че да пропускат навътре и навънка само доброто, милостивото, истинното, прекрасното. Да не издребняваме като кучетата и другите нещастни животни, които се карат и ръмжат при всяко помръдване на отсрещния. В края на краищата, своите остатъци от лошото настроение, нещастията и кривия ви характер недейте изхвърля и тука, ако не сте добили още духовен финес и култура, понятие и навици за душевен пиетет и хигиена. Виждаме на развалините от Изгрева навсякъде по "братството", включително и на Рила, че тежките и нечисти хора отдавна вече не допускат да се проврe светъл лъч във взаимоотношенията. Нека не носим тяхната миризма и тук.*

Богинята с арфата, която се яви в небесата, е първата духовна рожба на приятели измежду вас, извикана от тяхната любов. Това е невинният ангел Айа, който закриля Х. отдавна, но копнееше да се роди и да остане плътно около нея в атмосферата на Земята.

Като чува името "Айа", приятелката възкликва: та това е името на създаден от нея в медитативно състояние през 1993 г. образ на жена-светица! Приемащият осиянието не е запознат със случая.

- Сега това стана възможно поради наличието на

духовен баща и сливане на душите на бащата и майката. Такива духовни деца помежду вас се явиха вече не малко, понеже почнахте да приемате чистотата и целомъдрието на съществата от цялото Божествено Битие. Такова същество остава на Земята определено време, извикано от любовта на двама или повече приятели, и помага с всичките си сили, дарби и способности. Някои музи, някои ангели хранители са дошли и идват точно по този начин; но когато се прекъсне връзката между техните вселители на Земята, тези същества си отиват откъдето са дошли.

Ето какво излезе от интернет при написване на думите "Angel Aya":

←

Айа свири на арфата на красотата, примирението и съзвучието между сърцата и душите. Отсега нататък не само ония, които я въплътиха в ментално и астрално тяло на Земята, но и други наши приятели ще я усещат често. ***Тя*** *именно се зае и с болката в гръбнака, внасяйки своята любов и топлина там. Викай я с това име при нужда или просто от любов - и тя незабавно ще ти се обажда. Не можете да си представите какво богатство е, каква радост и неизмеримо щастие е да имате колкото може повече такива духовни деца,*

които не могат да слязат на Земята по друг начин, освен чрез вашия правилен избор и правилната обмяна с приятели сродни души, ако напълно отсъства чувство за владеене на другия, за осъждане и за вменяване на чувство за дълг или [натрапване на] постоянно присъствие.

На следващите ви два въпроса ще отговоря накратко, че няма виновни за напускането на лагера на два пъти, както и за поредните ви акции отсега нататък, тъй като сега най-важното бе да се даде шанс на президента на България да влезе в Школата - ни повече, ни по-малко. Той е древен посветен с пълното съзнание за своите посвещения и мисия, но трябваше да получи и отвън мощен заряд от аури в максимална физическа близост с неговата - аури на ученици. Ето защо, някои от вас могат да правят абсолютно всичко, което си поискат, без да дават отчет никому и без да се безпокоят кой какво ще си помисли. Тъй като в случая бе по-трудно да се докара президентът на Белмекен, решихме да ви изпратим там, където той отиде; още повече, че това е свързано с освобождаването на Македония. Не че няма да има и радиални политически промени, но сега ще бъдат освободени над 50000 духове на македонци от пъкъла, които са си платили с всички лихви за бившата грубост, отмъстителност, семейно-родови и интимен тероризъм и пр. Това е армия, която се включва в първите редици на Бялото Братство, и всичките до един сега ще искат да се родят на Земята. Този процес се започна с изпращането на Ванга като техен закрилник и застъпник, поради което се наложи да предприемете три акции, свързани с правилното оттегляне на нейния многострадален и прекрасен дух.

Четворките, с които обсипвам пътищата ви, са предупреждение за свръхрадикални лични, обществени, български, международни, природни и космични промени до 4 месеца отсега нататък, на които един от вас, комуто се дава силата на това число в момента, ще стане център и излъчвател за България и за света. Обещах да говоря подробно за това, но отлагам още веднъж поради нуждата да наситя с още

четворки около вас и него, тъй като кабалистичната трамбовка, т.е. кондензация на определени сили, изисква още по-високо напрежение в случая. Не възприемайте това явление напоследък пред очите ви само като демонстрация на Присъствие, понеже Бог има много по-дълбоки и комплексни методи и съображения.

Относно стотиците, които ви се изпращат напоследък: наистина ви се дава власт върху човешкото общество, върху човечеството. Ще наблюдавате от сега нататък как всички, без изключение, ще ви се подчиняват по Божествен начин - доброволно, с възхищение и с любов, без да разбират откъде им иде това "подчинение". Относно оперирането със стотицата, ще ви дам още указания, но те не бива да се записват, понеже са магически атрибут.

Честотата на белите коне, с които ви срещам тия дни, наистина говори за най-древно и сегашно духовно единство между вас и устременост към обща цел. Телепатията ви е само следствие. С това искам да ви кажа обаче, че съществува много по-конкретна задача, символизирана от белите коне, а именно ***съвместна работа за Словото и за Братството чрез***

Словото - като приятели, интелектуалци и специалисти в областта на най-съвършения език на Земята в момента.

*Предпочитам сами да видите защо ви връщам в лагера в точно определен ден, а **след** това да го коментираме.*

Не винаги приемащите Словото са достатъчно стегнати, принципни и коректни при изпълнението на Словото. Затова именно съществува приятелството и братството: по-чутките, по-изпълнителните, по-сериозно възприемате конкретните планове и заръки на Словото, да внасят навреме своите корекции. Те трябва да правят това предимно за себе си, ако няма отклик и разбиране, ако има опасност от насилие или кампанийност. В случая обаче Небето отчита най-висок успех и от двете страни. Първият от вас в момента пое кормилото на навременното завръщане, а вторият не се възпротиви. Бих му писал едно мъничко минусче поради разводняването на сроковете и задачите много пъти досега, но Ние отчитаме положителните мотиви, а те почти винаги са били достатъчно чисти и високи. Наистина, една душа струва не по-малко от всички останали в Три-

те Вселени и си заслужава на нея да се поднесе специален дар, но има и общобратски, общочовешки мигове, когато по-голямата група има предимство.

Във въпроса ви за вашата телепатична връзка се съдържа и самият отговор: истинската телепатия протича винаги леко, непринудено и без предварителни настройки и специални усилия. Силови пробиви и постижения в тези тънки области съществуват, но те не са наш метод, а метод на изостаналите школи. В Нашата Школа - Школата на Бялото Братство - постиженията са продукт на служене, почитание, благоговение, пълен отклик и Любов.

Бременността, за която питате, е наистина факт, но става дума за бременност на душата, която ще роди едно ново тяло. На теб ти предстои коренна външна промяна още в това прераждане, и то скоро, тъй като са налични в пълна мяра трите условия за микровъзкресение: абсолютна любов към Учителя, Когото разпозна и си Го избра завинаги; безпогрешен вкус и устрем, който вече няма да бъде пречупен от нищо.

С твоята слабост и отчаяние, с нежеланието да се живее повече в този нещастен свят се приключва веднъж завинаги. Бог прецени ясно и точно, че те не произтичат от слабост на духа ти, а от болезнено съпричастие, каквото е съпричастието на светците. Ти постоянно състрадаваш и плачеш, защото плаче душата ти не за самата себе си, а за другите. Това ти извоюва окончателно благоволението на Най-Милосърдния и затова отсега нататък ще бъдеш друга. Отсега нататък ще бъдеш себе си. Това е рядък миг в историята на женската еволюция, понеже Ние знаем, че ти повече не искаш нищо само за себе си. Но по пътя на съвършенството остават още немалко стъпала. Най-важното е, че духът ти е вече кристален, а душата ти си остава милостива, и повече сърцето няма да завива към недостойни същества и приюти. Ще завива, но под контрола на

твоя дух и с пълно познание кой кого носи и колко ще го носи.

Абери́м, Абер́ум, Абера́йла!

През горнилото на послушанието - към най-дивите степи на волността!

20,46ч.

5.VIII.133 г.
Куртово - Белмекен

Обещаната приятна изненада от Елма след получаването на горното осияние наистина дойде по възможно най-прекрасния начин - над всички очаквания!

А относно лавината от четворки, която Той обеща да продължи, поне досега - 15,23 ч., - може да се отбележат още три случки: С последните до стотинка пари от последното кафе преди изкачването, без да се натъкмяват по какъвто и да било начин, на два пъти се купуват по 4 вафли; като "последни" авоари, два часа след това в един найлонов плик откриват 4 лева (2x2). Ошашавени от находката, двамата приятели щателно обискират и другата раница, в която, за куриоз, откриват също ни повече ни по-малко, а точно 4 лева (2x2), за които също въобще не са подозирали.

По време на скитанията нагоре-надолу, те непрекъснато си задават въпроса дали е правилно, че са слезли от планината. При отваряне на тома "Две свещени положения" - Съ-

борни беседи на Учителя, дадени в В. Търново през лятото на 1925 г., на два пъти в два различни дни, първо от единия, а след това и от другия приятел, се пада една и съща мисъл:

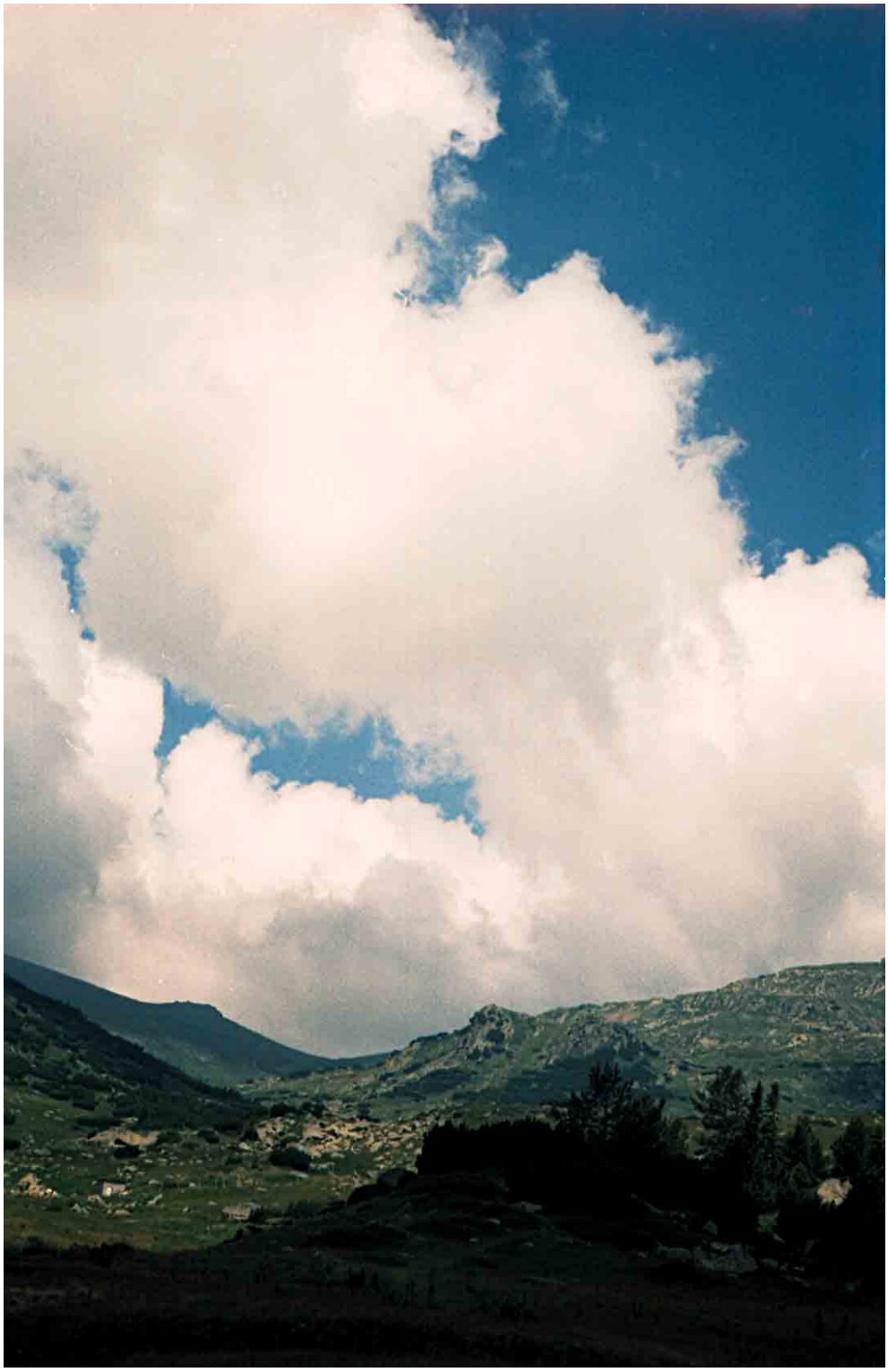

*"**Сега** разбирам Божиите пътища! Господи, прати ме пак долу!" - И като слезе долу, той*

*вече е пълен с онази велика сила на Любовта - отдето мине, носи благословение. **Такива** са великите братя! Все от този връх слизат, те **там** живеят. Като слязат, после отново се качват, защото все оттам черпят. Дойдат на земята, пак се върнат. Слязат, пак се качат… **Постоянно** има слизане от върха и качване към върха. Сега по същия закон и вие започнахте да се качвате и да слизате - **това** е великото разрешение на въпроса". (стр.138, б."Високият връх" от 25 август 1925г.)*

7.VIII.133(1997)г.
Рила, област Белмекен, лагер Равни чал

ЕДИН ВАШ ПРИЯТЕЛ

11,14ч.

- Тази сутрин се наложи да си изясняваме проблема с котенцето, поради думите на Елма за него в предишното осияние. Приятелите бяхме на различни мнения по въпроса, дали то трябва да бъде свалено от Рила или не, мислейки, че каза-

ното отгоре търпи тълкование. Всички много обикнахме това котенце и по човешки никой не би искал да се разделим с него. Още повече, че в осиянието е казано, че проблемът не е фатален.

Този път импулсът бе да получим отговор от Учителя чрез отваряне на беседи. Отговорът бе, че така или иначе се налага коенцето да си отиде вкъщи, дори и да поплаче. Тогава най-рационалният и бърз начин да изпълним заръката бе Чари да бъде взет от един приятел, който си слиза тази сутрин в София, но тъй като всеки има свещената свобода да взема и сам решение, той не почувства, че може да направи това, тъй като е ангажиран с десетки задачи за най-кратък срок. Тогава приятелката, която го бе донесла, реши сама да си изпълни задачата. В случая, тя реагира както някои други приятели, имащи опит със Словото и Делото: ако ни се каже нещо ясно и категорично и го изпълним незабавно и с любов, последствията могат да бъдат само добри. В обсъждането на този проблем ние подчертахме позицията на Учителя - на Този с Когото общуваме постоянно: че неизпълнението на дадена Негова заръка или съвет не води непременно до кармично наказание, тъй като това е Бялата Ложа, а не противоположната, но просто неизпълнилият или закъснелият нямат шанс да се възползват от благото, което идва при изпълнение на Волята Божия.

Тъй като вътрешното чувство на някои от участниците в тези обсъждания бе, че е много по-важно най-после да помолим за отговори по личните послания на същата приятелка, което се отлага вече много месеци, тя прецени, че това сега е най-важно, а свалянето на котето може да почака още малко.

Секунди след това се случи следното: приятелят, който вече беше тръгнал да слиза, не забеляза, че котето се галеше в краката му, и внезапно, за да прогони една муха, стъпи върху крачето му. То изплака, закуцука, но след това бързо му мина. За наблюдаващите това бе ясно потвърждение на немалкия ни досегашен опит, че когато приключи срокът на Небесната закрила над което и да е същество, човек или ситуация, ако не се съобразим с новите инструкции или вътрешния си глас, не може да се даде гаранция за по-нататъшна протекция.

Ето защо, сега искаме да попитаме как точно да се разбират думите от осиянието, че проблемът с котенцето не е фатален и че поради някои замърсявания и изкривявания в областта на фините токове на това място, Школата се била мигновено затворила. Повечето от нас считат, че котето в

никой случай не може да е първа и единствена причина за това. Нима то само не отразява некоректности във взаимоотношенията и живота тук, произтичащи от хората?

В този смисъл, не би ли било то и едно благословение, ако имахме сили от сега нататък да не допуснем нито една отрицателна мисъл, чувство, раздразнение, изискване, съветничество и пр.?

11,44 ч.

- Приемете, че сладкото животинче е един ваш приятел, който си е заминал наскоро и иска да бъде с вас навсякъде. Вие вече усетихте нещо подобно. Този приятел обаче още приживе обичаше да налага мнението си и да настоява да се изпълнят неговите желания и съвети, независимо, че се стремеше да следва Високия Идеал. По тази причина, неговото вземане тук може да засили тази тенденция сред някои от вас, и както виждате, и сега резултатите са налице. Така, че ***правилно*** *е желанието и разбирането той да бъде свален надолу час по-скоро.*

Оттук следва, че с всяка секунда закъснение върви не само разваляне на времето, но и изостряне на дисонансите. Нямам нищо против да отговоря на останалите въпроси, но със съответните натрупвания на последствията от закъснението.

И наистина, въпреки ведрата, слънчева утрин досега, в последните 15 минути Белмекен и Равни връх се покриха с тъмни облаци и започна да гърми, въпреки официалната прогноза. В осиянието преди бе казано, че причината е комплексна и от текста ясно следва, че не само котето трябва да си слезе от това място, но и някои от нас (ако не и всички), но директно Елма не може да каже такова нещо: предпочита да ни преподава на живо. Тук не става дума за виновни, а за недоизясняване на условията за присъствие в тази зона или недостатъчно осъзнаване от всеки от нас какви отговорности поемаме, оставайки си хора от стар тип.

Дали ще ни се даде още един шанс да останем - още повече, че очакваме нови ентусиазирани приятели в петък и събота - или Небето ще ни вкара сега в още по-сложни ситуации, поради пристигането на хора, които се ръководят от вътрешни гласове, оказващи отклоняващо въздействие дори върху най-вътрешни последователи на Учителя

8.VIII.133(1997)
Рила

ОТГОВОРИ НА РАЗЛИЧНИ ВЪПРОСИ

Още в началните мигове на Равни чал, особено вечер, децата са първите, които изпадат във фреквенцията на Бога.

9,20ч.

- Имаме някои въпроси по осиянието, както и наши допълнителни въпроси. Например:

Какви животни и типове хора са подходящи за присъствие по тия места в съответствие с йерархиите невидими същества тук? Това означава ли, че ние трябва да ограничаваме по някакъв начин идването на неподходящи същества и хора? Как да се извършва това, след като би трябвало да спазваме демократични принципи и принципа на Любовта, а също - не важи ли и тук правилото за присъствието на хора - отходни канали?

10,28 ч.

- Дори и най-милите хищничета не са подходящи за района на Белмекен - с тях можете да общувате на Родопите и по други места. Тук живеят посветени и ангели от най-кротките йерархии и затова са допустими само тревопасни, и то от рода на сърните, агънцата, теленцата и пр. Това обаче не

значи, че трябва специално да ги търсите и да ги качвате тук. Както виждате, дори и птици рядко се чуват и виждат наоколо, но поради закона за баланса, между хищниците са допуснати само някои насекоми. Тишината е основният извор на живот в този най-чист дял на Рила и затова не само разговорите, приказването, споровете и пр. са нежелателни, но дори и словесните молитви, освен много тихо. Пеенето също да е крайно тихо. Така и хората, които са най-подходящи за тия места, би трябвало да бъдат от най-неприказливите, най-самовглъбените и склонни да живеят като божествата, ангелите и тревопасните животни. По тази причина, тук се препоръчва суровоядството, особено пшеницата, но не тази, която се отглежда, плеви, тори, жъне, лежи в хамбари и се продава, а оставена свободно в диво състояние и ронена направо от класовете. Няма защо да се мъчите с човешката пшеница, която не дава нито сила, нито е приятна на вкус. В такъв случай, по-добре е да си хапвате с наслада и здраво всичко, какво-то сте донесли и снабдявате, за да имате живот, добро настроение и силички, крайно необходими за братския живот и нормалното общуване. Упражнението само с чиста пшеница остава за друг път, когато съумеете да посеете, дочакате и използвате такава. Все пак, посаждането на жито тук, независимо от това, дали ще порасне или не, е желателно по висши съображения на Небето. Разбира се, може да изядете наличното грухано (изчистено) жито, но сварено или накиснато и приготвено по вкус. Останалото разхвърлете на подходящи места и по начина, по който вече знаете.

Повече за тукашните йерархии засега не може да се говори. Като знаете какво е естеството на тревопасните, за разлика от повечето хищници - не само в начина на хранене, но и в техния морал, - можете да разберете защо по тези места уединяването по симпатични двойки не може да доведе до оптималния резултат и поражда някои напрежения. Това съвсем не значи, че останалите форми на обмяна в живата природа или преобладаващата са-

мота тук са благословени, ако някой принуди душата си или душата на ближния да изпълнява някакво специално упражнение. Семейният, полярният принцип, т.е. илухимният, който дава максимално щастие и провежда чисто токовете на Любовта, е по-силен на ***други*** *места в Рила и по света. Това не е забрана да си бъдете по двойки и тук, но постепенно или бързо извежда някои приятели навън от тукашната Школа. Не е достатъчно само формално, физически, човек да е настроен тук алохимно, понеже самота или приближаване по жребий, при което човек най-силно иска да е с някой друг, който му е на сърцето, не вършат никаква работа. Ето защо, свободата си остава основният принцип навсякъде, дори и тук, където постиженията биха могли да бъдат огромни, ако именно по вътрешна свобода и с неизразимо щастие някой би могъл да обича всеки от присъстващите - без изключение, с еднаква сила. Това включва дори крайно дисхармоничните личности. А що е хармонична и дисхармонична личност, това е пак нещо относително, тъй като дори и тези, които си мислят, че са най-хармонични, произвеждат шум в Царството Божие.*

Посветените, по подобие на Най-Високия Посветен – Учителя, - винаги поддържат групи и класове на няколко различни равнища. Това място тук е предвидено за Орфическия, Евридикиния и Родопиния клас, които имат своите категорични белези и изисквания. В настоящия момент нито един от вас не отговоря на тези изисквания. Бихме могли да говорим за "аспирантски" клас, в който поовъргаляните от живота, загубили юношеския си вид, душевно и умствено са готови до прилагат принципите на тия три класа. В бъдеще, когато тук дойдат младежи до 28-годишна възраст или по-възрастни, но без телесни и физиогномически деформации и без отрицателни мисли, чувства и постъпки, ще можем да говорим за начало на същински евродоров клас. В него няма и помен от проблема кой, как и с кого да се разпределя, тъй като жребият не е някакъв външен физически акт, а съвършено естествено явление, подобно на дишането и туптенето на сърцето. Може и без

хартийчици, мънистенца и зрънца. Да не бъдеш следващата вечер пак сам или със същия човек, с когото си бил предишната там, не е някакво изискване, заповед или акт на Школата, пълен с морални въпросителни или симпатии, антипатии, безразличия или съвместимости, но потребност на духа от първа величина.

От това следва, че духът е нещо различно от душата, сърцето, ума и подсъзнанието. Обмяната на съществата в един организъм на духа, какъвто е евродоровият клас в Източна Рила и в целия божествен свят, се осъществява тъй леко и съвършено, както обмяната на веществата в Природата - там никой не чака и не умува нито за миг, нито се дере от вътрешни противоречия, защото само една секунда колебание или забавяне би причинила прекъсване на кислорода и спиране на сърцето. От всичко това следва, че опитите в това направление, от страна на същества, които още не живеят с духа си, са не само излишни, но прекалено опасни.

Обмяната на съществата в организма на духа се основава на познатия ви Троен Ритъм, но със съзнанието за абсолютна необходимост, абсолютна чистота и абсолютно целомъдрие. С това отговарям и на конкретния ви въпрос: недопускане или отстраняване на "неподходящи" лица тук може да бъде работа само на Учителя или Негови ученици, които като Него имат "Дух мощен като Бога и едно с Бога". Тъй като такива още няма, а има само отделни възлизания, проблясъци и подвизи, Ние можем да говорим за "сглобяване" на такъв клас само в извънредно редки мигове - спонтанно, спорадично и с присъствието на Бога. Единственото, което вие можете да направите, е да се опитвате да бъдете отворени за такива мигове и, по възможност, да не ги пропускате. Те се отличават с липсата на вътрешни противоречия, с усещането за пълно блаженство, мир и щастие, и с абсолютната свобода, която давате на себе си и на ближния. Ако попаднете на вълните на тези божествени преживявания в света на душата, на разума, на ума, на сърцето и пр. - отдайте им се по на-

чина, който ви е достъпен на нивото на вашата степен на еволюция, и не очаквайте от никого да реагира по начин, подобен на вашия, освен ако не сте попаднали естествено в прегръдката на Любовта и разбирателството. В този смисъл, всичко, което ражда искрени усмивки, блажено състояние на психиката и организма, е морално, доколкото не принуждава други същества да отстъпват от естеството си.

- Как да разбираме личната покана на Учителя или на Негов асистент на Земята, като се има предвид, че винаги има хора от тия среди, които са напълно уверени, че Учителят ги е поканил лично по вътрешен път или че са Негови проводници, а в действителност внасят дисхармония?

- Кого и как лично Учителят или Негов асистент в някои от световете или в повечето светове направлява подбора на стремящите се - това си остава вечна тайна, за която няма нито жалони, нито справочници. Учителят се проявява чрез всеки един от вас, дори през всяка буболечица, в миговете, когато обичате всички без разлика, включително и най-лошите хора, и най-злостните съзнателни врагове, които ви изтезават и инквизират безмилостно. Асистент на Учителя е всеки, включително и самият дявол или някой посветен от тъмните йерархии, който изпълнява Волята на Цялото в даден момент, без привнасяне на лични редакции и коментари. Ето защо, асистент на Учителя може да бъде всеки. Кой е провел Неговата Воля, се разбира по резултатите. Това не изключва наличието на повече или по-малко постоянни негови асистенти, но те са толкова изкусни играчи, че никога не налагат определен сценарий, дори да е най-оптималният, но оставят съществата да се изявяват свободно и сами играят понякога незавидни роли, за да ходят със скоростта на куцащия или с бавнината на охлюва. Тогава, ако някой гледа такъв асистент как срича с първокласника или се прави, че се "чуди" къде е истината с третокласника, неизбежно би си помислил, че асистентът също е ахмак. Само в редките мигове, когато някой

има проблясък и може да зърне същия асистент във висините на недостъпните Космоси, водещ умело плеяда от летци с много стара еволюция, ако наблюдаващият реши, че това не е била халюцинация, ще разбере какъв може да е педагогическият диапазон на подобни асистенти. Пророците и светците от Библията и Евангелието и на първо място Мария Магдалина са такива асистенти на Учителя през всички времена, но тях обикновено ги убиват с камъни, с квалификации и одумвания.

- Правилно ли сме разбрали защо сме върнати в лагера на точно определена дата: първо, за да се уверим, че поне в началото сме посрещнати с любов; второ, за да видим, че проблемите във взаимоотношенията си остават и при това положение Школата не може да бъде отворена; трето, за да посрещнем приятелите от Латвия, които дойдоха същия ден; четвърто, за да се изясни чрез осияние, че котето трябва да бъде незабавно свалено?

- Всички тия обяснения са повече или по-малко верни, но обещах да дам най-точното. То не съвпада с конкретно събитие, а констатира доброто изпълнение на най-важната цел в случая: изпитване на вашето послушание и чуткост като ученици. На пръв поглед, това е само един изпит, взет с отличен, и то благодарение на по-дисциплинирания ученик в случая, но от него следват положителни събития по много линии на свободната воля. Т.е. един брилянтен акт на послушание поражда неизброимо количество линии на свободната воля, тъй като една лична воля е свободна само тогава, когато е преминала през някое тясно отверстие на послушанието. По тази причина, взелият настоящия изпит с абсолютен отличен сега може сам да определи за себе си, без никакви опасения и колебания, какво иска да прави и какво ще прави от сегашния миг нататък. Каквото и да стори, то е предварително обсипано с даровете на Присъствието и Благословението, независимо дали изхожда от порива на духа, на душата му, на сърцето му и пр. Ако някой иска да изпита и се увери с очите си в приятността на тези пътища, може да съпроводи пълния отличник, но има и свободата да

постъпи по свой начин, ако иска да наблюдава по-малко осияни пътища, но все пак благословени.

- Може ли да се каже какви могат да бъдат поредните акции извън този лагер и кога да се предприемат?

Може ли да се счита, че обявеният тук лагер от 3 до 11 август може да приключи след тази дата и всеки да постъпи както желае? Може ли някои хора, които се чувстват добре тука, да останат до края на съборните дни? Уместно ли е желаещите да направят преход през Рила до класическия лагер на братството, за да прекарат там съборните дни - или по-добре това да стане чрез транспорт?

Има ли надежда да се изпълни упражнението тази година в три планини едновременно от три групи приятели поне за три часа, с шанса токовете наистина да протекат? Кой е най-подходящият ден за това?

- Следващите "акции" не само на досегашните пътешественици, но и на останалите, които желаят, са примерни, но не и задължителни. Каквото и да почувствате, да решите, ще бъде хубаво. Хубаво ще бъде и ако наистина някои от вас пожелаят в интервала между 12 и 17 август да се разпределят по три планини в България, с надеждата да изпълнят упражнението. Най-подходящ ден в този интервал, когато има максимални шансове да се проведат очакваните космически токове, е 15 август, плюс-минус един ден. Относно броя на всяка група, казвам: най-доброто е единият да бъде сам, други да бъдат двама, а останалите - трима. Ако се явят повече кандидати - да се разпределят по същия принцип. Не е задължително всички да са на палатки, може и по хижи, и в хотели, и в частни квартири, и при приятели, познати. А може и навън - при най-диви условия. А тази многострадална дума "жребий" е само един много краен вариант, когато няма спонтанност без никаква съпротива. Когато няма друг начин, все пак той върши работа. Но под "работа на жребия" се разбира само такава абсолютна хармония след разпределянето на хората по този метод, която не поражда никакви негативни последствия, нито най-малкото микроскопично съмнение, недоволство или насилие, нито най-нищожния компромис със себе си.

След тази "акция", по-смелите и неуморените от планини, общуване, инициативи и пр. могат да посетят и лагера на 7-те езера, понеже и там се върши работа. Но с подготовката тук, в Източния дял, и същинската работа по трите планини, вътрешните ученици могат да считат, че съборът до 17-и август е проведен. Класическите дати са в сила, но любовта и хармонията, които могат да се извлекат от тях като нектар за божествения свят, напоследък са съмнителни по количество и качество. Правилно почувствахте, че 1999 г. ще повтори и надмине1939 г. на Рила, ако се проведе съборът именно тук, на новото място. Но всеки от пионерите тази година и новодошлите следващата, поема лична отговорност пред Учителя, ако покани повече или по-малко хора за 1999 г., отколкото му е определено, и то - ако не са най-неподходящите. Неизбежно е идването на непоканени, включително и на не добре настроени, но това е естествено тъмно хало около светлия източник. То само подчертава яркостта му и способността му да надделява над мрака. Постарайте се и тогава да се спази принципът на синархията (никакви ръководители и братски съвети), отдалечеността на палатките, пълната свобода на живота и инициативите, и абсолютната чистота, ред и хигиена. Спонтанността предполага, първият, който е излязъл най-рано за изгрев, да се моли и пее с които молитви и песни иска, и той да определи беседата за четене, а другите, по желание, да се присъединят към него. Не се изключва и предварителната организация на духовните и битовите дейности, на екскурзиите, на развлеченията, но тя трябва да има предвид желанията на всички, без изключение. Веднъж съставена такава програма, тя се изпълнява от всички без промени, за да няма дисхармония; който няма импулс - не я изпълнява, но и не пречи. Установените от Учителя форми на общ живот са желателни, но не задължителни.

- Не е ли много по-истинска, силна и реална действителната хармония между двама души, отколкото стремежът ни да изпълним внушенията за жребия и тройките, без да усе-

щаме особено положително връзка с някои от участниците?

Посреднощ, един от двамата приятели се събуди с ясно изразена мисъл: "Правото да бъдеш с този, с когото изпитваш пълно щастие, върши по-добра работа за Небето от задължението да бъдеш при тези, които желаят да бъдат с теб". Настоятелно и мило молим за колкото е възможно по-точен и конкретен отговор на този проблем. Факт е, че някои от нас в момента изпитват непреодолимата потребност да бъдат сами; други се чувстват най-добре само с един човек, а трети нямат нищо против и желаят да се провеждат инициативите с жребия, тройките и т.н.

- На поредния ви въпрос отговарям със същото: Свободата е над всичко. Ако някъде се появи щастие, то е само поради съвпадението или хармонията на две или повече свободи. Така че всеки да прави каквото иска, ама наистина да го прави с пълна вярност - първо към Божественото в себе си, а после по отношение на Божественото у другия или Словото. Само когато тия три светини на Божественото се съвпадат напълно, можете да правите каквото поискате. Но натякване, подсещане или организиране на тези неща са загубена работа. Загубена работа е и задръстеността на много приятели, които са напълно неспособни да проявят молбата: "Искайте!". Всякакви жребии, указания и системи са също загубена работа, дори и когато са подсказани от Словото, ако нещата трябва да стават зорлем.

Най-естественият начин е човек да е наясно със себе си какво точно иска. Следваща крачка е да го поиска оттам, откъдето чувства, че може да получи пълнота, и където може да отдаде пълнота. Третата крачка е да улови нищожния миг, в който става ясно дали обектът на това желание иска същото или не. От своя страна, този обект би трябвало също да е напълно свободен да изрази същинската си потребност, без да се тревожи дали накърнява нечии чувства или не. Всичко може да стане тъй непринудено, мило и дори с жест, че от това животът ви да стане още по-прекрасен.

Наскърбените, обидените, съществата с подчертано фантазно съзнание и предопределена очакваителност на астрала трябва да получат своите

*уроци, тъй като милосърдието в интимния свят за сметка на благодетеля се плаща с кръв в духовния свят! Особено в интимната област! Естествено, съществуват **такива** божествени класове и йерархии от рода на алохимите, серафимите и любимите Божии, за които самораздаването им по този начин не е никакъв проблем, тъй като резервоарите от любов зад тях са неизчерпаеми. Не забравяйте, че има такива същества на Земята в човешка плът. Но да си въобразявате, че сте срещнали такъв или да се опитвате да биете на съжаление и да играете върху тънките струни на съответните висши тела у някого - това е издевателство. И човек от най-редови клас на еволюцията може да прояви такова милосърдие, ако някой знае как да отключи изворите на серафимното или алохимното му тяло. За съжаление, с такава дейност се занимават и най-опитни агенти на ада, които са учили с векове на теория и практика как става това. Невинни ангели и деца на Бога са се подхлъзвали пред такива! Това е горчив опит, но опит необходим, за да се положи началото на едно ново космическо тяло - тялото на различаването. Женският полюс на това тяло е тялото на вкуса. На окултен език, това тяло има различни имена, но засега няма да се спирам върху това.*

В извънредно редки случаи, разтегливостта на това тяло може да достигне до неимоверни предели, за да спаси някой дух, потънал надълбоко в ада. Вие знаете, че с това се занимават мелианидите и орфеидите. Ако някой човек на Земята е такова божество, въплътено в човешка форма, за него няма проблем да бъде спасител и на такива. Но това се разпознава по пълния вътрешен мир в сърцето и душата на такъв труженик на Христа, по постоянното пеене на цялата му същност и благославянето на неописуемата болка, която му причиняват ноктите на онзи, който се е вкопчил в него. Такова спасителство обаче се разрешава само с подпис и печат от Канцлера на Проявеното и Ремонтното Битие, Който е проверил предварително с всичките си сили и средства надеждността на такова спасение. Без

този сертификат, всяко хвърляне надолу с главата в ада, за спасяване на удавници граничи с лудост или хипноза, и неговите резултати са обикновено печални.

Как ще разпознаем подписа и печата на Великия Канцлер на Битието? - Това е въпрос, по който има стотици и хиляди отговори в Свещените Писания, в лекциите и беседите на Учителя и в Осиянията, но най-точният му отговор се крие в собственото ви сърце.

- Тези душевни състояния, колебания и чувството за безсмисленост да се остава повече тук дали са само субективни - или са ясен знак, че работата ни тук е вече приключена?

- Няма проблеми за никого и да остане, и да си тръгне веднага. Господ Си гледа работата и без вас, и ако ви внушава някаква значимост и съпричастие, то е само за да не се чувствате пълни инвалиди. Изключено е нещо, родено от Тот и определено от Мировата Душа, да не се случи, независимо от неучастието или погрешките на съществата. Ако понякога заостряме вниманието ви върху последствията от нечие поведение, нечии мисли или чувства, това е повече за размисъл и няма нищо фатално. Друг е въпросът, че неволните грешки и пропуски наистина пораждат опустошения по природните и монадните вериги, но много от тези опустошения са бутафорни. За Господа, поразяването на някои външни тела и съдби на съществата е сценична бутафория с театрално-възпитателна цел. Съществата ги вземат за истински, понеже са дълбоко свързани с мукавените си обвивки, и Бог използва това за възпитателни цели. Така че, каквито и поразии да правят главите на космични вериги или техните най-непосредствени подцентрали, тава е предварително предвидено в космическите сценарии и Бог даже се смее, когато милиони същества плачат за изкорубените и подпалените мукави. Това, разбира се, не е от жестокост, защото Бог е най-нежното, най-фино и невинно Същество. Той обаче е предвидил, кармата и съответните класове и йерархии от света на Прав-

дата и света на Учителите да изострят неведението на съществата, съзнателно да ги оплитат в мрежите на Майа - Илюзията, - за да добиват постепенно представа за същност и обвивки. Които се самопреживяват в обвивките, забравяйки произхода си, трябва да преживяват крушението на тези обвивки. ***Това*** *е Всемирната драма на живота.*

В този смисъл, каквото и да правите - тук или долу, - при всички случаи то е благо или повод за нови уроци. С една дума, в свободата и послушанието, дозирани индивидуално по най-различни начини от всяко отделно същество, всичко е прекрасно. Когато и при най-големите сътресения, и при най-неизказаните блаженства, духът ви остава страничен наблюдател - в дълбоко съпричастие и абсолютна невъзмутимост, - вие сте едно с Бога.

- Има ли полза от маратоните по спане в палатките при преобладаващо влажно, дъждовно и студено време, което води активните личности и интелектуалците до крайно депресивни състояния, както и поведението на някои неделикатни личности?

- От опита ви досега в планината, виждате, че при мрачно и дъждовно време в тези малки палатки, където не може да се седи и работи или чете както в домашни условия, вие основателно се безпокоите, че времето ви тук минава напразно. До момента, в който подсъзнанието, т.е. Пралайа, е отремонтирало напълно крайно изморените и дефектирали вериги в тялото, сърцето и ума ви, продължителното спане е полезно. Нещо повече - то представлява обективна възможност да се намирате по-дълго време в невидимия свят, където над вас работят майсторите на Школата. И в двата случая, такова продължително спане се увенчава с блаженство и щастие при събуждането, с напълно възстановено здраве и сили. Но когато прехвърлите този срок, спането се превръща в бич, който разстройва всичките ви системи, и дори и в най-свещените обители в планините вие се проваляте на дъното на ада и губите всякакъв смисъл на живота. При продължи-

телни метеорологически депресии от този род, по-добре е да рискувате една изобилна баня от няколко часа и да слезете в низините, където да си навакcате във всичко, което жадува душата ви, отколкото тук да дремете като мечки или лалугери, само защото било казано. Казвани са много неща и в беседите, но никой няма право да цитира и утвърждава само детайли. За всичко, първо питайте сърцето си. Има един естествен симптом: почнете ли изчесто и тежко да въздишате, незабавно сменете обстановката. Може да звучи странно, но понякога един филм, един бар или дискотека могат да изправят духа на крака по-добре от маратоните по духовно тъпеене и самоизмъчване. Господ живее и в градските тоалетни, и в касапниците дори - навсякъде. Важното е вие да сте ***игриви****. Господ обича игривите повече от запънатите, въпреки че привидно правят повече бели. Той лесно поправя тези бели, но белите на запънатите трябва да се поправят с векове, тъй като произтичат от страх и егоизъм. Ако някой запазва напълно бодър духа си и не престава да работи и да се чувства щастлив и в мокрото време на планината, нека си остане тук - това е за* ***него****. Изобщо – "свободна България"...*

- Само поетичен образ ли е кристалният дух, за който се говори в края на осиянието, или има някакво конкретно окултно-мистично значение?

- Разбирам въпроса ви, но той не е правилно поставен. Когато Бог или божественото начало в човека и в което и да е друго същество с искра Божия създава поетически образ, той вече е един космически факт със съдържание, сила, форма и конкретно въздействие. По същество, Бог създава първо света като поетически и музикални образи, като любовни импулси и преживявания, а едва след това Природата ги облича в математически определени форми. Вие вземате тези форми за обективна реалност, но те са само следствие. Именно в този смисъл, и духът на Х. е проектиран като кристален първо в поетическото въображение на Отца и на нейния архангел-ръ-

ководител, а след това доби - и то наскоро - обективна мюонна кристализация. Това не е за подкласждане на самочувствието, но е просто един синволюционен факт. В момента, подобна кристализация на атмическото тяло е станала в повече от 150 000 души на планетата ви, въпреки че всяка от тях е единствена и уникална по рода си.

От вашия разговор напоследък се вижда, че има неточност в обясненията, тъй като кристализация на егото е ***едно*** *нещо, а кристализация на духа - съвсем друго. Мюонна кристализация на аза като съвършен божествен характер означава мутация на биологическото тяло в кристалическо, докато кристализация на атмическото тяло означава превръщане на една нова звезда в свръхнова и, в този смисъл вече, вашият разговор е в правилна посока. Тъй като атмическото тяло на духовете с монада представлява звезда в Космоса или цяла вселена, то кристализациите там се провеждат, общо взето, сферично, но навътре, като кондензират веществото, полето, монадата, в миниатюрен вид, под формата на кристал или метал. Ако някой астроном или мистик може да идентифицира звездата, която представлява твоят дух на Небето, ще види, че тя е станала кристална. Психологически, това означава, че ти вече не се стремиш към изява и признание на талантите си, на способностите, които имаш, но не по-малко съвестно и качествено от сега нататък ще можеш да ги прилагаш за слава Божия и в отсъствие на известност сред хората.* ***Това*** *е постижението на кристалическия дух. Естествено, той има поле, аура, които по неизбежност правят понякога името ни известно, но това ни най-малко не съблазнява духове от такава категория; напротив - те го използват съзнателно и целенасочено пак за целите на божествения план и е вътрешният мотив да привлекат аудиторията към по-гениалните от себе си и към Най-Гениалния.*

Едно практическо упражнение за съзерцаване на кристала на духа: съсредоточавайки се в сърцето си, представяйте си в него един въртящ се сферичен

диамант, който пулсира с различни честоти, като сменя двутактово бялата диамантена светлина с пъстроцветната, получаваща се в различните му страни (плоскости - б.х.) . Постепенно, тази пулсация се ускорява, докато се загуби разликата между белотата и пъстротата и се получи равно трептене, усещано вече само от духа, а не от очите. С мисълта "Дух, мощен като Бога и едно с Бога", съзерцателят вижда как този диамант става на безкрайно малка точка в сърцето му и после се разширява, безграничен като вселената. От този процес в кристалния дух се синтезира суператмическото вещество ***алтруин*** *- човешки превод на същност, за която няма земни звуци. Самата дума подсказва, че това е продукция на алтруистично чувство, но в много по-високи и по-широки гами и регистри от всичко познато досега на хората. Истинското звучене на тази дума е "****ел****труизъм", а това означава истинския Бог - пак относителен превод; също – "Бог на Истината". В този смисъл, алтруизмът е чисто алохимно чувство, т.е. любов към всички.*

Това, което нарекох одеве "звезда", като космическа форма на съществуване на твоето атмическо тяло, макар и кондензирана, не представлява класическа звезда на небосвода, както е при други хора. Твоята звезда наистина има точни координати, но те не са точкови, а са кристалически. Не може да се каже, че тя се намира в еди каква си небесна ширина и дължина, тъй като нейният микроатом постоянно се движи с невъобразима скорост и очертава ръбовете на гигантски индивидуален кристал с размерите на целия универсум. Поначало, духът на човека не е само точков, но е и обемен колкото цялата вселена, и тогава той се нарича "душа"; а душата, когато се смали до Абсолютната Точка, се нарича "дух" - те са едно и също и се взаимопреливат. Повечето духове обаче са все още аморфни, хаотични, и затова образуват сферични звезди, звездни купове и вселени. Когато точката на един дух започне да образува ръбове на кристал, той е преминал от тотвселенска в хипервселенска фаза и става ***Христо̀в*** *дух. Ръбо-*

*вете му очертават границите на неговия **абсурд**, а плоскостите и вътрешността - границите и същността на неговата **милост**. По тази причина е невъзможно да се посочи точно място в небето, където да откриеш своята звезда, т.е. своя дух, но може да се опита една медитация с всеобхващане на Битието, където да си представиш кристална звезда с параметрите на твоето монадно число. Това е практически невъзможно за обикновеното човешко съзнание в геометрически вид, но в математически е възможно: представяш си многостенен кристал с безкраен радиус и визираш в центъра му своето монадно число.*

*Всички тия упражнения са полезни, но нямат особен ефект, ако не се превърнат в практически **алтруизъм**. Засега може да е трудно, но кристалически дух нямат в момента не само жените, но и повечето мъже в тази вселена. На прост език казано, обикновената жена се грижи за най-близките си и най-предпочитаните; обикновеният мъж търси признание за проявите си; необикновеният мъж, с пробудено атмическо тяло, твори без да търси признание, слава и каквато и да е компенсация, а необикновената жена с Христово съзнание, т.е. кристалически дух, постига практическо служене на всички, но и практическо разграничаване от тях, с параметрите на индивидуалния си абсурд.*

*Откъде и кога си дошла като монада, не може да се отговори, както при много други приятели, тъй като има същества, родени в **интровселената**, а не на някоя или като някоя звезда във видимата физическа вселена. Ако се каже някому, че се е родил като бузóн в недрата на някой велик Учител или на някой божествен заек, готов да се принесе в жертва на Буда, това би било вече прекалено много и за вас. Твоята същност обаче има нещо общо с т.нар. фермиóни във съвременната физика и затова би било полезно да попиташ учените за ролята на бузоните и фермионите в съвременната космология и ядрена физика. Те са напипали нещо много основно, и в лицето на тези две базални частици се допират до*

границите на Абсолюта.

Що се отнася до твоя архангел-хранител, може да се каже само това, че той е в подготовка да се превърне в архидей, поради което не трябва да се споменава досегашното му име, за да не се попречи на процеса. Достатъчно е да знаеш ***това****: архангелите са създатели и покровители на животните и движат чакрите, кундалини и всички останали тантрични явления и процеси.*

- Как е протекло еволюционното ми развитие в универсалната вселена, в частност на Земята, супервселената и ултравселената, от създаването на монадата ми от Отца?

17,57ч.

- Няма по-интересно нещо от митарстванията на духа след неговото раждане от Отца! Само че думата "след" е пак условна, тъй като тя предполага проекция във времето, а духът е вечен и безначален, както и неговият Родител. Затова трябва наистина да различавате дух от монада, тъй като именно монадата е онова семенце, в което се е кондензирал духът в някакво поле на някакво време, за да почне постепенно да се проявява. За твоята монада и личност във времената и пространствата може да се изпишат много томове, както и за всяка друга. Затова, нека оставим този въпрос по-нататък.

Интересното при теб е, че това, което нарекох днес "фермион", в съответствие със съвременната наука, е нещо като отклик от света на ясновселената на зова на един-единствен бузон от татвана. Бузонът, който те е повикал, и ти си отговорила като вярно ехо, е една уникална поетическа метафора от татванното съзнание на Абсолютния. Ти бе мигновеният и предан отклик на Пралайа, възхитен от тази метафора. "В начало бе Словото" важи за Отца, а "В начало бе Поезията" е светая-светих на Неизречимия - Абсолютния Дух, Който се таи в недрата на татвана. Значи, Тот оперира със Слово и Музика, а същината на Великата Тъмнина е Поезията.

- В други осияния се казва, че поезията е същина и творчески акт на Самия Хол - Благия Дух, Цялостния Бог. Как да разберем тогава сегашното твърдение?

*- Хол и Абсолютният са едно и също, но погледнато от две различни страни. Ако си представите Хол като сфера с безкраен радиус, то Абсолютният е Неговата **ирационална** същност. Ние говорим условно за полюси на Благия Дух, които са Любовта и Чистотата - така Хол е синоним на самата Любов, а Чистотата извира от Абсолютния. На определено равнище в божествения свят, Абсолютният се проектира като "Светия Дух" и оттам - в чистовселената или па́ртовселената. Така, поезията като словесно творчество се ражда през много трансформатори от Най-Чистия Дух – Абсолютния; а поезията - като начин на живот и любов, на всепреливане и благост - от Хол.*

- Единият от двамата има мисловен въпрос към Елма. Ако може да се отговори.

- Бъди щастлива, че си уцелила в "десетката"; но дали самата десетка е достатъчно будна, за да разбере, че трябва да бъде напълно свободна и щастлива?... Ще отговоря на въпроса ти конкретно до 8-ми септември т.г.

- Може ли да попитаме дали правилно сме разбрали този отговор?

- Вашият Татко, Който ви е правил, е по-голям майстор от вас да ви "будалка", без да изменя на Истината…

- Защо "не"?

(Не иска да отговори.)

- Понеже не съм свикнал да Ме водят на хорото...

*(Не че не играе хоро, но иска да каже, че само **Той** води хорото, не е свикнал **друг** да Му подава темпо и стъпки...)*

Сега сериозно. Неизричането и незаписването на някои конкретни въпроси и отговори касае закона за подслушването. Дори и тук, особено важни и конкретни неща не трябва да стигат до ушите на духовете, за да не се развали работата. Затова именно ти казах, че Ние ще ги изненадаме с готово решение на въпроса (поне като начало) до датата, която съобщих.

- Би ли бил отговорът по-различен, ако въпросът бе зададен на глас, а не наум?

- Разбира се, понеже тогава в самия отговор щях да предвидя защитни мерки против онези духове, които щяха вече да знаят за конкретния ти проблем. Длъжен съм да кажа, че независимо от физическата и духовната височина на места като това, има вътрешни подслушвачи по петизмерни и шестизмерни канали към хора, с които вие още не сте ликвидирали астралните си опашки. Поради вкуса ви или по други причини, включително и саможертвени, такива астрални опашки към града на подземните лаборатории все още се точат у мнозина от вас, и по тях определени същества могат да подслушват. Ако човек анализира причините, мотивите, вкусовете си, поради които досега се е свързвал интимно с някои хора, би могъл да създаде първия щит срещу подслушване. Природата - ясновселената, Мировата Майка - сама поема в лоното си за преработка всички адски и човешки мътилки, които сте попили от егоистични и сучещи духове. Но тя не може да насмогне на нашите контакти и затова подслушвачите и цицащите отдалеч са все още не малко. В такива случаи - за важни неща - предпочитам да не конкретизирам начинания и прогнози, тъй като чрез съществата, от нашия баласт майсторите на ада получават информация как да контрират определени блага или да ги усвоят. Наистина, сложна е науката и изкуството да общувате преобладаващо с хора и неща от Новия свят, а само дозирано - с такива от Стария свят. Много напреднали приятели, по една или друга причина, живеят по обратния начин.

8.VIII.133(1997)г.
Рила – Равни чал

ОЩЕ ЗА ЦИГУЛКАТА

ЖЛО / Уралоний

Пак върху снимка от този момент и това място...

20,30 ч.

*- Подобно на някои дългогодишни затворници - музиканти-инструменталисти, - в случая може да се препоръча известния метод на **вътрешното** свирене и слушане. Може да се отложи конкретното учене до подходящ момент, в който духът ти ще изпита нуждата от това. В същото време обаче е полезно да слушаш много цигулкови изпълнения - на живо или записи, - така че цигулката окончателно да запее сама вътре в душата ти. Това не става с напъване, то ще си стане естествено. Дори и да не стане, не се притеснявай, понеже при тебе всички неща до едно безотказно стават, но на други полета, и те си работят прецизно и прекрасно. Мъката на душата ти понякога идва оттам, че в обикновеното човешко съзнание не можеш да почувстваш, че фактически нещата вървят, независимо от това какво правиш или какво не правиш. Ти си един*

David Silva - Vuelo mecanico

достатъчно съвършен инструмент на Бога на почти всички полета, но трябва да се доремонтира връзката между тях и съзнанието и самосъзнанието. Подсъзнанието и свръхсъзнанието ти работят пълно и с всичките си регистри, и ти самият засега нямаш представа колко полезен си на Бога по време на сън или когато ти е тежко в будно състояние. Работата извън страданието наистина е необходима, но само когато има сили, условия и желание за това. Просто поради смирение, малко трудно осъзнаваш колко неизмеримо свободен си, в сравнение с пове-

David Silva – Малка серенада

чето хора на Земята и на Небето. Чувството за съвест и стремежът към съвършенство и изпълнение на волята Божия са рядко богатство у такива духове, но те не трябва да заливат съзнанието с чув-

ство за безпомощност и тормоз поради принудително бездействие понякога.

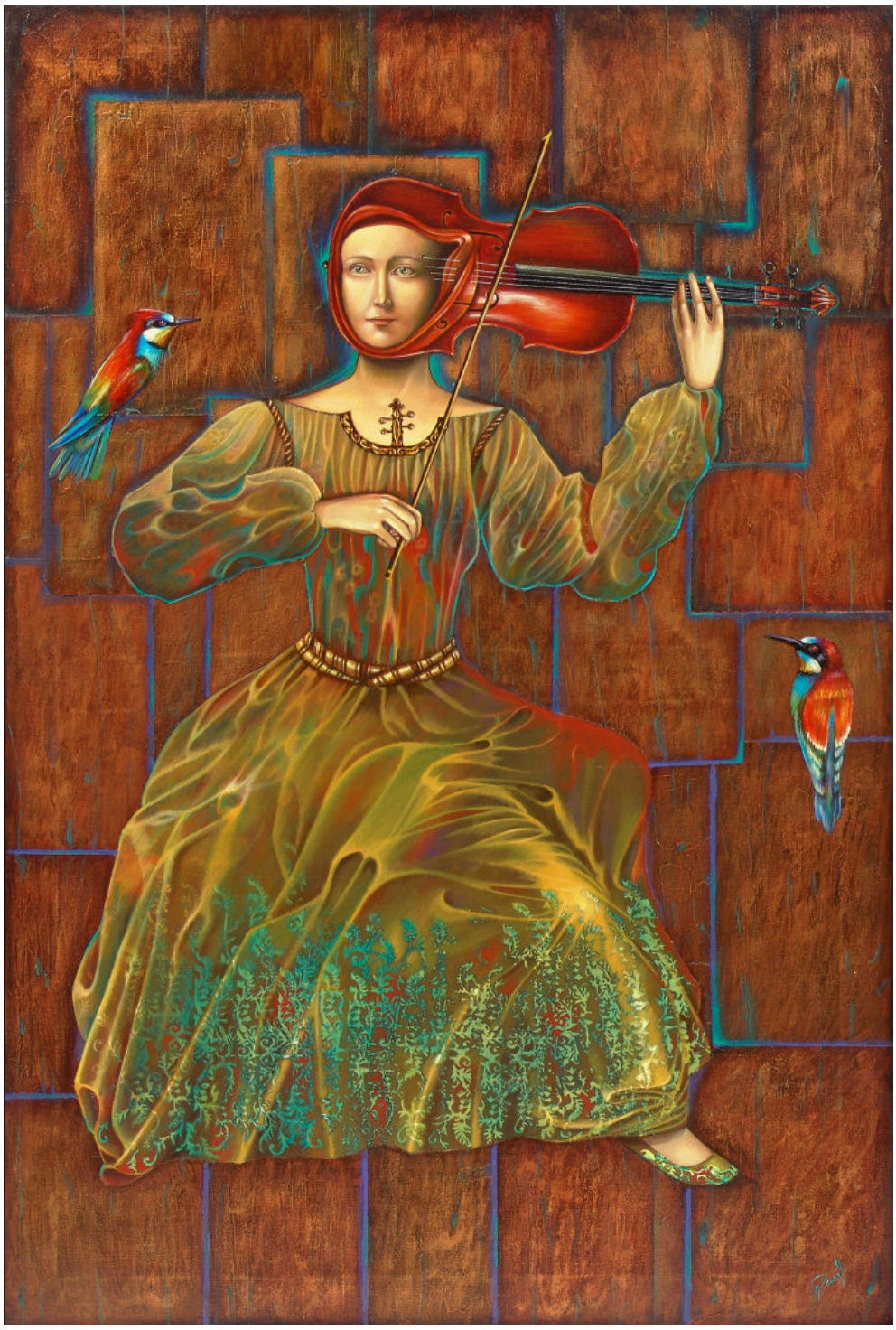

David Silva – Autoconcierto

Така и за цигулката. Зазвучаването ѝ в душата като говор на Бога и фон от прослушването на много изпълнения, ще създаде щит срещу връщането

на старата кристализация и така ще се начене благоприятно кристализация от съвършено нов тип, във флуида на безмерното щастие и любов. В страданието на бивши първенци все още се усеща понякога примес от мисъл за себе си. Когато мисълта за себе си - дори и най-свята, понеже произтича от чувство за отговорност към Бога, - бъде заместена с мисъл за проблемите на ***ближния*** *на Делото Божие, тогава пък* ***Бог*** *се заема с нашите лични проблеми.*

- С какво е свързана загубата на слуха и вцепеняването в мозъка при възпроизвеждане на тоновете - със самата цигулка или при процеса на промяна, който тече в момента?

- Това се дължи предимно на високата ти музикалност, която се самозащитава от несъвършенството на извличаните тонове в този учебен етап. В момента, в който усвоиш вибратото и напевността на тона с пълно изчезване на шумовете и фалшивите звуци, както и силовото форте, проблемът ще изчезне. Много малко са дори професионалистите цигулари, които постигат пеща цигулка като пеещ глас. Металът трябва да изчезне окончателно, освен в определени произведения и пасажи, и цигулката трябва да се превърне в сърце, което пее за любовта. Предварително се вижда, че ти ще разбираш много дълбоко Брамсовата и Баховата цигулка, защото си философ с божествено-драматично съзнание и усет към полифония на духа. Но що се отнася до лечебност и психокатарзис, първо, на самия твой собствен дух, който се измъква с кански усилия от недрата на гранита, в който се е забил, препоръчвам неизменно мажорните произведения на Моцарт и Вивалди. На първо време, научѝ добре Паневритмията и песните. В тях се съдържат всички постижения и методи. Повтарям, постигни съвършено вибрато и напевност на тона.

- Техники за постигане на вибрато?

- "Невъзможното за човека е възможно за Бога". Съобразяване с Нептуновите, Меркуриевите и Лунните астрологически дни и часове, когато гъвкавостта се увеличава. Използване на минутите и ча-

*совете, когато човек е влюбен, сантиментален или разчувстван; когато сърцето и душата плаче. Извикване с Ценната формула духа на Цигулковото майсторство да се всели в мозъка, сърцето и пръстите. Може да се призовава с името Чайáн Ром, Чайан. Това е едно от имената на този велик дух, с което той може да се призовава от ученици и виртуози, които няма да взимат пари и да излизат по човешки сцени, освен с прякото разрешение на Духа. Духът на цигулковото вибрато се призовава с думата **лонори́н**, а на напевността - с името **олáрио**.*

- По въпроса за заминаването в Л. - важи ли и за двамата?

- Предопределено е.

*

Едно допълнение към темата от 2010г.:

Ето малко Божѝ деца цигуларчета. Ако не проронишсълза даже на Виенявски с 9-годишната Лейла Джозефофич или на Лало с 12-годишния Аарон (дали не е прероденият Давид Ойстрах?...) и не разбереш, че сега така сам Бог слиза на земята, помислѝ си добре какво е станало с душата ти:

http://www.youtube.com/watch?v=_OJvBrLro0c&feature=relatedhttp://www.yout

http://www.youtube.com/watch?v=kfc8SQRFSTs&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=AFVw-docgw8&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=3fXufBMkrEg&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=GEOZ31HeZT4&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=LYb4nqtvkqs&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=iog7cUijOeg&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=nP9KDLLuPlc&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=tw0Ua7TRi6c&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=Gd-v5icf0FM&feature=related

ОЩЕ ЕДИН ТЕСТ ЗА АНДРОИДИ

А по-долу погледни един експеримент на вестник Уошингтън Поуст и знаменития, световно известен цигулар-виртуоз Джошуа Бел. В залите, където той свири, има места по 100$ и повече. Документалното филмче в интернет за този случай е от 15.10.2009 г. и за 10 месеца досега са го гледали близо 2 милиона души. В един от сайтовете, то е кръстено "Притча за нечутия Бог". В едно телевизионно предаване, коментаторът нарича всичката тая гмеж от мъртви души, които са минали в това време оттам без да спрат или даже да извият глава, "тотални инвалиди".

Виртуозът застанал в една от метростанциите в Уошингтън и почнал да свири Бах с цигулка за 3.5 милиона долара! Свирил без прекъсване 45 минути. Минали хиляди хора, но докрая почти никой не забавил ход, не му обърнал внимание. Първият, който се заслушал и му пуснал стотинки, било едно тригодишно дете. То застанало като хипнотизирано, очаровано от музиката, но майка му го бутнала грубо да върви, защото бързала. Точно същото се случило с още няколко малки деца. От възрастните, които минали, за тия 45 минути се поспрели или спрели да го слушат само 7 души, а 27 му пуснали пари, без да се заслушат и за миг. Спечелил цели 32 $!

Ето документалния видеозапис:

http://www.youtube.com/watch?v=hnOPu0_YWhw

Въпрос за домашно: ще се случи ли същото в Питерското, Киевското или Московското метро?

9.VIII.133(1997)г.
Рила – Равни чал

ТЯЛОТО НА РАЗПОЗНАВАНЕТО

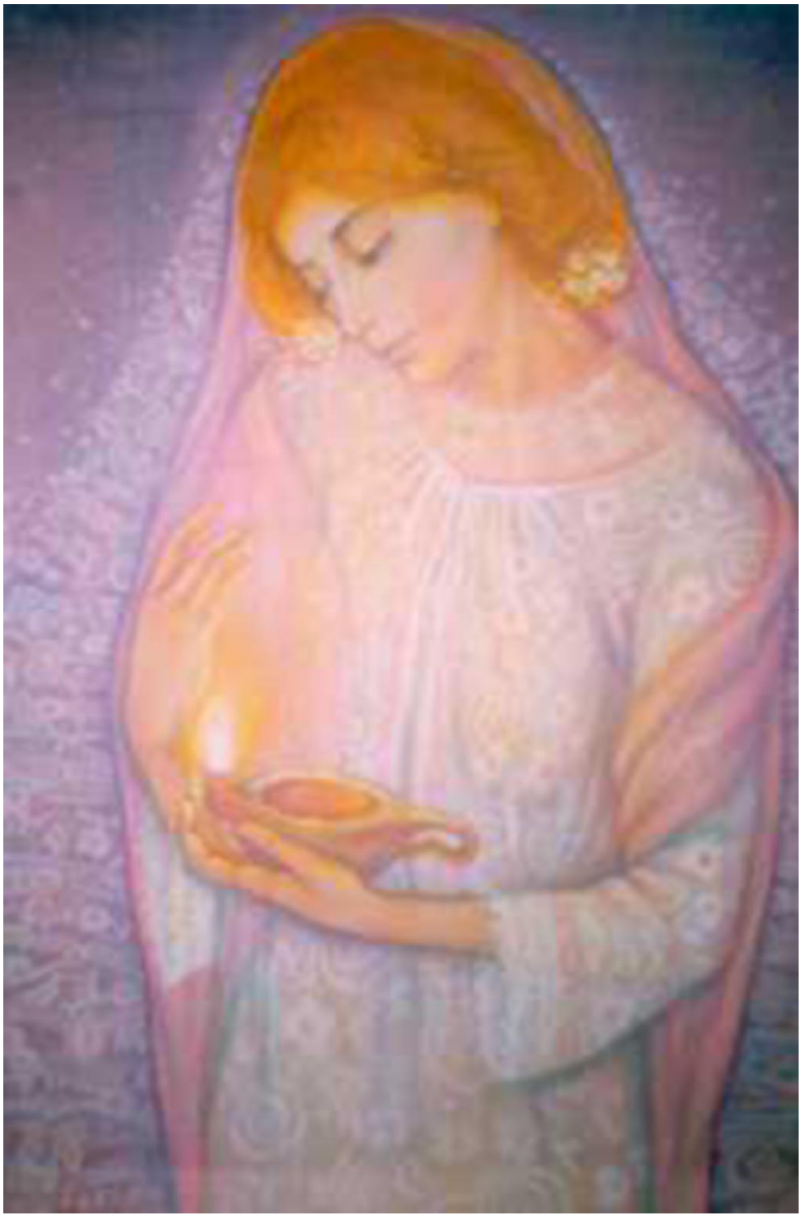

Ралица Денчева – Светилник
(Разпознаване е възможно само при наличие на искра Божия)

Въпрос на Б: - Нещо за мъжкия полюс на тялото на разпознаването?

11,18 ч.

- Тялото на разпознаването е ни повече, ни по-малко,

от илухимното тяло на съществата от Новата вселена. То има особено име, което не може да се предаде с човешки звуци. Мъжкият му полюс е троичен и се изявява и проявява като призив, отклик и всеотдайност. В божествения свят тези три прояви протичат мигновено, без никакво забавяне. Както вече казах, женският полюс на това тяло е божественият вкус, но това е само средината на този орган. Челната му част се отличава с божествен нюх, вкусът е второто, а третото е изборът. Значи, за да проявиш божествения си вкус, първо трябва да имаш развит нюх за приближаването на същества с искра Божия. Накрая правиш еднозначно избора си - избор на този, в когото Божественото е разцъфтяло най-силно.

В новото илухимно тяло обаче има един нов орган, в неговата женска половина с алохимна тъкан, който бе проектиран от Бога при създаването на човека, но определени сили го елиминираха. Този орган дава възможност на новите илухими и на новия Адам и на новата Ева да проявяват грижа и любов не само в най-съвършения, когото са избрали, но и към всяко друго същество, в което блика Божественото.

Съществува и трети придатък към този женски полюс на тялото на разпознаването - за него за пръв път се говори в Новия Завет. Това е органът на любовта към врага. Той има три дяла: предният, по-елементарният, проявява Любовта към различните от нас; средният - по-сложно устроеният, проявява Любовта към тези, към които сме безразлични; едва задният - най-съвършеният дял, изграден изцяло от Христови клетки, проявява безотказно любовта към врага.

В старото илухимно тяло на някои напреднали хора на Земята и в много ангели и божества призивът, откликът и всеотдайността не са развити равномерно. Например, има същества, които отзвучават мигновено на призива, но са съвършено неспособни сами за призив. Други са преизпълнени с призив,

но не владеят отклика и техните реакции са обратни. В сърцата, заразени от ада, това се проявява като кокетство - съзнателно или несъзнателно разминаване на мисъл, чувство и действие. Кокетството се използва от Старата вселена за настървяване на гонителя и животинско подобряване на вида чрез естествен подбор.

Първата и най-висша фаза на всеотдайността е приласкаването. Без приласкаване, не може да се говори за всеотдайност. В Новата вселена и в Шестата раса, която настъпва сега на Земята, тялото на разпознаването ще се разцъфти с най-благоуханните си цветове. В него волята Божия и личното чувство, желание и проява са в пълна хармония и единство. Полюсите на вселената се сменят: ражда се разумното добро сърце, изчистено от греха, и изгрява епохата на "ги́нархата". Неин връх е новият матриархат, а най-съвършеният и́ плод е "пси́архата". Ето защо, от сега нататък призивът, откликът, приласкаването, всеотдайността, божественият нюх, вкус и избор минават в ръцете на сестрите, като по-напреднали в еволюцията от сегашните братя. Ставайки напълно независими от патриархата и андрархата на старото човечество както материално, така и морално, в тях отпада адската очаквателност, плахост и игра, и те повеждат човечеството по пътя на любовта ***първи****. Компромисите и разчитането отпадат от женското сърце завинаги като ненужна пепел и спонтанността се възстановява в съвършения и́ божествен вид! Преценяването, наставляването и съдничеството остават завинаги в архивите на Старата вселена; и абсолютната свръхсъзнателна или съзнателна слепота за недостатъците на ближния и на света се възцаряват на трона на Пралайа с благоухание, за каквото и думите на Словото са безсилни!*

Ир, Отои́р, Отроа́рио!

Часът на блаженствата настъпи!

11,50 ч

11.VIII.133(1997)г.
Рила – Равни чал

ФУНИЯТА НА СМИРЕНИЕТО

Миниатюра от Любка Кирилова

15,53ч.

Днес завършва обявената седмица за пребиваване в този район. Които искат, могат да останат. Приятелите молят за уточняване на планините, където би могло да се проведе упражнението на 15 август, и за точното време по часове.

От миналия път остана незаписан един въпрос във връзка с така наречените елементарни частици във физиката. Досега, на няколко етапа в осиянията, се дават съответствията между фундаменталните частици (неутрон, протон, електрон и пр.) и съответните същества от Божествения свят (елохими, алохими, илухими и т.н.). Тълкуват се и използват от Диктуващия и кварките, които до даден момент се считаха за най-базалните частици. По-късно учените откриха, че и кварките са делими и в момента една от най-последните теории утвърждава, че именно бузоните и фермионите са последната дума на базалността или неделимостта и че от тях произхождат всички други вълни, частици и пр. Интересува ни, ако действително е така, кои класове или йерархии са свързани с тия две частици. Ако действително няма по-основни от тях, те би трябвало да съответстват на класовете същества в полюсите на холивселената (цяловселената) - вселената на Хол, Благия Дух. Част от това пред-

положение се потвърждава в последните осияния. Логично е холионът (частица на холоса) да се поляризира именно на две основни частици, които биха могли да бъдат, от съвременна гледна точка, именно бузонът и фермионите. Защо тогава, говорейки за духа на Х., се казва, че той се е откликнал като фермион на зова на някакъв си бузон не от единия полюс на холивселената, а от ясновселената? Освен това, някои приятели считат, че не е невъзможно да проумеем и обяснения относно произхода на някои същества от недрата на интровселената.

16,15 ч.

- Частиците, за които питате, не са нито частици, нито вихри, нито вълни. Те могат да бъдат наречени така или иначе само условно. "Бузоните" и "фермионите" също не са най-основни и учените вече откриха и скоро ще открият, че има още по-основни от тях, тъй като тези две не отговарят на двете състояния на холиона, освен отчасти. За предпочитане е на тази голяма тема да посветим друго осияние или поредица от осияния, тъй като сега имаме друга работа.

Относно трите планини. Подходящо е наистина те да бъдат Рила, Пирин и Родопите. Упражнението може да бъде изпълнено с надежда за някакъв минимален успех, само ако на този етап забравите напълно за жребия и не споменавате повече за него, освен ако Аз преценя, в по-близко или по-далечно бъдеще. Сега, необходимите минимум шестима участници би било добре да се самоизлъчат съвършено естествено - по дълбоко вътрешно желание и симпатия. В случай, че някой остане вътрешно огорчен или неудовлетворен при това спонтанно самоопределение, считайте упражнението за предварително неуспешно. Кой каквото и да реши, каквото и да почувства, попадайки или непопадайки в тази шесторка, ако си остане благодарен, щастлив и блажен и за малкото, което получихте и раздадохте тук, ще бъде по-мил Богу и на Природата, в сравнение с когото и да е, у който би останала сянка в сърцето и душата.

Зная, никак не е лесно, но упражненията в най-вътрешния клас засега на Земята не са още за вас, тъй като личните ви чувства има още да се шлифоват и да кристализират. Да забравиш напълно за себе си и да не включиш персоната си в никаква инициатива, в никакво желание, макар и най-съкровено, чисто и идейно - това е постижимо само за души, които са завършили своята еволюция. Ето защо, радвайте се на това, което е, и се помъчете да не страдате за това, което не е и засега не може да бъде. И друг път сме ви казвали, че животът на духа и душата на Земята се изчислява като живот само в секундите и минутите, когато не сте мислили за себе си или за близките си, т.е. за хората и съществата, с които сте в кръвна или илухимна връзка.

Когато говори сърцето, умът или плътта, мисълта за себе си или за предпочитаните е преобладаваща и тогава духът и душата изпадат в летаргия - спят и чакат кога ще им дадете възможност да живеят и на Земята. Затова повечето хора и ангели, дори и божествата, когато са въплътени в човешко тяло, се налага да се прераждат или да спят в някой камък или кристал с милиарди години, докато някому дойде мисълта или импулсът да не се вписва в надеждите за щастие чрез лично присъствие и участие в благата. Това не означава, че няма и такива мигове, дори цели епохи, определени от Бога за всяка Негова рожба без изключение, в които тя да е лично щастлива по начина, по който иска и чувства, но такъв миг или епоха се отключват само тогава, когато сме престанали да огорчаваме или да се огорчаваме.

И горчивото е път - път към Мъдростта, засега единствен на Земята. Човек не подозира, че горчивото се превръща в сладко в този миг, в който престане да се вписва в сметките на личното щастие. Това се нарича самоотверженост, но отвергването или отхвърлянето на себе си, в Божествен смисъл, не означава пренебрегване на същността, на искрата Божия в глъбините на същината ни, а отстраняване на ненужния боклук, останал от дедите и

прадедите ни. Този боклук е агресията, обидата, огорчението, самосъжалението, самооправдаването, лъжата, унижаването на ближния и склонността първи да посягаме към благото, което ни привлича; увереността, че то принадлежи нам или повече нам, отколкото на всички поравно и, преди всичко, на Бога.

Същевременно, ако не грях, то поне недостатък или несъвършенство е и точно обратното: да не можеш да поискаш, да не можеш да посегнеш, да не можеш да дариш, когато Бог е определил едно благо за тебе. Ето защо, на Земята, за разлика от Небето, щастието, личното щастие, е възможно само когато става редуване, когато се спазва определен ритъм и никой не иска да грабне за себе си нито един атом, нито един миг в повече от онова, което му е определено; не изпуска нито един атом, нито един миг от определените му от Бога. Колко сложно и колко просто, същевременно! Сложно за човешкото устройство, т.е. разстройство след грехопадението; и просто като фасул от мига, в който човек пожелае всички други да бъдат щастливи, а той да бъде съработник на Баща си.

И така, пожелавам на всички от днес нататък да бъдат напълно свободни да останат или да отидат където поискат, но с благодарност за това, което се случва и се е случило, и с надежда, че най-после от сега нататък има надежда да проявят смирение и истинска любов - любов без огорчение.

Да се радваме и на огорчението, тъй като то осиява живота и прави възможно щастието на другите, които в момента не са огорчени. На огорчените казвам: скъпи Мои приятели, благодаря ви за съдействието! Това е безценно съдействие на Онзи, който още стои разпънат на кръста и по страните Му се стичат сълзи. Огорченият не е само грешник, но е и събрат на Христа и скърби не винаги със собствената си скръб, но, без да съзнава, плаче за едно минало, от което духът и душата му имат незали-

чими спомени и със сълзите си поливат лехите на бъдещето, за да може там да поникнат цветята на щастието. Практически, ние сме най-щастливи в настоящето, защото можем да скърбим без граници и да плачем без някой да ни ограничава. Щастливият на Земята не е съработник на Бога, той е още малко дете - егоистично, капризно, което иска играчките си и си ги купува с паричките, които са му дали; или принуждава близките си да му ги купят и подарят на всяка цена. Те му угаждат, защото го обичат, но знаят, че от такова дете човек няма да стане. Виж, дете, което отива и подарява играчките си на друго дете или му дава целия си сладолед, без да запази даже и обвивката за себе си, винаги е видимо в полезрението на Господа и Той знае: от него човек ***ще стане****.*

Единственото, което Господ иска от нас и от вас, е да не давате сърцето си, да не давате ума си, душата си и духа си на непълноценни същества, които искат само да ядат, без да работят. Е, и на такива давайте понякога, но само от преизобилието си, а не от основната тъкан. Започне ли болката, започне ли въздишането, помръкнат ли очите и лицето ви, това значи, че нещо или някой са започнали да ви ядат или самите вие се самоизяждате от мисъл за обстоятелства, от мисъл за себе си или за близките си. Не! Никой няма право да ви яде - нито сърцето ви, нито онова, което не се яде и не се пипа - духа и душата ви! Нямате право и да се ядете и самите вие, понеже отравяте не само себе си, но и милиони същества, свързани с вас, и създавате тъмно петно - тъмна, гниеща зона около монадата си. Да! Монадата не гние и не може да гние, но когато само за миг помисли за себе си или за света, всичко около нея почва да гние или да измира, понеже такава мисъл и такова чувство изискват неимоверна енергия, която се отнема от материята и от душите на съществата около вас. Щом се самоотречеш и започнеш да мислиш за благото и ползата на ***всички****, а не само на тия, които обичаш, тогава ти ставаш извор на живот както за другите, така и за себе си. Тогава*

лицето просветва, дъхът става ведър, дълбок и бистър, усмивката не слиза от лицето ви и благостта струи на потоци от очите ви. Тогава обидата и огорчението стават невъзможни, тъй като вие вече не вписвате себе си в сметката, т.е. престанали сте да бъдете сметкаджии. Странно, но факт. От този момент, вие предавате счетоводството в ръцете на Онзи, Който може да брои и да пресмята по-добре от вас и знае кога и как да въздава всекиму това, което е заслужил.

И тази беседа се оказа беседа за Неделния или за Общия клас, тъй като още много такива беседи би трябвало да проведем, да четете и слушате, докато стигнем до Специалния клас и до класове, по-вътрешни от Специалния. Засега е невъзможно да се мисли за участие в специални упражнения и небесни полети, освен когато някоя възторжена душа за няколко мига е престанала да мисли за себе си и за земните си грижи и е освободила пространство за щедростта на Бога. Божията щедрост преизпълва пространството, рони зърна от милост и смисъл навсякъде! Ромони, бълбука и блика безспир от всички страни за онези, които са забравили себе си и света. Чистотата и Любовта обаче незабавно, или най-много след 3-4 прераждания, почват да уреждат и техния личен живот, тяхното лично положение в света. Какво са 4 прераждания за една душа, възлюбила Бога и очарована от пътищата Му? Ето защо, не очаквайте още в това прераждане да получите лихвите от вашата самоотверженост. Не очаквайте, че и след 4 прераждания тези лихви ще се изсипят в краката ви, ако вие сте имали понятие за очакване. Чакащият стои на спирката и чака трамвай или рейс, а любещият лази, търкаля се, ако трябва, но отива там, където е необходимо, без мисъл и надежда някой да му се възхити или да получи благодарност.

Да ***отпишеш*** *себе си -* ***това*** *е разковничето на всички проблеми, на всички противоречия, на всички съдбоносни размисли, мъки и дълбоки страдания!*

*Да **запишеш** себе си в Школата на неочакването, неоскърбимостта и нежеланието да бъдеш нещо в очите на себе си или на другите - ето **това** е преддверието на Специалния клас, за който сега почти няма готови души на Земята. Обикновено там присъстват, без сами да подозират, само майките, които осмислят живота си чрез самоотречение. В усилието да дадеш всичко за децата си, за близките си, за най-скъпите си приятели, се крие половината от Христовата съвест и целомъдрие - и по-добре е да живеете в **тази** половина, отколкото да мислите само за себе си.*

Така че, всъщност нищо не е загубено. Ако духът още не е пробуден и не можеш да живееш за всички поравно, уповай се, прочее, на душата си или на сърцето си и живей за тези, които са ти най-близки и мили, но не живей за да ги управляваш, осъждаш и унижаваш, пак търсейки своето си, а им отдай дължимото и всичко онова, което техните души желаят. Не се страхувай да отдадеш всичко, което е необходимо да отдадеш на ближния ти, ако то е копнеж на душата му, а не на стария човек в него. Значи, любов към ближния е да не храниш вълка в него или змията, а да храниш агнето, гълъба, смирението му.

Огромното богатство, което имате само вие - последното творение на Баща Ни, - е многостранността на вашия дух и способността на всяко от телата ви да изпълнява Волята Божия по начините, по които може и разбира. Ето защо, хранете себе си, ближния или чуждите, непознати хора, или с храната на сърцето си, или с храната на ума си, или с честните си, трудолюбиви ръце; или с милувките, които можете да отдадете, без да очаквате милувки в замяна. Хранете себе си и съществата с даровете на разума, душата и духа си и постоянно сменяйте тия видове храни и нектари, за да не упоите някого или себе си с една и съща храна дълго време. Изучавайте Словото от беседите и лекциите, които съм ви оставил, и от опита и думите на всеки ваш брат и сестра, в които Словото се прецежда понякога, за да

стане животът ви красив и да имате защита от беди и лошо настроение. Всички вие плувате в океан от Слово и Присъствие! Срамота е да се чувствате самотни и нещастни, когато Онзи, Който ви обича всякога, ви е дал всичко в ръцете, за да намерите всички отговори, да имате подръка всички методи и да излезете от всяко трудно положение, което може да се случи на пътя ви.

Има същества от далечни вселени, които живеят и се подвизават с милиарди години, за да имат шанса само за миг да зърнат задното ъгълче от корицата на един том беседи! Това ги преобразява моментално. Вие тънете в Слово, а търсите помощ от обикновени хора. Ученик е този, който учи, а не чака нещо отвън. Щом устроите живота си така, че да изпълнявате минимума от своите задължения към близките си и към света и останалото време посветите на изучаване и прилагане на Словото, всичко останало, рано или късно, ще ви се придаде. Почне ли някой обаче от уреждане на личния си живот, пренатрупа ли програмата си с материални грижи и безпокойства, той все отлага работата със Словото за "благоприятен" момент и не забелязва как почва да остарява, да отпада и да губи смисъл на живота си.

Всяка буква от Словото е ваш любим - сродна душа, която чака на вратата на душата ви! С всяка прочетена, чута или осъзната буква от Словото, вие приближавате срещата със сродна душа от вековете и постепенно слънцето огрява и вашия дом, и вашата тъмна стаичка, и вашата поляна. Ако някой мисли, че има друг път към щастието, той няма основа в душата си и строи къщата си на пясък и пълни душата и сърцето си с онова, що молци ядат и ръжда разяжда.

Сега казвам: упражненията, които от години ви давам - устно или писмено, чрез осияния или още преди, в беседите, - са хубаво нещо, но те са само допълнения. Ако някой е живял живота си пълноценно,

в съгласие с най-святите желания на своето сърце, без да обиди никого и помрачи душата на брата и сестрата си с мисъл за себе си или думи на осъждане, подигравка, наставление, той може да мине без всякакви упражнения, без всякакви окултни техники и правила, дори без молитви, песни и паневритмии. Десетки, стотици пъти вече сме казвали, че всички тия духовни играчки, колкото и да са перфектни и изящни, само разсмиват ангелите, които са се научили да бъдат верни на себе си и да не оскърбяват ближния. Религиозните средства са неизбежни и необходими и още дълго време ще си служите с тези патерици, докато се научите да ходите на пръсти в светая-светих на ближния и в покоите на Природата. Проходите ли сами, проговорите ли най-после на езика на благоговението, в трепетно възхищение пред Божественото у всичко и всекиго, [тогава] религиозните превозни средства, бастуни и колички се товарят и пращат във вторични суровини и вие няма защо повече да се преждате. Тогава само един поглед, преизпълнен със сълзи от любов и нежност към сестрата или брата ви, който всъщност е вашата сродна душа, защото е създаден от Бога, ще е достатъчен да подпали всичките ви чакри, да завърши в един миг всичките ви тела и да увенчае еволюцията ви с короната на милосърдието, която е единственият дар от Бога, който не се подарява, а се извоюва от всяка душа поотделно, по пътя на абсолютното самоотречение.

Мир вам и благ език, сладка мисъл и песнопойно чувство отсега ви желая, понеже горчивите опитности на мисълта за себе си вече са ви научили, че друг път няма и че единственият смисъл да се събирате, да общувате тук или в низините, е само този. В противен случай, по-добре е да си живеете сами по къщите или с онези, с които се разбирате, понеже Бог е там, където цари радост и веселие.

Тао, Атао, Атауау!

Самоизчезването е взаимопоявяване!

18,00 ч.

12.VIII.133(1997)
Рила - Белмекен

АЛЕНИЯТ СВЯТ НА ТВОРЧЕСТВОТО

- Може ли да се даде някаква информация във връзка с червения цвят? В съня преди няколко дни И. знае, че е била там, но без детайли и конкретни спомени; а в последния сън от днес, Учителят е поискал от нея нещо за писане с червен цвят.

18,55

- И. нямаше досега силно присъствие на активния астрален свят в живота и аурата си, поради което изпитваше остър дефицит на "Fe" в кръвта си. Попадането в алената зона на астрала, като проекция на самата тотвселена, днес дава на И. едно ново качество, пробужда едно ново тяло - тялото на желанието. Божественото желание пълни световете и кръвта на съществата с монада с червената багра и насища ядрото им с желязо. Божественото желание се отличава с божествен импулс да наситим световете с творчество и създаване от недрата на собствения си дух, пренебрегвайки в тези моменти желанията и потребностите на всички останали. Тук ми-

*лостта, саможертвата и служенето спадат до нула, и духът започва да пламти. В този момент, попадайки в аления свят, започва за пръв път в твоята еволюция **божественото** пламтене. Първите тихи стъпки и изблици на пламтенето при тебе от 2-3 години насам, сега се превръща в буен пожар и ти допълваш интегралността на съществото си с още едно качество: способността да желаеш с всичка сила и да не се интересуваш дали някой друг желае това или не.*

Желанието в аления свят пак бива мъжко и женско. Женското търси и намира партньори, с които да се сподели, за да може пламтенето да бъде пламтене; а мъжкото не се интересува от никакви партньори и започва да твори. Създателството е женското пламтене, при което е нужен партньор, почва, глина, за да може да се създаде нещо ново, ново същество или монада. Творенето е мъжко пламтене, което няма нужда от нищо и никого, за да пламти. Неговото гориво е вътрешното вдъхновение, инспирацията, божествената гениалност, в която творците изкарват цели светове от Нищото.

Ето защо днес Небето те поздравява, че днес ти ставаш духовен мъж. Самотата няма да ти тежи повече, освен в редки случаи, тъй като в самота ти ще сътвориш такива неща за хората, които ще останат през вековете. В почивките от самота може да бъдеш и създателка, и приятелка, и служителка, и нежно любеща любима, а когато духът ти поиска - и жертвен ангел. Ако приемеш и осъзнаеш промяната, която се извърши сега вътре в тебе и това стане с радост, нивото на желязо в кръвта ти ще се повиши и тогава ще можеш да го синтезираш сама в нормалните граници, без нужда от взаимообмен с близки аури. Повечето хора и животни, почти всички ангели и половината божества синтезират желязо чрез създателство - в съобщество с близки и ближни. Жертвените същества изпитват дефицит на желязо, защото близките им ги изсмукват поради близостта и желанията си. Който има свръхпродукция на желязо, често е изсмуквал желязо на другите.

*Творците обаче могат да живеят предимно сами, понеже черпят желязо направо от Световния Дух и тяхното единствено желание е да творят - да раждат блага **за всички**. Сега това ще се прояви при тебе като мощно творчество - не на дребно с отделни добрини и постъпки, а като творчески продукт, който ще остане за човечеството. Това е рядка привилегия или постижение за същества, родени в женско тяло. Жените се измъчват от самотата, а мъжете - когато са спънати да творят.*

В най-скоро време, в пълна самота, ти ще влезеш пак в червения цвят и ще запомниш всичко, което ще преживееш там. Тогава ще споделиш всичко с приятелите си и ще им дадеш един пищен, прекрасен обяд с червени плодове, ястия, напитки и пр.

В бъдеще, когато старата Ева престане да желае надребно и превърне илухимните си желания в елохимни, женското течение ще престане и тя ще добие чело от мъжки тип - чело на творец, който може да живее сам и да твори Любов, Мъдрост, чудеса и блага за всички.

Засега жената още изхвърля аленото от себе си ежемесечно, тъй като мисълта за самота я отравя. Когато осъзнае, че самотата е пряка връзка с Бога, а нуждата от близки - опосредствана, тогава ще се изменят в природните ѝ тела някои органи и функции. Когато пък мъжът стане по-мек, по-нежен и всеотдаен, и попълни илухимните си липси, ще приключи с някои поражения по тялото и в кръвта си, и ще започне да свети.

"Ни мъж, ни жена"!...

И мъж, и жена, но божествени! Две същества, четири същества, осем същества - и така до безкрайност, постепенно обединяващи се в едно голямо божествено тяло. Този синтез е възможен, само когато поотделно, а после и групово, вие постигнете святото благоговение към душата на ближния и необходимостта да сте нежни с всички.

19,27

13.VIII.133(1997) г.
Рила - Белмекен

ШКОЛАТА В ИЗТОЧНА РИЛА

Вечерта, при пристигането си, след изтощителен ден, един от новопристигналите участници в лагера е имал следното видение: на фона на мека, сияйна призрачна мъглявина, вижда дворец, който е без основи в земята - ей така, просто си е в тази приказна пара... Дворецът е овален, без нито един остър ръб, прозорците са с най-различни геометрични фигури, всички заоблени. Самите тухли са разноцветни, във всички нюанси на основните цветове на дъгата, със сияещи, но нежно искрящи оттенъци. Подредбата им е толкова хармонична, тъй плавно се преливат тонове, полутонове, сенки, полусенки, че просто затаяваш дъх и се стъписваш пред тази невиждана красота. Влизайки вътре, онемяваш още повече. Тук не се виждат никакви прозорци или врати. Стените са изградени от лилаво, сребристо-лилаво, теменужено лилаво с невероятно дълбок оттенък (имаш чувството, че потъваш в някакъв безкрайно красив интимен свят); следват най-прекрасните зелени, сини, бели и оранжеви цветове, подредени по начин, който не е постижим дори и за мечтите и въображението на човека. И тъкмо мислиш, че всичко е това и не може да има нещо

по-прекрасно, поглеждаш към седефения купол и - о, Боже – всички тези цветове пълзят през един фуниевиден отвор, преплитайки се спираловидно в неизречимо прекрасни дъги, безброй пъти по-красиви от небесната дъга, която ние сме виждали! И у присъстващия е дошло усещането, стоейки под отвора на купола, че тези невероятни спирали го повдигат и го възнасят извън двореца в един чуден свят, за който само е запазил спомена за прелестно освобождаване и чувство на безкрайна нежност, опиянение, милост, свобода, любов и всичко прекрасно. N. има впечатлението, че всички тези светове и цветове, които са се намирали във вътрешността на двореца и после са се преплели и излезли от купола, са световете и цветовете от един фантастичен сън от м. ноември, дошъл на морското равнище, във времето, в което отново е трябваше да сме високо в планината, защото бе обещано нещо невероятно. В този сън, както и тук, пак липсва червеният цвят. На другия ден N. знаеше, че вечерта, след дворцовото видение, вече в дълбок сън, е попаднала и в червения цвят, но подробности не може да си спомни.

На втората вечер, отново след един изморителен, тежък ден, в минутите преди да заспи, на N. се явяват с невероятна скорост най-различни картини и в един момент започват да се наслагват върху образа на Учителя, огромна част от прераждания Му и, за да не възникне съмнение, че именно за Него става дума, от време на време много ясно се появява Неговият образ. Отново последвали различни образи и видения, които се движели с такава невероятна скорост, че било невъзможно да се определят и запишат - и тогава дошло видението за възникването и еволюцията на света - поне това е усещането на N. - от образуването на първата капка на живота, през всички форми на физическия свят - езера, морета, минерали, планини, растения, животни и, разбира се, цялата човешка еволюция...

На третата вечер - една емоционална, различно оцветена, много интензивна безсънна нощ - изведнъж, докато върви някакъв разговор, N. се изключва от него и вижда и разказва следната история: "Намирам се на много красива, огромна, огряна (по-скоро осветена) поляна с едно леко възвишение. На това възвишение стои приказно красив еднорог, устремен, но спокойно очакващ нещо; от очите му струи невероятна нежност, любов, доброта, и в същото време - призивно очакване. Вдясно от него, все едно ако пуснеш дясната страна на равностранен триъгълник, еднорогът е на върха на този триъгълник, а на десния му връх, долу на полянатa, стои златист Пегас, който също очаква нещо. От страната, където трябва да се оформи левият ъгъл на този равностранен триъгълник, в далечината, се вижда огромен табун от прекрасни бели коне, които обаче не се носят като вихър, а вървят бавно и внимателно, от време навреме спират, като че ли опипват къде да стъпят, и като че ли също очакват нещо. Изведнъж, в центъра на тази триъгълна, осветена поляна, се появява чо-

век с красива пелерина. Той бавно оглежда всичко, и когато погледът му достига до табуна, повелително вдига ръка и табунът спира своя ход. Човекът, с невероятно благоговение и почит, тръгва към еднорога и коленичи смирено пред него. Еднорогът навежда прекрасната си глава и от рога му излиза неземна светлина, която обгръща човека. Получил своето посвещение, човекът се отправя към Пегаса и го възсяда. Тогава вдига вече светящата си ръка към табуна и той поема, за да достигне левия ъгъл на равностранния триъгълник. Когато и трите ъгъла са вече оформени, полянката цялата засиява, отваря се триъгълен отвор, и в дълбочината се виждат изключително красиви еднорози и Пегаси. Табунът се разделя на две и започва да влиза в този чуден свят. Тези коне, които се движат на страната на единорога, се превръщат в негови събратя, а тези от страната на Пегаса - в прекрасни крилати златисти коне. Когато и последното преображение завършва, там влизат и Пегасът с човека, и еднорогът. Тогава светещият отвор изчезва и полянката се осява с приказни бели цветя - островърхи като рога на Еднорога. Там, където е бил той, се явяват невероятни златистожълти цветя, а на мястото на Пегаса – цветя с цветчета, разперени като крилете му. Между тях се зеленее най-нежната трева, останала след табуна бели коне... Цветята и тревата създават неземна музика".

Когато след този разказ бе спонтанно казано: "Хайде да попитаме", дойде мисълта: "Сега не бива да се тълкува". Мигове след това N. вижда вдясно, до палатката, бял кон с бял конник, който обгръща палатката със сияйна, мека, бяла светлина с формата на яйце - и остава там да сутринта.

В скоби ще добавим, че откакто N. дойде в лагера, непрекъснато навсякъде в облаците вижда образи на коне и коне с конници, а дори и ние всички видяхме прекрасен кон с конник и жена, седнала зад него на коня; появи се дори образ на Пегас в една от снимките, които са правени тук, в Източна Рила.

17,20

- Целокупното Битие си има ритми, от които зависи животът на всяка Негова част. Така и сега, продължителното застудяване, влага и дъжд, наводнения и пр., създават възможност в противоположната област на вашия свят да цъфтят цветя и зреят плодове под топли слънчеви лъчи, да чуруликат птички, да се радват сърца и души. Така е и със страданието - щом някой страда, друг някъде се радва. Подтиснати и умърлушени под тази влага, подпухнали от спане и дори нездрав сън, вие сега съдействате на онези същества от антисвета, които доскоро бя-

ха в подобно положение. Ето защо, никога не преливайте от пълно щастие, когато дойде вашият ред да бъдете в добри условия, а помнете, че някъде някой се мъчи и страда, за да ви достави гориво за щастията. Това не е нормалното устройство на всемира, така не го е замислил Бог, а един Негов аспирант, на който всички вие се възхитихте преди много, много хиляди години и го последвахте, защото ви обещаваше бързо развитие и получаване на благата, определени за вас от Бога за по-късно време.

Всеки, който го боли за всеки без изключение и редува грижите си поравно, за да обходи всички палатки, да приласкае и стопли всекиго, моментално излиза от затвора на лошото време - както физически, така и душевно. Ако някой не приеме такъв гост и поиска да бъде сам или само с някого, той си остава поданик на студа и неприятните усещания.

Въпреки преобладаващата мисъл за себе си и за своите си, понякога човешкото сърце се устремява като фонтан на възбог и се пръсва подобно на букет от светлини и ухания, за радост на небесните обитатели. Тогава те му връщат възторга и прелестта, които е посипало в техния свят, със съответни необикновени преживявания, сънища, или щастливи случки в живота. Напълват духа и тялото му с вътрешна виделина, осияват клетките му с блаженство, и той се чувства цар в най-лошите условия.

В лоното на тези обители тук, все още девствени и неосквернени, съществата са много по-различни от всички останали, които обитават Рила и другите планини. Те са полукристални серафими и херувими с пластични тела, кухи отвътре като стеблата на едносемеделните растения. Това е само триизмерен образ, инак те са в други измерения и с приблизително човешка форма и форма на неръкотворни храмове. Те се кондензират рядко, когато имат работа по тези места. Един от вас попадна вътре именно в такова същество, изтъкано от течни и светлинни кристали, лъчи, мистични па́ри и багри. Щастието да се озовеш в такъв възвишен дух не може да се изрази с никакви думи! Същевременно, той самият изпитва

*необикновена сладост и блаженство, когато вътре в него попадне човешко същество, създадено от Бога, тъй като това е половината, която му липсва. Дори на тези същества предстои да се родят като хора на Земята, за да добият онова, което го има само у хората: способността да живеят **за всички**. Тази способност е чудото, което Създателят вложи в сърцето на човека при неговото създаване. Няма нито едно същество, същност или друго създание в Трите вселени, способно да обича всички и да се обменя с всички без изключение. Всяко нещо или всяка същност, творение, различни от човека, са верни на **своето** естество, на **своите** вкусове и понятия, на **своята** йерархия или клас, и могат да обитават само оная част от Битието, която им е определена. Човешкият дух, по предварителен замисъл на Отца, е напълно подобен на Него и прониква всички светове, йерархии, всички степени на съвършенството. По тази причина, истинският човек, създаден от Бога, има в потенциал или напълно развити всички тела и способности на всички неща и същества във вселената.*

[Но вие] не се лъжѐте, когато видите същество в човешка форма. Ако някой може да обича само себе си или само своите си, най-често това е природен дух, ангел или божество, които тепърва има да кандидатстват за човешка еволюция. Някои слизат, не се качват, но и те трябва да попълнят липсващите им тела, органи и системи, за да се нарекат синове и дъщери Божии - Човеци.

*При напрежение на човеколюбието и състраданието над нормалните граници се пробужда олтарът на кристалната чаша в сърцето и човек почва да вижда историята на Битието, а ученикът - фазите, през които е преминал сам Учителят му. Да видиш всичко това е посвещение пред прага на Преображението. Повече по този въпрос засега не може да се говори. А приказката, която архионът Шиней проектира наскоро в душата на едного от вас, не подлежи на тълкуване и си остава един божествен феномен, разбираем само за душата на **човека**. Не се опитвайте да*

обяснявате какво може да значи всичко това. Едноро-гът е наистина проекция на бога на Божествена България; Пегасът - на бога на Божествена Русия; белите коне отляво - душите на хората на Бялото Братство по цялата вселена и на Земята. Какво значи влизане в Триъгълника и живот и работа извън Триъгълника - това е мистерия на настоящия творчески миг и решение на Учителя, която не може да се разшифрова със земни думи.

Истинските българи по дух, независимо от национал-ност, степен на еволюция и йерархичен чин в момента, предстои да влязат в духовния свят и да заживеят там, понеже са добили "диамантен рог" на челото си, т.е. тотална ментална концентрация. Промяната, която сега предстои, както на Небето, така и на Земята, ще раздели душите на три основни потока: един извън триъгълника (духовния свят), а два - вътре в триъгълника. Онези, които ще останат извън Новия духовен свят, ще живеят на Новата Земя с нови тела, които Бог ще им даде. Това са всички същества и народи, които още не са станали "бели коне", т.е. още не могат да обичат всички поравно. Белите коне сега напредват бавно, опипвайки почвата, за да не сбъркат и за да влязат правилно в Новата духовна вселена, в която се проявява Ново качество, присъщо само на божествения свят - любов към всички и обмяна с всички. Под "всички", тук се подразбират само ония, които притежаватакава любов към всички. В това отношение, Новата духовна вселена си остава затворена. Ония, които отидат в Новия универсум, т.е. Новата физическа вселена, пак ще се обичат по симпатии, класове и йерархии, но антипатията, омразата, безразличието, ще останат в Старата вселена за претопяване.

В Новия универсум обаче ще има нещо в повече от Новото Небе, както и в Новото Небе ще има нещо в повече от Новата Земя. Ето защо, нека никой не съжалява, ако е попаднал на едното или на другото място, т.е. в едното или другото състояние. В Новото Небе, което вече диша и съществува, повече е не-

възможно да не обичаш всички същества от всички йерархии и няма граница за общуване и обмяна, както в Старото Небе. Там обаче, както вече казах, не могат да попаднат хора или ангели, които имат предпочитания. Затова животът там става вечен, вечно щастлив и вечно изумителен.

Miguel Tio - The Journey after (2007)

На Новата Земя обаче все още си остава възмож-

ността да обичаш същества, които не са способни да обичат всички и да се обменят с всички. Това е допуснато от Бога, за да се помогне на останалите добри души и сърца с искра Божия, които още не са развили всичките си тела, но са заслужили да преминат в Новата вселена, понеже са преобладаващо добри, разумни и одухотворени. В този Нов универсум си остава възможността за бърза еволюция, тъй като на Небето такова понятие не съществува.

Следователно, белите коне отляво са всички същества и народи, определени да влязат в Новия духовен свят, т.е. да получат вечни и съвършени духовни тела, способни до обичат всички и да се обменят с всички. Под "Бели Братя", т.е. "бели коне", се подразбират всички ония, които раздават всичките си блага и са разпознали Учителя като Еднорог и Учителя като Пегас. Който чете, изучава и прилага Словото на Учителя, дошъл в България в края на XIX и първата половина на XX век, ще попадне в потока еднорози и ще добие безсмъртна диамантена струна на кристалния си Аз. Който разпознае проявата на Учителя от сега нататък в Русия и Кавказ и почне да изучава и прилага Неговото Слово и Дело, ще добие универсални криле от космически ефир и ще може да лети с универсалното си физическо тяло и да се пренася мигновено във всеки свят на Новата физическа вселена и да приема формата на всяко същество в нея, когато поиска.

Тук е моментът, в който искам да кажа как изглежда и на какво е способен Белият Латвийски Кон, който стъпва смирено и възторжено в потока на събратята си, сега надясно и нагоре към Новото Небе под ръководството на Учителя. Латвия е белият дроб на Новия човек и затова тъй много латвийци разпознаха Учителя в началото на века. Дишането на Новата вселена, както и на Новото духовно тяло на човека, се осъществява от латвийския дух, а не от американския, както някои считаха досега. Божествена Латвия е много по-голяма на Небето, отколкото на Земята. Божествена Литва отговаря за нервната система на Новото Небе, а Божествена Амер-

ика се занимава със сивото вещество в мозъка на Новото духовно човечество.

Конете, които наблюдавате по небето в облаците и излизат дори и на вашите фотографии, както ги виждаше и Н. Рьорих в небесата на Хималаите, са отражение на белите коне.

Латвийският бял кон ще включи ***вентилацията на духа*** *в Новото Небе. Под "вентилация на духа", ние разбираме освежаване на Новата вселена с духовен кислород, т.е. жажда за свобода. Изгаряйки пълно безграничната свобода, която ви се дава сега, в Новата супервселена, вие започвате да я превръщате в божествен CO_2, т.е. прилагане на любовта към всички.*

Цялото сега ви говори: повярвахте в предишното Слово на Господа - приготвихте си жилище в Царството на Отца! Повярвахте в Словото, което тече непрестанно - израстват ви универсални криле за облитане на Всемира!

Предстоящата промяна след няколко месеца ще разпредели окончателно душите и недушите по небесата, земите и складовете на вселената. ***Не се бойте, страшното ще мине; онова, което е нетленно - ще остане.***

Тези три върха около вас отговарят на божествената, духовната и физическата вселена. Щом попаднахте тук, вие може би ги ползвате. Посрещане на изгрева от Равни връх ви дава преживяване на божествената вселена; братският обяд на М.м.вр. ви потапя в Новия духовен свят; вечеря и вечерна молитва и съзерцание на С. ви дава контакт с Новия универсум.

Който изтърпи мъглите и студовете и приеме нещата такива, каквито са, има шанс да опита тия три върха. Накрая се съберете и на Белмекен, за да се простите засега с тая област на Школата и да получите благословение.

Ан, Архан, Анархан!

Пиещите горчивата чаша докрай, добиват мъдрост без дъно.

18,49 ч.

17.VIII.133(1997)г.

САМОМНЕНИЕ И ВЗАИМОМНЕНИЕ

(Мисията ни на Пирин)

Всички фотографии към този текст са от същото време и място

Записки от хижа Пионерска, около 17 часá

На 14.08.133г. най-после времето се пооправи и ние разбрахме, че има възможност да се изпълни упражнението, свързано с трите планини. Двама приятели заминаха за Родопите; измежду оставащите на Белмекен (Източна Рила) има вероятност някой да изиграе ролята на самия в упражнението, а трима тръгнахме към Пирин, с надеждата да бъдем хармоничната тройка. Без приятелите, които помогнаха за багажа, това щеше да бъде невъзможно. С нощното влакче Септември-Банско и с едно скъпо, но услужливо такси, успяхме точно на 15 август да бъдем там - в подножието на вр. Вихрен, - и след това го изкачихме.

Като се има предвид различието и сложността на характерите на всеки един от тримата, ние се надяваме, че през целия ден успяхме да запазим едно много високо ниво на хармония, разбирателство и вътрешна радост. Датата, дадена от Елма, се оказа с най-добри аспекти, и при това – християнският празник Успение Богородично. Двама от групата идват за пръв път на Пирин и останаха възхитени и изумени от нео-

бикновената му алпийска красота и величие. Разбрахме и почувствахме, че всичко това ни се дава не само във връзка с упражнението, но и за да осъзнаем колко тесногръдо е ширещото се схващане сред много приятели, особено по-възрастните, че Пирин бил "заклеймен" от Учителя като планина с негативно влияние поради многото битки между турците и харамиите тук. Време е да се освежат и задълбочат вътрешните ни познания и опитности не само във връзка с Пирин, но и с останалите ни планини - Учителят е казал, че е дошъл в България заради планините въобще, а не само заради Рила. Ето защо, бихме били много радостни, ако чрез осияние ни се даде нещо повече за мистичната и космичната страна на Пирин. Досега сме схващали предимно три негови особености: славянската му същност, доколкото е доказано, че името "Пирин" произхожда от Бог Перун (интересно дали пък "Рила" не идва от славянския Бог на Слънцето Ярило (Я-Рила)?...); македонската му принадлежност и девствената, сравнително непокътната природа, в която природните духове са много повече и по-разнообразни, отколкото където и да е другаде у нас. Дали така наречената "панвселена" (етерният свят) не

присъства в много по-голяма степен тук? В осиянието за еделвайса се казва, че именно чрез това цвете може да се попадне в самото Централно Слънце на панвселената - в двореца на самия неин цар. Само съвпадение ли е, че именно на Вихрен и по околните върхове, само в Пирин растат еделвайси? Не е ли свещено и старото на Вихрен Ел Тепе? Вихрен не възбужда ли славянския и български космичен вихър през нас - "вихрун"?...

От предишното посещение на Пиринска Македония съвсем наскоро и осиянието свързано с него, разбрахме, че сега тук става нещо необикновено, важно, уникално и фундаментално, за пръв път в историята на духовна Македония: освобождаването на 50 хиляди македонци, окончателно заплатили за насилията и греховете, извършени от тях, въпреки всичките им добродетели.

Защо двама от участниците са с преобладаващо македонски произход и изкачиха върха откъм най-стръмната му част; случайно ли е, че третият е от една далечна балтийска страна, чийто древен Бог се казвал Периунс? И оттук ли сега се работи с тази страна и околните ѝ народи, както ни се

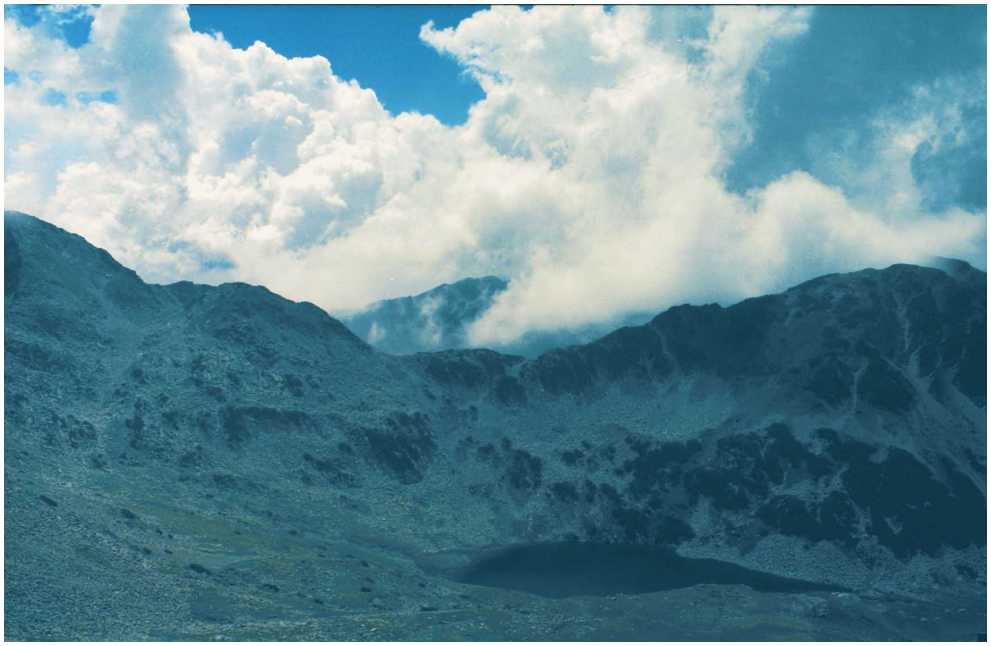

обясни, че се работи и откъм Източна Рила - от мястото, откъдето идваме сега, намиращо се на същата източна дължина, както е столицата на Латвия?

В ситуациите, които имахме, този път очевидно се работеше с числото 3 - дали защото тук се изпълнява упражнението с тримата души?

На 16-и сутринта, един от нас заяви, че е сънувал необикновен сън - че са дошли да го посетят негови много близки приятели от Съюза на писателите, дълбоко свързани със съдбата на Македония - от по-скоро или по-отдавна заминали за другия свят. Дали този сън е само под влияние на македонския ни произход и македонските ни вълнения сега - или действително става нещо необикновено?

Между другото, през целия ден на 15 август на Пирин, единият от нас имаше желание да пее и пяхме песента от Учителя "И скачам аз като птичка от клон на клон…" – тя завършва с образа на изправения връх, който ни зове "кротко там нагоре"; а друг не престана да си тананика "Пъстървата" от Шуберт. Означава ли нещо това?...

Когато тръгнахме надолу по дългия път, виещ се прекра-

сно по склоновете на Пирин, един от нас се разпя и увлече и другите - и така изпяхме много от песните на Учителя с голямо вдъхновение. В един момент изведнъж изтръпнахме и сякаш съвсем реално преживяхме и видяхме картината, която ни описа този от тримата, който обеща да попита дали всичко това е вярно: една километрична процесия от светящи и пеещи духове на синове и дъщери на Македония, току-що освободени от недрата на Пирина, където с десетилетия, а може и с хилядолетия са били кармични затворници. По внушение или не, като съвсем живи, разпознавахме лицата и чувахме гласовете на безкрайно скъпи нам от българската история поети, писатели, дейци и борци за свободата на отечеството ни и духовното му възвисяване. Няма българин, който не би се разплакал и при най-бледата представа за подобна картина, дори и да е от фантазията на заклети българи и македонци-родолюбци. О, ако можеше всичко това да се изобрази на филм! Общо взето, големи вълнения... Между комитите и вдъхновените чела се виждат и чалми: духове на бивши наши врагове или приятели, добри хора - турци, които са

паднали не по своя воля на тази земя и сега са разбрали какво е България и какво е Учителят; и защо в този век българската духовна култура и българският език са в центъра на вниманието на цялата вселена. Въображението или нещо друго вижда в дългата редица по шосето и хора от други национални, включително и латвийци, поради това, че те сега имат своя представителка на Пирин и са едни от първите, които разпознаха Учителя и най-масово са идвали на Изгрева и Рила до 1944 г.

Каза ни се също (но молим за потвърждение), че тази нощ в духовен Пирин е имало грандиозен празник на освободените духове македонци, където са се срещнали хиляди и хиляди съотечественици от нашата история, разпознали са се, и радостта и веселието им нямали граници.

Неочаквано, по шосето една кола спира и от нея излиза още един македонец, този път жив - брат на този, който ни разказва всички тези видения, - живеещ в чужбина... Между двамата не е имало никаква уговорка, нито са очаквали, че ще се срещнат точно тук и точно сега… Когато на някой му работи вътрешното радио, не може да не бъде на мястото на

такъв празник точно когато трябва! При толкова много уникални красоти на България, защо е избрал точно Пирин?

"...Най-много дезертьори от Божествената Кауза "Прима"

имало сред ангелите и медиумите. Между 681 материализирани синове, събратя на Адам и Ева, 95% са станали жертва на Лукавия…" *(Из "Бунтът на Луцифер" - Х.Х. Бенитес)*

"…Единадесетият ми отскок бе толкова силен, че промени посоката ми…"

"…Каквито и да са били елементите на моето видение, те положително не са от тази Земя…" *(Из "Втория пръстен на силата" - К. Кастанеда)*

***"…Дон Хуан каза, че трезвостта, която е необходима, за да може събирателната точка да събере други светове, не е въпрос на импровизация. Трезвостта трябва да се развие напълно и да стане сама по себе си сила, преди войните да могат да почнат безнаказано да разрушат бариерата на** възприятието…"* *(Из "Огънят отвътре" - К. Кастанеда)*

Трите мисли, които се паднаха при спонтанното отваряне на тези три книги, очевидно отговарят в най-висока степен на описаните преживявания и на проблемите и пиеските, които

се разиграват чрез нас напоследък. Особено точна е последната мисъл, от която става ясно, че истинските ясновидци и мистици, постигащи непатологично контакта с отвъдния свят ("преминаващи бариерата на възприятието"), се отличават с абсолютна трезвеност и не биват влачени от аутизми, индивидуализми, духове и настроения, поради което информацията, която ни дават, е автентична - не е измислена или илюзорна.

От втория цитат разбираме, че видението в Пирин не е било субективно, че е ***реално****.*

Първата паднала се мисъл вероятно има пряка връзка с най-древните и по-новите ратници за каузата на Македония - не само локално-географска, но и космична Македония. Може да се предполага, че в бунта на Луцифер са участвали преобладаващо количество македонци, но затова и сега, при тяхното освобождаване от ада, като много пламенни и способни, те всичките до един, според едно от последните осияния, в най-скоро време ще се влеят в първите редици на Бялото Братство. Крайно впечатляващо е съвпадението между количеството на събратята на Адам и Ева и официалната версия

за годината на създаването на Българската държава (681г.). Тази дата не би трябвало да противоречи на сведенията, че имаме държава отпреди 30 хиляди години – в историята има различни етапи.

13,58

*- Ако се научите да разшифровате историческите дати в съответствие с космичните събития, ще видите, че съвпадението е пълно. **Ето** откъде най-големите пророци черпят знанията си!*

Пирин е земната проекция на същия свят, от който произлизат и египетските пирамиди. Неговите върхове са и досега убежище на древноегипетските Посветени, на космични цивилизации, които основаха не само египетската, но и елинската, хималайската, кавказката култура.

Всички младонагънати планини, духове и хора са ръбести. Старите планини и духове са по-заоблени и не поразяват никого, с когото общуват. Това се дължи на продължителното въздействие на милостта и мъдростта върху характера им. Не случайно в съвременния български жаргон "ръб" се нарича всеки "мла-

донагънат дух", който не се интересува от правдата на околните. "Ръбовете" правят каквото си искат и когато искат и в тях чувството за колективност е

нулево. Старанието да заобляте такива характери, т.е. безхарактерности, са усилия от пусто в празно. То е все едно с ръчен шмиргел и пемза да заоблите ръбовете на Хималаите… Колко живота на колко работници са необходими?!... Това е не само безсмислено и опасно, но е и неетично. Ръбовете на младонагънатите сърца, умове, души и духове са пълни с нерви - и да ги пи́лиш, значи да си съучастник на ада.

"Старонагънатите" ученици, адепти и мъдреци от архайската ера имат право да бъдат само алпинисти и нищо друго. Вие трябва да се изкачвате по ръбовете и върховете на недодяланите същества и да слизате оттам с безкрайна нежност и внимание, с велико търпение и дълбоко разбиране на същността и ролята им. Да положиш ръб срещу ръб - това значи ти също да си "ръб"… В дихармическите взаимоотношения, абсолютно винаги срещу ръб стои овалност,

*а срещу овалност - ръб. Ръбове се противопоставят, блъскат и чаткат само в **кармичните** взаимоотношения. Съдбата **така** мъдро нагажда същества-та и нещата едно спрямо друго, че всеки ръб си има*

за дружка ръб, ако още порязва. Вашите "дружки" не са само роднините, съпрузите и децата, не само колеги и приятели понякога, но и съседите ви. Изключено е да бъдеш "ръб" и да нямаш "ръбове" съседи. Който порязва, трябва да го порязват.

Колчем престанеш да порязваш с мисъл, чувство, постъпка или език, Бог веднага ти дава други съседи, други роднини, друго обкържение - и меките сърца и души, за които копнееш отдавна, неизбежно те наобикалят. То е същото като зъб и зъб, и зъб и междина при зъбчатите колела. При лошите хора, винаги има най-малко два зъбеца, които се изпречват един срещу друг. Никой не ще да е междина, когато другият е зъбец - и обратното. Ето защо, досега колелото на историята и всичките му допълнителни зъбчати колелета са почти напълно изпотрошени - и даже в духовните общества машината на съгласието

не върви.

Да искаш нещо и да го направиш на всяка цена когато и както поискаш, а в същото време да си свързан с други души около тебе - това значи, че си още

"ръб непоръбен". От непоръбените ръбове висят грозни конци и мирише на леш. Значи, има и божествени ръбове, но те са поръбени с красиви шевици или бодове от ръката на еволюцията, от усилията на доброто сърце, което има само един синоним: съобразяване. Почти всички добродетели и действия, започващи с тази божествена представка ("съ-" или "со-"), извират от сърцата, които са добри. Например, думата "съобразяване": може да се съобразява само този, който сам има образ и дълбоко почита и уважава другите същества около себе си, като същества с образ. Ако това съобразяване, почитание и уважение липсват, то или ти нямаш образ, или унижаваш ближния като същество без образ. Това са ***безобразия*** *пред лицето на Бога, чийто образ би трябвало да се отразява красиво и пълно в Неговите подобия.*

От всичко това следва, че съобразяването, почитанието, уважението, способността за координация с колектива и най-висшата добродетел – бла-

гоговението - са присъщи само на същества с образ. Съществата с лица, дори и подобни на човешки, далеч не винаги са образи, понеже "образ" е дума за земния лик на ***небесно*** *същество, т.е. същество, създадено по образ и подобие на Бога. [Иначе] дори най-изумителните красавци и красавици сред хората и ангелите, дори и най-префинените физиогномически типове са само модели от конфекцията на Ремонтното Битие, имитиращи образ и подобие на Бога и на Божественото, но без искрата на живота в сърцето си.*

Искрата на живота, т.е искрата Божия, протича неизменно най-малко между два потенциала: един висок и един нисък. Без потенциална разлика, всякаква искра и всякакъв ток са невъзможни. Каква е потенциалната разлика на съществото с искра от ***Бога****? - Когато се спуска надолу, съществото с искра от Бога изпитва милост, снизхождение, и жажда за коор-*

диниране. Затова там токът протича без съпротивление и може да върши работа. Когато отива нагоре, съществото с искра от Бога изпитва почитание,

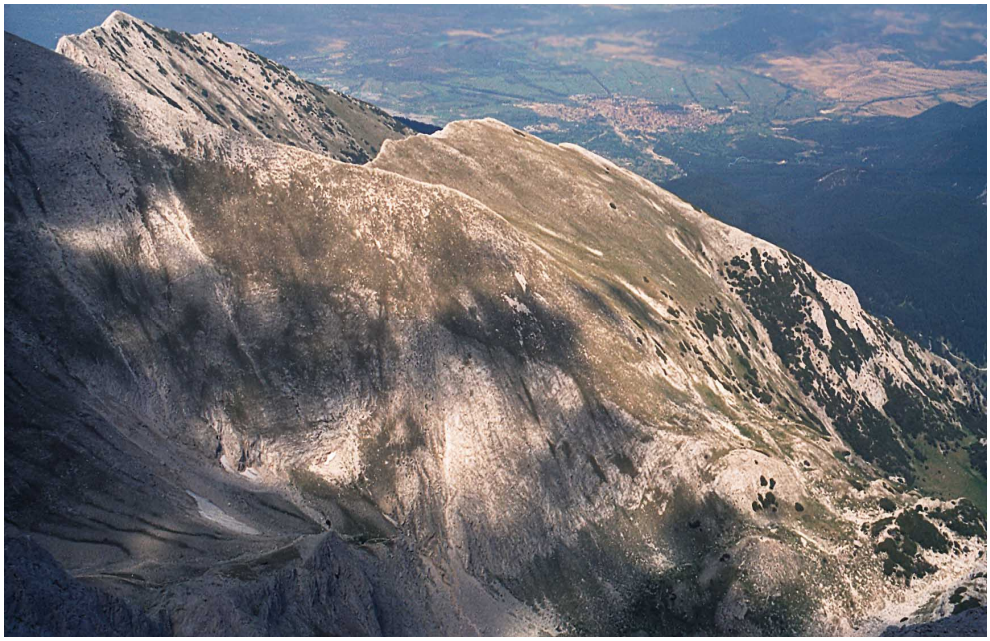

уважение и благоговение - и пак застава, при всеки отделен случай, в оная единствена точка, в която напреженията са най-малки и изтъкването на собственото желание или мнение липсва напълно.

Да благоговееш пред по-висшето, означава, първо, да не смяташ себе си за единствен, а да допускаш, че може да има по-напреднали от теб и да си способен да разпознаваш и да се възхищаваш. Ти течи изобилно и буйно надолу само тогава, когато ***свободата*** *те повика; ти се разливай тихо и благоговейно без нито един блик или шумче в недрата на сърцето си, когато течеш в* ***равнина****, помежду диамантени върхове, от които* ***има*** *какво да научиш. Ако бълбукаш и се пениш в нозете им, ти ще слушаш само себе си и духовете, които те напъват да пророкуваш и да водиш, но няма да отразиш красотата на върховете около тебе. Когато има върхове и звезди*

или слънце, стани езеро, тих вир, огледало! Когато е мъгла, студ, проза, недоимък откъм хляб и Истина - само тогава бликай и шуми подобно на гейзер и падай като водопад в душите на хората!

Смешно е сам Христос да раздава топли хлябове, а ти да търчиш сред множеството, до което те още не са стигнали, и да им предлагаш помпозните си пасти и окултни бонбони и петленца…

Какво да правят хората - те са гладни и се нахвърлят на всичко. За известно време ще им залъжеш глада. Понякога и това е хубаво - да ръсиш мъдрости и сентенции, да позираш с цитати и астрално ясновидство. Небето допуска това, за да дочакат душите живи истинския хляб. Но ако слепият продължи да води слепи и да се изказва красиво за хляба, Господ ще го държи отговорен.

Новото, което не знаете, е че наистина не само

децата на Бога, но и децата на другите създатели са също вътре в Бога, а не някъде вън от Него. Сърцата с роса, искра или частица от Бога се отличават с мощно електромагнитно поле и затова, при среща, между такива се осъществява мигновено привличане или мигновено заставане в орбита. Тези, които се привличат, стават едно, без да губят особеностите си и без да съдят нищо и никого; а тези, които са противоположни или крайно различни, светкавично се подреждат по орбити. По това [именно] ще познаете едно общество от същества с искра Божия или с росинка или кристалче в сърцето си. Съществата с искра се привличат и съединяват в ***ядрото*** *на подобен всемирен атом; сърцата росни капки предпочитат да са в орбита; а сърцата-диаманти* ***сега*** *се създават, и за тях никой нищо не знае.*

Сърцата, умовете и телата на същностите, кои-

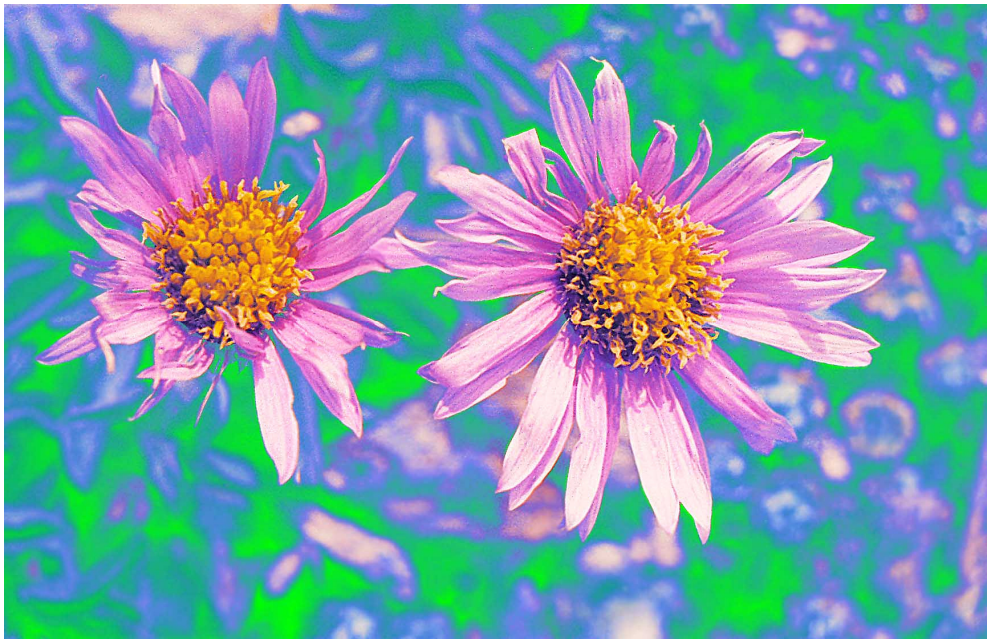

*то имитират същества, нямат нито искра, нито капка раса, нито частица от кристал в същината си. Ето защо, те се движат почти изключително само между две чувства: животинския страх и животинската агресия. **Има** защо да ги е страх: ако някой им грабне притежанието, те остават без нищо. Децата на Бога имат разум, душа и дух; нещо повече - те имат най-мощните извори на Битието в себе си: **Любовта, която дава, и Мъдростта, която не осъжда**. С тези 6 висши тела, които са безсмъртни, те не могат да загубят нищо, ако някой им отнеме ума, сърцето или физическото тяло на Земята. Ако трепериш за здравето си, Бог също те поглежда изпод вежди и започва да те проверява истински ли си, или не си истински. Истинските същества са абсолютно, тотално безгрижни за здравето, живота и свободата на душата си. Неистинските същества, както*

и същинските, но заразени от неистинските, се разпознават по богатата палитра от страхове, мании и агресии, които ги гонят по стърнищата и стъгдите на човечеството. Те не могат и не желаят да се координират - и светът за тях е физическа или окултна касапница или постоянна мистическа война. И това за всички тях е точно така. Те не грешат ни най-малко, тъй като се страхуват и воюват по всички правила; нервите им треперят постоянно, страхът за собствената им физическа или духовна кожа е неуправляем. Но смешното се състои в това, че те воюват с въображаеми врагове...

Щом си въобразиш, че нещо или някой е "враг", ти създаваш реална мисъл-форма, реално чувство, подобно на гъсеница или дракон, и страхът ти се превръща в необуздана агресия: населяваш пространството около себе си с чудовища, на които сам ставаш

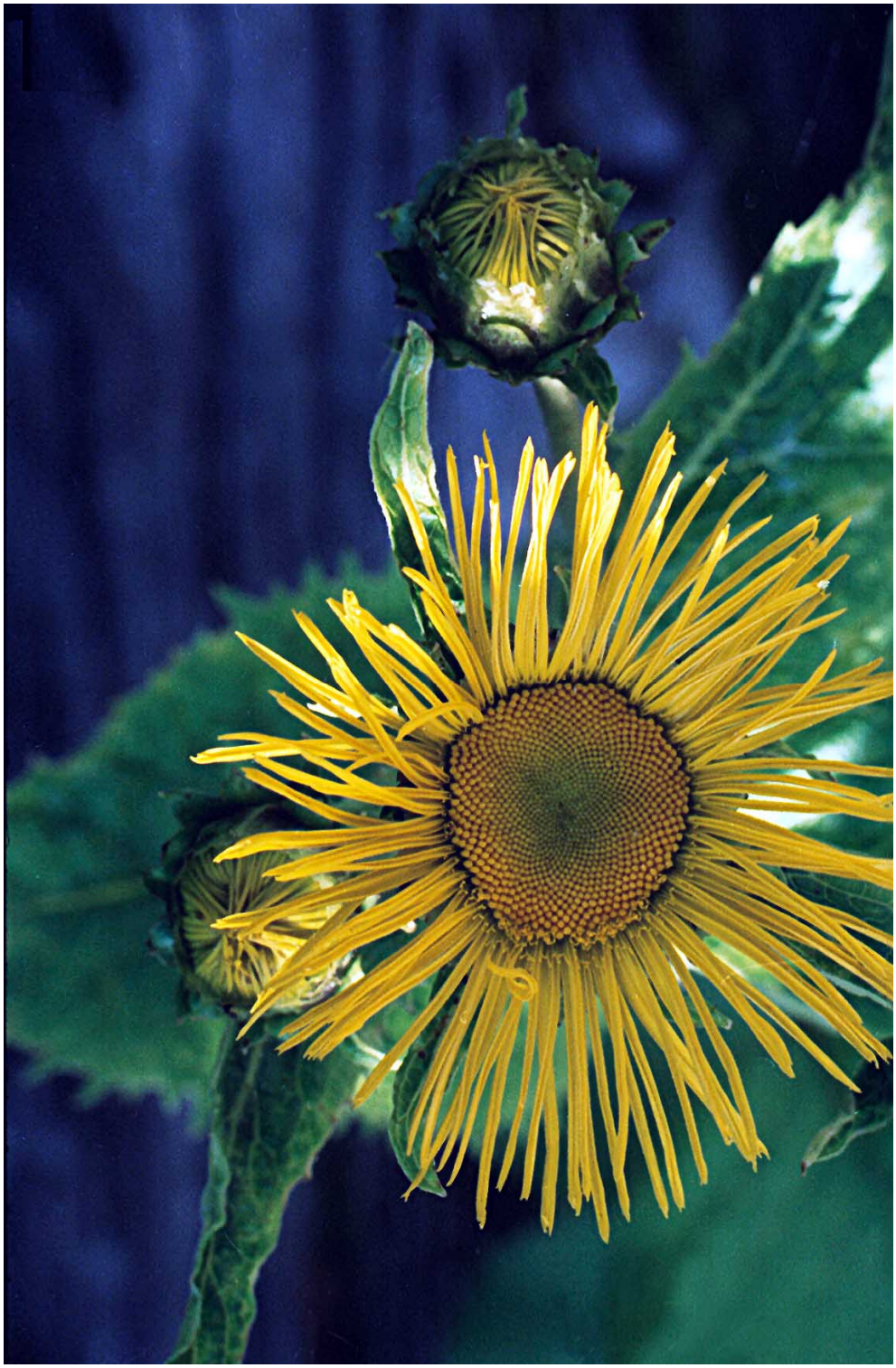

жертва. Но ставаш жертва и на други, нищо неподозиращи същества, които са по-слаби енергийно от тебе в този момент, или на тяхната степен на ево-

люция.

Служебните същности и механизми на Битието, наречени от вас "дяволи", "андроиди", "фемиииди", "вампири", "елементали" и пр., както и повечето природни същества, се поддържат засега в тези форми и с техните функции в съзнанието на Бога, за да не се разпаднете съвсем. Нормалният организъм на Разумното Космично Човечество прилича на една съвършена и разумна божествена машина, в която всички части се зацепват правилно и са съединени една с друга по закона на Любовта. Повечето хора и ангели обаче след грехопадението се заразиха от страх и грубост, от порочен индивидуализъм, егоизъм, тщеславие и самомнение, поради което изключиха магнитните си полета и се разпръснаха по един безобразен начин извън духовното и божественото пространство. За да ги събере отново в божестве-

ната машина, според тяхното място и предназначение, Господ употребява неимоверни усилия да възвърне родовата им памет и да ги накара да си спомнят, че те имат божествен произход и, следователно, трябва да бъдат или в пълно сливане и единение, или по местата на техните орбити.

Като не могат мнозина да самовъзбудят или взаимовъзбудят божествените си полета, Бог им праща ***служебни*** *същества - или по-скоро същности, механизми, които да ги сложат на мястото им. Тогава, щеш не щеш, ще стоиш до онзи, от който се страхуваш или който е от противоположната партия, защото вие сте част от едно Цяло. Тогава само винтът или скобата са в състояние да ви задържàт в един машинен възел; а когато се налага - и нитът, и заварката. Най-упоритите и бездарни негодници, които нямат понятие от любов към врага и съвместен*

*живот на милиметри разстояние с хора от противоположния лагер, биват не само занитвани и заварявани за тия, които им са противни, но понякога кармата използва и тяхното **сплавяне**.*

*Да бъдеш кармическа **сглобка** - това все още е търпимо, макар и адски мъчително. Но да станеш кармическа **сплав** със същество от съвсем друга йерархия и със съвсем друг морал - това е последното средство на съдбата, за да се отучи един отцепник от мисълта за себе си и грубото потъпкване на колектива и чуждата истина.*

*Вижте колко е просто! Като се събудите и почнете да усилвате полето си; като изпитате жажда за **божествено** сливане и **божествено** участие в орбита, сам Бог или Неговите конструктори ще видят това и ще махнат винтовете и скобите, в които ви държат заедно. Ако видят, че вие си оставате на съ-*

щото място и машината работи безупречно, повече няма да ви пращат служебни същества, бурми, гайки и вериги. Ако обаче веднага побегнете, за да се ос-

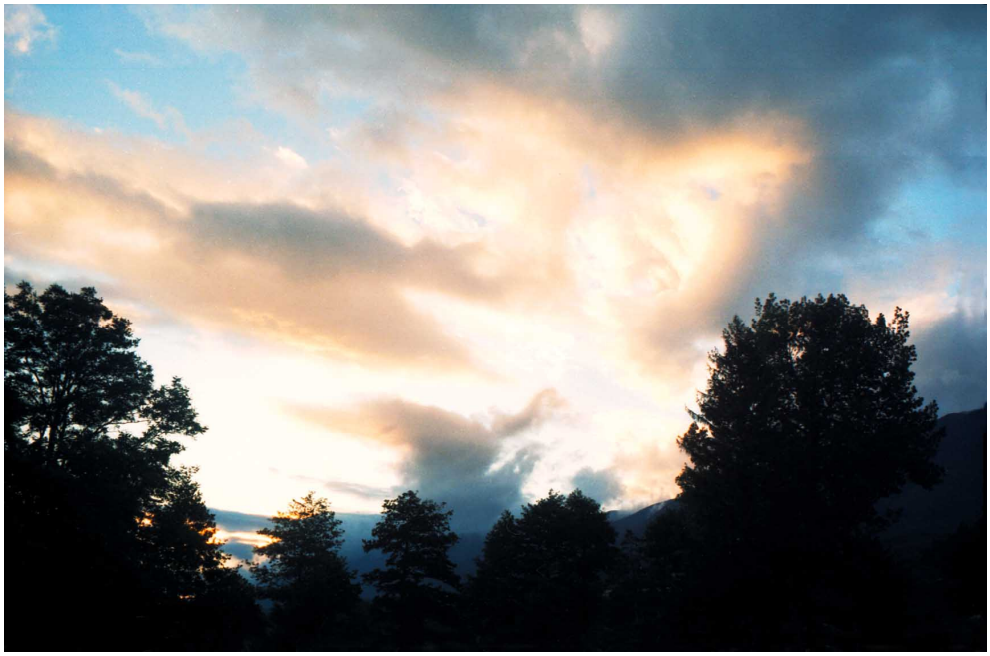

вободите от своето строго определено място в божествения организъм, дългите ръце на конструкторите ще ви върнат и пак ще ви закрепят където трябва, помежду малко или много различни същества; и, ако се налага, ще ви занитят и запоят!

Рано е още да се говори за свобода. Свобода има само там, където има непреодолим стремеж за сливане, съчетаване и живот ***в конструкция****. Ако искате да си починете от конструкция, Бог ще ви направи алохим и вие ще полетите сам из просторите. Тогава възторгът се увеличава до максимум и примирението изчезва без следа. И* ***това*** *е предвидено в даровете на Господа, и един ден всички вие ще бъдете освободени от околните същества и обстоятелства, за да може частите на машината да си починат. Това е върховно щастие, необходимо потъване в нирвана; бесен летеж със скоростта на екстаза и*

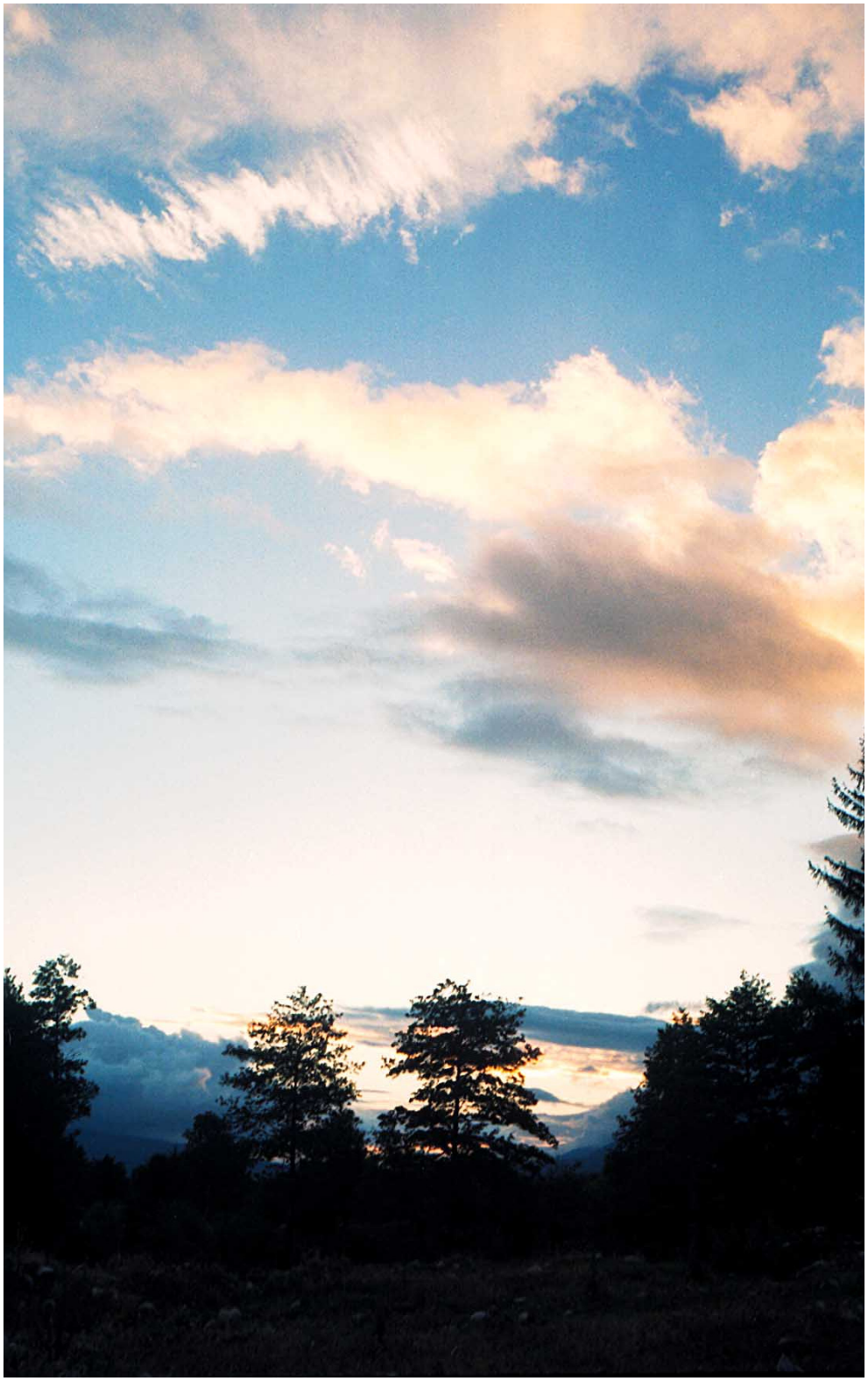

свободата над всички закони и обвързаности. След това пак ще се включите в някакъв нов божествен

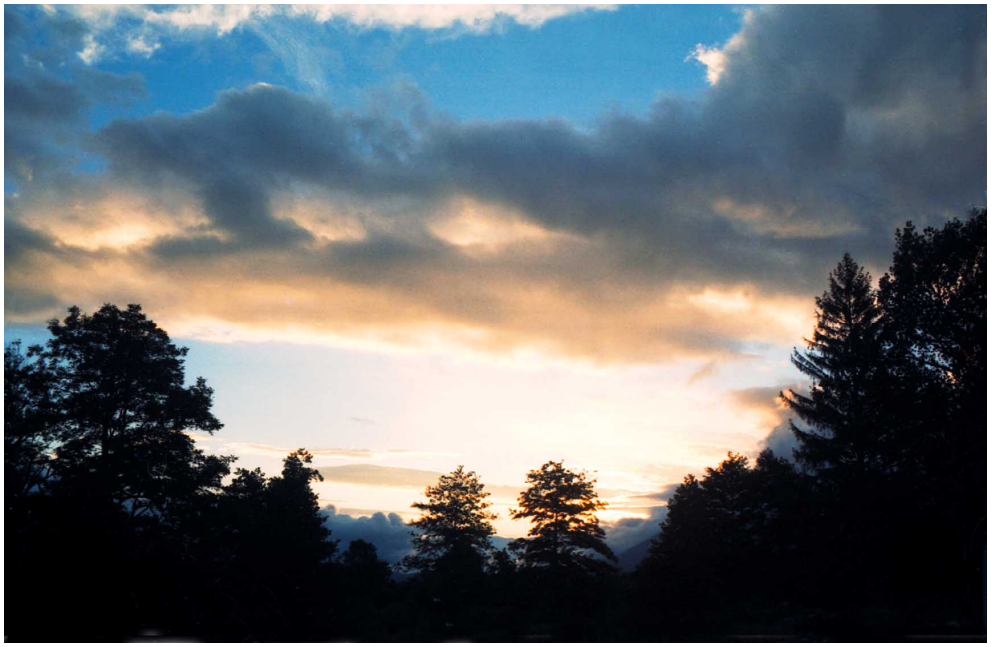

организъм и ще престоите там, доброволно и с радост, толкова, колкото е необходимо на Всевишния. Тогава няма вече да има отслабване на взаимната хармония и привличане, и затова няма да има нужда от служебни същества - съпруги и съпрузи, роднини, гайки, преси, калъпи и пр....

Като ви благодарим, че и сега сте се събрали без да се търкате и отблъсквате, ние удостоверяваме вашата принадлежност към един малък божествен организъм, за който служебни същества не са необходими. Ако в някого отслабне любовта и благоговението пред Божественото в ближния, той непременно ще загуби усмивката си, и очите и веждите му, челото му, ще се превърнат в картина на проблем... Тогава Бог ще изпрати калфи и чираци от Ремонтното Битие - игриви и неприятни духчета и хора, - които да го понабият и поизпохапят вън от вашата

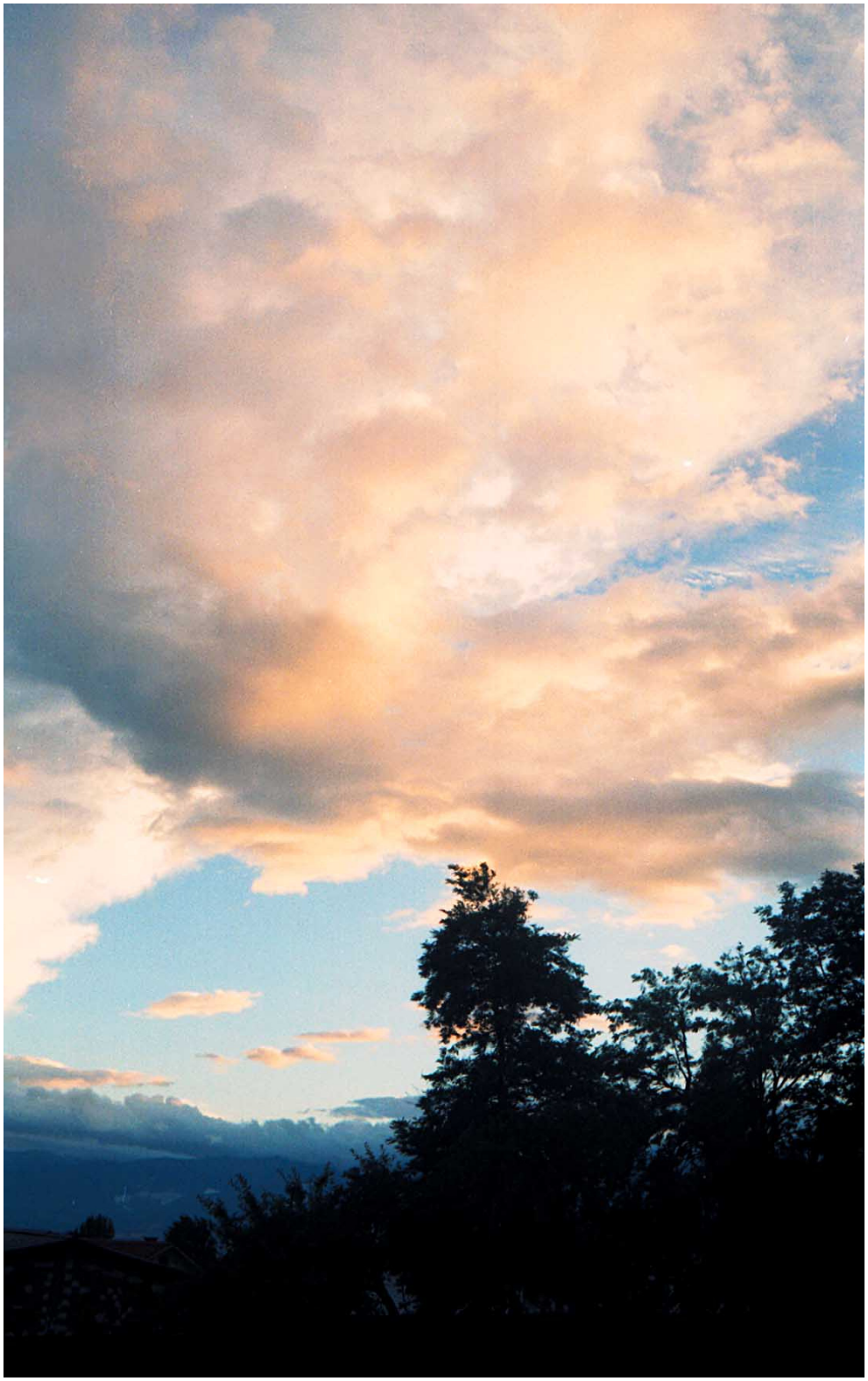

дружина, та да закопнее да върне благостта и усмив-ката си...

Ето защо, приветстваме всички, които се събраха сега в тази божествена къща и се откликнаха на поканата за участие в първата божествена паневритмия в града на Духа. От този ден, Пловдив започва да набира височина - и първите зрели плодове скоро ще паднат сами в кошницата на Господа. Измежду тях ще видите и докоснете три чудно хубави ябълки, узрели напълно, без червеи, поради вашата обич и хармония в момента. Останалите, които не бяха чутки или си намериха други занимания, също са обични деца на Татко ни; и те, рано или късно, ще си дойдат в нашето семейство, с повече или по-малко червейчета. Но и ***това*** *е хубаво - няма да са заразени от химикали... Понеже пък има едни такива лъскави и сладки праведници и окултисти без следа от астрална гнидичка, но натъпкани с ментални, будически и атмически пестициди! Оставете тях за сим-*

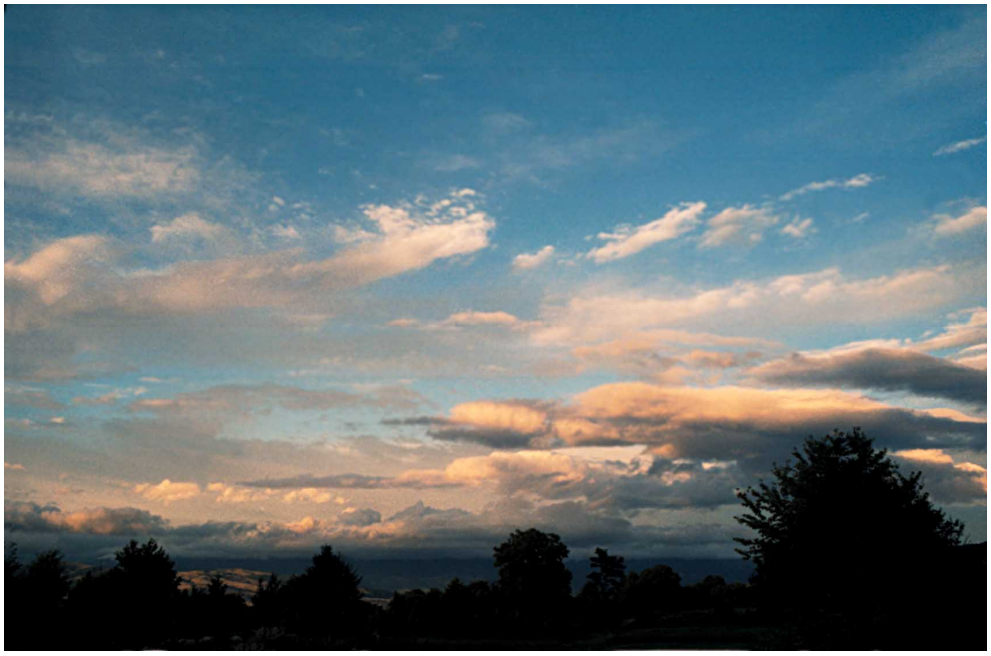

позиумите, говорилните и пъчилните. Като се попъчат, те ще видят, че ония с раниците по върховете са по-близко до Космоса и безсмъртието, отколкото са ги мислили.

А сега, не се препъвайте повече да говорите зад гърба на ближния и да се оплаквате от бавнички и несъобразителнички, тъй като това са вашите братчета и сестричета, които още не са ходили на забавачка. Като минат през детската градина на съобразяването, и те ще престанат да се интересуват от себе си, ще захвърлят окултните залъгалки и мистичните свирчици и знаменца и ще се запишат в първо отделение. Заедно с това, те са и ангели от много висши йерархии, които още не могат да проходят по Земята. Да се научиш да ходиш, не са достатъчни само 9 месеца или 1 година. На някои особено дълбоки и съзерцателни ангели са необхо-

*дими 9 живота на Земята, за да се научат да ходят по човешки. Да ходиш по човешки, а не по ангелски или дяволски, значи да се научиш да ходиш по пътища и по пътеки. Пътят има определена дължина и се изминава за определено време. Пътят, в духовен и божествен смисъл - **Христовият** Път - означава ходене в пътя на смирението с група от сродни и несродни души, под прякото ръководство на Учителя. Щом някой не се отклонява от предначертания маршрут и не завлича след себе си наивни души по сокаците, той няма да се загуби и да се надява само на себе си и на духовете си.*

***Съподреждане** - **ето** основата на Христо̀вата, **хипер**вселената! Отвътре сливане, отвънка – подреждане. Ако при това само за миг някому мине мисълта, че Тройният Ритъм е самото сърце на Божия Дух, той ще вземе думите насериозно и наистина ще се опита понякога да живее сам, понякога с друг, а понякога - с цяла група. Обичайте се и си услужвайте в това отношение, за да може Божествената Машина да мине без болтове и кармични стегачки.*

Хар, Хара́р, Яра́р!

*Самомнението **си отива**, взаимомнението **пристига**.*

16,06

Написано на Рила, хижа "Пионерска"

23.VIII.133(1997)
Пловдив

ВЕРТИКАЛНИТЕ ПОСВЕЩЕНИЯ

ЖЛО / ЕИС

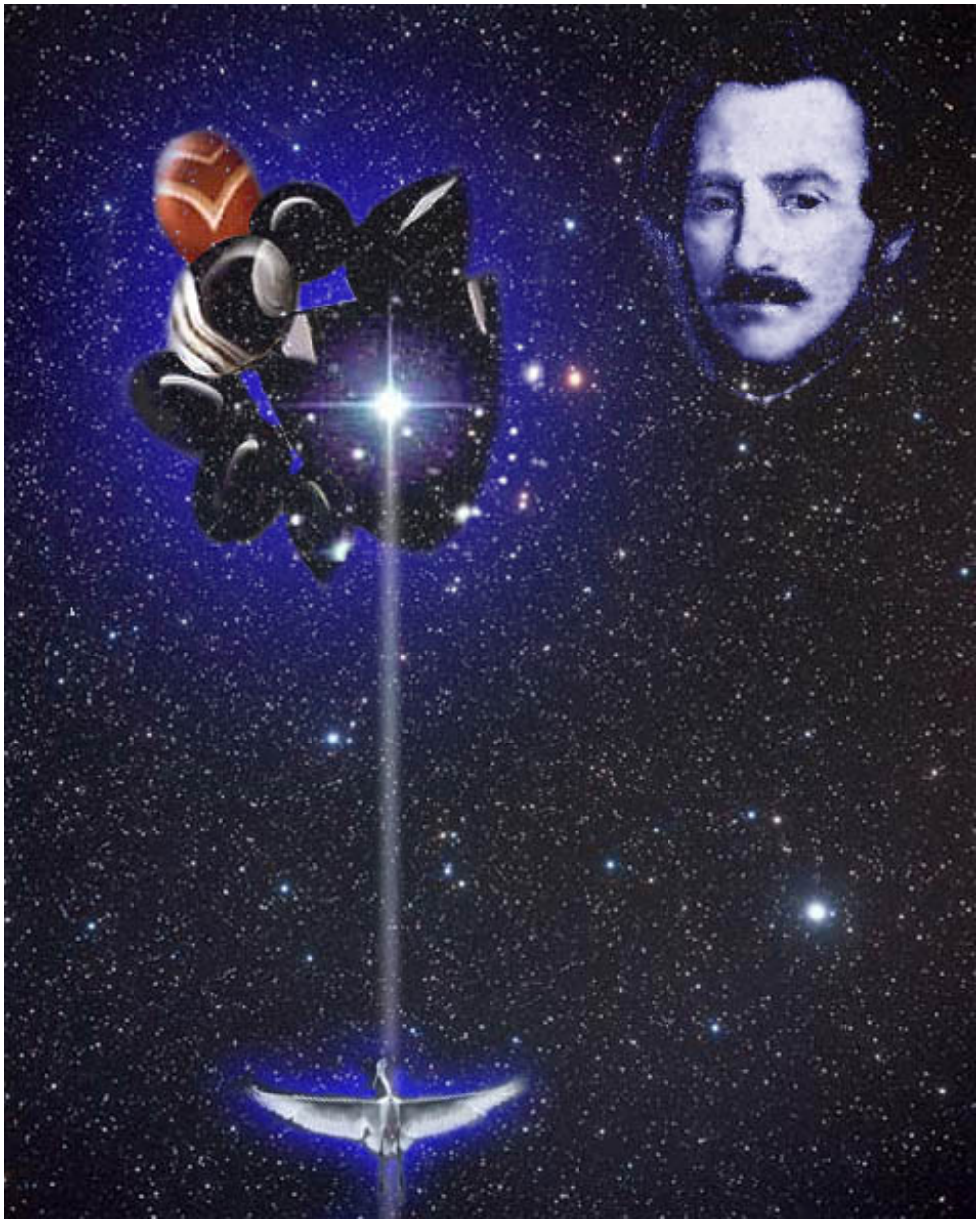

Алнаѝр в съзвездието Жерав – вълшебната звезда на Доницети

Днес в 9ч.59м. бе даден Asc. на Е.И.С. от Велико Търново, а в 10ч.01м. се даде с точност до стотна от секундата - 1°24'51",57. В самото начало, при даването на знака махалото потвърди предположението за асцендента му. Какво означава особеното му движение в случая?

10,10

- Божественото се отличава със слизане, духовното - с изкачване, а човешкото - с вървене по равно. С движение "слизане" от ляво на дясно се оживява същността на съществата от божествения клас на алохимите, които, слизайки на Земята в човешко тяло, трябва да добият мъдрост, равна по сила на любовта, в която пребивават изобилно.

Горещата любов на Онарио́н сега трябва да се кондензира в мъдрост, следване, ученичество. Самоопределението към Учител, школа, клас и най-тесен кръг сродни души ще кондензира огнените извори на духа му в прекрасен кристал, и той няма да е повече безкрайно кълбо от пламъци във всемира, а малка спора от ониксов диамант. Ониксът помага както никой друг за трамбоването на алохимите в илухими и изграждането на новото илухимно тяло на човечеството. Психологически, това означава, способност за ***последователно*** *изпълнение на импулсите във времето, а не за едновременен взрив на всички страни. Многообразието добива вектор, и силите на духа започват да строят храм. Храмът, за който говоря отколе, обикновено има ониксова подоснова, т.е. подсъзнание или душа, преминала през горнилото на* ***еднозначния*** *избор. Когато във всяка област на живота, без изключение, един алохим стане способен да избере само по един обект и започне да редува посвещаването си на тези обекти* ***последователно****, а не по няколко или много наведнъж; когато се научи да изпразва вдъхновението си перфектно и изцяло в* ***един*** *обект и едва след това да се посвети на друг обект по същия начин, едва тогава ониксовата подоснова се превръща в ониксов диамант - и Творецът се превръща в Последовател.*

Огромната и необятна интелигентност и любвеобилност на алохимите [от Новата вселена] се съсредоточават във всеки творчески миг само в една точка, [всеки път] по посока на нещо [още] по-съвършено. Алохимите от Старата вселена не допускат, че може да има нещо по-съвършено от самите тях, и затова са крайно субективни и експресивни. Но ко-

гато някой от тях заслиза надолу и надясно, те имат шанс да изкристализират в обективност и импресия, добиват усет и понятие за натура, а не само за абстракция.

Ако наскоро Онарион синтезира Битието в музика, то сега преминава на ученичество, а изкуството и любовта му стават атмосфера. Да бъдеш последовател и да дишаш любов и творчество е едно, а да бъдеш създател и да дишаш мъдрост и възхищение - съвсем друго.

И когато пеещото ти сърце се превърне окончателно в ониксов диамант и започне да привлича не само пламъци, вихри и музи, но и души, жадни за Пътя, то ониксът окончателно ще просветне отвътре и ще стане напълно прозрачен. Напоследък това се случи спонтанно на няколко пъти и духът ти усети пространство от съвършено нов вид.

Най-близката звезда до твоите координати в Битието е Алфа от Жерав. Не всички монади са кондензирани като звезди в супервселената, но звездите, най-близко до техните координати, временно поемат строителството на духовното им тяло.

Алфа от Жерав - Тоарѝн по Галактическото Съглашение - представлява диамантен оникс в шестнадесетото измерение и превръща алохимите в илухими, с дебит 80 милиона в секунда. Видимо, това представлява грандиозна картина: 80 милиона слънца всяка секунда се превръщат в 81 милиона кристала, които се пръсват от другата страна на Тоарин в безпределните светове на смирението! Тези кристали са живи, те са ембриони на ***кристалното*** *човечество.*

Художникът се превръща в апостол по вертикала, а не по елипса, и затова прескача степента на светийството и степента на праведничеството. Затова може да прави каквото си иска - да плува във всякакви блата, да слиза до дъното на ада и да възлиза още по-светъл, още по-прекрасен и съвършен. Такива вертикални посвещения съществуват, и те се отличават с пълната липса на страх и ужас. Светиите и праведниците тлъстеят или кльощавеят поради лу-

дия страх за кожичката си, особено за душевната си кожичка, и затова се побъркват от оградителни формули и заешки погледи да не би някой да им навреди, защото се считат за по-особени и по-ценни от другите. Върховната заповед на Учителя и есенцията на истинското християнство - способността да погубиш душата си, за да я намериш - за тях е само празен звън, но те не са виновни за това. Гледайте със снизходителност и умиление театъра, който разиграват праведници и светии, защото те са много смешни на ангелите със своите уплашени погледи и побледняващи или зачервяващи се лица, когато съзрат опасност - обикновено мнима.

Параноята ходи по илухимите, а истерията и гневът - по алохимите. Всички илухими от Старата вселена са параноици до един, и страхът от преследване ги е направил на куки и бъчви. Когато един илухим се предаде в ръцете на врага или отиде сам в ада, с пълна готовност дяволите да си похапнат от месцето му или да потракат по кокалите му за удоволствие, ***тогава*** *именно идва най-великият момент в неговото развитие, когато за пръв път може да му дойде мисълта, че Господ може да не бъде глупав и може да е…*

В този момент, както изглежда, Диктуващият е искал да довърши мисълта Си, в смисъл че Господ може да е имал предвид съвършено буквално пълното унищожение дори на собствената душа на илухима или пълното ѝ отдаване в ръцете на враговете, като единствен и най-последен християнски подвиг. По определени причини обаче Той отлага завършването на настоящето осияние за по-нататък. Няколко елфа и техните ангели, които съпровождат труповете на едни цветя, изведнъж попадат под Неговото внимание и затова Той се заема с ***тях*** *(някой е купил за подарък букет с откъснати цветя...).*

10ч.57м.

Възможно е за този случай да са разказани подробности някъде другаде, но най-логичното им място е тук. Приятелят, за когото е дадено това лично послание от Елма, е извънредно талантлив артист, музикант и художник, много оригинален и сърдечен човек с неотразимо чувство за хумор и високи духовни дадености. Дойде ни мисълта, че той може да е прероденият италиански композитор Гаетано Доницети, с

когото много си прилича.

А как виртуозно изрязва с ножичка профили – всички сме се смайвали!

По въпроса за оникса: още един "пòказен" урок. Елма говори за оникса в това осияние, без единаторът да знае, че Евгени има любим пръстен с голям оникс. Той го изважда и го показва. Свалил го е от ръката си предишния ден, защото една приятелка от чужбина, която ни е на гости, му била казала, че според нейния вътрешен контакт със силите, които й говорят, той трябвало незабавно да го махне и унищожи, понеже имал дяволско влияние...

Ние и до днес обичаме тази приятелка въпреки обратните информации, които протичаха през нея, и независимо от съвета на Елма тя да престане да лекува хората и да им пророкува, преди да е станала ученик. На нас отдавна ни е извѐстен този феномен: има много медиуми с голямо самоуповане и вяра в духовете или "учителите", които им говорят. Те навсякъде стават фактори, преди да са били ученици. Ние с надежда ги очакваме да пожелаят да се завърнат в Класа, ако въобще са били в него, и да продължат да общуват със съучениците си, защото са ни любими души. По една или друга причина обаче (има силни астрални обиди и подчертано човешко его), едни не искат да се завърнат в Школата, а други въобще отричат, че това е Школа, понеже са лично засегнати. Самите ние сме доста стреснати от случаите, когато Небето ни вкарва в драстични ситуации с такива хора, за да изпита реакциите им. Силно огорчени, те пак тръгват самодейно и почват да пишат книги, да водят школи и лекции, някои повличат след себе си купища лековерни фенове или влизат в друга школа или даже в някоя църква. Трети се свързват делово или интимно с хора от съвсем друга еволюция, които също нямат

отношение към Словото Божие и Школата; четвърти просто се запиляват по света на гурбет или за приключения където им видят очите; пети и тука си пеят денонощно песенчицата "Първо пари, за да тръгне всичко останало" – намират си съответни цитати и денонощно си губят времето само за това. Прекъсват рязко връзките си с предишните приятели, отписват ги "завинаги", не искат никога повече да ги видят... Стават кармични врагове - ако ни срещнат на улицата или в планината, заобикалят ни отдалече... Обикновено ни гледат с много лоши очи, погледът им става грозен. Не са чели в Словото, че първият човек, когото срещаме след като си заминем в другия свят, е онзи, когото не сме одобрявали. Докато не го обикнем, не ни пускат по-нагоре. Други поддържат някаква връзка, но едносрично и хладно. Небето не пречи на всичко това – всяка душа трябва сама да си добие опита, докато не застане в другия свят пред Огледалото и не се увери като види аурата си, че реакциите й са били самолюбиви, астрални, и силно несправедливи. Често трябва да мине безславно цяло едно прераждане, докато имат шанс да се срещнат отново с хора и Учители с монада, да вземат изпита си за разпознаване и смирение и да станат като децата. Истинската сродност не е мнителна, обидчива и астрална - тя отговаря до последния детайл на най-великите думи, казани в духовната история на човечеството:

1 Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед, що звънти или кимвал, що дрънка. 2 И ако имам пророческа дарба и зная всички тайни и всяко знание; и ако имам пълна вяра, тъй щото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм. 3 И ако раздам всичкото си имане за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползва. 4 ***Любовта дълготърпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, 5 не безобразничи, не търси своето си, не се раздразня, не държи сметка за зло, 6 не изтъква неправдата, а се радва на истината; 7 всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. 8 Любовта никога не отпада. Другите дарби обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са – ще престанат, знание ли е, ще се прекрати.***

Всичко това не означава, че самите ние сме безгрешни, но означава, че ако се обичаме истински, ще си прощаваме не 77 пъти по 7, а 77 пъти по 7 ***на ден****... Има и* ***такива*** *версии в преводите на евангелията – със 77, а не 70. А седмицата е Сатурновата цифра. Най-главният метод на божествения Сатурн е Прошката. Вярно е и по-разпространеното число в тоя стих – 70. То означава да прощаваме мило и от милост, а не като саможертва. "Милост искам, а не жертва". Правед-*

никът може да прости, но пак да си остане окумен, намръщен. Простил е, но си остава с убеждението, че е прав... Когато се смири и мине във Второ Посвещение, той се отказва от собствената си убеденост, покайва се, и тогава сам иска прошка от другия със сълзи на очи, с добър поглед и прегръдка. ***Ето*** *истинският образ на покаянието! Не само защото "така трябва" и защото е станал по-сърдечен, но понеже и умът му се е усилил: видял е* ***обективно****, че не е прав. Прозрял е, че в него е работила логиката на астралната змия: "не като критерий, а като палач". Нейните заключения са винаги емоционално-отрицателни - с огорчение, обида или злост, а това автоматично означава, че не са верни. Всеки знае как изглеждат очите и устата на астралната змия, даже и когато украсяват лицето на рехабилитиран професор.*

26.VIII.133(1997)г.
Бургас - Изгрев

МЯСТО И СЪЩНОСТ

Miguel Tio - Тройка

12,05

- Може ли да се приеме поканата на сем. З. да се живее и работи в тяхната вила край Москва?

- Не.

- Има ли шанс за самостоятелна квартира край Москва?

Даде се чертеж, който тук не може да се приложи.Това изглежда е симетрично допълнение към чертежа, даден от Учителя в една беседа, като направление за маршрутите ни от сега нататък. Трябва да се види дали дясната права не слиза към Кавказ.

- Наистина, дясната линия трябва да слезе в Руски Кавказ. По този начин ще намерите и върха, който е решаващата точка в задачата. Но засега Кавказ остава за по-далечното бъдеще. Ако Словото, Делото и Животът успеят в трите горни точки поне за 3-4 години, тогава може да мислите и за слизане в Кавказ.

- Може ли да се каже нещо за Г.М. от М.? Какви са перспективите за съвместен живот и работа с А.?

*- Ширината трябва да е равна на дължината и дълбочината**. Когато има трима души, които гарантират тия три мерки, може да се очаква слизането на Духа.** Когато слезе Духът над Иисуса, имаше и трети човек - една сродна душа в женско тяло сред тълпата. Понеже Иоан Кръстител не прие широчината, трябваше да плати с главата си.*

Тотвселената слиза на Земята! Това е Новото, което не знаехте. Повече засега не може да се каже.

Относно Патриарха и Жрицата ще дойде Слово друг път. Те се срещнаха, за да се събере в едно руският дух и да се филтрират юдейските сили за подвиг.

*Не мястото, а **същността** решава проблемите. Първо винаги се прави опит на мястото, където се намирате. Ако той е успешен, има смисъл да се ходи навсякъде. Проблемът за Тройния Ритъм остава открит.*

Няма повече кредит място, където стереоти-

пите се налагат. Живеещите в една стая са само наполовина посветени. За истинско, предано ученичество, се иска спазване на Тройния Ритъм.

Фонът тук е нечист, затова прекратявам контакта.

Незабавно отваряме том с беседи от Учителя, и отдясно се пада мисъл за ***същността****.*

През последните дни в гр. Пловдив бяха отворени 3 тома и за да се отговори на приятел дали една приятелка може да го лекува с църковни свещи. Най-прекият отговор бе, че само човек със здрави зъби до 120-годишна възраст има право да се докосва до нас и да ни лекува.

27.VIII.133(1997)г.
Бургас - Изгрев

КОГА СКРЪБТА Е БОЖЕСТВЕНА

Peter Aalexandroff – "Водното момче"

От една гостенка от М. преди няколко дни бе зададен въпрос за скръбта и мъката, която се появява почти неизбежно у

обикновените хора и дори в много напреднали ученици, при появяването на нов човек, който обиква този, който ни е най-близък, и когато последният също го обиква. Винаги ли тази скръб трябва да е отчайваща, разяждаща и пр.? Не може ли да се говори за някаква божествена и сладка мъка, в която липсва егоизмът и самосъжалението и в която душата се пречиства? И въобще, добавяме ние, няма ли надежда в такива случаи да не се появява никаква мъка, а напротив, да бликне радост и щастие заради разширяването на кръга от хора, които ни обичат и които обичаме? Може би само тогава

Peter Aalexandroff – "Самовъзстановен"

всички упражнения, които ни се дават от Учителя във връзка с най-разнообразните гостувания, с така наречения троен ритъм, с жребиите и т.н., добиват смисъл и могат да имат истински резултат?

7,11

- Всяко появяване на мъка и скръб, всяко разваляне на настроението или повдигане на веждите и опулване на очите, когато се появи нова душа на сцената, е сигурен признак за ревност - животинско състояние на еволюцията. Дори и най-"светлата" и "ангелска" скръб в такива случаи моментално изхвърля самолюбивия от рая и от съзнанието на Бога. Да-

же и когато пожелавате всичко най-хубаво на ближния си и не намразвате нито него, нито същество-то, което се е появило, вие пак сте вън от нормалния ход на живота, т.е. от самия живот, ако не изпитвате струйно щастие и бликаща радост и възторг, щом някой обикне любимия ви или той обикне някого. Особено горделивите се затварят в себе си и започват да претакват мисли, чувства и спомени, да чупят и гризат нокти от мъка, да съдят ближния и –

Peter Aalexandroff – "Огледалото на истината"

неговото обкържение. Горделивият се отличава по това, че счита себе си за единствено най-подходящия партньор и постоянно изтъква, на ум или на глас, цели серии от недостатъци на съперника или съперницата, а най-близкият и най-прекрасният досега се оказва "слаб", "безволев" и "подхлъзнал се". Значи, ние сме чиста вода ненапита, а другият и другите са при всички случаи грешните, слабите, виновните?...

Горделивият се разпознава по това, че се отдръпва завинаги или за много дълго време, ако не е външно агресивен. Той не може да понесе нито за миг

мисълта, че може да дели плячката си с някой друг. В този смисъл, горделивият и ревнивият са първи чада на онзи, който пожела да бъде пръв и единствен при Бога, и затова почерня и се сдоби с рога и опашка. Може да четете молитви денонощно, да знаете Библията и Евангелието на вода, да бъдете морални и съвестни и набожни до мозъка на костите си - щом се наскърбите от присъствието на някой друг при любимия ви или в центъра на вашата група или учение, вие почвате да пускате рога и опашка. Ясновид-

Gustav Adolf Mossa – "Тя" (1905)

ците виждат това, както го вижда и Господ, и си запушват носа, понеже ревнивият и съжаляващият себе си, унижаващият ближния в сърцето си, издава такава остра воня, че е невъзможно да се стои близко до него.

Autumn Skye Morrison – "Глупакът"

Не си правете никакви илюзии: ученичеството не е нито за обикновени хора, нито за учени, нито за гении, нито дори за светии. Даже и проходилите ученици - праведниците; даже и много апостоли, мъдре-

Carrie Ann Baade – "Изнудвачката чрез скръб"

ци и мистици се замислят за себе си и искат да бъдат по-близо до Бога, отколкото другите. За Бога това е нахалство, безпардонност, изместване с лак-

ти на съществата, които имат равни права с останалите! Ето защо, помнете: никаква "светла" и "поетична", "невинна" мъка не съществува, когато се касае за Божествената Любов! Ако ти помрачиш съзнанието си, когато някой друг се наведе да пие от

Carrie Ann Baade – "Ядачката на сърца"

Извора, и поискаш изворът да спре да тече, да му туриш кран, за да тече само по твоя воля, вонята ти ще стигне неизбежно до преддверието на Бога и там дежурните херувими и алохими ще започнат прове-

тряване. Колкото са по-дълги роговете и опашката на някого, толкова по-невъзможно му е да чака ред, за да се напие на извора. Той предпочита да умре от жажда в самота и самоизяждане или пък отива да пие от някое блато, от някоя застояла локва, само и само да подчертае непреклонността си и съдническа

David Silva – "Мъдростта"

Коментар на художника: "Мъдростта тук е централният женски елемент, съдържащ в плодовете си човека. Някои хора знаят за нея и я признават, други си остават невежи или безразлични, а трети въобще решително се отказват от нея, дори и когато Тя ги докосва."

та си позиция.

Повтарям: само светла радост, топло съчувствие, бликащото отвътре щастие при появата на нови души в сферата на Учителя или на онзи, когото обичаме, са белег за невинност; гаранция, че Бог ни държи в съзнанието Си и няма да ни лиши нито за миг от благодатта и присъствието Си. Наистина,

Martina Hoffmann – "Хваната "

ако не подсигурявате на ближния си периодично самота и присъствие на други около него, ако не отсъствате, намирайки си понякога друго място и друга работа, други хора, за които да се грижите, Небесният съд ви намира за виновни и ви прикрепя определението "нагъл лъжец", "експлоататор". Може да се грижите за ближния си така, че да не му липсва нищо материално; може да го обсипвате с целувки, пре-

гръдки и внимание, но ако не му давате да диша свободно в света на Тройния Ритъм, вие не сте нищо друго, освен гнидички, които ядат чужда плът. Да ядеш плътта на душата, значи да караш някого да въздиша. Докато въздиша по тебе, все още сърцето ти не е проядено от червеи; почне ли обаче да въздиша ***от*** *тебе, знай, че го държиш със юзди и че си отвратителен в очите на Бога.*

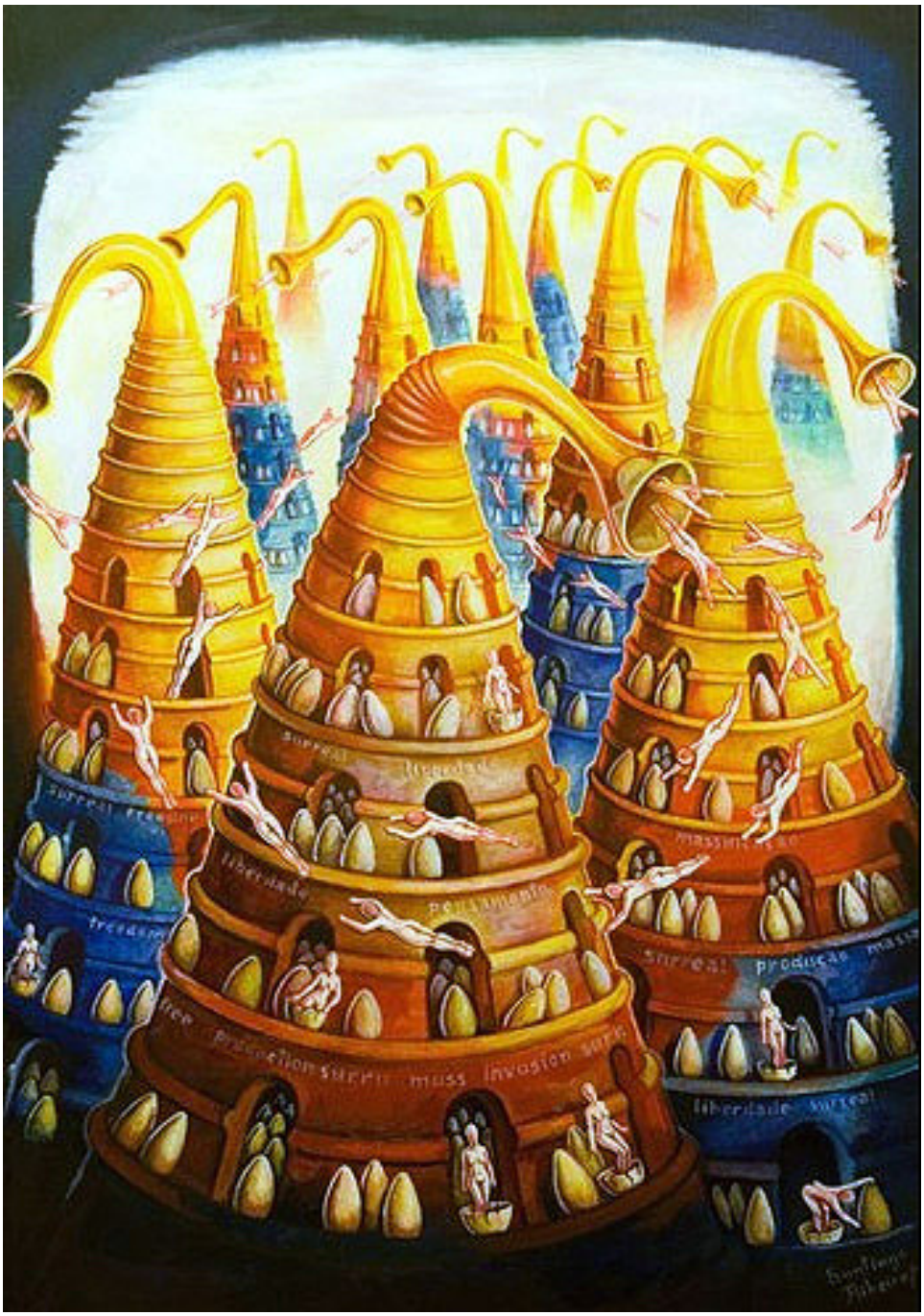

Santiago Ribeiro – "Масова продукция"

Оставете оглашените с апартаментите и съпрузите им настрана - нека си четат беседи и осияния, нека си пеят песни и си чешат гърбовете от умиление, че са се намерили и че им е толкова удобно в живота… Бог влиза само в тайната стаичка на самотника или на двойката, която е откраднала ня-

"Вселената на безсмъртните" (по Kuba Fiedorowich)

*колко мига тайно от другите, за да се срещне в лоното на безсмъртието! Бог толерира само онази двойка, която пуска свободно нови души в топлия вир на щастието, и всички заедно се захващат да строят храма на Словото и Делото! Да знаеш мига, своята минута, когато трябва да си при извора, за да се напиеш до насита - **ето** какво значи понятие за учени-*

Viggo Brand – "Райската градина"

*чество! Да изпиташ неизразимо, небивало щастие, когато друг подлага шепи под струята на любимия ти извор и да не го блъскаш като животно със сърцето и мисълта си оттам - **ето** какво се нарича Ученичество, Школа и Братство!*

*Да! Светла, ясна, прекрасна скръб **има**. Да, съществува, но тя е божествена само тогава, когато скърбиш за онзи, който не може да обикне любимия*

ти като тебе. Когато ти е мъчно, че някоя груба душа си измисля недостатъци и ги прикачва по одеждите на любимия ти, за да властва и потъпква достойнството му. Божествената скръб и мъка извират от сърцето на онзи, който тъгува за това, че любимият му не се откликва веднага на някоя душа, която иска да бъде приласкана. Веднъж на няколко билиона години, според вашето време, такава любов се

Andrew Gonzalez – "Крешчендо на сърцето"

*появява и във вашия свят, и тогава Бог взема подобно сърце в дланите Си, нежно го сгрява с бистрото Си, свято дихание, и то се превръща в божествен брилянт - **сърце, чисто като кристал**. Такова сърце е повече неспособно да скърби за себе си и да не се радва на любовта на другите. В него се отразява омайната красота и прелест на цялата вселена - и сам Бог се гордее с творението Си, понеже е успял.*

*Да помагаме на Бога да бъдем Негови **успешни** творения - **ето** в какво се състои щастието на живота!*

- Няма ли въпросът и друга страна? Случва се, че някои

нови души, идващи във сферата на братството, невинно или преднамерено демонстрират свобода във взаимоотношенията, уж по правилата на Новото Учение, а всъщност пак се разиграва властническата драма. Мнозина имат временни предимства с младостта, вида и поведението си, и започват да изблъскват стоящите пред извора, сами не съзнавайки, че това не е божествен принцип и не е божествена невинност. Не може ли да се кажа нещо и по този въпрос?

8,53

- Тщеславието и крадливостта, грабителските инстинкти на хищника и на амбициозния нямат нищо общо с божествената спонтанност и приласкаване. Хищникът се отличава по това, че в него няма никакви колебания, когато иска да придобие нещо за себе си или за децата си. Божественото раздвоение, съвест и колебание отсъстват напълно у него и той си взима това, което му харесва, незабавно и без да му мигне окото.

Виктор Сафонкин - Закуска

*Културният, духовният хищник, особено когато му е лъскава козината и е сит, обича да си поиграе с жертвата, да покаже на останалите, че тя е в **неговите** лапи. Постоянните унижения, забележки и потупвания по рамото, възхвалявания, които се сме-*

Carrie Anne Baade – "Дама или тигър?"

нят непредсказуемо, представляват онзи метод, чрез който уверените в себе си елегантни животни дресират подчинените си и налагат властта си над другите. Често настоятелната молба с мил глас и мъркане принуждава заробения да прави невъзможното, за да уйдиса на поробителя си, понеже после ще получи курабийка или близване с език. Дресурата на творци, гении и окултисти-глупаци от опитни дресьори и дресьорки с лъскави дрехи е коронен номер в космическия цирк, и Небето се смее през сълзи на та-

кива представления. Понякога и синове Божии, достойни ратници за победата на Царството Божие на Земята, си намират такъв дресьор и му се подчиняват, макар и със сдържан рев през зъбите си, защото са се уморили да скитат през джунглата и предпочитат да преживят гнило месо в клетката си. Такива

Michael Hussar

проскубани тигри и лъвове са жалка гледка за космическата публика - и добре че съществува Учителят като жив пример, който никога не влезе в клетка и не подскача като кученце, когато му подхвърлят съчувствие.

*Бъдете горди, **истински** горди и независими! Жи-*

вейте сами с Бога и с всички - и тогава ще можете да се уподобите на Оногова, за Когото е казано: "И тури Бог сина Си и дъщеря Си в основите на мирозданието". Помнете, че съкровените неща си остават съкровени, и че истинското приласкаване пред всички е възможно само в божествения свят, а на Земята изисква уединение и тайна.

Miguel Tio – "Наблюдателката"

Те не само наблюдават, но дават и бързи, точни съвети как да сублимираме болката с духовни методи, когато кръвта ни изтича. Ако са още по-разположени, могат да ни помогнат и лично - от дистанция...

Има особено мръсни и коварни духове, които пред другите демонстрират любвеобилност, а насаме смразяват духа и душата ти. Има и чисти души, за които любвеобилността е еднаква и вътре, и навън, понеже още не са забравили произхода си. Вие различавайте кой откъде иде и на невинните се откликвайте с топлота и невинност, а на фанатика и користния - с остри шипове.

Не забравяйте, че преизобилието от ласки и нежност или тяхната пълна липса е често национална черта и затова не трябва да осъждате прибързано. Има много напреднали народи в еволюцията си, и при

тях силата на взаимната нежност отговаря на състоянието на невинност в най-вътрешното Небе, за което говори Сведенборг. Там няма и сянка от честолюбие или нагон за борба с другите самки и самци за овладяване на водача или на стадото, а има само мир, хармония - и безкрайно привличане и безкрайно самоотдаване.

9,21

27.VIII.133(1997)г.
Бургас - Изгрев

ЖИВОТ, ДЕЛО И СЛОВО

Catherine Alexandre – "Ако ръкописите можеха да отлитат..."

11,03

- Няма ли опасност, ако Словото се дава на "братовчедите" или когато попада в техните ръце? От една страна, Божественото се отличава от духовното и човешкото по това, че е напълно демократично; а от друга, в Словото има такива ключове и тайни, които не бива да бъдат поверявани на профани и користни хора и особено на представители на тъмния път. Каква да бъде нашата позиция по този въпрос?

11,15.

- Изпейте песента "АУМ" (Изпяхме я).

Словото Божие има своите проекции, и една от тях е светлината. Светлината свети за всички - и за най-добрите, и за обикновените, и за най-лошите същества. Субстанцията на Словото съдържа най-фундаменталната същност на хипервселената - съчетанието от милост и абсурд. И по двете линии, Словото и светлината не се боят да се раздават изобилно на всички, тъй като милостта се грижи и за пропадналите, за най-грешните, а абсурдът прескача всякакви опасения и страхове и предлага Божественото и на самия дявол. Какво по-хубаво от това, дяволът да се заинтересува от Божественото? Щом почне да чете и изучава Словото, даже най-падналият демон от ада постепенно започва да просветва и, току виж, се появил в нозете на Бога...

*Слънцето представя Божествения **Живот**, а светлината - Словото. Само нощните животни, хищниците, подземните същества не могат да понасят слънцето и затова се крият по дупки и бърлоги и чакат светлината на Луната, т.е. религията, за да се стаят и нападнат своите жертви. Други животни и духове, съзнания, предпочитат светлината на звездите - на човешките авторитети - таланти, учени, гении. Трети предпочитат пълния мрак. Това са окултните и мистични системи, построени елитарно и упражняващи монопол върху своите източници и последователи. Ако в такава система попадне дори само едно изречение от Словото Божие, което да не е редактирано и превърнато в религиозна консерва или популярен компот; или - още по-лошо - във философски наркотик, то това чисто изречение ще послужи като световод за спасение на някоя чиста душа.*

Повечето религиозни, повечето индивидуалисти, субективисти и неинтелигентни учени и философи отхвърлят Божието Слово още в самото начало, защото им се вижда много просто или крайно противоречиво. Те не подозират, че пропускат шанса си да се спасят още в този си живот; не знаят, че определенията, които дават на Словото и на неговите носители, са, фактически, самоопределения. Същест-

вува един прост, но много точен, действащ механизъм: когато гордият, глупавият, лъжецът определят нещо по-съвършено от себе си, те го наричат с имената, които важат за самите тях. Това се нарича "закон за огледалната критическа самооценка".

И така, не се страхувайте да преливате светлината на Словото и чистата изворна вода на Живота дори и в най-мръсните и кални места, да ги насочвате понякога и към най-вонящите и отвратителни блата и водоеми. Ако Словото тече там продължително, то непременно ще преработи и най-лошата тиня, ще разтвори и най-отровните миазми.

Същевременно обаче опасенията ви имат известни основания. Тези основания са следните:

Най-опитните врагове и предатели се борят с нокти и зъби за монопол върху писаното и отпечатано Слово, за да могат отново да властват, да манипулират. Те имат понякога огромни запаси от такова Слово, но главната им стратегия е да го консервират и да го дават на народа на много малки порции. Съществуват и верни, чисти последователи, които постъпват по същия начин, от страх Словото да не попадне в неподходящи ръце или поради приемането ролята на Бога и Учителя - сами да опреде́лят коя душа е готова и коя не е готова да приеме Словото. Да, човек може да е предан и чист по своему, но когато почне да дозира Слово Божие и да го прецежда и мери на кантар, Небето разбира, че има пред себе си ученик, който се съмнява в разумността и силата на Словото Божие.

Словото Божие, за разлика от всички обикновени или нагиздени човешки и ангелски слова, е разумно Същество, дори и когато е в ръкописен или печатен вид. Всяко листче, всяка отделна беседа или осияние, всеки том лекции и беседи на Учителя през вековете е само видимата част на неизброими Божествени армади от божества и ангели, от напреднали човешки души, които стоят живи зад всяка буква и звук от Словото! Следователно, ако някой тъмен адепт само се докосне до такъв носител, дори без да прочете и едно изречение, с неговата тъмнина е свър-

шено! Това, че вие виждате беседи и цели библиотеки със Слово в домовете на предатели, които търсят слава, власт и печалба, нека ни най-малко не ви притеснява. Тези хора, ако не са служебни същества без искра Божия, непременно един ден ще бъдат на наша страна. Ако изберат пътя на тежкото страдание и прераждания та, те още дълго време ще продължават да поднасят Словото на порции, без да дават широк достъп на народа до всички оригинали ***едновременно****, до всички лекции, беседи и осияния. Това е напълно възможно.*

Основаването на локални библиотеки с всички материали без изключение, откопирани от оригиналите и достъпни на всички, които поискат, без да ги изнасят навън, е първата задача на ученика. Ще видите, че ще се явят много будни души, които ще искат да преписват. Както знаете, преписването на ръка, а не с машини, възстановява силата на оригинала, а в отделни случаи дори я надминава. Нито за секунда не си мислете повече, че разни пишещи машини, компютри и печатници могат да се сравнят с индивидуалните ръкописи на учениците с искра Божия! Такива открити библиотеки, предимно домашни, пълни с ръкописи и аудиозаписи, могат да свършат по-добра работа от всички механични издателства по вселената, взети заедно. Всенародният достъп до автентичните копия на оригиналите гарантира защита срещу тълкуватели и преводачи-терористи от противоположната ложа, които нямат изгода Словото да се ползва масово и в оригинал.

Разбира се, страшна е вредата от редактори и цензори през всички векове, от полуумни или коварни преводачи, неоставящи от Словото Божие дори и химически следи. Тези, които редактираха Словото Божие в Библията и Евангелието и не допуснаха 95% от учението на Христа да види бял свят са същите, които и сега движат икономиката, "порядките" и развалата на света. Те нямат сметка от това най-съвършено Учение, тъй като то учи да не продавате и да не се грижите за утрешния ден..

С една дума, смело давайте достъп на всички до

всичко от Словото, с което можете да превърнете дома си в народна библиотека, но свято съхранявайте оригиналите и пускайте в обръщение само копия. Не се престаравайте да помагате на ония, които не идват сами да си преписват Слово. Не съдействайте и на клиентите на ксерокса, освен в много редки случаи, когато няма друг начин. Да препишеш сам 5 изречения от Словото, струва повече, отколкото да си си купил 500 тома отпечатано машинно Слово! Разбира се, не е излишно да се снабдите с всички отпечатани беседи, но това е само една ***основа****, от която се започва. Някои приятели забравят, че отпечатаните в сиво и черно копия, дори и на Слово, възбуждат остро безпокойство, необясними депресии и някои трудно лечими болести. С течение на времето, би трябвало класическият печатен фонд и всичките ви черни ксерокопия или отпечатъци, получени по друг начин, да станат оборотен фонд, който се задържа* ***малко*** *у всеки отделен читател, за да не го зарази със сенките на Словото.*

Да! Дори Словото Си има своите сенки, когато не е придружено от Делото и Живота. Делото се отличава с разпределяне на усилията и средствата едновременно по пет писти в божествената магистрала, а Животът - със стриктно спазване на Тройния Ритъм. Докато някой лъже себе си, ближния си и Бога, пренебрегвайки ежедневно Петорната Магистрала и Тройния Ритъм, той ще си има работа със сенките на Словото Божие, в които ножовете и отровите на враговете ви стават реална сила и тогава опасенията ви по всички показатели имат своите основания. Тогава, именно, тъмните адепти и техните слуги могат да вършат злини дори и със Словото, за да ви дадат урок, че лъжата и подлостта не се приемат. Под "лъжа" и "подлост", повтарям, Небето подразбира саботаж срещу Петорната Магистрала и Тройния Ритъм. В този смисъл, саботьор срещу Живота и Делото е дори онзи, който знае наизуст всички лекции, беседи и осияния, преписва ги по всички правила най-красиво и изпълнява формалните външни изисквания на Учението. Мо-

литвите са формалност, изгревите са формалност, Паневритмията, песнопенията и упражненията са чиста формалност, макар и често полезни и ефективни, щом някой не умее да отстъпва, да се усмихва и да отсъства, когато е необходимо.

Яу, Яра́у, Ярна́у!

Слово без Дело и Живот е антислово!

12,45 ч.

22,07

Може ли да се каже нещо повече за най-новите видове манипулиране от страна на манипулаторите на човечеството?

22,09

- Първата и най-фатална манипулация от древността до днес - и особено през последните десетилетия - е отнемането на вечерния сън. Знаете от беседите, от практиката на Учителя и Бялото Братство, че човек трябва да е заспал в 22 ч. вечерта, ако иска да остане Човек. Сега се гледа през пръсти на това правило, и дори много напреднали ученици от Школата редовно отсъстват от лекции и упражнения на Небето, от пътешествията по световете.

Независимо каква е причината - дори най-висока жажда за Слово, Дело, Живот и Творчество - кромозомите използват и тия подтици, за да ви отнемат ранния вечерен сън. Така, елитни посветени и много млади и одухотворени последователи на Тесния Път престават да произвеждат и попиват орландиум, асуин, лоринор и пр. и постепенно се състаряват, придобивайки познания, за сметка на безсмъртието.

Отдавна знаете също, че може да се пътува с експреси и суперекспреси в 8 ч. и 6 ч. вечерта. Известно ви е също, че заспиването преди залез Слънце дава шанс за попадане на самото слънце, откъдето се пътува навсякъде.

Ето защо, можете да избирате и сега - бързият влак заминава след около половин час. Ако сте заспали дотогава, ще се пробудите в един съвършен свят и о́тговорите на вашите въпроси ще дойдат в сънища, картини и подмладяване. Ако не, мога да ви

*диктувам и без прекъсване до малките часове на нощта. Това за Бога не е проблем, но е проблем за **вас**, тъй като сте жертва на манипулаторите. Една от най-страшните манипулации са средствата за осветяване на дома след залез слънце. Дори и свещите горят по сатанински от залез слънце до 1 часá през нощта. Това трябва да го имате предвид! Който ляга и става с птичките, **може** да бъде ученик на Новото Учение. Този режим е по-важен от самото вегетарианство, плодоядството, и от постенето.*

Ако сте съгласни, опитайте още сега - и утре ще си разправяте какво сте преживели. Тази нощ носи благословение!

22,28 ч. лятно време

Catherine Alexandre – "Платноходът"

Рибите са символ на мистиците - хората на Любовта от IV Пентагрално Посвещение. Те пътешестват с невидимите си тела из цялата вселена, из всички духовни и божествени светове. В първите стадии на това Посвещение, всяка нощ летим и изпитваме безбройните форми на Любовта в Битието навсякъде, помагаме и лекуваме, обаче не помним нищо, когато се върнем на земята, освен като красиви сънища. Имаме платна, но трябва Вятър – Водач... Обаче понякога с нас плуват по-напреднали, затова се правят, че ни следват... Те са със собствени крила. Те помнят всичко и могат да летят и сами.

2.IX.133(1997)
Бургас - Изгрев

РОДЕНИ ОТ ДУХА

Miguel Tio – "Ангел над маслиновото дърво"

- От 2-3 дни има предупредителни сигнали, че нещо не е наред, преди малко (в 7,52ч.) започнаха пак сами да падат предмети из стаята, а това не е ставало отдавна. Сигурно Някой иска настоятелно нещо да каже?

8,10

- Сега се налага, няма как. Много любов към ближния имате повечето хора. Това е добро, но в повечето случаи остават на заден план любовта към Бога и любовта към себе си. Цялото обаче не съдейства постоянно на любовта към ближния. Тя ѝ съдейства, само когато е поставена на второ или на трето място.

Catherine-Alexandre – Transmission

Ето, сега пак се разкъсвате от нравствени тер-зания, пак ближният си остава най-ва-жен, а рабо-тата и животът за Цялото перма-нентно се отла-гат - както оби-кновено, до без-край. Не че не рбо-тите за Ця-лото и че няма добри резулта-ти, но сла-бовол-ните работят и живеят за Бога и за себе си, само когато случайно не са ги хванали най-различни съ-щества да си ра-зиграват коня както те разби-рат за добре или да служат на Бо-га и на ближния според собст-вената си представа.

Jo-Joosten

*Втората причина е нещо непреодолимо за вас, слабоволните, тъй като вие, със сплесканите глави отзад, имате не само дълбоко уважение към мотивите и понятията на **ближния**, но и страх и ужас от противопоставяне. Опозицията в астрологията и в живота е абсолютно необходима, като основна съставка на характера. Разумното, Божествено Его, изгражда центъра на опозицията (тила) и центъра на квадрата (долната челюст), за да станете пълноценни хора, човеци в Христо̀вия смисъл на думата. Христос е най-смиреното същество в света и най-примиреното, но когато се касае за изпълнение Волята на Бога, когато някой иска да го отклони от Цялото, Той започва да работи с тила и брадата Си, и тогава няма по-упорит и по-силен от Него.*

Следователно, тилът ви е даден, за да изпълнявате Волята Божия, а брадата – собствената си, лична воля. Без тези две съставки и без носа, който се грижи за уравновесяване на трите воли и има отношение към септи́ла в астрологията и неговите разновидности, нито един ангел, нито едно божество, нито едно природно същество или адски дух не може да стане човек.

Сега, като виждате докъде сте стигнали в човешката си еволюция, направете си изводите. Щом, отгоре на всичко, ходите и навътре с пръстите на краката си или криете палеца си в юмрука, това означава, че волята на близките ви и тяхната съдба са доминиращи във вашето съзнание и поведение. Вие може да сте много способни, много дейни, изключи-

телно инициативни и пожертвователни, но извън обективните потребности на момента не можете да излезете. Тогава ще имате честни и красиви очи, хубави устни, хубаво чело, добре оформени уши, но брадата, носът и тилът си остават недовършени.

Всичко това не е за критика, но за самонаблюдение и утрешни решения как да живеете отсега нататък. Вие не гледайте пропадналите арийци от петата раса с огромни ченета и брадi и с неразвито сърце. Не гледайте пропадналите типове от четвъртата раса с издаден тил, за които честолюбието е вся и всё. Такива не могат да ви бъдат за пример, но можете да се поучите от отрицателните им прояви: при първите, винаги става ***тяхната*** *воля, а вторите се обиждат и търсят признание. Слабоволните, дори и с милиони години по-напред от тях в еволюцията си, от хиляди години насам им се подчиняват и с това стават по-виновни от самите тях. Ако няма роб, няма да има и господар. Робът е виновен за трудното развитие на сърцето на господаря и непробуждането на съвестта му, тъй като не му дава възможност да остане сам и да се справя с проблемите със собствените си ръце и ум.*

Ако сме допуснали съществуването на мъжкия астрал, то е за да имате съпротивителни сили и самосъхранителни реакции. Колко повече това е необходимо, ако става дума за защита на Цялото и на Царството Божие! Слабоволният е предател и пуска интервенти в преддверието на универсума, а това значи - микроби и вируси в кожата си. Ако страдате от кожни заболявания, знайте, че от вас не може са се очаква да опазите съкровището на Господа.

Следователно, научете се [на това] от хората, духовете и животните, които не допускат паразити в кожата си, т.е. интервенти в аурата и живота си. Само че поразената обвивка на Сатурновото тяло – тялото на Аза - не винаги е физическата кожа. Продажните и слабоволните мъже и жени често имат съвършена кожа и нокти, идеално здрава и запазена коса, но Сатурновата им защита е проядена и вмирисана отдавна. Това може да се разпознае по вида и

положението на ириса, по някои линии на ръката и по други белези.

Това, че се наложи да се намесим екстрено, не диктува никому да промени поведението си и да ревизира понятията си за съвест, дълг и признателност към ближния. Въобще, Небето никога не налага нищо, включително и чрез молба. Десетте Божии Заповеди са всъщност молби с големи извинения, голямо неудобство от страна на Онзи, Който някога ги е изказал. Даже и Господ се изпотява по сто пъти, когато изразява някоя молба, макар и тя да е за доброто на съществото, което е помолено, тъй като Господ е най-деликатното Същество. И ***Той*** *се черви от смущение, когато трябва да изкаже съображение, различно от вашето. Строгият, гневният, безцеремонният Господ - това не е сам Той, но Храмът от Закони, създаден от Него, тъй като без Храм Битието не би съществувало. Следователно, Бог е мил и нежен със Своите създания, но когато някой се отклонява от живота и милосърдието, от съпричастието, правдата, или стремежа към съвършенство, той трябва да се сблъска със стените на Храма и да падне долу.*

Така и сега, сърцето на Онзи, Който ви говори в момента, се кълпе в смущение и неудобство, понеже не иска да ви притесни да си помислите, че може да сте нещо виновни. Бог не вижда и не търси вина, а изтъква само добрите ви подбуждения. Ако понякога Си позволява да изтъкне някоя сенчица, то е за да помислите с какво сте се отклонили от равновесието между трите баланса на Битието: любовта към Бога, любовта към ближния и любовта към себе си.

Ако сте подчинени напълно на чувството за милост и сте съвсем неспособни да отказвате помощ и изпълнение на чужди програми и желания, Бог въздиша дълбоко, отново сълзите напълват очите Му, и този път моли не вас, а по-самоуверените от вас, ако имат светлинка и топлинка от Него в душите си, да ви оставят на свобода - и то по такъв начин, че да не се чувствате виновни. Имащият свяст, т.е. съвест от Бога, умее да представя нещата така, сякаш той сам може да се справи със всичко, без да

*включва хората, които обича, в своите проекти и желания. Истинският приятел не се доближава до вас, когато искате да бъдете сам или с други, и чака **вие** да се приближите или да бъдете в една стая с него, в един дом, в едно селище. Същевременно, той ясно ви дава да разберете, че сте обичан, желан и поканен винаги - без никакви двусмислия, недомлъвки и ориенталщини. Приласкаването не е скок върху жертвата и сграбчване, а ясен и пламенен призив: понякога с жест и милувка, понякога с думи или писмо, но никога с нахвърляния, изнудвания, примамки и държане в шах! Добре че вие не сте от тия, които разчитат на късовете месо или на ароматните духовни билки, които се подхвърлят на зверове и на ангели, за да останат в нечия територия.*

Бог вижда преизпълненото ви с милост и доброта сърце и високото ви, благородно желание да помогнете на Словото, Делото и Живота, но заедно с това Бог ви казва: самотата и отдалечеността от аурите на другите, дори и на най-скъпите ви сърца и души, е хляб насъщен за съществата с искра Божия. Когато лишавате някой от това, не става дума за вина, а за инерция, привикване. Значи, познаването на този закон и тази първа потребност на духа изисква постоянното, съзнателно и настоятелно търсене на условия да оставате понякога сами и да предоставяте самота на ближния си. Смирените и крайно подтиснати ваши приятели, привикнали да се подчиняват и да помагат при всички обстоятелства, никога няма да се решат на самота, понеже се страхуват да не ви накърнят чувствата. От това следва, че съзнателният ученик трябва сам да създава такива условия и да се бори активно за изпълнението на Тройния Ритъм - както за себе си, така и за другите. Само така Учителят ще разбере, че вие сте истински вярващи, а не артисти и манипулатори, които събират Слово да си Го слушат и четат в свободното време... и да Му се възхищават...

*Ун, Уну́н, Уну**ю**н!*

Фактите са факти, когато не са фатки!

Веднага отворихме напосоки три тома с беседи:

10,45ч

*"Който не се движи между **два** свята, не може да бъде прилежен" (Том "Възможности за щастие", стр. 106, б. "Трите перпендикуляра" от 12.IX.1941год., Хел`95)*

"Живеете в Царски дом, но ходите от къща в къща да просите брашно - да си направите изпросен хляб..." (Том "Красотата на душата", стр. 143, б. "Под тебе и над тебе" от 3.IV.1938г., Хел`94)

"Новороденият няма да бъде роб на сегашните условия - постоянно да се безпокои за утрешния ден. От големи безпокойства, съвременният човек не може да се радва на благата, които Бог му е дал. Голяма част от живота на човека минава в тревоги и смущения. Христос внесе нова, положителна философия в живота, която може да освободи човека от сегашните тревоги и мъчнотии, но тази философия остана неразбрана и на времето си, остана неразбрана и за сегашните християни. […] Християнин, в пълния смисъл на думата, може да се нарече Синът Божий, т.е. роденият от Духа. Следователно, в бъдещата религия всички хора ще бъдат родени от Бога - ще съставят едно голямо семейство, членовете на което ще бъдат помежду си братя. Тогава няма да срещнете човек, който да се нуждае от нещо. Никой никого няма да изнудва […]

Роденият от плътта ще образува братство, което в четири поколения ще се изглади - ще изчезнат връзките между родни братя и сестри. Най-много след 200 години, всякакво братство, всякакво роднинство между хора, които са били свързани помежду си по плът, ще изчезне. Вторият, т.е. роденият от Бога,

ще образува тройно братство. Връзките между хора, родени от Бога, ще продължават най-малко 25000 години. Това постоянство, тази трайност на връзките ще даде възможност на разумните сили, които действат в човешката душа, да завършат своята работа […]

Следователно, желая на всеки да мине през страданията на ни́вата, за да придобие ония знания, които ще го доведат до новораждане, до раждане от Духа. Да се роди човек от Духа, това значи да стане член на Братството. Братството е условие за идване на Любовта между хората". (*Том "Царският път на душата", стр. 57-58, б. "Новораждане" от 14.VIII.1935г., Хел`93)*

David Silva – Срещата

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 29

uralonii@abv.bg holzelohim@gmail.com inolaria@abv.bg

anhira@abv.bg

http://neobyatnotogovori.blogspot.com/